DUÁ I ÁMÍM KÍ KITÁB

AUR

SÁKRAMINṬON KÍ TARTÍB,

AUR

KALÍSYA' KÍ DU'SRÍ RASM AUR DASTU'RON KÍ,

England aur Airland kí muttahid Kalísyá ke

TARÍQE KE MUTA'BIQ:

AUR

ZABU'R KÍ KITA'B.

AGRA:

PRINTED AT THE SECUNDRA ORPHANAGE PRESS.

FIHRIST.

AURÁD I MUQARRARÍ; JO SÁL BHAR KE ITWÁR AUR DÚSRE TEOHÁR KI SUBH O SHÁM KÍ NAMÁZ MEṈ PAṚHE JÁEṈ.

ITWÁR KE MUQARRARÍ AURÁD.

	SUBH.	SHÁM.	IḲHTIYÁRÍ BANDAGÍ.
Masíh kí Ámad ká Pahlá Itwár, ...	Yasaiyáh 1 báb, ...	Yasaiyáh 2 báb, ...	Yasaiyáh 4 báb 2 áyat se.
— *Dúsrá* — ...	— 5 ...	— 11 báb 1—11,	— 24
— *Tísrá* — ...	— 25 ...	— 26 ...	— 28 báb 5—19.
— *Chauthá* — ...	— 30 báb 1—27,	— 32 ...	— 33 báb 2—23.
Krismasḍay ke bạd ká Pahilá Itwár,	— 35 ..	— 38 ...	— 40
— *Dúsrá* —...	— 42 ...	— 43 ...	— 44
Apifaní ke bạd Pahilá Itwár, ...	— 51 ...	—52 b. 13 se &. 53 b.,	— 54
— *Dúsrá* — ...	— 55 ...	— 57 ...	— 61
— *Tísrá* — ...	— 62 ...	— 65 ..	— 66
— *Chauthá* — ...	Aiyúb 27 ...	Aiyúb 28 ...	Aiyúb 29
— *Pánchwáṉ* — ...	Amsál 1 ...	Amsál 3 ...	Amsál 8
— *Chhaṭhwáṉ*— ...	— 9 ...	— 11 ...	— 15
Tísrá Itwár qabl Lenṭ ke, 1 wird,...	Paid. 1 aur 2 b. 1—4,...	Paid. 2 báb 4 áyat se,	Aiyúb 38
— 2 wird,...	Muk. 21 báb 1—9, ...	Muk. 21 báb 9 áyat se aur 22 báb 1—6.	

ITWÁR KE MUQARRARÍ AURÁD.

	SUBH.	SHÁM.	IKHTIYÁRÍ BANDAGÍ.
Dúsrá Itwár qabl Lenṭ ke, 1 wird, ...	Paidáish 3 báb, ...	Paidáish 6 báb, ...	Paidáish 8 báb.
Pahlá Itwár qabl Lenṭ ke, 1 wird, ...	— 9 báb, 1—20,	— 12 báb, ...	— 13
Lenṭ ká Pahlá Itwár, ...	— 19 báb 12—30,	— 22 báb, 1—20,	— 23
— *Dúsrá* —	— 27 báb 1—41,	— 28	— 32
— *Tísrá* —	— 37 ...	— 39	— 40
— *Chauthá* —	— 42 ...	— 43 ...	— 45
— *Pánchwán* —	Khurúj 3 ...	Khurúj 5 ...	Khurúj 6 báb 1—14.
— *Chhaṭhwán* — 1 wird, ...	— 9 ...	— 10 ...	— 11 báb.
2 wird, ...	Matí 26 ...	Lúqá 19 báb 28 áyat se,	Lúqá 20 báb 9—21.
Ísṭarḍay, 1 wird, ...	Khurúj 12 báb 1—29, ...	Khurúj 12 báb 29 á se,	Khurúj 14 báb.
2 wird, ...	Muk. 1 báb 10—19, ..	Yúh. 20 báb 11—19, ...	Mukáshafát 5 báb.
Ísṭar ke bad Pahlá Itwár, 1 wird, ...	Gintí 16 báb 1—36, ...	Gintí 16 bab 36 áyat se,	Gintí 17 báb 1—12.
2 wird, ...	1 Qur. 15 báb 1—29, ...	Yúhanná 20 báb 24—30.	
— *Dúsrá Itwár,*	Gintí 20 báb 1—14, ...	Gintí 20 báb 14 áyat se aur 21 báb 1—10, ...	Gintí 21 báb 10 áyat se.

Ístar ke bạd Tísrá Itwár, ...	Gintí 22 báb, ...	Gintí 23 báb, ...	Gintí 24 báb.
— *Chauthá* — ...	Istisná 4 báb 1—23, ...	Istisná 4 báb 23—41,	Istisná 5 báb.
— *Páṉchwáṉ* — ...	— 6 báb, ...	— 9 báb, ...	— 10 báb.
Roz i Sạúd ke bạd ká Itwár, ...	— 30 báb, ...	— 34 báb, ...	Yashuạ 1 báb.
Rúh-ul-Quds ke utarneká Itwár, 1 wird,	— 16 báb 1—18,	Yasạiyáh 11 báb, ...	Hizqíel 36 báb 25 se.
2 wird,	Rúmíoṉ 8 báb 1—18,	Galátíoṉ 5 báb 16 se,	Aạmál 18 b. 24 se aur 19 báb 1—21.
Taslís ká Itwár, 1 wird,	Yasạiyáh 6 báb 1—11,	Paidáish 18 báb, ...	Paid. 1 aur 2 báb 1—4.
2 wird,	Mukáshafát 1 báb 1—9,	Afsíoṉ 4 báb 1—17, ...	Matí 3 báb.
Taslís ke bạd ká 1 Itwár, ...	Yashuạ 3 báb 7 se aur 4 báb 1—15, ...	Yashuạ 5 báb 13 se aur 6 báb 1—21, ...	Yashuạ 24 báb.
— 2 — ...	Qázíoṉ 4 báb, ...	Qázíoṉ 5 báb, ...	Qázíoṉ 6 báb 11 se.
— 3 — ...	1 Samúel 2 báb 1—27,	1 Samúel 3 báb, ...	1 Sam. 4 báb 1—19.
— 4 — ...	— 12 báb, ..	— 13 báb ...	Rúth 1 báb.
— 5 — ...	— 15 báb 1—24,	— 16 báb, ...	1 Samúel 17 bab.
— 6 — ...	2 Samúel 1 báb, ...	2 Samúel 12 báb 1—24,	2 Samúel 18 báb.
— 7 — ...	1 Tawáríḳh 21 báb, ...	1 Tawáríḳh 22 báb, ...	1 Tawá. 28 báb 1—21.
— 8 — ...	— 29 báb 9—29,	2 Tawáríḳh 1 báb, ...	1 Salátín 3 báb.
— 9 — ...	1 Salátín 10 báb 1—25,	1 Salátín 11 báb 1—15,	— 11 b. 26 se.
— 10 — ...	— 12 báb, ...	— 13 báb, ...	— 17 báb.
— 11 — ...	— 18 báb, ...	— 19 báb, ...	— 21 báb.
— 12 — ...	— 22 báb 1—41,	2 Salátín 2 báb 1—16,	2 Salátín 4 báb 8—38.
— 13 — ...	2 Salátín 5 báb, ...	— 6 báb 1—24,	— 7 báb.
— 14 — ...	— 9 báb, ...	— 10 báb 1—32,	— 13 báb.
— 15 — ...	— 18 báb, ...	— 19 báb, ...	— 23 báb 1—31.
— 16 — ...	2 Tawáríḳh 36 báb, ...	Nah. 1 aur 2 báb 1—9,	Nahamiyáh 8 báb.

ITWÁR KE MUQARRARÍ AURÁD.

	SHÁM.	SUBH.	IKHTIYÁRÍ BANDAGÍ.
Taslís ke bad 17 *Itwár*, ...	Yaramiyáh 5 báb, ...	Yaramiyáh 22 báb, ...	Yaramiyáh 35 báb.
— 18 —	— 36 ...	Hizqíel 2 ...	Hizqíel 13 báb 1—17.
— 19 —	Hizqíel 14 ..	— 18 ...	— 24 báb 15 se.
— 20 —	— 34 ...	— 37 ...	Dáníel 1 báb.
— 21 —	Dáníel 3 ..	Dáníel 4 ...	— 5 báb.
— 22 —	— 6 ...	—7 báb 9 se, ...	— 12 báb.
— 23 —	Húsia 14 ...	Yúel 2 báb 21 se,	Yúel 3 báb 9 se.
— 24 —	Amús 3 ...	Amús 5 báb, ...	Amús 9 báb.
— 25 —	Míkáh 4 aur 5 báb 1—8.	Míkáh 6 báb, ...	Míkáh 7 báb.
— 23 —	Habaqquq 2 báb, ...	Habaqquq 3 báb, ...	Safaniyáh 3 báb.
— 27 —	Wáiz 11 aur 12 báb, ...	Hajjí 2 báb 1—10, ...	Malákí 3 aur 4 báb.

Wázih ho ki wird jo úpar ke khánon men Taslís ke bad sattáíswen Itwár ke liye muqarrar hain wo hamesha us Itwár ko parhe jáen jo Ámad se pahle partá hai.

Agar Itwár ko tísrí bandagí ho to dúsrá wird us bandagí ke liye chár Injílon men se koí báb yá koí wird cháron Injílon men se jo Jadwal men muqarrar hain Khádim i Dín kí ráe ke muwáfiq parhá jáwe, magar sirf un Itwáron ko nahín jin ke wáste Ikhtiyárí bandagí ke liye úpar ke khánon men wird muqarrar hain.

TEOHÁROṆ KE MUQARRARÍ AURÁD.

		SUBH.	SHÁM.
Muqaddas Andaryás, ...	1 wird, ...	Yasaiyáh 54 báb, ...	Yasaiyáh 65 báb 1–17.
	2 wird, ...	Yúhanná 1 báb 35—43, ...	Yúhanná 12 báb 20—42.
Muqaddas Thúmá Rasúl, ...	1 wird, ...	Aiyúb 42 báb 1—7, ...	Yasaiyáh 35 báb.
	2 wird, ...	Yúhanná 20 báb 19—24, ...	Yúhanná 14 báb 1—8.
Masíh ká roz i tawallud yane Krismasday,			
	1 wird, ...	Yasaiyáh 9 báb 1—8, ...	Yasaiyáh 7 báb 10—17.
	2 wird, ...	Lúqá 2 báb 1—15, ...	Titus 3 báb 4—9.
Muqaddas Istíphán, ...	1 wird, ...	Paidáish 4 báb 1—11, ...	2 Tawáríkh 24 báb 15—23.
	2 wird, ...	Aamal 6 báb, ...	Aamál 8 báb 1—9.
Muqaddas Yúhanná Injílí,	1 wird, ...	Khurúj 33 báb 9 se, ...	Yasaiyáh 6 báb.
	2 wird, ...	Yúhanná 13 báb 23—36, ...	Mukáshafát 1 báb.
Masúmon ká din, ...	1 wird, ...	Yaramiyáh 31 báb 1—18, ..	Barukh 4 báb 21—31.
Khatna, ...	1 wird, ...	Paidáish 17 báb 9 se, ...	Istisná 10 báb 12 se.
	2 wird, ...	Rúmíon 2 báb 17 se, ...	Qulussíon 2 báb 8—18.
Apifaní, ...	1 wird, ...	Yasaiyáh 60 báb, ...	Yasaiyáh 49 báb 13—24.
	2 wird, ...	Lúqá 3 báb 15—23, ...	Yúhanná 2 báb 1—12.
Muqaddas Pulús ká rujú honá,	1 wird, ...	Yasaiyáh 49 báb 1—13, ...	Yaramiyáh 1 báb 1—11.
	2 wird, ...	Galátíon 1 báb 11 se, ...	Aamál 26 báb 1—21.
Kunwárí Maryam ká tuhrínafás,	1 wird, ...	Khurúj 13 báb 1—17, ...	Hajjí 2 báb 1—10.
Muqaddas Matthiyás, ...	1 wird, ...	1 Samúel 2 báb 27—36. ...	Yasaiyáh 22 báb 15 se.
Hazrat Mariyam ke nawed páne ká roz,			
	1 wird, ...	Paidáish 3 báb 1—16, ...	Yasaiyáh 52 báb 7—13.

TEOHÁROṆ KE MUQARRARÍ AURÁD.

		SUBH.	SHÁM.
Ash Weḍnesḍay, ...	1 wird, ...	Yasaiyáh 58 báb 1—13, ...	Yúnáh 3 báb.
	2 wird, ...	Marqus 2 báb 13—23, ...	Ibráníon 12 báb 3—18.
Pír Ístar ke áge, ...	1 wird, ...	Nauhá 1 báb 1—15, ...	Nauhá 2 báb 13 se.
	2 wird, ...	Yúhanná 14 báb 1—15, ...	Yúhanná 14 báb 15 se.
Mangal Ístar ke áge, ...	1 wird, ...	Nauhá 3 báb 1—34, ...	Nauhá 3 báb 34 se.
	2 wird, ...	Yúhanná 15 báb 1—14, ...	Yúhanná 15 báb 14 se.
Budh Ístar ke áge, ...	1 wird, ...	Nauhá 4 báb 1—21, ...	Dániel 9 báb 20 se.
	2 wird, ...	Yúhanná 16 báb 1—16, ...	Yúhanná 16 báb 16 se.
Jumarát Ístar ke áge, ...	1 wird, ...	Húsia 13 báb 1—15, ...	Húsia 14 báb.
	2 wird, ...	Yúhanná 17 báb, ...	Yúhanná 13 báb 1—36.
Guḍ Fraiḍay, ...	1 wird, ...	Paidáish 22 báb 1—20, ...	Yasaiyáh 52 báb 13 se aur 53 b.
	2 wird, ...	Yúhanná 18 báb, ...	1 Patras 2 báb.
Masíh ke jí uṭhne se peshtar,	1 wird, ...	Zakariyáh 9 báb, ...	Húsia 5 báb 8 se aur 6 báb 1—4.
	2 wird, ...	Lúqá 23 báb 50 se, ...	Rúmíon 6 báb 1—14.
Do shamba Ístar ke hafte ká,	1 wird, ...	Khurúj 15 báb 1—22, ...	Gazl-ul-Gazlát 2 báb 10 se.
	2 wird, ...	Lúqá 24 báb 1—13, ...	Matí 28 báb 1—10.
Mangal Ístar ke hafte ká,	1 wird, ...	2 Samúel 13 báb 14—22, ...	Hizqíel 37 báb 1—15.
	2 wird, ...	Yúhanná 21 báb 1—15, ...	Yúhanná 21 báb 15 se.
Muqaddas Marqus, ...	1 wird, ...	Yasaiyáh 62 báb 6 se, ...	Hizqíel 1 báb 1—15.
Muqaddas Failbús aur Yaqúb,	1 wird, ...	Yasaiyáh 61 báb, ...	Zakariyáh 4 báb.
	2 wird, ...	Yúhanná 1 báb 43 se. ...	

Roz i Saúd, ...	1 wird, ...	Dáníel 7 báb 9—15, ...	2 Salátín 2 báb 1—16.
	2 wird, ...	Lúqá 24 báb 44 se, ...	Ibráníoṉ 4 báb.
Rúh-ul-Quds ke utarne bad Pír ká,	1 wird, ..	Paidáish 11 báb 1—10, ...	Gintí 11 báb 16—31.
	2 wird, ...	1 Qurintíoṉ 12 báb 1—14, ...	1 Qur. 12 báb 27 se aur 13 báb.
Maṉgal ká, ...	1 wird, ...	Yúel 2 báb 21 se, ...	Míkáh 4 báb 1—8.
	2 wird, ...	1 Tassaluníqíoṉ 5 báb 12—24, ...	1 Yúhanná 4 báb 1—14.
Muqaddas Barnábás, ...	1 wird, ...	Istisná 33 báb 1—12, ...	Nahúm 1 báb.
	2 wird, ...	Aạmál 4 báb 31 se, ...	Aạmál 14 báb 8 se.
Muqaddas Yúhanná Baptist,	1 wird, ...	Malákí 3 báb 1—7, ...	Malákí 4 báb.
	2 wird, ...	Matí 3 báb, ...	Matí 14 báb 1—13.
Muqaddas Patras, ...	1 wird, ...	Hizqíel 3 báb 4—15, ...	Zakariyáh 3 báb.
	2 wird, ...	Yúhanná 21 báb 15—23, ...	Aạmál 4 báb 8—23.
Muqaddas Yaqúb, ...	1 wird, ...	2 Salátín 1 báb 1—16, ...	Yaramiyáh 26 báb 8—16.
	2 wird, ...	Lúqá 9 báb 51—57. ...	
Muqaddas Bartúlamá, ...	1 wird, ...	Paidáish 28 báb 10—18, ...	Istisná 18 báb 15 se.
Muqaddas Matí, ...	1 wird, ..	1 Salátín 19 báb 15 se, ...	1 Tawáríḳh 29 báb 1—20.
Muqaddas Mikáel, ...	1 wird, ...	Paidáish 32 báb, ...	Dáníel 10 báb 4 se.
	2 wird, ...	Aạmál 12 báb 5—18, ...	Mukáshafát 14 báb 14 se.
Muqaddas Lúqá, ...	1 wird, ...	Yasạiyáh 55 báb, ...	Síráḳh ke beṭe kí kitáb 38 báb 1—15.
Muqaddas Shamaún aur Yahúdá,	1 wird, ...	Yasạiyáh 28 báb 9—17, ...	Yaramiyáh 3 báb 12—19.
Sab Muqaddasoṉ ke din, ...	1 wird, ...	Hikmat 3 báb 1—10, ...	Hikmat 5 báb 1—17.
	2 wird, ...	Ibráníoṉ 11 báb 33 se aur 12 báb 1—7, ...	Mukáshafát 19 báb 1—17.

Wázih ho ki agar in meṉ se koí Teohár Itwár ke din paṛe aur Ámad ká 1 Itwár, Ístarḍay, Rúh-ul-Quds ke utarne ká din yá Taslís ká Itwár na ho to us Itwár yá Teohár ká muqarrarí wird Ḳhádim-ud-Dín kí ráe ke muwáfiq paṛhá jáwẹ.

MUQARRARÍ ZABÚR BAZE DIN KE LIYE.

	SUBH.	SHÁM.
Krismasday, ...	Zabúr, ... 19	Zabúr, ... 89
... ...	 45	 110
... ...	 85	 132
Ash Wednesday yane Lent ká pahlá din, ...	Zabúr, ... 6	Zabúr, ... 102
... ...	 32	 130
... ...	 38	 143
Gud Fraiday, ...	Zabúr, ... 22	Zabúr, ... 69
... ...	 40	 88
... ...	 54	... ...
Ístarday, ...	Zabúr, ... 2	Zabúr, ... 113
... ...	 57	 114
... ...	 111	 118
Roz i Saúd, ...	Zabúr, ... 8	Zabúr, ... 24
... ...	 15	 47
... ...	 21	 108
Rúh-ul-Quds ke utarne ká Itwár,	Zabúr, ... 48	Zabúr, ... 104
... ...	 68	 145

JADWAL I TAQWÍM

NAQSHA I

AURÁD KE SATH.

JANWARI Mahíne ke 31 din haiṇ.

TARÍKH.	SUBH KÍ NAMÁZ.		SHÁM KÍ NAMÁZ.	
	1 WIRD.	2 WIRD.	1 WIRD.	2 WIRD.
1	*Khatna.*			
2	Paidáish 1 báb 1—20, ...	Matí 1 báb 18 áyat se, ...	Paidáish 1 báb 20 se aur 2 báb 1—4, ...	Aạmál 1 báb.
3	— 2 báb 4 áyat se, ...	— 2 báb, ...	— 3 báb 1—20, ...	— 2 báb 1—22.
4	— 3 báb 20 se aur 4 báb 1—16, ...	— 3 báb, ...	— 4 báb 16 áyat se, ...	— 2 báb 22 áyat se.
5	— 5 báb 1—28, ...	— 4 báb 1—23, ...	— 5 báb 28 se &. 6 b. 1—9,	— 3 báb.
6	*Apifaní.*			
7	Paidáish 6 báb 9 áyat se, ...	— 4 báb 23 se aur 5 báb 1—13, ...	— 7 báb, ...	— 4 báb 1—32.
8	— 8 báb, ...	— 5 báb 13—33, ...	— 9 báb 1—20, ...	— 4 báb 32 se aur 5 báb 1—17.
9	— 11 báb 1—10, ...	— 5 báb 33 áyat se, ...	— 12 báb, ...	— 5 báb 17 áyat se.
10	— 13 báb, ...	— 6 báb 1—19, ...	— 14 báb, ...	— 6 báb.

11	Paidáish 15 báb, ...	Matí 6 b. 19 se &. 7 b. 1—7,	Paidáish 16 báb, ...	Aamál 7 báb 1—35.
12	— 17 báb 1—23, ...	— 7 báb 7 áyat se, ...	— 18 báb 1—17, ...	— 7 báb 35 se &. 8 báb 1—5.
13	— 18 báb 17 áyat se, ...	— 8 báb 1—18, ...	— 19 báb 12—30, ...	— 8 báb 5—26.
14	— 20 báb, ...	— 8 báb 18 áyat se, ...	— 21 báb 1—22, ...	— 8 báb 26 se.
15	— 21 báb 33 se &. 22 báb 1—20, ...	— 9 báb 1—18, ...	— 23 báb, ...	— 9 báb 1—23.
16	— 24 báb 1—29, ...	— 9 báb 18 áyat se, ...	— 24 báb 29—52, ...	— 9 báb 23 áyat se.
17	— 24 báb 52 áyat se, ...	— 10 báb 1—24, ...	— 25 báb 5—19, ...	— 10 báb 1—24.
18	— 25 báb 19 áyat se, ...	— 10 báb 24 áyat se, ...	— 26 báb 1—18, ...	— 10 báb 24 se.
19	— 26 báb 18 áyat se, ...	— 11 báb, ...	— 27 báb 1—30, ...	— 11 báb.
20	— 27 báb 30 áyat se, ...	— 12 báb 1—22, ...	— 28 báb, ...	— 12 báb.
21	— 29 báb 1—21, ...	— 12 báb 22 áyat se, ...	— 31 báb 1—25, ...	— 13 báb 1—26.
22	— 31 báb 36 áyat se, ...	— 13 báb 1—24, ...	— 32 báb 1—22, ...	— 13 báb 26 se.
23	— 32 báb 22 áyat se, ...	— 13 báb 24—53, ...	— 33 báb, ...	— 14 báb.
24	— 35 báb 1—21, ...	— 13 báb 53 se &. 14 báb 1—13, ...	— 37 báb 1—12, ...	— 15 báb 1—30.
25	*Muqaddas Pulús ká rujú honá.* ...			
26	Paidáish 37 báb 12 áyat se,	Matí 14 báb 13 áyat se, ...	— 39 báb, ...	— 15 báb 30 se &. 16 báb 1—16.
27	— 40 báb, ...	— 15 báb 1—21, ...	— 41 báb 1—17, ...	— 16 báb 16 se.
28	— 41 báb 17—53, ...	— 15 báb 21 áyat se, ...	— 41 báb 53 se &. 42 báb 1—25, ...	— 17 báb 1—16.
29	— 42 báb 25 áyat se, ...	— 16 báb 1—24, ...	— 43 báb 1—25, ...	— 17 báb 16 áyat se.
30	— 43 báb 25 se &. 44 báb 1—14, ...	— 16 báb 24 se &. 17 báb 1—14, ...	— 44 báb 14 áyat se, ...	— 18 báb 1—24.
31	— 45 báb 1—25, ...	— 17 báb 14 áyat se, ...	— 45 báb 25 se &. 46 báb 1—8, ...	— 18 báb 24 se &. 19 báb 1—21.

FEBRUARY Mahíne ke 28 din haiṇ, aur San Malmás ke 29.

TARÍḲH.	SUBH KÍ NAMÁZ.		SHÁM KÍ NAMÁZ.	
	1 WIRD.	2 WIRD.	1 WIRD.	2 WIRD.
1	Paidáish 46 b. 26 se aur 47 báb 1—13, ...	Matí 18 báb 1—21, ...	Paidáish 47 báb 13 áyat se,	Aạmál 19 báb 21 se.
2	*Mariyam ká tuhr i nafás,* ...	— 18 báb 21 se &. 19 báb 1—3, ...	...	— 20 báb 1—17.
3	Paidáish 48 báb, ...	— 19 báb 3—27, ...	Paidáish 49 báb, ...	— 20 báb 17 áyat se.
4	— 50 báb, ...	— 19 bab 27 se aur 20 báb 1—17, ...	Ḳhurúj 1 báb, ...	— 21 báb 1—17.
5	Ḳhurúj 2 báb, ...	— 20 báb 17 áyat se, ...	— 3 báb, ...	— 21 báb 17—37.
6	— 4 báb 1—24, ...	— 21 báb 1—23, ...	— 4 b. 27 se &. 5 b. 1—15,	— 21 báb 37 se aur 22 báb 1—23.
7	— 5 báb 15 se aur 6 báb 1—14, ...	— 21 báb 23 áyat se, ...	— 6 báb 28 se aur 7 báb 1—14,	— 22 b. 23 se aur 23 báb 1—12.
8	— 7 báb 14 áyat se, ...	— 22 báb 1—15, ...	— 8 báb 1—20, ...	— 23 báb 12 áyat se.
9	— 8 b 20 se aur 9 b. 1—13,	— 22 báb 15—41, ...	— 9 báb 13 áyat se, ...	— 24 báb.
10	— 10 báb 1—21, ...	— 22 b. 41 se &. 23 b. 1—13,	— 10 b. 21 se aur 11 báb,	— 25 báb.

11	Ḳhurúj 12 báb 1—21, ...	Matí 23 báb 13 áyat se, ...	Ḳhurúj 12 báb 21—43, ...	Aamál 26 báb.
12	— 12 báb 43 se aur 13 báb 1—17, ...	— 24 báb 1—29, ...	— 13 báb 17 se aur 14 báb 1—10, ...	— 27 báb 1—18.
13	— 14 báb 10 áyat se, ...	— 24 báb 29 áyat se, ...	— 15 báb 1—22, ...	— 27 báb 18 áyat se.
14	— 15 báb 22 se aur 16 báb 1—11, ...	— 25 báb 1—31, ...	— 16 báb 11 áyat se, ...	— 28 báb 1—17.
15	— 17 báb, ...	— 25 báb 31 áyat se, ...	— 18 báb, ...	— 28 báb 17 áyat se.
16	— 19 báb, ...	— 26 báb 1—31, ...	— 20 báb 1—22, ...	Rúmíon 1 báb.
17	— 21 báb 1—18, ...	— 26 báb 31—57, ...	— 22 báb 21 se aur 23 báb 1—10, ...	— 2 báb 1—17.
18	— 23 báb 14 áyat se, ...	— 26 báb 57 áyat se, ...	— 24 báb, ...	— 2 báb 17 áyat se.
19	— 25 báb 1—23, ...	— 27 báb 1—27, ...	— 28 báb 1—13, ...	— 3 báb.
20	— 28 bab 29—42, ...	— 27 báb 27—57, ...	— 29 báb 35 se aur 30 báb 1—11, ...	— 4 báb.
21	— 31 báb, ...	— 27 báb 57 áyat se, ...	— 32 báb 1—15, ...	— 5 báb.
22	— 32 báb 15 áyat se, ...	— 28 báb, ...	— 33 báb 1—12, ...	— 6 báb.
23	— 33 b. 12 se &. 34 b. 1—10,	Marqus 1 báb 1—21, ...	— 34 báb 10—27, ...	— 7 báb.
24	*Muqaddas Matthiyás Rasúl,*	— 1 báb 21 áyat se, ...		— 8 báb 1—18.
25	Ḳhurúj 34 báb 27 áyat se, ...	— 2 báb 1—23, ...	— 35 báb 29 se aur 36 báb 1—8, ...	— 8 báb 18 áyat se.
26	— 39 báb 30 áyat se, ...	— 2 b. 23 se &. 3 báb 1—13,	— 40 báb 1—17, ...	— 9 báb 1—19.
27	— 40 báb 17 áyat se, ...	— 3 báb 13 áyat se, ...	Ahbár 9 b. 22 se aur 10 báb 1—12, ...	— 9 báb 19 áyat se.
28	Ahbár 14 báb 1—23, ...	— 4 báb 1—35, ...	— 16 báb 1—23, ...	— 10 báb.
29	— 19 báb 1—19, ...	Matí 7 báb, ...	— 19 b. 30 se &. 20 b. 1—9,	— 12 báb.

MARCH Mahíne ke 31 din haiṇ.

TARIKH.	SUBH KÍ NAMÁZ.		SHÁM KÍ NAMÁZ.	
	1 WIRD.	2 WIRD.	1 WIRD.	2 WIRD.
1	Ahbár 25 báb 1—18, ...	Marqus 4 báb 35 se aur 5 báb 1—21, ...	Ahbár 25 báb 18—44, ...	Rúm. 11 báb 1—25.
2	— 26 báb 1—21, ...	— 5 báb 21 áyat se, ...	— 26 báb 21 áyat se, ...	— 11 báb 25 se.
3	Gintí 6 báb, ...	— 6 báb 1—14, ...	Gintí 9 báb 15 se aur 10 b. 1—11, ...	— 12 báb.
4	— 10 báb 11 áyat se, ...	— 6 báb 14—30, ..	— 11 báb 1—24, ...	— 13 báb.
5	— 11 báb 24 áyat se, ...	— 6 báb 30 áyat se, ...	— 12 báb, ...	— 14 &. 15 b. 1—8.
6	— 13 báb 17 áyat se, ...	— 7 báb 1—24, ...	— 14 báb 1—26, ...	— 15 báb 8 áyat se.
7	— 14 báb 26 áyat se, ...	— 7 báb 24 se aur 8 báb 1—10, ...	— 16 báb 1—23, ...	— 16 báb.
8	— 16 báb 23 áyat se, ...	— 8 báb 10 se aur 9 báb, 2 áyat tak, ...	— 17 báb, ...	1 Qur. 1 báb 1—26.
9	— 20 báb 1—14, ...	— 9 báb 2—30, ...	— 20 báb 14 áyat se, ...	— 1 báb 26 se &. 2 b.
10	— 21 báb 1—10, ...	— 9 báb 30 áyat se, ...	— 21 báb 10—32, ...	— 3 báb.
11	— 22 báb 1—22, ...	— 10 báb 1—32, ...	— 22 báb 22 áyat se, ...	— 4 báb 1—18.

12	Gintí 23 báb,	Marqus 10 báb 32 áyat se	Gintí 24 báb,	1 Qur. 4 báb 18 se aur 5 báb.
13	— 25 báb,	— 11 báb 1—27,	— 27 báb 12 áyat se,	— 6 báb.
14	Istisná 1 báb 1—19,	— 11 báb 27 se aur 12 báb 1—13,	Istisná 1 báb 19 áyat se,	— 7 báb 1—25.
15	— 2 báb 1—26,	— 12 báb 13—35,	— 2 báb 26 se aur 3 báb 1—18,	— 7 báb 25 se.
16	— 3 báb 18 áyat se,	— 12 báb 35 se aur 13 báb 1—14,	— 4 báb 1—25,	— 8 báb.
17	— 4 báb 25—41,	— 13 báb 14 áyat se,	— 5 báb 1—22,	— 9 báb.
18	— 5 báb 22 áyat se,	— 14 báb 1—27,	— 6 báb,	— 10 &. 11 b 1 átak.
19	— 7 báb 1—12,	— 14 báb 27—53,	— 7 báb 12 áyat se,	— 11 báb 2—17.
20	— 8 báb,	— 14 báb 53 áyat se,	— 10 báb 8 áyat se,	— 11 báb 17 se.
21	— 11 báb 1—18,	— 15 báb 1—42,	— 11 báb 18 áyat se,	— 12 báb 1—28.
22	— 15 báb 1—16,	— 15 báb 42 se &. 16 báb,	— 17 báb 8 áyat se,	— 12 b 28 se &. 13 b.
23	— 18 báb 9 áyat se,	Lúqá 1 báb 1—26,	— 24 báb 5 áyat se,	— 14 báb 1—20.
24	— 26 báb,	— 1 báb 26—46,	— 27 báb,	— 14 báb 20 se.
25	*Mariyam ke nawed ká roz,*	— 1 báb 46 áyat se,		— 15 báb 1—35.
26	Istisná 28 báb 1—15,	— 2 báb 1—21,	Istisná 28 báb 15—47,	— 15 bab 35 se.
27	— 28 báb 47 áyat se,	— 2 báb 21 áyat se,	— 29 báb 9 áyat se,	— 16 báb.
28	— 30 báb,	— 3 báb 1—23,	— 31 báb 1—14,	2 Qur. 1 báb 1—23.
29	— 31 báb 14—30,	— 4 báb 1—16,	— 31 báb 30 se aur 32 báb 1—44,	— 1 báb 23 se aur 2 báb 1—14.
30	— 32 báb 44 áyat se,	— 4 báb 16 áyat se,	— 33 báb,	— 2 b. 14 se &. 3 b.
31	—34 báb,	— 5 báb 1—17,	Yashua 1 báb,	— 4 báb.

APRIL Mahíne ke 30 din haiṇ.

TÁRÍKH.	SUBH KI NAMÁZ.		SHÁM KI NAMÁZ.	
	1 WIRD.	2 WIRD.	1 WIRD.	2 WIRD.
1	Yashua 2 báb, ...	Lúqá 5 báb 17 áyat se, ...	Yashua 3 báb, ...	2 Qurintíon 5 báb.
2	— 4 báb, ...	— 6 báb 1—20, ...	— 5 báb, ...	— 6 aur 7 b 2 á. tak.
3	— 6 báb, ...	— 6 báb 20 áyat se, ...	— 7 báb, ...	— 7 báb 2 áyat se.
4	— 9 báb 3 áyat se, ...	— 7 báb 1—24, ...	— 10 báb 1—16, ...	— 8 báb.
5	— 21 b 43 se &. 22 b 1—11,	— 7 báb 24 áyat se, ...	— 22 báb 11 áyat se, ...	— 9 báb.
6	— 23 báb, ...	— 8 báb 1—26, ...	— 24 báb, ...	— 10 báb.
7	Qázíon 2 báb, ...	— 8 báb 26 áyat se, ...	Qázíon 4 báb, ...	— 11 báb 1—30.
8	— 5 báb, ...	— 9 báb 1—28, ...	— 6 báb 1—24, ...	— 11 báb 30 se &. 12 báb 1—14.
9	— 6 báb 24 áyat se, ...	— 9 báb 28—51, ...	— 7 báb, ...	— 12 báb 14 se aur 13 báb.
10	— 8 b. 32 se &. 9 b. 1—25,	— 9 b 51 se &. 10 b 1—17,	— 10 báb, ...	Galátíon 1 báb.
11	— 11 báb 1—29, ...	— 10 báb 17 áyat se, ...	— 11 báb 29 áyat se, ...	— 2 báb.
12	— 13 báb, ...	— 11 báb 1—29, ...	— 14 báb, ...	— 3 báb.
13	— 15 báb, ...	— 11 báb 29 áyat se, ...	— 16 báb, ...	— 4 báb 1—21.

14	Rúth 1 báb, ...	Lúqá 12 báb 1—35, ...	Rúth 2 báb, ...	Gal. 4 báb 21 se aur 5 báb 1—13.
15	— 3 báb, ...	— 12 báb 35 áyat se, ...	— 4 báb, ...	— 5 báb 13 áyat se.
16	1 Samúel 1 báb, ...	— 13 báb 1—18, ...	1 Samúel 2 báb 1—21, ...	— 6 báb.
17	— 2 báb 21 áyat se, ...	— 13 báb 18 áyat se, ...	— 3 báb, ...	Afsíon 1 báb.
18	— 4 báb, ...	— 14 báb 1—25, ...	— 5 báb, ...	— 2 báb.
19	— 6 báb, ...	— 14 b 25 se &. 15 b 1—11,	— 7 báb, ...	— 3 báb.
20	— 8 báb, ...	— 15 báb 11 áyat se, ...	— 9 báb, ...	— 4 báb 1—25.
21	— 10 báb, ...	— 16 báb, ...	— 11 báb, ...	— 4 báb 25 se aur 5 báb 1—22.
22	— 12 báb, ...	— 17 báb 1—20, ...	— 13 báb, ...	— 5 báb 22 se aur 6 báb 1—10.
23	— 14 báb 1—24, ...	— 17 báb 20 áyat se, ...	— 14 báb 24—47, ...	— 6 báb 10 áyat se.
24	— 15 báb, ...	— 18 báb 1—31, ...	— 16 báb, ...	Filippíon 1 báb.
25	*M. Marqus Injíl*, ...	— 18 b 31 se &. 19 b 1—11,		— 2 báb.
26	1 Samúel 17 báb 1—31, ...	— 19 báb 11—28, ...	1 Samúel 17 báb 31—55, ...	— 3 báb.
27	— 17 b 55 se &. 18 b 1—17,	— 19 báb 28 áyat se, ...	— 19 báb, ...	— 4 báb.
28	— 20 báb 1—18, ...	— 20 báb 1—27, ...	— 20 báb 18 áyat se, ...	Qul. 1 báb 1—21.
29	— 21 báb, ...	— 20 b 27 se &. 21 b 1—5,	22 báb, ...	— 1 báb 21 se aur 2 báb 1—8.
30	— 23 báb, ...	— 21 báb 5 áyat se, ...	— 24 aur 25 b. 2 áyát tak,	— 2 báb 8 áyat se.

MAI Mahíne ke 31 din haiṇ.

TÁRÍKH.	SUBH KI NAMÁZ. 1 WIRD.	SUBH KI NAMÁZ. 2 WIRD.	SHÁM KI NAMÁZ. 1 WIRD.	SHÁM KI NAMÁZ. 2 WIRD.
1	*Muqaddas Failbús aur Muqaddas Yaqúb,* ...			Qul. 3 báb 1—18.
2	1 Samúel 26 báb, ...	Lúqá 22 báb 1—31, ...	1 Samúel 28 báb 3 áyat se,	—3 b 18 se & 4 b 1—7
3	— 31 báb, ...	— 22 báb 31—54, ...	2 Samúel 1 báb, ...	— 4 báb 7 áyat se.
4	2 Samúel 3 báb 17 á se, ...	— 22 báb 54 áyat se, ...	— 4 báb, ...	1 Tassalúníqíon 1 b.
5	— 6 báb, ...	— 23 báb 1—26, ...	— 7 báb 1—18, ...	— 2 báb.
6	— 7 báb 18 áyat se, ...	— 23 báb 26—50, ...	— 9 báb, ...	— 3 báb.
7	— 11 báb, ...	— 23 báb 50 se aur 24 báb 1—13, ...	— 12 báb 1—24, ...	— 4 báb.
8	— 13 báb 38 se aur 14 báb 1—26, ...	— 24 báb 13 áyat se, ...	— 15 báb 1—16, ..	— 5 báb.
9	— 15 báb 16 áyat se, ...	Yúhanná 1 báb 1—29, ...	— 16 báb 1—15, ...	2 Tassalúníqíon 1 b.
10	— 16 báb 15 se aur 17 báb 1— 24, ...	—1 báb 29 áyat se, ...	— 17 báb 24 se aur 18 báb 1—18, ...	— 2 báb.

11	2 Samúel 18 báb 18 áyat se,	Yúhanná 2 báb, ...	2 Samúel 19 báb 1—24, ...	2 Tassalúníqíon 3 b.
12	— 19 báb 24 áyat se, ...	— 3 báb 1—22, ...	— 21 báb 1—15, ...	1 Timtáús 1 b. 1—18
13	— 23 báb 1—24, ...	— 3 báb 22 áyat se, ...	— 24 báb, ...	— 1 b. 18 se aur 2 b.
14	1 Salátín 1 báb 1—28, ...	— 4 báb 1—31, ...	1 Salátín 1 báb 28—49, ...	— 3 báb.
15	1 Tawáríkh 29 báb 10 á se,	— 4 báb 31 áyat se, ...	— 3 báb, ..	— 4 báb.
16	1 Salátín 4 báb 20 áyat se,	— 5 báb 1—24, ...	— 5 báb, ...	— 5 báb.
17	— 6 báb 1—15, ...	— 5 báb 24 áyat se, ...	— 8 báb 1—22, ...	— 6 báb.
18	— 8 báb 22—54, ...	— 6 báb 1—22, ...	— 8 báb 54 se aur 9 báb 1—10, ...	2 Timtáús 1 báb.
19	— 10 báb, ...	— 6 báb 22—41, ...	— 11 báb 1—26, ...	— 2 báb.
20	— 11 báb 26 áyat se, ...	— 6 báb 41 áyat se, ...	— 12 báb 1—25, ...	— 3 báb.
21	— 12 báb 25 se aur 13 báb 1—11, ...	— 7 báb 1—25, ...	— 13 báb 11 áyat se, ...	— 4 báb.
22	— 14 báb 1—21, ...	— 7 báb 25 áyat se, ...	— 15 báb 25 se aur 16 báb 1—8, ...	Titus 1 báb.
23	— 16 báb 8 áyat se, ...	— 8 báb 1—31, ...	— 17 báb, ...	— 2 báb.
24	— 18 báb 1—17, ...	— 8 báb 31 áyat se, ...	— 18 báb 17 áyat se, ...	— 3 báb.
25	— 19 báb, ...	— 9 báb 1—39, ...	— 21 báb, ...	Filímún.
26	— 22 báb 1—41, ...	— 9 b. 39 se &. 10 b. 1—22,	2 Salátín 1 báb, ...	Ibráníon 1 báb.
27	2 Salátín 2 báb, ...	— 10 báb 22 áyat se, ...	— 4 báb 8 áyat se, ...	— 2 aur 3 báb 1—7.
28	— 5 báb, ...	— 11 báb 1—17, ...	— 6 báb 1—24, ...	— 3 báb 7 se aur 4 báb 1—14.
29	— 6 báb 24 áyat se, ...	— 11 báb 17—47, ..	— 7 báb, ...	— 4 b. 14 se aur 5 b.
30	— 8 báb 1—16, ...	— 11 báb 47 se aur 12 báb 1—20, ...	— 9 báb, ...	— 6 báb.
31	— 10 báb 1—18, ...	— 12 báb 20 áyat se, ...	— 10 báb 18 áyat se, ...	— 7 báb.

JUNE Mahíne ke 30 din haiṇ.

TARÍKH.	SUBH KI NAMAZ.		SHAM KI NAMAZ.	
	1 WIRD.	2 WIRD.	1 WIRD.	2 WIRD.
1	2 Salátín 13 báb, ...	Yúhanná 13 báb 1—21, ...	2 Salátín 17 báb 1—24, ...	Ibráníoṇ 8 báb.
2	— 17 báb 24 áyat se, ...	— 13 báb 21 áyat se, ...	2 Tawáríkh 12 báb, ...	— 9 báb.
3	2 Tawáríkh 13, ...	— 14 báb, ...	— 14 báb, ...	— 10 báb 1—19.
4	— 15 báb, ...	— 15 báb, ...	— 16 aur 17 báb 1—14,	— 10 b. 19 áyat se.
5	— 19 báb, ...	— 16 báb 1—16, ...	— 20 báb 1—31, ...	— 11 báb 1—17.
6	— 20 báb 31 se aur 21 báb,	— 16 báb 16 áyat se, ...	— 22 báb, ...	— 11 báb 17 áyat se.
7	— 23 báb, ...	— 17 báb, ...	— 24 báb, ...	— 12 báb.
8	— 25 báb, ...	— 18 báb 1—28, ...	— 26 aur 27 báb, ...	— 13 báb.
9	— 28 báb, ...	— 18 báb 28 áyat se, ...	2 Salátín 18 báb 1—9, ...	Yaqúb 1 báb.
10	— 29 báb 3—21, ...	— 19 báb 1—25, ...	2 Taw. 30 aur 31 b. 1 á tak,	— 2 báb.
11	*Muqaddas Barnábás Rasúl.*	...		
12	2 Salátín 18 báb 13 á se,	Yúhanná 19 báb 25 áyat se,	2 Salátín 19 báb 1—20, ...	Yaqúb 3 báb.
13	— 19 báb 20 áyat se, ...	— 20 báb 1—19, ...	— 20 báb, ...	— 4 báb.
14	Yasaiyáh 38 báb 9—21, ...	— 20 báb 19 áyat se, ...	2 Tawáríkh 33 báb, ...	— 5 báb.
15	2 Salátín 22 báb, ...	— 21 báb, ...	2 Salátín 23 báb 1—21, ...	1 Patras 1 báb 1—22.

16	2 Salátín 23 báb 21 se aur 25 báb 1—8, ...	Aạmál 1 báb,	2 Salátín 24 b. 8 se aur 25 báb 1—8.	1 Patras 1 b. 22 se aur 2 báb 1—11.
17	— 25 báb 8 áyat se, ...	— 2 báb 1—22, ...	Ạzrá 1 aur 3 báb, ...	— 2 báb 11 se aur 3 báb 1—8.
18	Ạzrá 4 báb, ...	— 2 báb 22 áyat se, ...	— 5 báb, ...	— 3 báb 8 se aur 4 báb 1—7.
19	— 7 báb, ...	— 3 báb, ...	— 8 báb 15 áyat se, ...	— 4 báb 7 áyat se.
20	— 9 báb, ...	— 4 báb 1—32, ...	— 10 báb 1—20, ...	— 5 báb.
21	Nahamiyáh 1 báb, ...	— 4 b. 32 se &. 5 b. 1—17,	Nahamiyáh 2 báb, ...	2 Patras 1 báb.
22	—4 báb, ...	— 5 báb 17 áyat se, ...	— 5 báb, ...	—2 báb.
23	— 6 aur 7 báb 1—5, ...	— 6 báb, ...	— 7 báb 73 se aur 8 báb,	—3 báb.
24	*Muqaddas Yúhanná Baptist.*			
25	Nahamiyáh 13 báb 1—15, ...	Aạmál 7 báb 1—35, ...	Nah. 13 báb 15 áyat se,	1 Yúhanná 1 báb.
26	Ástar 1 báb, ...	— 7 báb 35 se aur 8 b. 1—5,	Ástar 2 b. 15 se aur 3 báb,	— 2 báb 1—15.
27	— 4 báb, ...	— 8 báb 5—26, ...	— 5 báb, ...	— 2 báb 15 áyat se.
28	— 6 bab, ...	— 8 báb 26 áyat se, ...	— 7 báb, ...	— 3 báb 1—16.
29	*Muqaddas Patras Rasúl.*			
30	Aiyúb 1 báb, ...	Aạmál 9 báb 1—23, ...	Aiyúb 2 báb, ...	1 Yúhanná 3 báb 16 se aur 4 báb 1—7.

JULAI Mahíne ke 31 din haiṇ.

TÁRÍKH.	SUBH KI NAMÁZ.		SHÁM KI NAMÁZ.	
	1 WIRD.	2 WIRD.	1 WIRD.	2 WIRD.
1	Aiyúb 3 báb, ...	Aạmál 9 báb 23 áyat se, ...	Aiyúb 4 báb, ...	1 Yúh. 4 báb 7 á. se.
2	— 5 báb, ...	— 10 báb 1—24, ...	— 6 báb, ...	— 5 báb.
3	— 7 báb, ...	— 10 báb 24 áyat se, ...	— 9 báb, ...	2 Yúhanná.
4	— 10 báb, ...	— 11 báb, ...	— 11 báb, ...	3 Yúhanná.
5	— 12 báb, ...	— 12 báb, ...	— 13 báb, ...	Yahúdáh.
6	— 14 báb, ...	— 13 báb 1—26, ...	— 16 báb, ...	Matı 1 báb 18 áyat se.
7	— 17 báb, ...	— 13 báb 26 áyat se, ...	— 19 báb, ...	— 2 báb.
8	— 21 báb, ...	— 14 báb, ...	— 22 báb 12—20, ...	— 3 báb.
9	— 23 báb, ...	— 15 báb 1—30, ...	— 24 báb, ...	— 4 báb 1—23.
10	— 25 aur 26 báb, ...	— 15 báb 30 se aur 16 báb 1—16.	27 báb, ...	— 4 báb 23 se aur 5 báb 1—13.
11	— 28 báb, ...	— 16 báb 16 áyat se, ...	— 29 aur 30 báb 1 á. tak,	— 5 báb 13—33.
12	— 30 báb 12—27, ...	— 17 báb 1—16, ...	— 31 báb 13 áyat se, ...	— 5 báb 33 áyat se.
13	— 32 báb, ...	— 17 báb 16 áyat se, ...	— 38 báb 1—39, ...	— 6 báb 1—19.
14	— 38 báb 39 se aur 39 báb,	— 18 báb 1—24, ...	— 40 báb, ...	— 6 báb 19 se aur 7 báb 1—7.

15	Aiyúb 41 báb, ...	Aạmál 18 báb 24 se aur 19 báb 1—21, ...	Aiyúb 42 báb, ...	Matí 7 báb 7 áyat se
16	Amsál 1 báb 1—20, ...	— 19 báb 21 áyat se, ...	Amsál 1 báb 20 áyat se, ...	— 8 báb 1— 18.
17	— 2 báb, ...	— 20 báb 1—17, ...	— 3 báb 1—27, ...	— 8 báb 18 áyat se
18	— 3 báb 27 áyat se aur 4 báb 1—20, ...	—20 báb 17 áyat se,	— 4 báb 20 se aur 5 báb 1—15, ...	— 9 báb 1—18.
19	— 5 báb 15 áyat se, ...	— 21 báb 1—17, ...	— 6 báb 1—20, ...	— 9 báb 18 áyat se.
20	— 7 báb, ...	— 21 báb 17—37, ...	— 8 báb, ...	— 10 báb 1—24.
21	— 9 báb, ...	— 21 báb 37 se aur 22 báb 1—23, ...		
22	— 11 báb 1—15, ...	— 22 báb 23 se aur 23 báb 1—12, ...	— 10 báb 16 áyat se, ...	— 10 báb 24 áyat se.
23	— 12 báb 10 áyat se, ...	— 23 báb 12 áyat se, ...	— 11 báb 15 áyat se, ...	— 11 báb.
24	— 14 báb 9—28, ...	— 24 báb,	— 13 báb, ...	— 12 báb 1—22.
25	*Muqaddas Yaqúb Rasúl*, ...	... ...	— 14 báb 28 se aur 15 báb 1—18, ...	— 12 báb 22 áyat se. — 13 báb 1—24.
26	Amsál 15 báb 18 áyat se,...	Aạmál 25 báb, ..	Amsál 16 báb 1—20, ...	— 13 báb 24—53.
27	— 16 báb 31 se aur 17 báb 1—18, ...	— 26 báb, ...	— 18 báb 10 áyat se,...	— 13 báb 53 se au. 14 báb 1—13.
28	— 19 báb 13 áyat se, ...	— 27 báb, ..	— 20 báb 1—23, ...	— 14 báb 13 áyat se.
29	— 21 báb 1—17, ...	— 28 báb 1—17, ..	— 22 báb 1—17, ...	— 15 báb 1—21.
30	— 23 báb 10 áyat se, ...	— 28 báb 17 áyat se, ...	— 24 báb 21 áyat se, ...	— 15 b. 21 áyat se.
31	— 25 báb, ...	Rúmíon 1 báb, ..	— 26 báb 1—21, ...	— 16 báb 1—24.

AGAST Mahíne ke 31 din haiṉ.

TÁRÍKH.	SUBH KÍ NAMÁZ.		SHÁM KÍ NAMÁZ.	
	1 WIRD.	2 WIRD.	1 WIRD.	2 WIRD.
1	Amsál 27 báb 1—23, ...	Rúmíoṉ 2 báb 1—17, ...	Amsál 28 báb 1—15, ...	Matí 16 báb 24 se aur 17 báb 1—14.
2	— 30 báb 1—18, ...	— 2 báb 17 áyat se, ...	— 31 báb 10 áyat se, ...	— 17 báb 14 áyat se.
3	Wáiẓ 1 báb, ...	— 3 báb, ...	Wáiẓ 2 báb 1—12, ...	— 18 báb 1—21.
4	— 3 báb, ...	— 4 báb, ...	— 4 báb, ...	— 18 báb 21 se aur 19 báb 1—3.
5	— 5 báb, ...	— 5 báb, ...	— 6 báb, ...	— 19 báb 3—27.
6	— 7 báb, ...	— 6 báb, ...	— 8 báb, ...	— 19 báb 27 se aur 20 báb 1—17.
7	— 9 báb, ...	— 7 báb, ...	— 11 báb, ..	— 20 báb 17 áyat se.
8	— 12 báb, ...	— 8 báb 1—18, ...	Yaramiyáh 1 báb, ...	— 21 báb 1—23.
9	Yaramiyáh 2 báb 1—14, ...	— 8 báb 18 áyat se, ...	— 5 báb 1—19, ...	— 21 báb 23 áyat se.
10	— 5 báb 19 áyat se, ...	— 9 báb 1—19, ...	— 6 báb 1— 22, ...	— 22 báb 1—15.
11	— 7 báb 1—17, ...	— 9 báb 19 áyat se, ...	— 8 báb 4 áyat se, ...	— 22 báb 15—41.

12	Yaramiyáh 9 báb 1—17, ...	Rúmíoṇ 10 báb, ...	Yaramiyáh 13 báb 8—24,	Matí 22 báb 41 se aur 23 báb 1—13.
13	— 15 báb, ...	— 11 báb 1—25, ...	— 17 báb 1—19, ...	— 23 báb 13 áyat se.
14	— 18 báb 1—18, ...	— 11 báb 25 áyat se, ...	— 19 báb, ...	— 24 báb 1—29.
15	— 21 báb, ...	— 12 báb, ...	— 22 báb 1—13, ...	— 24 báb 29 áyat se.
16	— 22 báb 13 áyat se, ...	— 13 báb, ...	— 23 báb 1—16, ...	— 25 báb 1—31.
17	— 24 báb, ...	— 14 aur 15 báb 1—8, ...	— 25 báb 1—15, ..	— 25 báb 31 áyat se.
18	— 26 bab, ...	— 15 báb 8 áyat se, ..	— 28 báb, ...	— 26 báb 1—31.
19	— 29 báb 4—20, ...	— 16 báb, ...	— 30 báb, ...	— 26 báb 31—57.
20	— 31 báb 1—15, ...	1 Qurintioṇ 1 báb 1—26,	— 31 báb 15—38, ...	— 26 báb 57 áyat se.
21	— 33 báb 1—14, ...	— 1 báb 26 se aur 2 báb,	— 33 báb 14 áyat se, ...	— 27 báb 1—27.
22	— 35 báb, ...	— 3 báb, ...	— 36 báb 1—14, ...	— 27 báb 27—57.
23	— 36 báb 14 áyat se, ...	— 4 báb 1—18, ...	— 38 báb 1—14, ...	— 27 báb 57 áyat se.
24	*Muqaddas Bartúlamá*, ...	— 4 báb 18 se aur 5 báb,	... ...	— 28 báb.
25	Yaramiyáh 38 báb 14 á se,	— 6 báb, ...	Yaṛamiyáh 39 báb, ...	Marqus 1 báb 1—21.
26	— 50 báb 1—21, ...	— 7 báb 1—25, ...	— 51 báb 54 áyat se, ...	— 1 báb 21 áyat se.
27	Hizqíel 1 báb 1—15, ...	— 7 báb 25 áyat se, ...	Hizqíel 1 báb 15 áyat se,	— 2 báb 1—23.
28	— 2 báb, ...	— 8 báb, ...	— 3 báb 1—15, ...	— 2 báb 23 se aur 3 báb 1—13.
29	— 3 báb 15 áyat se, ...	— 9 báb, ...	— 8 báb, ...	— 3 báb 13 áyat se.
30	— 9 báb, ...	— 10 aur 11 báb 1 áyat tak, ...	— 11 báb 14 áyat se, ...	— 4 báb 1—35.
31	— 12 báb 17 áyat se, ...	— 11 bab 2—17, ...	— 13 báb 1—17, ...	— 4 báb 35 se aur 5 báb 1—21.

SEPTEMBAR Mahíne ke 30 din haiṇ.

TÁRÍKH.	SUBH KI NAMÁZ.		SHÁM KI NAMÁZ.	
	1 WIRD.	2 WIRD.	1 WIRD.	2 WIRD.
1	Hizqíel 13 báb 17 áyat se,	1 Qur. 11 báb 17 áyat se, ...	Hizqíel 14 báb 1—12, ...	Marqus 5 báb 21 á. se.
2	— 14 báb 12 áyat se, ...	— 12 báb 1—28, ...	— 16 báb 44 áyat se, ...	— 6 báb 1—14.
3	— 18 báb 1—19, ...	— 12 b. 28 se aur 13 báb,	— 18 báb 19 áyat se, ...	— 6 báb 14—30.
4	— 20 báb 1—18, ...	— 14 báb 1—20, ..	— 20 báb 18—33, ...	— 6 báb 30 áyat se.
5	— 20 báb 33—44, ...	— 14 báb 20 áyat se, ...	— 22 báb 23 áyat se, ...	— 7 báb 8—24.
6	— 24 báb 15 áyat se, ...	— 15 báb 1—35, ...	— 26 báb, ...	— 7 báb 24 se aur 8 báb 1—10.
7	— 27 báb 1—26, ...	— 15 báb 35 áyat se, ...	— 27 báb 26 áyat se, ...	— 8 báb 10 se aur 9 báb 2 á. tak.
8	— 28 báb 1—20, ...	— 16 báb, ...	— 31 báb, ..	— 9 báb 2—30.
9	— 32 báb 1—17, ...	2 Qurintíon 1 báb 1—23, ...	— 33 báb 1—21, ...	— 9 báb 30 áyat se.
10	— 33 báb 21 áyat se, ...	— 1 báb 23 se aur 2 báb 1—14, ...	— 34 báb 1—17, ...	— 10 báb 1—32.

11	Hizqíel 34 báb 17 áyat se,	2 Qur. 2 b. 14 á. se &. 3 b.	Hizqíel 36 báb 16—33,...	Marqus 10 báb 32 se.
12	— 37 báb 1—15, ...	— 4 báb, ...	— 37 báb 15 áyat se, ...	— 11 báb 1—27.
13	—47 báb 1—13, ...	— 5 báb, ...	Dáníel 1 báb, ...	— 11 báb 27 se aur 12 báb 1—13.
14	Dáníel 2 báb 1—24, ...	— 6 aur 7 báb 1 áyat tak,	— 2 báb 24 áyat se, ...	— 12 báb 13—35.
15	—3 báb, ...	— 7 báb 2 áyat se, ...	— 4 báb 1—19, ...	— 12 báb 35 se aur 13 báb 1—14.
16	— 4 báb 19 áyat se, ...	— 8 báb, ...	— 5 báb 1—17, ...	— 13 báb 14 áyat se.
17	— 5 báb 17 áyat se, ...	— 9 báb, ...	— 6 báb, ...	— 14 báb 1—27.
18	— 7 báb 1—15, ...	— 10 báb, ..	— 7 báb 15 áyat se, ...	— 14 báb 27—53.
19	— 9 báb 1—20, ...	— 11 báb 1— 30, ..	— 9 báb 20 áyat se, ...	— 14 báb 53 áyat se.
20	— 10 báb 1—20, ...	— 11 báb 30 se aur 12 báb 1—14, ...	— 12 báb, ...	— 15 báb 1—42.
21	*Muqaddas Matí Rasúl,* ...	— 12 b. 14 á. se &. 13 báb,	... ...	— 15 báb 42 áyat se aur 16 báb.
22	Húsia 2 báb 14 áyat se, ...	Galátíon 1 báb, ...	Húsia 4 báb 1—13, ...	Lúqá 1 báb 1—26.
23	— 5 báb 8 se aur 6 báb 1—7, ...	— 2 báb, ...	— 7 báb 8 áyat se, ...	— 1 báb 26—57.
24	— 8 báb, ...	— 3 báb, ...	— 9 báb, ...	— 1 báb 57 áyat se.
25	— 10 báb, ...	— 4 báb 1—21, ...	— 11 aur 12 báb 1—7,	— 2 báb 1—21.
26	— 13 báb 1—15, ...	— 4 báb 21 se aur 5 báb 1—13, ...	— 14 báb, ...	— 2 báb 21 áyat se.
27	Yúel 1 báb, ...	— 5 báb 13 áyat se, ...	Yúel 2 báb 1—15, ...	— 3 báb 1—23.
28	— 2 báb 15—28, ...	— 6 báb, ...	— 2 báb 28 se aur 3 báb 1—9, ...	— 4 báb 1—16.
29	*Muqaddas Mikáel aur sab*	*Firishte.*		
30	Yúel 3 báb 9 áyat se, ...	Afsíon 1 báb, ...	Amús 1 aur 2 báb 1—4,	— 4 báb 16 áyat se.

OCTOBER Mahíne ke 31 din hain.

TARÍKH.	SUBH KI NAMÁZ. 1 WIRD.	SUBH KI NAMÁZ. 2 WIRD.	SHÁM KI NAMÁZ. 1 WIRD.	SHÁM KI NAMÁZ. 2 WIRD.
1	Ạmús 2 báb 4 áyat se aur 3 báb 1—9, ...	Afsíoṇ 2 báb, ...	Ạmús 4 báb 4 áyat se, ...	Lúqá 5 báb 1—17.
2	— 5 bab 1—18, ...	— 3 báb, ...	— 5 b. 18 se aur 6 b. 1—9,	— 5 báb 17 áyat se.
3	— 7 báb, —	— 4 báb 1—25, ...	— 8 báb, ...	— 6 báb 1—20.
4	— 9 bab, ...	— 4 b. 25 se aur 5 b. 1—22,	Ạbadiyáh, ...	— 6 báb 20 áyat se.
5	Yúnáh 1 báb, ...	— 5 báb 22 se aur 6 báb 1—10, ...	Yúnáh 2 báb, ...	— 7 báb 1—24.
6	— 3 báb, ...	— 6 báb 10 áyat se, ...	— 4 báb, ...	— 7 báb 24 áyat se.
7	Míkáh 1 báb 1—10, ...	Filippioṇ 1 báb, ...	Míkáh 2 báb, ...	— 8 báb 1—26.
8	— 3 báb, ...	— 2 báb, ...	— 4 báb, ...	— 8 báb 26 áyat se.
9	— 5 báb, ...	— 3 báb, ...	— 6 báb, ...	— 9 báb 1—28.
10	— 7 báb, ...	— 4 báb, ...	Nahúm 1 báb, ..	— 9 báb 28—51.
11	Nahúm 2 báb, ...	Qulussíoṇ 1 báb 1—21, ...	— 3 báb, ..	— 9 báb 51 se aur 10 báb 1—17.
12	Habaqquq 1 báb, ...	— 1 b. 21 se aur 2 b. 1—8,	Habaqquq 2 báb, ...	— 10 báb 17 áyat se.

13	Habaqquq 3 báb, ...	Qulussíoṇ 2 báb 8 áyat se, ...	Safaniyáh 1 báb 1—14,	Lúqá 11 báb 1—29.
14	Safaniyah 1 báb 14 se aur 2 báb 1—4, ...	— 3 báb 1—18, .	— 2 báb 4 áyat se, ...	— 11 báb 29 áyat se.
15	— 3 báb, ...	— 3 b. 18 áyat se &. 4 báb,	Hajjí 1 báb, ...	— 12 báb 1—35.
16	Hajjí 2 báb 1—10, ..	1 Tassalúníqíoṇ 1 báb, ...	— 2 báb 10 áyat se, ...	— 12 báb 35 áyat se.
17	Zakariyáh 1 báb 1—18, ...	— 2 báb, ...	Zak. 1 b. 18 á. se aur 2 b,	— 13 báb 1—18.
18	*Muqaddas Lúqá Injílí,* ...	— 3 báb, ...	... ...	— 13 báb 18 áyat se.
19	Zakariyáh 3 báb, ...	— 4 báb, ...	Zakariyáh 4 báb, ...	— 14 báb 1—25.
20	— 5 báb, ..	— 5 báb, ...	— 6 báb, ...	— 14 báb 25 se aur 15 báb 1—11.
21	— 7 báb, ...	2 Tassalúníqíoṇ 1 báb, ...	— 8 báb 1—14, ...	— 15 báb 11 áyat se.
22	— 8 báb 14 áyat se, ...	— 2 báb, ...	— 9 báb 9 áyat se, ...	— 16 báb.
23	— 10 báb, ...	— 3 báb, ...	— 11 báb, ...	— 17 báb 1—20.
24	— 12 báb, ...	1 Timtáús 1 báb 1—18, ...	— 13 báb, ...	— 17 b. 20 áyat se.
25	— 14 báb, ...	— 1 b. 18 áyat se &. 2 báb,	Malákí 1 báb, ...	— 18 báb 1—31.
26	Malákí 2 báb, ...	— 3 báb, ...	— 3 báb 1—13, ...	— 18 báb 31 se aur 19 báb 1—11.
27	— 3 báb 13 áyat se aur 4 báb, ...	— 4 báb, ...	Hikmat 1 báb, ...	— 19 báb 11—28.
28	*M. Shamqún aur Yahúdáh,*	— 5 báb, ...	... ...	— 19 b. 28 áyat se.
29	Hikmat 2 báb, ...	— 6 báb, ...	Hikmat 4 báb 7 áyat se,	— 20 báb 1—27.
30	— 6 báb 1—22, ...	2 Timtáús 1 báb, ...	— 6 báb 22 se aur 7 báb 1—15, ...	— 20 báb 27 se aur 21 báb 1—5.
31	— 7 báb 15 áyat se, ...	— 2 báb, ...	— 8 báb 1—19, ...	— 21 báb 5 áyat se.

NOVEMBAR Mahíne ke 30 din haiṇ.

TARÍKH.	SUBH KÍ NAMÁZ.		SHÁM KÍ NAMÁZ.	
	1 WIRD.	2 WIRD.	1 WIRD.	2 WIRD.
1	*Sab Muqaddasoṇ ke liye.*			
2	Ḥikmat 9 báb, ...	2 Timtáús 3 báb, ...	Hikmat 11 báb 1—15, ...	Lúqá 22 báb 1—31.
3	— 11 báb 15 se aur 12 báb 1—3, ...	— 4 báb, ...	— 17 báb, ...	—22 báb 31—54.
4				
5	Wáiẓ 1 báb 1—14, ...	Títus 1 báb, ...	Wáiẓ 2 báb, ...	—22 báb 54 áyat se.
6	— 3 báb 17—30, ...	— 2 báb, ...	— 4 báb 10 áyat se, ...	— 23 báb 1—26.
7	— 5 báb,	— 3 báb, ...	— 7 báb 27 áyat se, ...	— 23 báb 26—50.
	— 10 báb 18 áyat se, ...	Filímún, ...	— 14 báb 1—20, ...	— 23 báb 50 se aur
8			...	24 báb 1—13.
9	— 15 báb 9 áyat se, ...	Ịbráníoṇ 1 báb, ...	— 16 báb 17 áyat se, ...	— 24 báb 13 áyat se.
10	— 18 báb 1—15, ...	— 2 aur 3 báb 1—7, ...	— 18 báb 15 áyat se, ...	Yúhanná 1 báb 1—29.
	— 19 báb 13 áyat se, ...	— 3 báb 7 se aur 4 báb		
11		1—14, ...	— 22 báb 6—24, ...	—1 báb 29 áyat se.
	—24 báb 1—24, ...	— 4 b. 14 áyat se &. 5 báb,	— 24 báb 24 áyat se, ...	— 2 báb.

12	Wáịz 33 báb 7—23, ...	Ịbráníoṇ 6 báb, ...	Wáịz 34 báb 15 áyat se,	Yúh. 3 báb 1—22.
13	— 35 báb, ...	— 7 báb, ...	— 37 báb 8—19, ...	— 3 báb 22 áyat se.
14	— 39 báb 1—13, ...	— 8 báb, ...	— 39 báb 13 áyat se, ...	— 4 báb 1—31.
15	— 41 báb 1—14, ...	— 9 báb, ...	— 42 báb 15 áyat se, ...	— 4 báb 31 áyat se.
16	— 44 báb 1—16, ...	— 10 báb 1—19, ...	— 50 báb 1—25, ...	— 5 báb 1—24.
17	— 51 báb 10 áyat se, ...	— 10 báb 19 áyat se, ...	Barúḳh 4 báb 1—21, ...	— 5 báb 24 áyat se.
18	Barúḳh 4 báb 36 áyat se aur 5 báb, ...	— 11 báb 1—17, ...	Yasaịyáh 1 báb 1—21, ...	— 6 báb 1—22.
19	Yasaịyáh 1 báb 21 áyat se,	— 11 báb 17 áyat se, ...	— 2 báb, ...	— 6 báb 22—41.
20	— 3 báb 1—16, ...	— 12 báb, ...	— 4 báb 2 áyat se, ...	— 6 báb 41 áyat se.
21	— 5 báb 1—18, ...	— 13 báb, ...	— 5 báb 18 áyat se, ...	— 7 báb 1—25.
22	— 6 báb, ...	Yaqúb 1 báb, ...	— 7 báb 1—17, ...	— 7 báb 25 áyat se.
23	— 8 báb 5—18, ...	— 2 báb, ...	— 8 báb 18 se aur 9 báb 1—8, ...	— 8 báb 1—31.
24	— 9 báb 8 se aur 10 báb 1—5, ...	— 3 báb, ...	— 10 báb 5—20, ...	— 8 báb 31 áyat se.
25	— 10 báb 20 áyat se, ...	— 4 báb, ...	— 11 báb 1—10, ...	— 9 báb 1—39.
26	— 11 báb 10 áyat se, ...	— 5 báb, ...	— 12 báb, ...	— 9 báb 39 se aur 10 báb 1—22.
27	— 13 báb, ...	1 Patras 1 báb 1—22, ...	— 14 báb 1—24, ...	— 10 báb 22 áyat se.
28	— 17 báb, ...	— 1 báb 22 se aur 2 báb 1—11, ...	— 18 báb, ...	— 11 báb 1—17.
29	— 19 báb 1—16, ...	— 2 báb 11 áyat se aur 3 báb 1—8, ...	— 19 báb 16 áyat se, ...	— 11 báb 17—47.
30	*Muqaddas Andariyás Rasúl.*			

DESEMBAR Mahíne ke 31 din haiṇ.

TÁRÍKH.	SUBH KÍ NAMÁZ.		SHÁM KÍ NAMÁZ.	
	1 WIRD.	2 WIRD.	1 WIRD.	2 WIRD.
1	Yasaiyáh 21 báb 1—13, ...	1 Patras 3 báb 8 se aur 4 báb 1—7,	Yasaiyáh 22 báb 1—15,	Yúh. 11 b. 47 se & 12 báb 1—20.
2	— 22 báb 15 áyat se, ...	— 4 báb 7 áyat se, ...	— 23 báb, ...	— 12 báb 20 áyat se.
3	— 24 báb, ...	— 5 báb, ...	— 25 báb, ...	— 13 báb 1—21.
4	— 26 báb 1—20, ...	2 Patras 1 báb, ...	— 26 b. 20 se aur 27 báb,	— 13 báb 21 áyat se.
5	— 28 báb 1—14, ...	— 2 báb, ...	— 28 báb 14 áyat se, ...	— 14 báb.
6	— 29 báb 1—9, ...	— 3 báb, ...	— 29 báb 9 áyat se, ...	— 15 báb.
7	— 30 báb 1—18, ...	1 Yúhanná 1 báb, ...	— 30 báb 18 áyat se, ...	— 16 báb 1—16.
8	— 31 báb, ...	— 2 báb 1—15, ...	— 32 báb, ...	— 16 b. 16 áyat se.
9	— 33 báb, ...	— 2 báb 15 áyat se, ...	— 34 báb, ...	— 17 báb.
10	— 35 báb, ...	— 3 báb 1—16, ...	— 40 báb 1—12, ...	— 18 báb 1—28.
11	— 40 báb 12 áyat se, ...	— 3 b. 16 se aur 4 b. 1—7,	— 41 báb 1—17, ...	— 18 báb 28 áyat se.
12	— 41 báb 17 áyat se, ...	— 4 báb 7 áyat se, ...	— 42 báb 1—18, ...	— 19 báb 1—25.
13	— 42 báb 18 áyat se aur 43 báb 1—8, ...	— 5 báb, ...	— 43 báb 8 áyat se, ..	— 19 báb 25 áyat se.

14	Yasaiyáh 44 báb 1—21, ...	2 Yúhanná, ...	Yasaiyáh 44 báb 21 se aur 45 báb 1—8, ...	Yúh. 20 báb 1—19.
15	— 45 báb 8 áyat se, ...	3 Yúhanná, ...	— 46 báb, ...	— 20 báb 19 áyat se.
16	— 47 báb, ...	Yahúdáh, ...	— 48 báb, ...	— 21 báb.
17	— 49 báb 1—13, ...	Mukáshafát 1 báb, ...	— 49 báb 13 áyat se, ...	Mukáshafát 2 báb 1—18.
18	— 50 báb, ...	— 2 báb 18 se &. 3 b. 1—7,	— 51 báb 1—9, ...	— 3 báb 7 áyat se.
19	— 51 báb 9 áyat se, ...	— 4 báb, ...	— 52 báb 1—13, ...	— 5 báb.
20	— 52 b. 13 á. se aur 53 báb,	— 6 báb, ...	— 54 báb, ...	— 7 báb.
21	*Muqaddas Súmá Rasúl.*			
22	Yasaiyáh 55 báb, ...	Mukáshafát 8 báb, ...	Yasaiyáh 56 báb, ...	Mukáshafát 10 báb.
23	— 57 báb, ...	— 11 báb, ..	— 58 báb, ...	— 12 báb.
24	— 59 báb, ...	— 14 báb, ...	— 60 báb, ...	— 15 báb.
25	*Krismasday.*			
26	*Muqaddas Istífán Shahíd.*			
27	*Muqaddas Yúhanná Injílí.*			
28	*Masúmon ká din,* ...	Mukáshafát 16 báb, ...	... ...	Mukáshafát 18 báb.
29	Yasaiyáh 61 báb, ..	— 19 báb 1—11, ...	Yasaiyáh 62 báb, ...	— 19 b. 11 áyat se.
30	— 6[illegible] báb, ...	— 20 báb, ...	— 64 aur 65 báb 1—8, ...	— 21 báb 1—15.
31	— 65 báb 8 áyat se, ...	— 21 báb 15 se aur 22 báb 1—6, ...	— 66 báb, ...	— 22 báb 6 áyat se.

JADWAL PHIRTI HUI ṬDOṆ KE DINOṆ KI 39 BARSOṆ KE LIYE.

San Iswi.	Apifaní ke bạd ke Itwár.	Lenṭ se pesh-tar ke tísre Itwár.	Lenṭ ká pahlá roz.	Isṭarḍay.	Mussalla ká Itwár.	Saûḍ ká din.	Rúh-ul-Quds ke nazúl ká dín.	Taslís ke bạd ke Itwár.	Ámad ká Itwár.
1886	Chhaṭwán,	Feby. 21	Márch 10	April 25	Maí 30	Jún 3	Jún 13	23	Novr. 28
1887	Chauthá,...	— 6	Feby. 23	— 10	— 15	Maí 19	Maí 29	24	— 27
1888	Tísrá, ...	Jany. 29	— 15	— 1	— 6	— 10	— 20	26	Decr. 2
1889	Páṇchwáṇ,	Feby. 17	Márch 6	— 21	— 26	— 30	Jún 9	23	— 1
1890	Tísrá, ...	— 2	Feby. 19	— 6	— 11	— 15	Maí 25	25	Novr. 30
1891	Dúsrá, ...	Jany. 25	— 11	Márch 29	— 3	— 7	— 17	26	— 29
1892	Páṇchwáṇ,	Feby. 14	Márch 2	Aprail 17	— 22	— 26	Jún 5	23	— 27
1893	Tísrá, ...	Jany. 29	Feby. 15	— 2	— 7	— 11	Maí 21	26	Decr. 3
1894	Dúsrá, ...	— 21	— 7	Márch 25	Aprail 29	— 3	— 13	27	— 2
1895	Chauthá,...	Feby. 10	— 27	Aprail 14	Maí 19	— 23	Jún 2	24	— 1
1896	Tísrá, ...	— 2	— 19	— 5	— 10	— 14	Maí 24	25	Novr. 29
1897	Páṇchwáṇ,	Feby. 14	Márch 3	— 18	— 23	— 27	Jún 6	23	— 28
1898	Chauthá,...	— 6	Feby. 23	— 10	— 15	— 19	Maí 29	22	— 27
1899	Tísrá, ...	Jany. 29	— 15	— 2	— 7	— 11	— 21	26	Decr. 3
1900	Páṇchwáṇ,	Feby. 11	— 28	— 15	— 20	— 24	Jún 3	24	— 2
1901	Tísrá, ...	— 3	— 20	— 7	— 12	— 16	Maí 26	25	— 1

1902	Pahlá, ...	Jany. 19	Feby. 5	Márch 23	Aprail 27	Maí 1	Maí 11	27	Novr. 30
1903	Chauthá, ...	Feby. 8	— 25	Aprail 12	Maí 17	— 21	— 31	24	— 29
1904	Tísrá, ...	Jany. 31	— 17	— 3	— 8	— 12	— 22	25	— 27
1905	Chhaṭwán,	Feby. 19	Márch 8	— 23	— 28	Jún 1	Jún 11	23	Decr. 3
1906	Páṉchwáṉ,	— 11	Feby. 28	Aprail 15	— 20	Maí 24	— 3	24	— 2
1907	Dúsrá, ...	Jany. 27	— 13	Márch 31	— 5	— 9	Maí 19	26	— 1
1908	Páṉchwáṉ,	Feby. 16	Márch 4	Aprail 19	— 24	— 28	Jún 7	23	Novr. 29
1909	Chauthá, ...	— 7	Feby. 24	— 11	— 16	— 20	Maí 30	24	— 28
1910	Dúsrá, ...	Jany. 25	— 9	— 27	— 1	— 5	— 15	26	— 27
1911	Páṉchwáṉ,	Feby. 12	Márch 1	Aprail 16	— 21	— 25	Jún 4	24	Decr. 3
1912	Tísrá, ...	— 3	Feby. 20	— 7	— 12	— 16	Maí 26	25	— 1
1913	Pahlá, ...	Jany. 19	— 5	Márch 23	Aprail 27	— 1	— 11	27	Novr. 30
1914	Chauthá, ...	Feby. 8	— 25	Aprail 12	Maí 17	— 21	— 31	24	— 29
1915	Tisrá, ...	Jany. 31	— 17	— 4	— 9	— 13	— 23	25	— 28
1916	Chhaṭwáṉ,	Feby. 20	Márch 6	— 23	— 28	Jún 1	Jún 11	23	Decr. 3
1917	Chauthá, ...	— 4	Feby. 21	— 8	— 13	Maí 17	Maí 27	25	— 2
1918	Dúsrá, ...	Jany. 27	— 13	Márch 31	— 5	— 9	— 19	26	— 1
1919	Páṉchwáṉ,	Feby. 16	Márch 5	Aprail 20	— 25	— 29	Jún 8	23	Novr. 30
1920	Tísrá, ...	— 1	Feby. 18	— 4	— 9	— 13	Maí 23	25	— 28
1921	Dúsrá, ...	Jany. 23	— 9	Márch 27	— 1	— 5	— 15	26	— 27
1922	Páṉchwáṉ,	Feby. 12	Márch 1	Aprail 16	— 21	— 25	Jún 4	24	Decr. 3
1923	Tísrá, ...	Jany. 28	Feby. 14	— 1	— 6	— 10	Maí 20	26	— 2
1924	Páṉchwáṉ,	Feby. 17	Márch 5	— 20	— 25	— 29	Jún 8	23	Novr. 30

FAJR KÍ NAMÁZ

KÍ TARTÍB

SA'L KE HAR ROZ KE LIYE.

JAB bad ádmí apní badí se, jo usne kí hai, báz áwe, aur jo wájibí aur rást hai use kare: to wuh apní ján ko zinda rakhegá.—*Hizqiel* xviii. 27.

Maiṇ apne gunáhoṇ ká iqrár kartá húṇ, aur merí ḳhatá hamesha mere sámhne hai.—*Zabúr* li. 3.

Merí ḳhatáoṇ par nazar na kar, aur merí sárí buráíoṇ ko meṭ de.—*Zabúr* li. 9.

Khudá kí qurbáníáṇ shikasta-dil haiṇ. Ai Ḳhudá, tú kisí shikasta o ḳhasta dil ko náchíz na samjhegá.—*Zabúr* li. 17.

Apne garebán nahíṇ, balki apne dil chák karo, aur Ḳhudáwand apne Ḳhudá kí taraf phiro; kyuṇki wuh Karím o Rahím hai, gussa karne meṇ dhímá, aur baṛá dardmand aur dukh dene se malúl hotá hai.—*Yúel* ii. 13.

Agarchi Ḳhudáwand apne Ḳhudá se ham phir gae, aur us kí bát ham ne nahíṇ mání, ki us kí sharíaton par, jo us ne ham par záhir kíṇ, chalte, tau bhí Ḳhudáwand hamárá Ḳhudá baṛá hí rahím aur baḳhshinda hai.—*Dániel* ix. 9, 10.

Ai Ḳhudáwand, merí tambíh kar, par andáze se; apne gazab se nahíṇ, na ho ki tú mujhe nest kar ḍále.—*Yaramiyáh* x. 24. *Zabúr* vi. 1.

Tauba karo; kyuṇki ásmán kí bádsháhat nazdík hai.—*Matí* iii. 2.

Maiṇ uṭhkar apne Báp pás jáúṇgá, aur us se kahúṇgá, ki Ai Báp, maiṇ ne ásmán ká aur terá gunáh kiyá hai, aur is láiq nahíṇ ki phir terá beṭá kahláúṇ.—*Lúqá* xv. 18, 19.

Ai Khudáwand, apne bande ká hisáb ạdl se na le; kyuṇki tere huzúr koí ádmí rástbáz na ṭhahregá.—*Zabúr* cxliii. 2.

Agar ham kaheṇ ki ham begunáh haiṇ, to apne ko bhulá dete haiṇ, aur ham meṇ sachchái nahíṇ: agar ham apne gunáhoṇ ká iqrár kareṇ, to wuh hamáre gunáh bakhshne aur ham ko har tarah kí nárástí se pák karne meṇ sádiq-ul-qaul aur ạdil hai.—1 *Yúhanná* i. 8, 9.

AI piyáre bháío, Baibal ke kaí maqám hameṇ ubhárte haiṇ, ki apne sab tarah ke gunáhoṇ aur badíoṇ ko qabúl kareṇ aur mán leweṇ, aur un kí bábat Qádir i Mutlaq Khudá ke huzúr, jo hamárá ásmání Báp hai, híla na láweṇ, aur na unheṇ chhipáweṇ, balki garíb, ạjiz, táib, aur tábịdár dil se un ká iqrár kareṇ, táki us ke behadd fazl o karam se hamárí magfirat ho. Aur agarchi hameṇ lázim hai, ki har waqt Khudá ke sámhne farotaní se apne gunáhoṇ ká iqrár kareṇ, lekin khásskar us waqt aisá karná lázim hai, ki jab ham is liye jamạ aur ikaṭṭhe howeṇ, ki un baṛí baṛí niạmatoṇ par, jo ham ne us ke háthoṇ pái haiṇ, us ká shukr bhejeṇ, us ke bahut hí láiq tạríf kareṇ, us ká beniháyat muqaddas Kalám suneṇ, aur wuh chízeṇ, jo ján aur tan ko bhí darkár aur zarúr haiṇ, us se máṇgeṇ. Is wáste maiṇ tum sab kí, jo yaháṇ házir ho, minnat o samájat kartá húṇ, ki pák dil aur ạjizí kí áwáz se, ásmání fazl ke takht ke huzúr, mere sáth hoke mere píchhe píchhe kaho.

Iqrár i Ạmím, jise sárí jamáạt Khádim-ud-dín samet ghuṭne ṭekkar us ke píchhe píchhe kahe.

AI Qádir i Mutlaq, aur Kamál Rahím Báp; ham ne khatá kí hai, aur khoí huí bheṛoṇ kí mánind terí ráhoṇ se bhaṭak gae haiṇ. Ham apne diloṇ ke mansúboṇ aur khwáhishoṇ par bahut hí mutawajjih hue. Ham tere pák hukmoṇ ke barkhiláf chale haiṇ: jo ham ko karná lázim thá, so ham ne nahíṇ kiyá: aur jo ham ko karná lázim na thá, so ham ne kiyá; aur ham meṇ kuchh salámatí nahíṇ hai. Lekin, Ai Khudáwand ham bekas láchár gunahgároṇ par rahm kar. Ai Khudá, un ko, jo apní taqsíroṇ ká iqrár karte haiṇ, chhoṛ de; unheṇ jo tauba karte haiṇ, bahál kar; un wạdoṇ ke muwáfiq jo tú ne hamáre Khudáwand Yesú

Masíh ke wasíle insán se kiye haiṇ. Aur, Ai Kamál Rahím Báp, us kí ḳhátir yih baḳhsh, ki áge ko ham díndárí, nekokárí, aur parhezgárí se chaleṇ, táki tere pák nám kí buzurgí záhir ho.—Ámín.

Magfirat ke kalime jo Qasís akelá khaṛá hokar farmáwe aur log ghuṭne ṭeke raheṇ.

QÁDIR i Mutlaq Ḳhudá, hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ká Báp, jo kisí gunahgár kí maut nahíṇ balki yih cháhtá hai, ki wuh apní badí se báz áwe, aur jíe; aur jis ne apne ḳhádimoṇ ko iḳhtiyár aur hukm diyá hai, ki we us ke bandoṇ ko jo tauba karnewále haiṇ, unke gunáhoṇ kí magfirat aur muáfí ke kalime sunáweṇ aur farmáweṇ; wuh un sab ko jo sachchí tauba karte aur us kí Muqaddas Injíl par beriyá ímán láte haiṇ, muáf kartá, aur baḳhshtá hai. Pas áo, ham us kí minnat kareṇ, ki wuh sachchí tauba kí taufíq, aur apná Rúh-ul-Quds hameṇ de, táki jo kám ham is waqt karte haiṇ, use pasand áweṇ, aur áge ko hamárí báqí umr safáí aur pákí se guzre, aisá ki áḳhir ko ham us kí hamesha kí ḳhushí meṇ dáḳhil howeṇ, hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.

Is maqám meṇ, aur har ek duá ke bad jamáat kahe,—Ámín.

Tab Ḳhádim-ud-dín aur jamáat Ḳhudáwand kí duá paṛheṇ.

AI hamáre Báp, jo ásmán par hai, tere nám kí taqdís ho. Terí bádsháhat áwe. Terí marzí jaisí ásmán par hai, zamín par bhí howe. Hamárí roz kí roṭí áj hameṇ de. Aur jis tarah ki ham apne taqsírwároṇ ko muáf karte haiṇ, tú hamárí taqsíreṇ muáf kar. Aur hameṇ imtihán meṇ na ḍál, balki burái se bachá: kyuṇki bádsháhat, qudrat, aur jalál, hamesha terá hí hai.—Ámín.

Qasís.—Ai Ḳhudáwand, tú hamáre hoṇṭhoṇ ko khol.

Jawáb.—Aur hamárí zabáneṇ terí sitáish bayán kareṇgí.

Qasís.—Ai Ḳhudá, hamáre bacháne meṇ jaldí kar.

Jawáb.—Ai Ḳhudáwand jald hamárí madad kar.

Yahán sab khaṛe hoṉ aur Qasís kahe.

Sitáish Báp, aur Beṭe : aur Rúh-ul-Quds kí ho :
Jaisí ibtidá meṉ thí, ab bhí hai : aur hamesha rahegí.—Ámín.

Qasís.—Khudáwand kí taríf karo.
Jawáb.—Khudáwand ke nám kí taríf huá kare.

Tab yih Zabúr paṛhá yá gáyá jáwe.

95 Zabúr.

Ao, ham Khudáwand kí madhsaráí kareṉ : apní naját kí chaṭán par zamzama pardází kareṉ.
Us ke huzúr shukrguzárí ke sáth áweṉ : gít gá gáke us ke sámhne khushíáṉ manáweṉ.
Kyuṉki Khudáwand baṛá Khudá : aur sab mabúdoṉ se baṛá Bádsháh hai.
Zamín kí gahráíáṉ us ke qabze meṉ : aur paháṛoṉ kí bulandíáṉ usí kí haiṉ.
Samundar usí ká hai, aur us ne use banáyá : aur usí ke háthoṉ ne khushkí ko taiyár kiyá.
Áo, ham sijda kareṉ aur jhukeṉ : aur Khudáwand ke huzúr, jo hamárá paidá karnewálá hai, ghuṭne ṭekeṉ.
Ki wuhí hamárá Khudá hai : aur ham us kí charágáh ke log aur us ke háth kí bheṛeṉ haiṉ.
Agar tum áj us kí áwáz suno, to apne dil sakht na karo : jaisá jhagṛe kí jagah imtihán ke din jaṉgal meṉ kiyá thá :
Jis waqt tumháre báp dádoṉ ne merá imtihán kiyá : mujhe ázmáyá, aur mere kámoṉ ko dekhá.
Chálís baras tak maiṉ us pusht se bezár rahá, aur maiṉ ne kahá : ki ye we log haiṉ, jin ke dil khatákár haiṉ, aur unhoṉ ne merí ráhoṉ ko nahíṉ pahcháná.
Un kí bábat maiṉ ne apne gusse meṉ qasam kháí : ki we mere áram meṉ dákhil na hoṉge.
Sitáish Báp, aur Beṭe : aur Rúh-ul-Quds kí ho :
Jaisí ibtidá meṉ thí, ab bhí hai : aur hamesha rahegí.—Ámín.

Tab muqarrarí Zabúr parhe jáwen aur sál bhar har ek Zabúr ke bạd yih kahá jáwe :—

Sitáish Báp, aur Beṭe : aur Rúh-ul-Quds kí ho :
Jawáb.—Jaisí ibtidá meṇ thí, ab bhí hai : aur hamesha rahegí.—ÁMÍN.

Bạd uske puráne ạhd ká jaise ki Jadwal men muqarrar hai, pahilá wird paṛhá jáwe, aur uske bạd yih gít, jo níche likhá hai, paṛhá yá gáyá jáwe.

ḲHUDÁ KÍ TẠRÍF.

AI Ḳhudá, ham terí tạríf karte : ham iqrár karte haiṇ, ki tú hí Ḳhudáwand hai.
Sárí dunyá : tujh azlí Báp kí parastish kartí hai.
Sáre firishte, ásmán, aur uskí tamám qúwateṇ : tujh ko pukártí haiṇ.
Karobín aur Saráphín : har dam tujhe pukárte haiṇ.
Quddús, Quddús, Quddús : lashkaroṇ ke Ḳhudáwand Ḳhudá ;
Ásmán aur Zamín : tere jalál ke dabdaba se bhare haiṇ.
Rasúloṇ kí buzurg jamáạt : terí tạríf kartí hai.
Paigambaroṇ kí sharíf majlis : terí tạríf kartí hai.
Shahídoṇ kí námdár fauj : terí tạríf kartí hai.
Tamám jahán kí muqaddas Kalísyá : terá iqrár kartí hai :
Ki tú Báp : terá dabdaba behadd ;
Terá buzurg, haqíqí : aur eklautá Beṭá ;
Aur Rúh-ul-Quds bhí : Tasallí Denewálá.
Ai Masíh : tú Jalál ká Bádsháh hai ;
Tú Báp ká : azlí Beṭá hai.
Jab tú ne insán kí naját apne zimme lí : tú ne kuṇwárí ke peṭ meṇ janam lene se nafrat na kí.
Jab tú maut kí saḳhtí par gálib áyá : tú ne Ásmán kí Bádsháhat sáre ímándároṇ par khol dí.
Tú Báp ke jalál meṇ : Ḳhudá ke dahine baiṭhá hai.
Hameṇ yaqín hai : ki tú hamárá insáf karne ko áwegá.
Is liye ham terí minnat karte haiṇ, ki tú apne bandoṇ kí madad kar : jin ko tú ne apná qímatí lahú deke chhuṛáyá hai.

Unheṇ hamesha ke jalál meṇ : apne Muqaddasoṇ ke sáth shumár kar.

Ai Ḳhudáwand, apne logoṇ ko bachá : aur apní mírás meṇ barakat de.

Un kí hidáyat kar : aur unheṇ hamesha ko sarfaráz farmá.

Har roz : ham terí baṛáí karte haiṇ.

Aur tere nám kí ịbádat : hamesha kiyá karte haiṇ.

Ai Ḳhudáwand, mihrbání karke : áj hameṇ gunáh se bachá le.

Ai Ḳhudáwand, ham par rahm kar : ham par rahm kar.

Ai Ḳhudáwand, apní rahmat ham par názil kar : ki hamárá bharosá tujhí par hai.

Ai Ḳhudáwand, mujhe terá hí bharosá hai : kabhí mujh ko sharminda na hone de.

Tab isí tarah dúsrá wird nae ạhd meṇ se paṛhá jáwe ; aur us ke bạd yih gít jo níche likhá hai.

MUQADDAS LÚQÁ KÍ INJÍL 1 BÁB, 68 ÁYAT.

KHUDÁWAND Isráel ke Ḳhudá kí hamd : ki us ne apne logoṇ par nazar kí, aur unheṇ ḳhalásí baḳhshí.

Aur hamáre liye naját ká síṇg : apne bande Dáúd ke gharáne meṇ nikálá ;

Jaisá us ne apne pák nabíoṇ kí mạrifat : jo dunyá ke shurụ́ se hote áe kahá ;

Ham ko hamáre dushmanoṇ : aur un sab ke háth se jo ham se kína rakhte haiṇ, naját baḳhshí ;

Táki us rahm ko púrá kare, jis ká hamáre báp dáde se wạda kiyá thá : aur apne pák ạhd ko yád farmáwe ;

Yạne us qasam ko, jo us ne hamáre báp Ibráhím se kháí : ki wuh hameṇ yih degá ;

Ki ham apne dushmanoṇ ke háth se chhuṭkárá páke : ụmr bhar us ke áge pákí aur rástí se beḳhauf us kí bandagí kareṇ.

Aur ai laṛke, tú Alláh Tạálá ká Nabí kahláegá : kyuṇki tú Ḳhudáwand kí ráheṇ durust karne ko us ke áge áge chalegá.

Ki us ke logoṇ ko un ke gunáhoṇ kí muạ́fí se : naját kí ḳhabar de,

Jo hamáre Khudá kí ain rahmat se hai: jis ke sabab Subh kí Roshní úpar se ham par pahunchí;

Táki unhen jo andhere aur maut ke sáe men baithe hain, roshní bakhshe: aur hamáre qadam ko salámatí kí ráh par le chale.

Sitáish Báp, aur Bete: aur Rúh-ul-Quds kí ho:

Jaisí ibtidá men thí, ab bhí hai: aur hamesha rahegí.—ÁMÍN.

Yá yih Zabúr.

100 ZABÚR.

AI tamám zamíno, Khudáwand ke liye khush áwází karo: khushí se Khudáwand kí bandagí karo, aur us ke huzúr gátí áo.

Yaqín jáno, ki Khudáwand wuhí Khudá hai: usí ne hamen banáyá, na ki ham ne áp ko; ham us ke bande, aur us kí charágáh kí bheren hain.

Shukrguzárí karte hue us ke darwázon men aur hamd karte hue us kí bárgáhon men dákhil ho: us ke shukrguzár ho, aur us ká nám mubárak jáno.

Ki Khudáwand bhalá hai, us kí rahmat abadí: aur us kí sachcháí pusht dar pusht hai.

Sitáish Báp, aur Bete: aur Rúh-ul-Quds kí ho:

Jaisí ibtidá men thí, ab bhí hai: aur hamesha rahegí.—ÁMÍN.

Tab Khádim-ud-dín aur jamáat kharí rahkar Rasúlon ká aqída gáen yá parhen.

MAIN iatiqád rakhtá hún Khudá Qádir i Mutlaq Báp par; jo ásmán aur zamín ká paidá karnewálá hai;

Aur us ke eklaute Bete hamáre Khudáwand Yesú Masíh par; jo Rúh-ul-Quds se pet men pará, Kunwárí Mariyam se paidá huá, Pantús Pilátús kí hukúmat men dukh utháyá, salíb par khainchá gayá, mar gayá, aur dafn huá; aur álam i arwáh men já utrá; tísre din murdon men se jí uthá; ásmán par charh gayá, aur Khudá Báp Qádir i Mutlaq ke dahine háth baithá hai; jahán se wuh zindon aur murdon ká insáf karne ko áwegá.

Maiṇ iạtiqád rakhtá húṇ Rúh-ul-Quds par; pák Kalísyá i jámi̤ par; muqaddasoṇ kí rifáqat; gunáhoṇ kí muạ́fí; jism ke jí uṭhne, aur hamesha kí zindagí par.—ÁMÍN.

Us ke bạd sab adab se ghuṭne ṭekke ye duạ́eṇ jo níche likhí haiṇ paṛheṇ.

Ḳhudáwand tumháre sáth ho.
Jawáb.—Aur terí Rúh ke sáth.
Khádim-ud-dín.—Ham duạ́ máṇgeṇ.
Ḳhudáwand ham par rahm kar.
Masíh ham par rahm kar.
Ḳhudáwand ham par rahm kar.

Tab Ḳhádim-ud-dín aur jamáạt, buland áwáz se Ḳhudáwand kí duạ́ paṛheṇ.

AI hamáre Báp, jo ásmán par hai, tere nám kí taqdís ho. Terí bádsháhat áwe. Terí marzí jaisí ásmán par hai, zamín par bhí howe. Hamárí roz kí roṭí áj hameṇ de. Aur jis tarah ki ham apne taqsírwároṇ ko muạ́f karte haiṇ, tú hamárí taqsíreṇ muạ́f kar. Aur hameṇ imtihán meṇ na ḍál, balki burái se bachá.—ÁMÍN.

Qasís.—Ai Ḳhudáwand, apní rahmat ham par záhir kar.
Jawáb.—Aur apní naját hameṇ baḳhsh.
Qasís.—Ai Ḳhudáwand, Malika aur Qaisara i Hind kí hifázat kar.
Jawáb.—Aur jab ham tujhe pukáreṇ rahmat se hamárí sun.
Qasís.—Apne Ḳhádimoṇ ko rástbází ká jáma pahiná.
Jawáb.—Aur apne barguzíde logoṇ ko ḳhush kar.
Qasís.—Ai Ḳhudáwand, apne logoṇ kí hifázat kar.
Jawáb.—Aur apní mírás meṇ barakat de.
Qasís.—Ai Ḳhudáwand, hamáre zamáne meṇ sulh baḳhsh.
Jawáb.—Ki ai Ḳhudá, tere siwá hamáre liye koí laṛnewálá nahíṇ.
Qasís.—Ai Ḳhudá, hamáre diloṇ ko pák kar.
Jawáb.—Aur apne Rúh-ul-Quds ko ham se judá na kar.

Tab ye tín duáen paṛhí jáwen; pahlí us roz ke liye jo muqarrar hai.

DÚSRÍ DUÁ SULH KE LIYE.

AI Khudá, jo sulh ká bání aur mel ká cháhnewálá hai, jis kí pahchán par hamárí hamesha kí zindagí mauqúf hai, jis kí bandagí kamál ázádagí hai; jis waqt hamáre dushman ham par hamla kareṇ, apne ájiz bandoṇ kí himáyat kar; táki ham terí himáyat par púrá bharosá rakhkar kisí dushman ke zor se na ḍareṇ, hamáre Khudáwand Yesú Masíh kí qudrat se.—Ámín.

TÍSRÍ DUÁ FAZL KE LIYE.

AI Khudáwand, hamáre Ásmání Báp, Qádir i Mutlaq aur hamesha ke Khudá, tú ne is din kí subh tak hameṇ salámat pahuṇcháyá; apní baṛí qudrat se din bhar hamárí himáyat kar; aur yih bakhsh ki áj ham kisí gunáh meṇ na phaṇseṇ, aur kisí tarah ke khatre meṇ na paṛeṇ; balki terí hidáyat se hamáre sáre kám aise durust ho jáweṇ, ki jo kuchh tere huzúr rást hai wuhí hamesha karte raheṇ; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

DUÁ MALIKA AUR QAISARA I HIND KÍ JANÁB KE LIYE.

AI Khudáwand hamáre Ásmání Báp, Buzurg aur Qádir, Bádsháhoṇ ke Bádsháh, Khudáwandoṇ ke Khudáwand, Sultánoṇ ke akele Hákim, tú apne takht par se zamín ke sáre rahnewáloṇ ko dekhtá hai; ham dil o ján se terí minnat karte haiṇ, ki hamárí niháyat Karím-ut-tabạ, Khátún raísa Malika aur Qaisara i Hind Victoriá par mihrbání kí nazar rakh; aur apne Rúh-ul-Quds ke fazl se us ko aisá mamúr kar de, ki wuh terí marzí kí taraf hamesha mutawajjih rahe, aur terí ráh par chale: use ásmání niamateṇ bakhúbí ináyat farmá; tandurustí aur iqbálmandí ke sáth us kí umr baṛhá; use qudrat de ki apne sab dushmanoṇ par fath páwe aur gálib áwe; aur ákhir, is zindagí ke bạd hamesha kí khushí aur khurramí ko pahuṇche; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

DUÁ BÁDSHÁHÍ KHÁNDÁN KE LIYE.

AI Qádir i Mutlaq Khudá, sárí khúbíon ke sar chashme ham farotaní se terí minnat karte hain, ki Albert Edward Wales ke Sháhzáde, Alexandrá Wales kí Sháhzádí, aur Bádsháhí tamám khándán ko barakat bakhsh: apná Rúh-ul-Quds unhen de; apne ásmání fazl se málámál kar; unhen har tarah kí khushí ke sáth iqbálmand farmá; aur apní hamesha kí bádsháhat men pahunchá; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—ÁMÍN.

DUÁ PÁDRÍON AUR JAMÁATON KE LIYE.

AI Qádir i Mutlaq aur hamesha ke Khudá, tú hí bare bare ajáib kám kartá hai; hamáre Usqúfon, aur dín ke Khádimon, aur sárí jamáaton par jo un ke supurd hain, apne fazl ká áfiyat-bakhsh Rúh názil kar; aur apní barakat kí os un par hamesha giráyá kar, táki we filhaqíqat terí marzí par chalá karen. Ai Khudáwand, hamáre shafí aur darmiyání Yesú Masíh kí buzurgí ke wáste yih bakhsh.—ÁMÍN.

MUQADDAS KRISOSTOM KÍ DUÁ.

AI Qádir i Mutlaq Khudá, tú ne ham par fazl kiyá hai, ki ham ne is waqt ek dil hoke tujh se apní amím duáen mángí hain; aur tú ne wada kiyá hai, ki jab do yá tín mere nám par ikatthe howen, tab main un kí arzon ko qabúl karúngá: ab ai Khudáwand, apne bandon kí darkhwáston aur árzúon ko, jis men un kí bihtarí ho, púrá kar; is jahán men apní sachchái kí samajh, aur us jahán men hamesha kí zindagí hamen bakhsh.—ÁMÍN.

2 QURINTÍON XIII. BÁB, 14 ÁYAT.

HAMÁRE Khudáwand Yesú Masíh ká fazl, aur Khudá kí muhabbat, aur Rúh-ul-Quds kí rifáqat, ham sab ke sáth hamesha howe.—ÁMÍN.

Sál bhar kí fajr kí namáz kí tartíb yahán tamám huí.

SHÁM KÍ NAMÁZ

KÍ TARTÍB

SÁL KE HAR ROZ KE LIYE.

JAB bad ádmí apní badí se, jo us ne kí hai, báz áwe, aur jo wájibí aur rást hai use kare: to wuh apní ján ko zinda rakhegá.—*Hizqiel* xviii. 27.

Main apne gunáhon ká iqrár kartá hún, aur merí khatá hamesha mere sámhne hai.—*Zabúr* li. 3.

Merí khatáon par nazar na kar, aur merí sárí buráíon ko meṭ de.—*Zabúr* li. 9.

Khudá kí qurbáníán shikasta-dil hain. Ai Khudá, tú kisí shikasta o khasta dil ko náchíz na samjhegá.—*Zabúr* li. 17.

Apne garebán nahín, balki apne dil chák karo, aur Khudáwand apne Khudá kí taraf phiro; kyunki wuh Karím o Rahím hai, gussa karne men dhímá, aur baṛá dardmand aur dukh dene se malúl hotá hai.—*Yúel* ii. 13.

Agarchi Khudáwand apne Khudá se ham phir gae, aur us kí bát ham ne nahín máni, ki us kí sharíaton par, jo us ne ham par záhir kín, chalte, tau bhí Khudáwand hamárá Khudá baṛá hí rahím aur bakhshinda hai.—*Dániel* ix. 9, 10.

Ai Khudáwand, merí tambíh kar, par andáze se; apne gazab se nahín, na ho ki tú mujhe nest kar ḍále.—*Yaramiyáh* x. 24. *Zabúr* vi. 1.

Tauba karo; kyunki ásmán kí bádsháhat nazdík hai.—*Matí* iii. 2.

Main uṭhkar apne Báp pás jáúngá, aur us se kahúngá, ki Ai Báp, main ne ásmán ká aur terá gunáh kiya hai, aur is láiq nahín ki phir terá beṭá kahláún.—*Lúqá* xv. 18, 19.

Ai Khudáwand, apne bande ká hisáb adl se na le; kyunki tere huzúr koí ádmí rástbáz na ṭhahregá.—*Zabúr* cxliii. 2.

Agar ham kaheṇ ki ham begunáh haiṇ, to apne ko bhulá dete haiṇ, aur ham meṇ sachcháí nahíṇ; agar ham apne gunáhoṇ ká iqrár kareṇ, to wuh hamáre gunáh bakhshne aur ham ko har tarah kí nárástí se pák karne meṇ sádiq-ul-qaul aur ádil hai.—1 *Yúhanná* i. 8, 9.

AI piyáre bháío, Baibal ke kaí maqám hameṇ ubhárte haiṇ, ki apne sab tarah ke gunáhoṇ aur badíoṇ ko qabúl kareṇ aur mán leweṇ, aur un kí bábat Qádir i Mutlaq Khudá ke huzúr, jo hamárá ásmání Báp hai, híla na láweṇ, aur na unheṇ chhipáweṇ, balki garíb, ájiz, táib, aur tábidár dil se un ká iqrár kareṇ, táki us ke behadd fazl o karam se hamárí magfirat ho. Aur agarchi hameṇ lázim hai, ki har waqt Khudá ke sámhne farotaní se apne gunáhoṇ ká iqrár kareṇ, lekin khásskar us waqt aisá karná lázim hai, ki jab ham is liye jama aur ikaṭṭhe howeṇ, ki un baṛí baṛí niamatoṇ par, jo ham ne us ke háthoṇ pái haiṇ, us ká shukr bhejeṇ, us ke bahut hí láiq taríf kareṇ, us ká beniháyat muqaddas Kalám suneṇ, aur wuh chízeṇ, jo ján aur tan ko bhí darkár aur zarúr haiṇ, us se máṇgeṇ. Is wáste maiṇ tum sab kí, jo yaháṇ házir ho, minnat o samájat kartá húṇ, ki pák dil aur ájizí kí áwáz se, ásmání fazl ke takht ke huzúr, mere sáth hoke mere píchhe píchhe kaho.

Iqrár i Amím, jise sárí jamáat Khádim-ud-dín samet ghuṭne ṭekkar us ke píchhe píchhe kahe.

AI Qádir i Mutlaq, aur Kamál Rahím Báp; ham ne khatá kí hai, aur khoí huí bheṛoṇ kí mánind terí ráhoṇ se bhaṭak gae haiṇ. Ham apne diloṇ ke mansúboṇ aur khwáhishoṇ par bahut hí mutawajjih hue. Ham tere pák hukmoṇ ke barkhiláf chale haiṇ: jo ham ko karná lázim thá, so ham ne nahíṇ kiyá; aur jo ham ko karná lázim na thá, so ham ne kiyá; aur ham meṇ kuchh salámatí nahíṇ hai. Lekin, Ai Khudáwand ham bekas láchár gunahgároṇ par rahm kar. Ai Khudá, un ko, jo apní taqsíroṇ ká iqrár karte haiṇ, chhoṛ de; unheṇ jo tauba karte haiṇ,

bahál kar; un wạdon ke muwáfiq jo tú ne hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle insán se kiye hain. Áur, Ai kamál rahím Báp us kí ḳhátir yih baḳhsh, ki áge ko ham díndárí, nekokárí, aur parhezgárí se chalen, táki tere pák nám kí buzurgí záhir ho.—Ámín.

Magfirat ke kalime jo Qasís akelá khaṛá hokar farmáwe aur log ghuṭne ṭeke rahen.

QÁDIR Mutlaq Ḳhudá, hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ká Báp, jo kisí gunahgár kí maut nahín balki yih cháhtá hai, ki wuh apní badí se báz áwe, aur jíe; aur jis ne apne ḳhádimon ko iḳhtiyár aur hukm diyá hai, ki we us ke bandon ko jo tauba karnewále hain, unke gunáhon kí magfirat aur muạ́fí ke kalime sunáwen aur farmáwen; wuh un sab ko jo sachchí tauba karte aur us kí Muqaddas Injíl par beriyá ímán láte hain, muạ́f kartá, aur baḳhshtá hai. Pas áo, ham us kí minnat karen, ki wuh sachchí tauba kí taufíq, aur apná Rúh-ul-Quds hamen de, táki jo kám ham is waqt karte hain, use pasand áwen, aur áge ko hamárí báqí ụmr safáí aur pákí se guzre, aisá ki áḳhir ko ham us kí hamesha kí ḳhushí men dáḳhil howen, hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Tab Ḳhádim-ud-dín aur jamáạt Ḳhudáwand kí duạ́ paṛhen.

AI hamáre Báp, jo ásmán par hai, tere nám kí taqdís ho. Terí bádsháhat áwe. Terí marzí jaisí ásmán par hai, zamín par bhí howe. Hamáre roz kí roṭí áj hamen de. Aur jis tarah ki ham apne taqsírwáron ko muạ́f karte hain, tú hamárí taqsíren muạ́f kar. Aur hamen imtihán men na ḍál, balki buráí se bachá: kyunki bádsháhat, qudrat, aur jalál, hamesha terá hí hai.—Ámín.

Qasís.—Ai Ḳhudáwand, tú hamáre honṭhon ko khol.

Jawáb.—Aur hamárí zubánen terí sitáish bayán karengí.

Qasís.—Ai Ḳhudá, hamáre bacháne men jaldí kar.

Jawáb.—Ai Ḳhudáwand, jald hamárí madad kar.

Yahán sab khaṛe hoṉ aur Qasís kahe.

Sitáish Báp, aur Beṭe : aur Rúh-ul-Quds kí ho :
Jaisí ibtidá meṉ thí, ab bhí hai : aur hamesha rahegí.—Ámín.

Qasís.—Ḳhudáwand kí ṭaríf karo.
Jawáb.—Ḳhudáwand ke nám kí ṭaríf huá kare.

Tab muqarrarí Zabúr tartíb ke muwáfiq paṛhe yá gáye jáweṉ, us ke bad Puráne Ạhd meṉ se ek wird jaisá ki muqarrar hai, aur phir Kuṉwárí Mariyam mutabarraka ká gít jo níche likhá hai.

LÚQÁ 1 BÁB.

MERÍ ján Ḳhudáwand kí ṭazím kartí hai : aur merí rúh mere Naját Denewále Ḳhudá se ḳhush huí.
Ki us ne apní báṇdí kí ạjizí par : nazar kí.
Dekh, is liye is dam se : sáre zamáne ke log mujhe mubárak kaheṇge.
Kyuṇki us ne jo Qádir hai, mujh par baṛe baṛe ihsán kiye : aur us ká Nám pák hai.
Aur us ká rahm un par jo us se ḍarte haiṇ : pusht dar pusht hai.
Us ne apne bázú ká zor dikháyá : aur magrúroṇ ko un ke diloṇ ke wahm meṇ pareshán kiyá.
Us ne qudratwáloṇ ko taḳht se girá diyá : aur garíboṇ ko buland kiyá.
Us ne bhúkhoṇ ko achchhí chízoṇ se ásúda kiyá : aur daulatmandoṇ ko ḳhálí háth nikál diyá.
Us ne apne bande Isráel ko sambhál liyá un rahmatoṇ ko yád karke jo Ibráhím, aur us kí aulád par sadá ko haiṇ : jaisá us ne hamáre báp dádoṇ se farmáyá thá.

Sitáish Báp, aur Beṭe : aur Rúh-ul-Quds kí ho :
Jaisí ibtidá meṇ thí, ab bhí hai : aur hamesha rahegí.—Ámín.

Yá yih Zabúr.

98 ZABÚR.

KHUDÁWAND ke liye nayá gít gáo: ki us ne ạjíb kám kiye.

Us ke dahne háth, aur us ke muqaddas bázú ne: use fath dí.

Ḳhudáwand ne apní naját záhir kí: apní rástí ummatoṇ ko sáf dikhá dí hai.

Us ne Isráel ke gharáne par apní mihrbání aur sachcháí yád farmáí: zamín kí sárí haddoṇ ne hamáre Ḳhudá kí naját dekhí hai.

Ai sárí zamín ke rahnewálo, Ḳhudáwand ke liye ḳhushí se nạra máro: pukár pukár ḳhushí se madhsaráí karo.

Ḳhudáwand ke liye bín bajáo: bín bajáke, sur báṇdh ke gáo.

Narsinge phúṇkte, sárangíáṇ bajáte, Ḳhudáwand bádsháh ke áge: ḳhushí manáo.

Samundar aur us kí mạmúrí: dunyá aur us ke rahnewále shor macháweṇ.

Nahreṇ tálíáṇ bajáweṇ, pahá̤r milke Ḳhudáwand ke huzúr ḳhushí manáweṇ: kyuṇki wuh zamín kí ạdálat karne átá hai.

Wuh rástí se dunyá kí: aur insáf se logoṇ kí ạdálat karegá.

Sitáish Báp, aur Beṭe: aur Rúh-ul-Quds kí ho:

Jaisí ibtidá meṇ thí, ab bhí hai: aur hamesha rahegí.—Ámín.

Tab Nae Ạhd meṇ se ek wird, jaisá ki muqarrar hai, paṛhá jáwe. Aur us ke bạd Shamạún ká gít, chunánchi níche mundarij hai.

LÚQÁ KÍ INJÍL 2 BÁB, 29 ÁYAT.

AI Ḳhudáwand, ab tú apne bande ko apne qaul ke muwáfiq: salámatí se ruḳhsat kartá hai.

Ki merí áṇkhoṇ ne: terí naját dekhí,

Jo tú ne sab logoṇ ke sámhne: taiyár kí hai;
Qaumoṇ kí roshní ke liye ek núr: aur apne log Isráel ke wáste jalál.

Sitáish Báp, aur Beṭe: aur Rúh-ul-Quds kí ho:

Jaisí ibtidá meṇ thí, ab bhí hai: aur hamesha rahegí.—Ámín.

Yá yih Zabúr.

67 ZABÚR.

KHUDÁ ham par rahm kare, aur hameṇ barakat de: aur apná chihra ham par jalwagar farmáwe:
Táki terí ráh zamín par: aur terí naját sárí qaumoṇ meṇ jání jáwe.
Ai Ḳhudá, log terí tạríf kareṇ: sáre log terí tạríf kareṇ.
Ummáteṇ ḳhush howeṇ, aur ḳhushí ke máre gáweṇ: ki tú rástí se logoṇ kí ạdálat karegá, aur zamín par ummatoṇ ko hidáyat farmáwegá.
Ai Ḳhudá, log terí tạríf kareṇ: sáre log terí tạríf kareṇ,
Zamín apná hásil maujúd karegí: Ḳhudá hamárá Ḳhudá hameṇ barakat degá.
Ḳhudá hameṇ barakat degá: aur zamín kí sab haddeṇ us se ḍareṇgí.

Sitáish Báp, aur Beṭe: aur Rúh-ul-Quds kí ho:

Jaisí ibtidá meṇ thí, ab bhí hai: aur hamesha rahegí.—Ámín.

Tab Ḳhádim-ud-dín aur jamáạt kharí rahkar Rasúloṇ ká ạqída gáeṇ yá paṛheṇ.

MAIN iạtiqád rakhtá húṇ Ḳhudá Qádir i Mutlaq Báp par; jo ásmán aur zamín ká paidá karnewálá hai;
Aur us ke eklaute Beṭe hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh par; jo Rúh-ul-Quds se peṭ meṇ paṛá, Kuṇwárí Mariyam se paidá huá, Pantús Pilátús kí hukúmat meṇ dukh uṭháyá, salíb par khaiṇchá gayá, mar gayá, aur dafn huá; aur ạlam i arwáh meṇ já utrá; tísre din murdoṇ meṇ se jí uṭhá; ásmán par chaṛh gayá, aur Ḳhudá Báp Qádir i Mutlaq ke dahne háth baiṭhá hai; jaháṇ se wuh zindoṇ aur murdoṇ ká insáf karne ko áwegá.

Maiṇ iạtiqád rakhtá húṇ Rúh-ul-Quds par; pák Kalísyá i jámi par; muqaddasoṇ kí rifáqat; gunáhoṇ kí muạfí; jism ke jí uṭhne, aur hamesha kí zindagí par.—A'MÍN.

Us ke bạd sab adab se ghuṭne ṭek ke ye duạen jo níche likhí hain parheṇ.

Qasís.—Khudáwand tumháre sáth ho:
Jawáb.—Aur terí Rúh ke sáth.
Khádim-ud-dín.—Ham duạ máṇgeṇ.
Jawáb.—Khudáwand ham par rahm kar.
Masíh ham par rahm kar.
Khudáwand ham par rahm kar.

AI hamáre Báp, jo ásmán par hai, tere nám kí taqdís ho. Terí bádsháhat áwe. Terí marzí jaisí ásmán par hai, zamín par bhí howe. Hamáre roz kí roṭí áj hameṇ de. Aur jis tarah ki ham apne taqsírwároṇ ko muạf karte haiṇ, tú hamárí taqsíreṇ muạf kar. Aur hameṇ imtihán meṇ na ḍál, balki burái se bachá.—A'MÍN.

Qasís.—Ai Khudáwand, apní rahmat ham par záhir kar.
Jawáb.—Aur apní naját hameṇ bakhsh.
Qasís.—Ai Khudáwand, Malika aur Qaisara i Hind kí hifázat kar.
Jawáb.—Aur jab ham tujhe pukáreṇ rahmat se hamárí sun.
Qasís.—Apne Khádimoṇ ko rástbází ká jáma pahiná.
Jawáb.—Aur apne barguzide logoṇ ko khush kar.
Qasís.—Ai Khudáwand, apne logoṇ kí hifázat kar.
Jawáb.—Aur apní mírás meṇ barakat de.
Qasís.—Ai Khudáwand, hamáre zamáne meṇ sulh bakhsh.
Jawáb.—Ki ai Khudá, tere siwá hamáre liye koí laṛnewálá nahíṇ.
Qasís.—Ai Khudá, hamáre diloṇ ko pák kar.
Jawáb.—Aur apne Rúh-ul-Quds ko ham se judá na kar.

Bạd us ke ye tín duạeṉ paṛhí jáweṉ; pahlí us roz ke liye jo muqarrar hai.

SHA'M KI' NAMA'Z KI' DU'SRI' DUẠ'.

AI Khudá, sárí pák khwáhisheṉ, aur sab achchhí mashwarateṉ, aur tamám nek kám terí taraf se hote haiṉ; apne bandoṉ ko wuh árám de, jo dunyá nahíṉ de saktí; táki hamáre dil tere hukmoṉ ke bajá láne par mustaịd raheṉ, aur apne dushmanoṉ ke khauf se tere háthoṉ panáh páke apne waqt amn o chain se guzráneṉ: yih hamáre Bachánewále Yesụ Masíh ke sawáb ke sabab howe.—Ámín.

TI'SRI' DUẠ' TAMA'M KHATROṈ SE HIFA'ZAT KE LIYE.

AI Khudáwand, ham terí minnat karte haiṉ; hamárí táríkí ko roshan kar, aur apní baṛí rahmat se hameṉ is rát ke sáre khauf o khatre se bachá; apne eklaute Beṭe hamáre Bachánewále Yesụ Masíh kí muhabbat ke tufail se.—Ámín.

DUẠ' MALIKA AUR QAISARA I HIND KI' JANA'B KE LIYE.

AI Khudáwand hamáre Ásmání Báp, Buzurg aur Qádir, Bádsháhoṉ ke Bádsháh, Khudáwandoṉ ke Khudáwand, Sultánoṉ ke akele Hákim, tú apne takht par se zamín ke sáre rahnewáloṉ ko dekhtá hai; ham dil o ján se terí minnat karte haiṉ, ki hamárí niháyat Karím-ut-tabạ, Khátún raísa Malika aur Qaisara i Hind Vicṭoriá par mihrbání kí nazar rakh; aur apne Rúh-ul-Quds ke fazl se us ko aisá mạmúr kar de, ki wuh terí marzí kí taraf hamesha mutawajjih rahe, aur terí ráh par chale: use ásmání niạmateṉ bakhúbí ịnáyat farmá; tandurustí aur iqbálmandí ke sáth us kí ụmr baṛhá; use qudrat de ki apne sab dushmanoṉ par fath páwe aur gálib áwe; aur ákhir, is zindagí ke bạd hamesha kí khushí aur khurramí ko pahuṉche; hamáre Khudáwand Yesụ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

DUÁ BÁDSHÁHÍ ḲHÁNDÁN KE LIYE.

AI Qádiri Mutlaq Ḳhudá, sárí ḳhúbíoṇ ke sar chashme, ham farotaní se terí minnat karte haiṇ, ki Albert Edward Wales ke Sháhzáde, Alexandrá Wales kí Sháhzádí, aur Bádsháhí tamám ḳhándán ko barakat baḳhsh: apná Rúh-ul-Quds unheṇ de; apne ásmání fazl se málámál kar; unheṇ har tarah kí ḳhushí ke sáth iqbálmand farmá; aur apní hamesha kí bádsháhat meṇ pahuṇchá; hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

DUÁ PÁDRÍOṆ AUR JAMÁATOṆ KE LIYE.

AI Qádir i Mutlaq aur hamesha ke Ḳhudá, tú hí baṛe baṛe ạjáib kám kartá hai; hamáre Usqúfoṇ, aur dín ke Ḳhádimoṇ, aur sárí jamáạtoṇ par jo un ke supurd haiṇ, apne fazl ká ạfiyat-baḳhsh Rúh názil kar; aur apní barakat kí os un par hamesha giráyá kar, táki we filhaqíqat terí marzí par chalá kareṇ. Ai Ḳhudáwand, hamáre shafí aur darmiyání Yesú Masíh kí buzurgí ke wáste yih baḳhsh.—Ámín.

MUQADDAS KRISOSTOM KÍ DUÁ.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, tú ne ham par fazl kiyá hai, ki ham ne is waqt ek dil hoke tujh se apní ạmím duạeṇ máṇgí haiṇ; aur tú ne wạda kiyá hai, ki jab do yá tín mere nám par ikaṭṭhe howeṇ, tab maiṇ un kí ạrzoṇ ko qabúl karúṇgá: ab ai Ḳhudáwand, apne bandoṇ kí darḳhwástoṇ aur árzúoṇ ko, jis meṇ un kí bihtarí ho, púrá kar; is jahán meṇ apní sachchái kí samajh, aur us jahán meṇ hamesha kí zindagí hameṇ baḳhsh.—Ámín.

2 Qurintíoṇ xiii. báb, 14 áyat.

HAMÁRE Ḳhudáwand Yesú Masíh ká fazl, aur Ḳhudá kí muhabbat, aur Rúh-ul-Quds kí rifáqat, ham sab ke sáth hamesha howe.—Ámín.

Sál bhar kí shám kí namáz kí tartíb yahán tamám huí.

MUQADDAS ATHÁNÁSÍS KÁ AQÍDA.

In Ídon ke waqt; yane Krismasde ko, Apífaní ko, Ístarde, Saúd ke din, Whitsande ko, aur Taslís ke Itwár ko fajr kí namáz ke waqt Rasúlon ke aqída ke iwaz, hamáre Masíhí ímán ká yih iqrár jo Muqaddas Athánásís ká aqída mashhúr hai, Khádim-ud-dín aur jamáat kharí hokar parhen yá gáen.

JO koí naját cháhtá: us ko sab báton se pahle zarúr hai ki Aqída i jámi rakhe.

Is aqíde ko jo koí kámil aur bedág nigáh na rakhe: wuh beshak azáb i abadí men paregá.

Aur aqída i jámi yih hai: ki ham Taslís men wáhid Khudá kí, aur Tauhíd men Taslís kí parastish karen;

Na Aqáním ko miláwen: na Máhiyat ko taqsím karen.

Kyunki Báp ek aqnúm, Betá ek: aur Rúh-ul-Quds ek aqnúm hai.

Magar Báp, Betá, aur Rúh-ul-Quds kí Ulúhiyat ek hí hai: jalál barábar, azmat azalí eksán.

Jaisá Báp hai, waisá hí Betá: aur waisá hí Rúh-ul-Quds hai.

Báp gair makhlúq, Betá gair makhlúq: aur Rúh-ul-Quds gair makhlúq.

Báp gair mahdúd, Betá gair mahdúd: aur Rúh-ul-Quds gair mahdúd.

Báp azalí, Betá azalí: aur Rúh-ul-Quds azalí.

Táham tín azalí nahíṇ: balki ek azalí.

Isí tarah tín gair mahdúd nahíṇ, aur na tín gair makhlúq: balki ek gair makhlúq, aur ek gair mahdúd.

Yunhíṇ Báp Qádir i Mutlaq, Beṭá Qádir i Mutlaq: aur Rúh-ul-Quds Qádir i Mutlaq.

Tau bhí tín Qádir i Mutlaq nahíṇ: balki ek Qádir i Mutlaq hai.

Waisá hí Báp Ḳhudá, Beṭá Ḳhudá: aur Rúh-ul-Quds Ḳhudá.

Tis par bhí tín Ḳhudá nahíṇ: balki ek Ḳhudá.

Isí tarah Báp Ḳhudáwand, Beṭá Ḳhudáwand: aur Rúh-ul-Quds Ḳhudáwand.

Tau bhí tín Ḳhudáwand nahíṇ: balki ek Ḳhudáwand.

Kyuṇki jis tarah Masíh ạqída se ham par farz hai: ki har ek Aqnúm ko judá-gáná Ḳhudá aur Ḳhudáwand máneṇ;

Isí tarah Dín i Jámi se hameṇ yih kahná manạ hai: ki tín Ḳhudá, yá tín Ḳhudáwand haiṇ.

Báp kisí se masnụ́ nahíṇ: na makhlúq, na maulúd.

Beṭá akelá Báp se hai: masnụ́ nahíṇ, na makhlúq, par maulúd hai.

Rúh-ul-Quds Báp aur Beṭe se hai: na masnụ́, na makhlúq, na maulúd, par nikaltá hai.

Pas ek Báp hai, na tín Báp: ek Beṭá hai, na tín Beṭe: ek Rúh-ul-Quds hai, na tín Rúh-ul-Quds.

Aur is Taslís meṇ ek dúsre se pahle, yá píchhe nahíṇ; ek dúsre se baṛá, yá chhoṭá nahíṇ;

Balki bilkul tínoṇ Aqáním: báham azl se barábar eksáṇ haiṇ.

Is liye sab bátoṇ meṇ, jaisá ki úpar bayán huá: Taslís meṇ Tauhíd kí, aur Tauhíd meṇ Taslís kí parastish kí cháhiye.

Pas jo koí naját cháhtá: use zarúr hai ki Taslís kí bábat aisá hí samjhe.

Ạláwa is ke, naját abadí ke liye zarúr hai: ki hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke mujassam hone par bhí ímán sahíh rakhe.

Kyuṇki ímán sahíh yih hai, ki ham iạtiqád aur iqrár

karen; ki Khudá ká Beṭá, hamárá Khudáwand Yesú Masíh, Khudá aur Insán bhí hai.

Khudá hai, Báp kí Máhiyat se, ẹlamon ke peshtar maulúd: aur Insán hai, apní Má kí Máhiyat se, ẹlam men paidá huá:

Kámil Khudá, aur kámil Insán: nafs nátiqa aur insání jism ke sáth;

Ulúhiyat kí ráh se Báp ke barábar, aur Insániyat kí ráh se Báp se kamtar.

Wuh agarchi Khudá aur Ádmí bhí hai: par do nahín balki ek Masíh hai;

Ek hai; is taur par nahín ki Ulúhiyat ko jism se badal ḍálá: balki Insániyat ko Khudá men liyá;

Sab tarah se ek hai; Máhiyat ke miláne se nahín: balki Aqnúm kí ektáí se.

Kyunki jis tarah nafs nátiqa aur jism ek Insán hai: isí tarah Khudá aur Insán ek Masíh hai:

Jis ne hamárí nájat ke wáste dukh uṭháyá: ẹlam i arwáh men já utrá; tísre din murdon men se jí uṭhá.

Ásmán par chaṛh gayá, Qádir i Mutlaq Khudá Báp ke dahne háth baiṭhá hai: jahán se wuh zindon aur murdon kí ẹdálat karne ko áwegá.

Us ke áne par sáre insán apne apne badan ke sáth phir uṭhenge: aur apne apne aẹmál ká hisáb denge.

Aur jinhon ne nekí kí hai, we hamesha kí zindagí men: aur jinhon ne badí kí, we hamesha kí ág men dákhil honge. Ạqída i Jámị yihí hai: jise ádmí agar basidq dil na rakhe, to us kí naját hargiz na hogí.

Sitáish Báp, aur Beṭe: aur Rúh-ul-Quds kí ho:

Jaisí ibtidá men thí, ab bhí hai: aur hamesha rahegí.—Ámín.
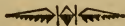
LIṬÁNÍ.

AI Ḳhudá Báp, jo ásmán par hai: ham ḳhwár láchár gunahgáron par rahm kar.

Ai Ḳhudá Báp, jo ásmán par hai: ham ḳhwár láchár gunahgáron par rahm kar.

Ai Ḳhudá Beṭe, jahán ke ḳhalásí baḳhshnewále: ham ḳhwár láchár gunahgáron par rahm kar.

Ai Ḳhudá Beṭe, jahán ke ḳhalásí baḳhshnewále: ham ḳhwár láchár gunahgáron par rahm kar.

Ai Ḳhudá Rúh-ul-Quds, jo Báp aur Beṭe se nikaltá hai: ham ḳhwár láchár gunahgáron par rahm kar.

Ai Ḳhudá Rúh-ul-Quds, jo Báp aur Beṭe se nikaltá hai: ham ḳhwár láchár gunahgáron par rahm kar.

Ai quddús, mubárak, aur jalíl Taslís, tín Aqáním aur ek Ḳhudá: ham ḳhwár láchár gunahgáron par rahm kar.

Ai quddús, mubárak, aur jalíl Taslís, tín Aqáním aur ek Ḳhudá: ham ḳhwár láchár gunahgáron par rahm kar.

Ai Ḳhudáwand, hamárí taqsíron ko yád na kar, aur na hamáre báp dádon kí taqsíron ko, aur hamáre gunáhon ká badlá na le: Ai mihrbán Ḳhudáwand, ham se tahammul kar, apne logon se, jinhen tú ne apná beshqímat lahú dekar, ḳhalásí baḳhshí, tahammul kar, aur abad tak ham se ḳhafá na ho.

Ai mihrbán Ḳhudáwand, ham se tahammul kar.

Har ek badí aur áfat se; gunáh se; shaitán ke makr aur hamlon se; apne gazab se; aur hamesha ke azáb se,

Ai mihrbán Ḳhudáwand hamen bachá.

Dil ke har tarah ke aṇdhlápe se; ghamanḍ, garúr, aur riyákárí se, hasad, dushmaní, aur kína, aur har naṇ kí badgumání se,

Ai mihrbán Ḳhudáwand hameṇ bachá.

Harámkárí, aur dúsre har tarah ke halák karnewále gunáh se; aur tamám dunyáwí, jismání aur shaitání fare-boṇ se,

Ai mihrbán Ḳhudáwand hameṇ bachá.

Bijlí aur áṇdhí se, wabá, marí, aur kál se; laṛáí aur ḳhún se; aur nágháni maut se,

Ai mihrbán Ḳhudáwand hameṇ bachá.

Har ek fasád, poshída sázish, aur bagáwat se; tamám jhúṭhí talqín o bidaṭ, aur ápas kí phúṭ se; dil kí saḳhtí, aur tere Kalám aur Hukm ke náchíz samajhne se,

Ai mihrbán Ḳhudáwand hameṇ bachá.

Apne pák mujassam hone ke bhed ke wáste; apní pák paidáish aur ḳhatne ke wáste; apne baptismá, roze, aur ázmáish ke wáste,

Ai mihrbán Ḳhudáwand hameṇ bachá.

Apní jánkaní aur lahú ke pasíne ke wáste; apne salíb aur dukh sahne ke wáste; apní ụmda maut aur dafn hone ke wáste; apne shándár jí uṭhne aur ásmán par jáne ke wáste; aur Rúh-ul-Quds ke áne ke wáste,

Ai mihrbán Ḳhudáwand hameṇ bachá.

Hamáre har ek dukh ke waqt; hamáre har ek sukh ke waqt; marte dam, aur insáf ke din,

Ai mihrbán Ḳhudáwand hameṇ bachá.

Ai Ḳhudáwand Ḳhudá, ham gunahgár terí minnat karte haiṇ, tú hamárí sun; aur apní mihrbání se apní pák Kalísyá i jámị kí rahnumáí farmá, aur ráh i rást par us ká bandobast kar;

Ai mihrbán Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Apní mihrbání se apní Ḳhádima hamárí Karím ut tabạ Malika aur Qaisara i Hind Hákima Vicṭoriá kí hifázat kar, aur use táqat baḳhsh ki wuh sachchái se terí ịbádat kiyá kare, aur rásti o pákízagí ke sáth apní zindagání guzáre;

Ai mihrbán Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Apní mihrbání se us ke dil ko apne dín aur ḳhauf aur muhabbat kí taraf mutwajjih rakh, aur yih ki wuh sadá tujh par bharosá rakhe, aur hamesha terí ịzzat o jalál kí tálib rahe;

Ai mihrbán Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Apní mihrbání se us ká hámí aur háfiz rah, aur us ke sab dushmanoṇ par use fath baḳhsh;

Ai mihrbán Ḳhudáwand ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Apní mihrbání se Alberṭ Edwarḍ Wales ke Sháhzáde, Alexandrá Wales kí Sháhzádí, aur tamám Bádsháhí Ḳhándán ko barakat baḳhsh, aur salámat rakh;

Ai mihrbán Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Apní mihrbání se tamám Usqúf, aur Qasís, aur Ḍíkanoṇ ko sahíh mạrifat aur apne Kalám kí samajh se roshní baḳhsh; aur yih ki us ke mutábiq we apní tạlím aur chál se us ko batáweṇ, aur záhir kareṇ;

Ai mihrbán Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Apní mihrbání se Mushír Wazíroṇ aur sab Amíroṇ par fazl kar, aur un ko dánái aur samajh baḳhsh;

Ai mihrbán Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Apní mihrbání se Hákimoṇ ko barakat de, aur un ká nigahbán rah, aur un par fazl kar, ki we insáf kareṇ, aur rástí ko qáim rakheṇ;

Ai mihrbán Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Apní mihrbání se apne sab logoṇ ko barakat de, aur mahfúz rakh;

Ai mihrbán Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Apní mihrbání se sab qaumoṇ meṇ ittihád, sulh o muwáfiqat baḳhsh;

Ai mihrbán Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Apní mihrbání se hameṇ aisá dil de, jo terí muhabbat aur dahshat rakhe, aur tere hukm bajá láne meṇ lagá rahe;

Ai mihrbán Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Apní mihrbání se apne sab logoṇ ko ziyáda taufíq baḳhsh, ki we tere Kalám ko ájizí ke sáth suneṇ, aur ḳhális muhabbat se us ko qabúl kareṇ, aur Rúh ke phal láweṇ;

Ai mihrbán Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Apní mihrbání se un sab ko jo bhaṭak gae, aur jinhoṇ ne fareb kháyá, ráh i haqq par lá;

Ai mihrbán Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Apní mihrbání se unheṇ, jo qáim haiṇ, qúwat baḳhsh aur zạíf diloṇ ko tasallí de; aur un kí madad kar; aur gire húoṇ ko uṭhá le; aur áḳhir shaitán ko hamáre páṇw tale kuchal ḍál;

Ai mihrbán Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Apní mihrbání se un sab ko, jo ḳhatre meṇ haiṇ, bachá le; aur unkí jo zarúrat meṇ haiṇ madadgárí kar; aur unheṇ jo musíbat meṇ haiṇ, dilásá de;

Ai mihrbán Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Apní mihrbání se un sab kí, jo ḳhushkí yá tarí ká safar karte haiṇ, sab ạuratoṇ kí jinhen píṛeṇ lagíṇ, sab bímároṇ aur nanhe bachchoṇ kí hifázat kar, aur sáre qaidí o asíroṇ par apní rahmat farmá ;

Ai mihrbán Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Apní mihrbání se sab yatím, aur bewa, aur sab bekasoṇ, aur mazlúmoṇ kí himáyat kar, aur ḳhabar le;

Ai mihrbán Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Apní mihrbání se sab ádmíoṇ par rahm kar;

Ai mihrbán Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Apní mihrbání se hamáre dushmanoṇ, aur satánewáloṇ, aur tuhmat lagánewáloṇ ko muạf kar, aur un ke diloṇ ko pher;

Ai mihrbán Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Apní mihrbání se zamín ke achchhe hásilát paidá kar, aur hamáre fáide ke liye un kí nigahbání farmá, ki waqt par we hamáre kám áweṇ;

Ai mihrbán Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Apní mihrbání se sachchí tauba kí taufíq hameṇ de, hamáre sáre gunáh, gaflat o nádániáṇ muạf kar, aur apne Rúh-ul-Quds ká fazl ham par farmá, ki apní chál tere pák Kalám ke muwáfiq sudhároṇ;

Ai mihrbán Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Ai Ḳhudá ke Beṭe: ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Ai Ḳhudá ke Beṭe: ham terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí sun.

Ai Ḳhudá ke Barre: jo jahán ke gunáhoṇ ko uṭhá le játá hai;

Apná árám hameṇ bakhsh.

Ai Khudá ke Barre: jo jahán ke gunáhoṇ ko uṭhá le játá hai;

Ham par rahm kar.
Ai Masíh, hamárí sun.
Ai Masíh, hamárí sun.
Ai Khudáwand, ham par rahm kar.
Ai Khudáwand, ham par rahm kar.
Ai Masíh, ham par rahm kar.
Ai Masíh, ham par rahm kar.
Ai Khudáwand, ham par rahm kar.
Ai Khudáwand, ham par rahm kar.

Tab Qasís aur jamáạt Khudáwand kí duạ́ paṛheṇ.

AI hamáre Báp, jo ásmán par hai, tere nám kí taqdís ho. Terí bádsháhat áwe. Terí marzí jaisí ásmán par hai, zamín par bhí howe. Hamáre roz kí roṭí áj hameṇ de. Aur jis tarah ki ham apne taqsírwároṇ ko muạ́f karte haiṇ, tú hamárí taqsíreṇ muạ́f kar. Aur hameṇ imtihán meṇ na ḍál, balki buráí se bachá.—A'MÍN.

Qasís.—Ai Khudáwand, hamáre gunáhoṇ ke mutábiq ham se sulúk na kar.

Jawáb.—Aur hamárí badíoṇ ke mutábiq hameṇ badlá na de.

HAM DUẠ' MA'ṆGEṆ.

AI Khudá Rahím Báp, jo shikasta diloṇ kí áh aur gamgínoṇ kí árzú ko náchíz nahíṇ jántá; jab kabhí dukh aur musíbatoṇ meṇ ham giriftár hokar tere huzúr duạ́ máṇgeṇ, tú mihrbání se hamárí madad kar, aur karam se hamárí sun, ki jo buráiáṇ shaitán, yá insán, apne makr aur fareb se ham par láyá cháhte haiṇ, dafạ ho jáweṇ; aur terí husn i peshbíní se dúr ho jáweṇ; ki ham tere bande har tarah ke satáe jáne se bachkar, terí pák Kalísyá meṇ hamesha terá shukr bajá láyá kareṇ; hamare Khudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.

Ai Khudáwand, uṭh, hamárí madad kar, aur apne nám ke wáste hameṇ bachá.

Ai Ḳhudá, ham ne apne kánoṇ suná, aur hamáre báp dádoṇ ne ham se bayán kiyá, ki un ke dinoṇ aur un ke peshtar agle dinoṇ meṇ tú ne kyá hí ạjíb kám kiye.

Ai Ḳhudáwand, uṭh, hamárí madad kar, aur apní ịzzat ke wáste hameṇ bachá.

Sitáish Báp, aur Beṭe: aur Rúh-ul-Quds kí ho:

Jaisí ibtidá meṇ thí, ab bhí hai: aur hamesha rahegí.—Ámín.

Ai Masíh hamáre dushmanoṇ se hameṇ panáh de.

Hamárí musíbatoṇ par mihrbání kí nazar kar.

Dardmandí se hamáre diloṇ ke gamoṇ par nigáh kar.

Rahm karke apne logoṇ ke gunáh muạ́f farmá.

Apne rahm aur karam se hamárí duạeṇ sun.

Ai Dáúd ke Beṭe, ham par rahm kar.

Ai Masíh, ab aur hamesha ko tawajjuh farmákar hamárí sun.

Ai Masíh, karam se hamárí sun: Ai Ḳhudáwand Masíh, karam se hamárí sun.

Qasís.—Ai Ḳhudáwand terí rahmat ham par názil ho;

Jawáb.—Ki tujhí par hamárá bharosá hai.

HAM DUẠ́ MÁṄGEṆ.

AI Báp, ham ḳháksárí se terí minnat karte haiṇ, ki tú hamárí nátawánioṇ par mihr se nazar kar; aur apne nám kí buzurgí ke wáste un sab áfatoṇ ko, jin ke ham bahut hí sazáwár hue haiṇ, ham se ṭál de; aur yih ịnáyat kar, ki ham apne sab dukhoṇ meṇ apná sárá ásrá bharosá terí rahmat hí par rakheṇ, aur hamesha terí ịzzat aur jalál ke liye pák sáf chalan ke sáth terí bandagí karte raheṇ; hamáre akele Darmiyání aur Shafíạ, hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—*Ámín.*

MUQADDAS KRISOSTOM KÍ DUẠ́.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, tú ne ham par fazl kiyá hai, ki ham ne is waqt ek dil hoke tujh se apní ạmím duạ́eṇ máṇgí haiṇ; aur tú ne wạda kiyá hai, ki jab do yá tín mere nám par ikaṭṭhe howeṇ, tab maiṇ un kí ạrzoṇ ko qabúl karúṇgá: ab ai Ḳhudáwand, apne bandoṇ kí darḳhwástoṇ aur árzúoṇ ko, jis meṇ un kí behtarí ho, púrá kar; is jahán meṇ apní sachchái kí samajh, aur us jahán meṇ hamesha kí zindagí hameṇ baḳhsh.—Ámín.

2 Qurintíoṇ xiii. báb, 14 áyat.

HAMÁRE Ḳhudáwand Yesú Masíh ká fazl, aur Ḳhudá kí muhabbat, aur Rúh-ul-Quds kí rifáqat, ham sab ke sáth hamesha howe.—Ámín.

Yahán Liṭání tamám huí.

BẠZE AUQÁT KÍ DUẠ́EṆ AUR SHUKRÁNE.

DUẠ́EṈ.

MEṆH KE WÁSTE.

AI Ḳhudá, ásmání Báp, tú ne apne Beṭe Yesụ́ Masíḥ kí mạrifat un sab se jo terí bádsháhat, aur us kí rástí ke tálib haiṇ, sab chízoṇ ká jo un ke badan ke wáste zarúr haiṇ, wạda kiyá; ham terí minnat karte haiṇ, ki hamárí is zarúrat ke waqt aise andáze se meṇh barsá ki ham apne árám aur terí ịzzat ke wáste zamín kí paidáwár hásil kareṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

MEṆH THAM JÁNE KE WÁSTE.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudáwand Ḳhudá, tú ne ek bár insán ke gunáh ke sabab, áṭh ádmí ke siwá, sáre jahán ko ḍubá diyá, aur us ke bạd apní baṛí mihrbání se wạda kiyá, ki phir use is tarah kabhí gárat na karúṇgá; ham ạjizí se terí minnat karte haiṇ, ki agarchi ham apní buráioṇ ke sabab jhaṛíoṇ aur bárish kí áfat ke yaqínan láiq haiṇ: par tau bhí hamárí sachchí tauba par aisí muwáfiq ritu bhej, ki zamín kí paidáwár ham bar waqt páweṇ; aur terí tambíh se apní chál sudhární aur terí mihrbání ke sabab terí tạríf aur tausíf karní síkheṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

MAHAṆGÍ AUR KÁL KE WAQT KÍ.

AI Ḳhudá, ásmání Báp, ki terí ịnáyat se meṇh barastá, zamín ugátí, haiwánoṇ kí afzáish aur machhlíoṇ kí kasrat hotí hai; ham terí minnat karte

haiṇ, ki apne logoṇ kí musíbatoṇ par nazar kar; aur bakhsh ki yih garání aur mahaṇgí, jin kí musíbat meṇ apní badí ke sabab kamál ạdl kí ráh se ham is waqt giriftár haiṇ, terí baṛí mihrbání se sastí aur arzání ke sáth badal jáwe; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh kí muhabbat ke wáste, jise tere aur Rúh-ul-Quds ke sáth ab aur hamesha ko tamám ịzzat aur jalál howe.—ÁMÍN.

YÁ YIH.

AI Ḳhudá Rahím Báp, tú ne Ilíshạ nabí ke waqt, Sámarya ke mulk meṇ baṛí mahaṇgí aur kál ko ekáek sastí aur arzání se badal ḍálá; ham par rahm kar ki ham ko bhí, jo apne gunáhoṇ ke sabab waisí hí sazá páte haiṇ, waqt par árám mile: apní ásmání barakat se zamín kí paidáwár baṛhá; aur yih bakhsh, ki ham tere kamál karam se barakat hásil karke tere jalál aur muhtájoṇ kí rafạ i zarúrat, aur apne árám ke liye use kharch meṇ láweṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—ÁMÍN.

LAṚÁÍ AUR HAṆGÁMOṆ KE WAQT KÍ.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, bádsháhoṇ ke Bádsháh, aur sab chízoṇ ke intizám karnewále, jis kí qudrat ká koí makhlúq sámhná kar nahíṇ saktá, gunahgároṇ ko láiq sazá dení, aur sachchí tauba karnewáloṇ par rahm karná, terá hí kám hai; ham farotaní se terí minnat karte haiṇ, ki hamáre dushmanoṇ ke háth se hameṇ bachá, aur khalásí de; aur un ká gurúr ghaṭá, un ká kína kam kar, aur un kí mansúbabáziáṇ abtar kar de; táki ham, terí himáyat ká hathyár báṇdhkar, tú jo akelá sab fath ká bakhshnewálá hai, terí taríf karne ko tamám khatroṇ se hamesha bache raheṇ; yih tere eklaute Beṭe hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke sawáb ke sabab howe.—ÁMÍN.

WABÁ AUR BÍMÁRÍ KE WAQT KÍ.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, ki tú ne apne gazab meṇ bayábán ke bích, apne khás logoṇ par Músá o Hárún se sarkashí karne ke sabab, marí bhejí; aur phir

Dáúd bádsháh ke waqt meṇ sattar hazár ádmí marí kí áfat se már ḍále, táham apní mihrbání par nazar karke báqí logoṇ ko bacháyá; ham bekas láchár gunahgároṇ par, jo is waqt baṛí bímárí aur marí meṇ giriftár haiṇ, rahm kar; ki jis tarah tú ne us waqt kafáre ko qabúl kiyá, aur halák karnewále firishte ko farmáyá, ki sazá dene se báz rah, yuṇhíṇ ab terí marzí ho, ki yih wabá aur baṛí bímárí ham par se dafa ho jáwe; yih hamáre Ḳhudáwand Yesụ Masíh ke wasíle se howe.—Ámín.

Imber ke hafton men un ke liye, jo Muqaddas ụhdon par muqarrar honewále hain, har roz paṛhí jáwe.

AI Qádir i Multaq Ḳhudá, hamáre ásmání Báp, tú ne apne pyáre Beṭe ke qímatí lahú se har jagah kí ek Kalísyá apne wáste ḳharídí; us par rahm kí nazar kar, aur is waqt apne bande Usqúfoṇ aur apne galle ke Gallabánoṇ ke diloṇ ko aisí samajh baḳhsh, aur durust kar, ki we ekáek kisí shaḳhs par háth na rakheṇ, balki ímándárí aur hoshyárí se terí Kalísyá kí pák ḳhidmat ke liye liyáqatwáloṇ ko chun leṇ. Aur jo kisí muqaddas kám par muqarrar howeṇ, un par apná fazl kar, aur un ko ásmání barakat de; ki we apní chál aur tạlím se terá jalál záhir, aur sab ádmíoṇ kí naját ke liye ráh taiyár kareṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

YÁ YIH.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, baṛí baṛí niạmatoṇ ke baḳhshnewále, tú ne apne rabbání intizám se apní Kalísyá meṇ kaí darje muqarrar kiye haiṇ; ham ḳháksárí se terí minnat karte ki tú un sab par apná fazl kar jo us ke kisí ụhde yá ḳhidmat par muqarrar honewále haiṇ; aur unheṇ apne dín kí aisí durust samajh de, aur chál kí nekí se aisá árásta o pairásta kar, ki we tere baṛe nám kí buzurgí aur terí muqaddas Kalísyá ke fáide ke liye ímándárí se tere huzúr ḳhidmat bajá láweṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

DUẠ́ JO KISÍ ÚPAR KÍ DUẠ́ KE BẠD PAṚHÍ JÁWE.

AI Ḳhudá, jis kí zát aur sifát sadá gafúr o rahím hai, hamárí ạjizí kí ạrzeṇ qabúl kar, aur agarchi ham apne gunáhoṇ kí zanjíroṇ meṇ jakaṛ-band haiṇ, táham tars khákar apní kamál rahmat se hamen khol de; hamáre Darmiyání aur Sifárish karnewále Yesụ Masíh kí ịzzat ke wáste.—A'MÍN.

Duạ mahkama muạzzama yạne Párlemeṇt aur Sarkár Hindustán mutạlliqa Angrez bahádur ke liye.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá aur niháyat Rahím Báp, ham Terí minnat karte haiṇ, ki Tú hamárí Ḳhátún Ra'ísá Malika aur Qaisara i Hind Vicṭoriá par; Alberṭ Edwarḍ Wales ke Sháhzáde, Wales kí Sháhzádí aur Bádsháhí tamám ḳhándán par (aur mahkama Ạlá Párlemeṇt ke ijlás par) apní rahmat kí nazar rakh; aur Hindustán ke Gavarnar Jenerel, dúsre Gavarnaroṇ, Hukkám-i-ạdálatoṇ aur un sab ke liye jo hamárí Malika aur Qaisara i Hind ke níche iḳhtiyár rakhte, ham duạ karte haiṇ, ki wuh dánáí, rástí o mihrbání se sab bátoṇ ká bandobast kareṇ—ki Tere pák Nám kí ịzzat aur Terí Kalísyá aur Tere sab logoṇ kí bhaláí howe;—Hamáre Ḳhudáwand Yesụ Masíh ke wasíle se.—A'MÍN.

YÁ YIH.

AI Beniháyat Karím Ḳhudá, jis tarah ạmm tamám saltanat ke liye usí tarah ḳháss mahkama Ạlá Párlemeṇt ke liye, aur Sarkár Hindustán ke liye, Gavarnar Jenerel ke liye, dúsre Gavarnaroṇ ke liye, High Korṭ Ạdálatoṇ ke liye, Kaunsiloṇ aur un sab ke liye, jo un meṇ kisí tarah ká iḳhtiyár rakhte haiṇ, ham farotaní se terí minnat karte ki tú mihrbání se un ke tamám bandobast aur károbár aise durust farmá aur unká anjám aisá baḳhair kar de ki terá jalál zahúr páwe, terí Kalísyá kí bhaláí, aur hamárí Malika Qaisara i Hind, aur us kí saltanat kí hifázat o ịzzat aur behtarí howe, aur un kí jidd o jahd se sab báteṇ bahut hí behtar aur ustuwár bunyád par is tarah puḳhtagí se intizám páweṇ ki sulh aur ḳhushí o sachcháí o insáf o díndárí aur nekokárí ham sabhoṇ meṇ

naslan bạd naslan qáim rahe, yih sab kuchh aur dúsrí sab zarúriyát jin ke we aur ham aur terí tamám Kalísyá muhtáj hoṇ, ham ạjizí se apne niháyat mubárak Ḳhudáwand aur Munjí Yesụ́ Masíh ke nám aur sifárish ke wáste máṇgte haiṇ.—Ámín.

SAB QISM KE ÁDMÍOṆ KE LIYE, EK DUẠ́.

AI Ḳhudá, sab insán ke Ḳháliq aur Parwardigár, ham farotaní se har ek qism aur har ek darje ke ádmíoṇ ke wáste tujh se ạrz karte haiṇ, ki tú mihrbání karke apní ráh un ko batá, apní naját sab qaumoṇ par záhir farmá; ḳhásskar Kalísyá i jámị kí behtarí ke liye ham duạ́ máṇgte haiṇ, ki wuh tere achchhe Rúh se aisí hidáyat páwe, aur aisí tábịdár ho jáwe, ki jitne apne taíṇ Masíhí qarạ́r dete aur kahte haiṇ ráh i haqq kí rahnumáí páweṇ, aur rúh kí yagánagat aur sulh ke band, aur chalan kí rástí se ímán par qáim raheṇ. Áge un sab ko jo rúh, ḳhwáh jism, ḳhwáh mál ká dukh yá raṇj uṭháte haiṇ, ham terí pidrána shafqat ke supurd karte haiṇ, (*ḳhusúsan un ko jin ke liye hamárí duạeṇ matlúb haiṇ,) ki tú mihrbání se un kí har ek zarúrat ke muwáfiq unheṇ tasallí aur árám dewe, un ke dukhoṇ meṇ unheṇ sabúrí baḳhshe, aur un kí sab musíbatoṇ ká anjám baḳhair kare; yih Yesụ́ Masíh ke wáste ham máṇgte haiṇ.—Ámín.

*Yih us waqt kahá jáwe, jab ki koí jamáạt kí duạ́ kí ḳhwáhish kare.

DUẠ́.—*Masíhí mazhab kí taraqqí ke liye.*

AI Rahím Ḳhudá tú ne sab ádmíoṇ ko paidá kiyá aur apne kisí maḳhlúq se dushmaní nahíṇ rakhtá aur kisí gunahgár ká marná nahíṇ, balki yih cháhtá hai ki wuh rujụ́ láwe aur jíe, un sab par jo tere kalám i haqq ko nahíṇ jánte haiṇ rahm kar, aur un se sárí nádání aur saḳht dilí aur apne kalám kí tahqír dúr kar; aur Ai mubárak Ḳhudáwand un ko is tarah hidáyat farmá aur apne galle meṇ shámil kar ki we sachche Isráelí báqí máṇdoṇ ke sáth naját páweṇ aur ek hí galla, ek hí chaupán ke, yạne hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke ho jáweṇ, jo tere aur Rúh-ul-Quds ke sáth ek Ḳhudá abad tak jítạ́ aur saltanat kartá hai.—Ámín.

YÁ YIH.

Ai Khudá tú ne sab qaumon ko rú i zamín par rahne ke liye ek hí lahú se paidá kiyá hai aur apne mutabarrak Beṭe ko is liye bhejá ki unhen jo dúr hain aur unhen jo qaríb hain, sulh kí bát sunáwe, mihrbání se aisá kar ki is mulk ke sab log terí talásh karen aur tujhe páwen, aur Ai Ásmání Báp apne us wade ko jald púrá kar jo tú ne farmáyá ki main apná Rúh tamám ádamzád par názil karúngá; hamáre naját denewále Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

SHUKRÁNE.

SHUKRÁNA ÁMM.

Ai Qádir i Mutlaq Khudá, sab rahmaton ke bání, ham tere náláiq bande terí mihrbání aur muhabbat ke wáste, jo tú ne ham par aur sáre ádmíon par záhir kí hai, (*khásskar un par jo hál kí terí rahmaton ke liye ab terí taríf aur shukr kiyá cháhte hain,) kamál ájizí ke sáth dil o ján se terá shukr karte hain. Ham apní paidaish, parwarish, aur is zindagí kí sárí niamaton par, lekin khusúsan us bebadal muhabbat par, jo tú ne hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle dunyá kí naját kí bábat záhir kí hai; aur fazl ke wasílon, aur jalál kí ummed par terá shukr bhejte hain. Aur ham terí minnat karte, ki apne sáre ihsanon kí ham ko aisí púrí samajh de, ki hamáre dil beriyá tere shukrguzár howen, aur ham terí taríf faqt apní zubán se nahín, balki apne chalan se is tarah záhir karen, ki apne taín terí bandagí men saunp dewen, aur tere huzúr pákízagí aur rástí ke sáth umr bhar chalen; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se, jis ko tere aur Rúh-ul-Quds ke sáth tamám buzurgí aur jalál hamesha howe.—Ámín.

*Yih tab parhá jáwe, jab kisí ke liye duá mángi gaí ho, aur wuh shukrána áda kiyá cháhe.

MEṆH BARASNE KÁ.

AI Khudá, hamáre ásmání Báp, tú apní parwardigárí ke fazl se aglá aur pichhlá meṇh zamín par barsátá hai, táki wuh insán ke fáida ke liye phal paidá kare; ham farotaní se terá shukr karte haiṇ, ki tú ne mihrbání karke hamárí baṛí zarúrat meṇ apní milk par ákhir ko khúb meṇh barsáyá; aur use jo súkh rahí thí ḍahḍahí kar diyá, jis se ham tere náláiq bandoṇ ne baṛá árám páyá, aur tere muqaddas nám kí buzurgí záhir huí; terí un rahmatoṇ se jo hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se huíṇ.—ÁMÍN.

MEṆH THAMNE KÁ.

AI Khudáwand Khudá, tú ne shiddat ke meṇh aur pánioṇ kí áfat se in dinoṇ hameṇ wájibí ráh se ájiz kiyá thá, phir us ke badle apne rahm se waqt par yih aiyám i khush lákar hamáre diloṇ ko árám aur khushí bakhshí; terí is mihrbání ke wáste ham tere pák nám ká shukr aur taríf karte haiṇ, aur terí shafaqat ká zikr pusht há pusht hamesha karte raheṇge; apne Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—ÁMÍN.

SASTÍ KÁ.

AI Kamál mihrbán Báp, ki tú ne apne karam aur fazl se apní Kalísyá kí iltijá o duá suní, aur mahaṇgí o kál ko sastí aur arzání se badlá; ham ájizí se terí is baṛí niamat ká shukr bhejte, aur minnat karte haiṇ, ki terí mihr ham par sadá rahe, táki hamárí zamín apní paidáwár hameṇ diyá kare, jis se terí taríf aur hamárá árám howe; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—ÁMÍN.

SULH AUR DUSHMANOṆ SE BACHÁO KÁ.

AI Qádir i Mutlaq Khudá, jo apne bandoṇ ke liye un ke dushmanoṇ ke sámhne bacháo ká ek mazbút qilá hai, ham terí hamd aur terá shukr karte haiṇ, ki tú ne un baṛe baṛe khatroṇ se jin meṇ ham sáf ghir gae the

bacháyá; ham iqrár karte haiṇ ki yih sirf terí mihrbání hai, ki ham un ke háth shikár na hue, aur ham terí minnat karte haiṇ, ki terí rahm kí nazar yuṇhíṇ hamesha ham par rahe, táki sárá jahán maʼlúm kare ki tú hí hamárá Bachánewálá aur zabardast Rihái Denewálá hai; yih hamáre Ḳhudáwand Yesúʻ Masíh ke wasíle se howe.—A'MÍN.

WATAN KE HANGA'MA MAUQU'F HONE KA'.

AI hamesha ke Ḳhudá, hamáre ásmání Báp, jo akelá ghar ke logoṇ ko ek dil kar denewálá, aur hullaṛ machánewáloṇ aur sarkashoṇ ke balwe ká thámnewálá hai; ham tere pák Nám ká shukr karte haiṇ, ki tú ne apní mihrbání se un baṛe fasádoṇ ko mauqúf kiyá, jo in dinoṇ ham meṇ barpá hue the; ham kamál ʼájizí se terí minnat karte haiṇ, ham sab par aisá fazl kar, ki áge ko tere pák hukm ke tábiʻ raheṇ; aur kamál díndárí o nekokárí ke sáth amn o chain meṇ zindagání guzáreṇ, aur un rahmatoṇ kí, jo ham par záhir huíṇ, taʼríf aur shukráne kí nazr sadá tujh ko guzráná kareṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesúʻ Masíh ke wasíle se.—A'MÍN.

WABA' AUR MARI' MAUQU'F HONE KA'.

AI Ḳhudáwand Ḳhudá, jis ne baṛí ḳhaufnák wabá se hamáre gunáhoṇ ke sabab in dinoṇ hameṇ gháil, aur hamárí ḳhatáoṇ ke wáste ham ko tabáh kiyá thá; aur sab áfat ke waqt apne rahm ko yád farmáke hamárí jánoṇ ko maut ke panje se rihái baḳhshí; ham terí Kalísyá ke darmiyán terí rahmatoṇ kí taʼríf aur baṛái hamesha karte hue apne taíṇ tan man samet, jise tú ne bacháyá hai, terí pidrána shafaqat kí nazr guzránte haiṇ, táki tere liye ek zinda qurbání howeṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesúʻ Masíh ke wasíle se.—A'MÍN.

YA' YIH.

AI Kamál Rahím Báp, ham tere huzúr farotaní se iqrár karte haiṇ, ki hamáre gúnágún gunáhoṇ aur dil kí saḳhtí ke sabab ʼazáb ke sab hukmoṇ ká, jo terí sharíʼat meṇ mundarij haiṇ, ham par jári honá insáf thá; lekin jab ki tú

ne apní niháyat mihrbání se ham ạjiz nikammoṇ kí tauba par is mutạddí bímárí ko, jis se in dinoṇ ham gárat hue játe the, dafạ kiyá; aur hamáre gharoṇ se khushí aur tandurustí kí áwáz sunáí; to ham terí Janáb i Aqdas ke huzúr hamd aur shukr ká hadya guzránte, aur terí is nigahbání aur parwardigárí ke wáste tere jalíl Nám kí tạríf aur tạzím karte haiṇ; hamáre Khudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—*Ámín.*
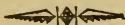
DUẠEṆ,

MAKTÚBEṆ AUR INJÍLEṆ;

JO SÁL BHAR PAṚHNE MEṆ ÁWEṆ.
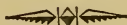
Masíh kí Ámad ke Pahle Itwár kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq Khudá, ham par fazl kar, ki ab is ạlam i fání ke darmiyán, jis meṇ terá Beṭá Yesụ́ Masíh baṛí farotaní se hamáre pás áyá, ham táríkí ke kámoṇ ko chhoṛ deṇ, aur roshní ke hathyár bándh leṇ; táki ákhirí din jab wuh apní sháhána shán o shaukat ke sáth zindoṇ aur murdoṇ ke insáf karne ko phir áwe, ham us ke sabab, jo tere aur Rúh-ul-Quds ke sáth ab aur abad tak jítá, aur saltanat kartá hai, hamesha kí zindagí ke liye jí uṭheṇ.—*Ámín.*

Yih duạ́ dúsrí ámad kí duạ́oṇ ke sáth Krismas ke ạrfa tak roz paṛhí jáwe.

Maktúb Rúmíoṇ ko, 13 báb, 8 se ákhir tak.
Injíl i Matí, 21 báb, 1—14.

Ámad ke Dúsre Itwár kí duạ́.

AI Mubárak Khudáwand, jis ne sárí muqaddas kitábeṇ hamárí tạlím ke liye likhwáíṇ; yih bakhsh ki ham

unheṇ aise taur se suneṇ, paṛheṇ, dhyán kareṇ, síkheṇ, aur bátin meṇ goyá hazm kareṇ, ki tere pák Kalám se sabr aur tasallí hásil karke us hayát i abadí kí mubárak ummed ko, jise tú ne hamáre Naját Bakhshnewále Yesụ Masíh ke wasíle se hameṇ dí, ikhtiyár kareṇ, aur sadá thámbhe raheṇ.—Ámín.

Maktúb Rúmíoṇ ko, 15 báb 4—14.
Injíl i Lúqá, 21 báb, 25—34.

Ámad ke Tísre Itwár kí duạ.

AI Khudáwand Yesụ Masíh, tú ne apne pahle áne ke waqt apne Rasúl ko bhejá, ki tere áge terí ráh durust kare; yih bakhsh ki tere rázoṇ ke khidmatguzár aur mukhtár i kár is tarah terí ráh ko taiyár aur durust kareṇ, ki náfarmánbardároṇ ke diloṇ ko rástbázoṇ kí dánáí kí taraf phereṇ, ki jab tú jahán kí ạdálat karne ko phir áwe, ham tere huzúr, jo Báp aur Rúh-ul-Quds ke sáth sadá ek Khudá abad tak jítá aur saltanat kartá hai, ek maqbúl qaum ṭhahareṇ.—Ámín.

Maktúb 1 Qurintíoṇ ko, 4 báb, 1—16.
Injíl i Matí, 11 báb, 2—11.

Ámad ke Chauthe Itwár kí duạ.

AI Khudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú apní qudrat záhir kar, aur hamáre darmiyán á, aur baṛí quwat se hamárí madad kar; ki ham jo apní badí aur gunáhoṇ ke sabab is maidán kí dauṛ meṇ, jo hamáre liye muqarrar hai, aṭke, aur bahut hí ruke haiṇ, terá kamál karam o fazl jald hamárí madad kare, aur hameṇ chhuṛáwe; tere Beṭe hamáre Khudáwand ke kafáre ke sabab, jise tere aur Rúh-ul-Quds ke sáth ịzzat aur jalál hamesha howe.—Ámín.

Maktúb Filippíoṇ ko, 4 báb, 4—8.
Injíl i Yúhanná, 1 báb, 19—29.

Hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke paidá hone ke din yạne Krismasḍay kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, jis ne apná eklautá Beṭá ham ko ịnáyat kiyá, ki wuh hamárí sarisht iḳhtiyár kare, aur goyá áj ke din ek pák dáman kuṇwárí se paidá howe; yih baḳhsh ki ham sar i nau paidá hoṇ, aur tere fazl se tere muṇh-bole beṭe bankar roz ba roz tere Rúh-ul-Quds se táze hote jáweṇ; hamáre usí Ḳhudáwand Yesú Masíh ke wasíle se, jo tere aur usí Rúh ke sáth sadá ek Ḳhudá abad tak jítá aur saltanat kartá hai.—Ámín.

Maktúb Ịbráníoṇ ko, 1 báb, 1—13.
Injíl i Yúhanná 1 báb, 1—15.

Muqaddas Istíphán ke din kí duạ́.

AI Ḳhudáwand, yih baḳhsh ki ham apní sab musíbatoṇ meṇ, jo is rú i zamín par terí sachchái par gawáhí dene ke sabab ham par paṛtí haiṇ, gaur se ásmán kí taraf nigáh kareṇ, aur us jalál ko, jo záhir honewálá hai, ímán se takte raheṇ, aur Rúh-ul-Quds se mạmúr hokar, tere pahle shahíd muqaddas Istíphán kí mánind, apne satánewáloṇ ko pyár aur duạ i ḳhair karná síkheṇ, ki us ne apne qátiloṇ ke wáste, Ai mubárak Yesú, tujh se duạ máṇgí, jo Ḳhudá ke dahne háth khaṛá hai, táki un sab kí jo tere liye dukh uṭháte haiṇ, himáyat kare; tú hí akelá hamárá Darmiyání aur Wakíl hai.—Ámín.

Is ke bạd Masíh kí paidáish ke din kí duạ nae sál ke ạrfa tak bilánága paṛhí jáwe.

Maktúb ke ịwaz Aạmál, 7 báb, 55 se áḳhir tak.
Injíl i Matí, 23 báb, 34 se áḳhir tak.

Muqaddas Yúhanná Injílí ke din kí duạ́.

AI Rahím Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki apne núr kí chamaktí jhalak apní Kalísyá par ḍál, ki wuh tere mubárak Rasúl muqaddas Yúhanná Injílí kí tạlím se munawwar hokar terí sachchái kí roshní meṇ is

tarah chale, ki áḳhir hamesha kí zindagání kí roshní ko pahuṇche; hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—ÁMÍN.

Maktúb 1 Yúhanná, 1 báb, 1 se áḳhir tak.
Injíl i Yúhanná, 21 báb, 19 se áḳhir tak.

Maṣúmoṇ ke din kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, tú ne bachchoṇ aur shír-ḳhwároṇ ke muṇh se qudrat záhir kí, aur nahne bachchoṇ se un ke qatl hone ke wasíle apní hamd karwáí; un sab burí ḳhwáhishoṇ ko jo ham meṇ haiṇ, márke nest o nábúd kar ḍál; aur apne fazl se hameṇ aisí táqat de, ki ham apní maṣúmoṇ kí sí chál aur apne ímán kí páedárí se marte dam tak tere pák Nám ká jalál záhir kareṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—ÁMÍN.

Maktúb ke iwaz Mukáshafát, 14 báb, 1—6.
Injíl i Matí, 2 báb, 13—19.

Krismasḍay ke bạd ke Itwár kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, jis ne apná eklautá Beṭá ham ko ịnáyat kiyá, ki wuh hamarí sarisht iḳhtiyár kare, aur goyá áj ke din ek pák dáman kuṇwárí se paidá howe; yih baḳhsh ki ham sar i nau paidá hoṇ, aur tere fazl se tere muṇh-bole beṭe bankar roz ba roz tere Rúh-ul-Quds se táze hote jáweṇ; hamáre usí Ḳhudáwand Yesú Masíh ke wasíle se, jo tere aur usí Rúh ke sáth sadá ek Ḳhudá abad tak jítá aur saltanat kartá hai.—ÁMÍN.

Maktúb Galátíoṇ ko, 4 báb, 1—8.
Injíl i Matí, 1 báb, 18 se áḳhir tak.

Masíh ke Ḳhatna ke din kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, tú ne insán ke liye apne mubárak Beṭe ká ḳhatna karwáyá, aur use shariạt ká mahkúm kar diyá; hameṇ Rúh ke asl ḳhatna kí taufíq baḳhsh, ki hamáre dil, aur hamáre har ek band, dunyaw

aur jismání lazzatoṇ kí taraf se murda ho jáweṇ, aur sab báton meṇ ham terí marzí i mubárak ke tábi raheṇ; usí tere Beṭe hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke wasíle se — Ámín.

Maktúb Rúmíoṇ ko, 4 báb, 8—15.
Injíl i Lúqá, 2 báb, 15—22.

Yihí duạ aur Maktúb aur Injíl har roz Apifaní tak paṛhí jáweṇ.

Masíh ke ummatoṇ par záhir hone ke din, yaṇe Apifaní kí duạ.

AI Ḳhudá, tú ne ek sitáre kí rahbarí se apne eklaute Beṭe ko gair qaumoṇ par záhir kiyá; apní rahmat se yih baḳhsh, ki ham jo ab tujhe ímán kí ráh se pahchánte haiṇ, is zindagí ke bạd terí jalíl Ḳhudáí kí ḳhushí meṇ shámil howeṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb Afsíoṇ ko, 3 báb, 1—13.
Injíl i Matí, 2 báb, 1—13.

Apifaní ke bạd Pahle Itwár kí duạ.

AI Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki apne bandoṇ kí duạ, jo tujhe pukárte haiṇ mihrbání se qabúl kar; aur yih baḳhsh, ki we un kámoṇ ko, jin ká karná un par wájib hai, daryáft aur mạlúm kareṇ, aur taufíq o táqat bhí páweṇ, ki unheṇ ímandárí ke sáth bajá láweṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb Rúmíoṇ ko, 12 báb, 1—6.
Injíl i Lúqá, 2 báb, 41 se áḳhir tak.

Apifaní ke bạd Dúsre Itwár kí duạ.

AI Qádir i Mutlaq aur hamesha ke Ḳhudá, tú ásmán aur zamín kí sab chízoṇ par hukúmat rakhtá hai;

mihrbání se apne logon kí minnaten sun, aur hamárí zindagí ke sab dinon men, apní taraf se hamen áram bakhsh; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb Rúmíon ko, 12 báb, 6—17.
Injíl i Yúhanná, 2 báb, 1—12.

Apifaní ke bad Tísre Itwár kí duá.

AI Qádir i Mutlaq aur hamesha ke Khudá, hamárí nátawánion par mihrbání se nazar kar, aur hamáre sab khatre aur zarúrat ke waqt apná dahná háth hamárí madad aur himáyat ke liye barháyá kar; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb Rúmíon ko, 12 báb, 16 se ákhir tak.
Injíl i Matí, 8 báb, 1—14.

Apifaní ke bad Chauthe Itwár kí duá.

AI Khudá, tú jántá hai ki ham is tarah ke beshumár aur bare bare khatron se ghire hain, ki apní bashariat kí beqarárí ke sabab hamesha sídhe khare nahín rah sakte; hamen aisí táqat de, aur hamárí aisí hifázat kar, ki sáre khatron men ham sábit rahen, aur sab ázmáishon se bach niklen; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke sabab se.—Ámín.

Maktúb Rúmíon ko, 13 báb, 1—8.
Injíl i Matí, 8 báb, 23 se ákhir tak.

Apifaní ke bad Pánchwen Itwár kí duá.

AI Khudáwand, ham terí minnat karte hain, ki tú apní Kalísyá aur khanwáde ko apne dín i haqq par hamesha mazbút rakh, táki we, jo sirf tere ásmání fazl par takiya rakhte hain, terí barí qudrat se hamesha mahfúz rahen; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb Qulussíon ko, 3 báb, 12—18.
Injíl i Matí, 13 báb, 24—31.

Apifaní ke bad Chhatwen Itwár kí duá.

AI Khudá, jis ká mubárak Betá is liye záhir huá, ki shaitán ke kámon ko nest o nábúd kare, aur hamen Khudá ke farzand, aur hamesha kí zindagí ke wáris thaharáwe; ham terí minnat karte hain, hamen yih bakhsh, ki ham yih ummed rakhkar apne ko aisá pák karen, jaisá wuh pák hai; táki jab wuh quwat aur bare jalál ke sáth phir záhir ho, to ham us kí abadí shán o shaukat kí saltanat men us kí mánind ho jáwen, jahán wuh tere sáth, Ai Báp, aur tere sáth, Ai Rúh-ul-Quds, sadá ek Khudá, abad tak jítá aur saltanat kartá hai.—Ámín.

Maktúb 1 Yúhanná, 3 báb, 1—9.
Injíl i Matí, 24 báb, 23—32.

Lent yane roze se áge Tísre Itwár kí duá.

AI Khudáwand, ham terí minnat karte hain, apne bandon kí duáen tawajjuh karke sun; ki ham jo apne gunáhon kí wájibí sazá páte hain, terí mihrbání aur rahmat se tere nám ke jalál ke liye chhút jáwen; yih hamáre Naját Denewále Yesú Masíh ke wáste ho, jo tere aur Rúh-ul-Quds ke sáth sadá ek Khudá abad tak jítá aur saltanat kartá hai.—Ámín.

Maktúb 1 Qurintíon ko, 9 báb, 24 se ákhir tak.
Injíl i Matí, 20 báb, 1—17.

Lent se áge Dúsre Itwár kí duá.

AI Khudáwand Khudá, tú dekhtá hai, ki jo kuchh ham karte hain, us par bharosá nahín rakhte; rahm karke yih bakhsh, ki ham terí qudrat se har ek musíbat se mahfúz rahen; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb 2 Qurintíon ko, 11 báb, 19—32.
Injíl i Lúqá, 8 báb, 4—16.

Lenṭ se áge Pahle Itwár kí duá.

AI Khudáwand, tú ne hameṇ sikháyá, ki hamáre sab kám muhabbat bagair nikamme haiṇ; apne Rúh-ul-Quds ko bhej, aur hamáre diloṇ meṇ muhabbat ḍál, ki wuh tamám tuhfoṇ se umda inám hai, wuh to sulh aur sárí khúbíoṇ kí asl bandish hai, aur bagair us ke jo koí jítá wuh tere nazdík murda ṭhahará hai; yih apne eklaute Beṭe Yesú Masíh kí khátir bakhsh.—ÁMÍN.

Maktúb 1 Qurintíoṇ ko, 13 báb, 1 se ákhir tak.
Injíl i Lúqá, 18 báb, 31 se ákhir tak.

Lenṭ ká Pahlá din yane Ash Wednesday kí duá.

AI Qádir i Mutlaq aur hamesha ke Khudá, tú apne kisí makhlúq se dushmaní nahíṇ rakhtá, aur sab tauba karnewáloṇ ke gunáhoṇ ko bakhshtá hai; ham meṇ nae aur tauba karnewále dil paidá kar, aur baná, ki ham apne gunáhoṇ ke láiq afsos, aur apní kharábí ká iqrár karke, tujh se, jo sab rahmatoṇ ká Khudá hai, kámil magfirat aur muáfí hásil kareṇ; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—ÁMÍN.

Yih duá Lenṭ bhar har roz us din kí muqarrarí duá ke bad parhí jáwe.

Maktúb ke iwaz Yúel, 2 báb, 12—18.
Injíl i Matí, 6 báb, 16—22.

Lenṭ ke Pahle Itwár kí duá.

AI Khudáwand, tú ne hamárí khátir chálís din aur chálís rát roza rakhá; ham par fazl kar, ki aisí parhezgárí ikhtiyár kareṇ, ki hamáre jism Rúh se maglúb hokar, rástbází aur sachchí pákízagí se terí Iláhí tahrík ko hamesha mánte raheṇ, táki terí buzurgí aur jalál záhir

howe, ki tú Báp aur Rúh-ul-Quds ke sáth ek Ḳhudá abad tak zinda aur saltanat kartá hai.—Ámín.

Maktúb 2 Qurintíoṇ ko, 6 báb, 1—11.
Injíl i Matí, 4 báb, 1—12.

Lenṭ ke Dúsre Itwár kí duá.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, tú dekhtá hai, ki hameṇ apne sambhálne kí kuchh táqat nahíṇ; záhir meṇ hamáre badan, aur bátin meṇ hamárí rúh kí hifázat kar, ki ham un sab musíbatoṇ se jo badan par áyá cháheṇ, aur un sab bure ḳhiyáloṇ se jo rúh par hamla kareṇ, aur us ká nuqsán kiyá cháheṇ, bache raheṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb 1 Taslúniqíoṇ ko, 4 báb, 1—9.
Injíl i Matí, 15 báb, 21—29.

Lenṭ ke Tísre Itwár kí duá.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, ham terí minnat karte haiṇ, ki apne ạjiz bandoṇ kí dilí árzúoṇ par nigah kar, aur apní Janáb ká dahná háth baṛhá, táki wuh hamáre sab dushmanoṇ se hamárí panáh howe; hamáre Ḳhudáwand Yesụ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb Afsíoṇ ko, 5 báb, 1—15.
Injíl i Lúqá, 11 báb, 14—29.

Lenṭ ke Chauthe Itwár kí duá.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, ham terí minnat karte haiṇ, hameṇ jo apne bure kámoṇ ke sabab ạdl kí ráh se sazá ke láiq haiṇ, yih ịnáyat kar ki tere fazl kí tasallí hásil karke mihrbání kí rah se ham ḳhalásí páweṇ; hamáre Ḳhudáwand aur Naját Denewále Yesụ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb Galátíoṇ ko, 4 báb, 21 se áḳhir tak.
Injíl i Yúhanná, 6 báb, 1—15.

Lenṭ ke Pánchwen̤ Itwár kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, ham terí minnat karte hain̤, ki apne bandon̤ par karam kí nazar kar, ki terí kamál ịnáyat se un ke jism o ján sadá terí hidáyat o hifázat men̤ rahen̤; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se. —A'MÍN.

Maktúb Ịbráníon̤ ko, 9 báb, 11—16.
Injíl i Yúhanná, 8 báb, 46 se áḳhir tak.

I'sṭar se pahle Itwár kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq aur hamesha ke Ḳhudá, tú ne us baṛí muhabbat se jo insán se rakhtá hai, apne Beṭe hamáre Naját Denewále Yesụ́ Masíh ko bhejá, ki hamárá sá jism iḳhtiyár kare, aur salíb par maut ká dukh uṭháwe, táki sab insán us kí kamál farotaní ke nishán par chalen̤; mihrbání se yih ịnáyat kar, ki ham us ke sabr ke pairau, aur us ke jí uṭhne ke bhí sharík howen̤; usí hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—A'MÍN.

Maktúb Filippíon̤ ko, 2 báb, 5—12.
Injíl i Matí, 27 báb, 1—55.

I'sṭar se pahle Pír ko úpar kí duạ́ paṛhí jáwe.

Maktúb ke ịwaz Yasạiyáh 63 báb, 1 se áḳhir tak.
Injíl i Marqus, 14 báb, 1 se áḳhir tak.

I'sṭar se pahle Man̤gal ko wuhí duá paṛhí jáwe.

Maktúb ke ịwaz Yasạiyáh, 50 báb, 5 se áḳhir tak.
Injíl i Marqus, 15 báb, 1—40.

I'ṭar se Pahle Budh ko wuhí duạ́ paṛhí jáwe.

Maktúb Ịbráníon̤ ko, 9 báb, 16 se áḳhir tak.
Injíl i Lúqá, 22 báb, 1 se áḳhir tak.

I'sṭar se pahle Jumạrát ko wuhí duạ́ paṛhí jáwe.

Maktúb 1 Qurintíon̤ ko, 11 báb, 17 se áḳhir tak.
Injíl i Lúqá, 23 báb, 1—50.

Guḍ Fraiḍay yạne Masíh ke maslúb hone ke din kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq Khudá, ham terí minnat karte haiṇ, apne is khánwáde par mihrbání se nazar kar, ki us ke wáste hamárá Khudáwand Yesụ́ Masíh pakaṛwáe jáne, aur sharíroṇ ke háth meṇ giriftár hone, aur salíbí maut ke dukh uṭháne ko rází thá, jo ab tere aur Rúh-ul-Quds ke sáth sadá ek Khudá abad tak jítá aur saltanat kartá hai.—Ámín.

AI Qádir i Mutlaq aur hamesha ke Khudá, jis ke Rúh se Kalísyá ká tamám badan hidáyat pátá, aur pákíza hotá hai; hamárí iltijá aur duạ́oṇ ko, jo ham terí pák Kalísyá ke har ek darje ke logoṇ ke liye tujh se ạrz karte haiṇ, qabúl kar, ki us ke har ek ạzú, apne apne ụhde aur khidmat meṇ, rástí aur díndárí ke sáth, terí bandagí bajá láweṇ, hamáre Khudáwand aur Naját Bakhshnewále Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

AI Rahím Khudá, tú ne sab ádmíoṇ ko paidá kiyá, aur apne kisí makhlúq se dushmaní nahíṇ rakhtá, aur kisí gunahgár ká marná nahíṇ, balki yih cháhtá hai, ki wuh rujụ́ láwe aur jíe: sab Yahúd aur Musalmán, aur beiạtiqád aur bidạtíoṇ par rahm kar, aur un se sárí nádání aur sakht dilí aur apne Kalám kí tahqír dúr kar; aur Ai Mubárak Khudáwand, un ko is tarah hidáyat farmá, aur apne galle meṇ shámil kar, ki we sachche Isráelí báqí mándoṇ ke sáth naját páweṇ, aur ek hí galla, ek hí chaupán ke, yạne hamáre Khudáwand Yesụ́ Masíh ke ho jáweṇ, jo tere aur Rúh-ul-Quds ke sáth ek Khudá abad tak jítá aur saltanat kartá hai.—Ámín.

Maktúb Ibráníoṇ ko, 10 báb, 1—26.
Injíl i Yúhanná, 19 báb, 1—38.

Ísṭaríwan yạne Masíh ke jí uṭhne ke ạrfa kí duạ́.

AI Khudáwand, bakhsh, ki jis tarah ham ne tere mubárak Beṭe apne Naját Denewále Yesụ́ Masíh kí maut ká baptismá páyá, usí tarah har dam apní nafsání khwáhishoṇ ke márne se, us ke sáth gaṛe jáweṇ, aur qabr o maut ke darwáze se guzar kar qiyámat ko khushí se pahuṇcheṇ;

yih usí tere Beṭe hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke sawáb kí badaulat howe, jo hamáre liye muá, aur gáṛá gayá, aur phir jí uṭhá.—Ámín.

Maktúb 1 Patras, 3 báb, 17 se áḳhir tak.
Injíl i Matí, 27 báb, 57 se áḳhir tak.

Ístarḍay yạne hamáre Ḳhudáwand ke jí uṭhne ká din.

Fajr kí namáz meṇ us Zabúr ke iwaz, jis ká yih shurú hai, ki ÁO HAM ḲHUDÁWAND KÍ MADAHSARÁÍ KAREṆ, ye munáqib gáí yá paṛhí jáeṇ.

MASÍH hamárá fasah, hamáre liye qurbán huá: is liye ab ham Íd kareṇ;

Puráne ḳhamír se nahíṇ, aur na badí o sharárat ke ḳhamír se: balki dil kí safáí, aur sachcháí kí be-ḳhamírí roṭí se.—1 *Qurintíoṇ*, 5 báb, 8.

MASÍH jab marke jí uṭhá, phir nahíṇ marne ká: maut phir us par iḳhtiyár nahíṇ rakhtí.

Kyuṇki wuh jo muá, to gunáh kí nisbat ek dafạ muá: phir wuh jo jítá hai, so Ḳhudá kí nisbat jítá hai.

Isí tarah tum bhí áp ko gunáh kí nisbat murda samjho: par Ḳhudá kí nisbat hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke wasíle zinda.—*Rúmíoṇ*, 6 báb, 9.

AB Masíh to murdoṇ meṇ se uṭhá hai: aur un meṇ se jo so gae haiṇ pahlá phal huá.

Ki jab ádmí ke sabab maut hai: to ádmí hí ke sabab murdoṇ kí qiyámat bhí hai.

Ki jaisá Ádam ke sabab sab marte haiṇ, waisá hí Masíh ke sabab sab jiláe jáweṇge.—1 *Qurintíoṇ*, 15 báb, 20.

Sitáish Báp, aur Beṭe: aur Rúh-ul-Quds kí ho:

Jaisí ibtidá meṇ thí, ab bhí hai: aur hamesha rahegí.—Ámín.

Duá.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, tú ne apne eklaute Beṭe Yesú Masíh ke wasíle se maut ko maglúb kiyá, aur hamáre wáste hamesha kí zindagání ká darwáza khol diyá; ham ájizí se terí minnat karte haiṇ, ki jis tarah tú peshtar se fazl ḳháss karke nek iráde hamáre diloṇ meṇ paidá kartá, usí tarah ham terí har dam kí madad se, unheṇ nek anjám

ko pahuṇcháweṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke wasíle se, jo tere aur Rúh-ul-Quds ke sáth sadá ek Ḳhudá abad tak jítá aur saltanat kartá hai.—A'mín.

Maktúb Qulussíoṇ ko, 3 báb, 1—8.
Injíl i Yúhanná, 20 báb, 1—11.

I'sṭar ke bạd Pír kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, tú ne apne eklaute Beṭe Yesú Masíh ke wasíle se maut ko maglúb kiyá, aur hamáre wáste hamesha kí zindagání ká darwáza khol diyá; ham ạjizí se terí minnat karte haiṇ, ki jis tarah tú peshtar se fazl ḳháss karke nek iráde hamáre diloṇ meṇ paidá kartá, usí tarah ham terí har dam kí madad se unheṇ nek anjám ko pahuṇcháweṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke wasíle se, jo tere aur Rúh-ul-Quds ke sáth sadá ek Ḳhudá abad tak jítá aur saltanat kartá hai.—A'mín.

Maktúb ke ịwaz Aạmál, 10 báb, 34—44.
Injíl i Lúqá, 24 báb, 13—36.

I'sṭar ke bạd Mangal kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, tú ne apne eklaute Beṭe Yesú Masíh ke wasíle se maut ko maglúb kiyá, aur hamáre wáste hamesha kí zindagání ká darwáza khol diyá; ham ạjizí se terí minnat karte haiṇ, ki jis tarah tú peshtar se fazl ḳháss karke nek iráde hamáre diloṇ meṇ paidá kartá, usí tarah ham terí har dam kí madad se unheṇ nek anjám ko pahuṇcháweṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke wasíle se, jo tere aur Rúh-ul-Quds ke sáth sadá ek Ḳhudá abad tak jítá aur saltanat kartá hai.—A'mín.

Maktúb ke ịwaz Aạmál, 13 báb, 26—42.
Injíl i Lúqá, 24 báb, 36—49.

I'sṭar ke bạd Pahle Itwár kí duạ́.

AI Báp Qádir i Mutlaq, tú ne apná eklautá Beṭá bakhshá, ki wuh hamáre gunáhoṇ ke ịwaz mare, aur hamáre rástbáz ṭhaharáe jáne ke liye phir jí uṭhe; hameṇ yih taufíq de, ki ham kína aur badí ká ḳhamír aisá dúr kareṇ, ki pák chalan aur sachchái ke sáth sadá

terí bandagí karte rahen; usí tere Beṭe hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke sawáb kí badaulat.—Ámín.

Maktúb 1 Yúhanná, 5 báb, 4—13.
Injíl i Yúhanná, 20 báb, 19—24.

Ístar ke bad Dúsre Itwár kí duá.

AI Qádir i Mutlaq Khudá, jis ne apná eklautá Beṭá ináyat kiyá, ki wuh hamáre gunáhon ká ek kafára, aur díndárí kí chál ká ek namúna bhí ho; ham par fazl kar, ki ham kamál shukrguzárí se us kí wuh beshqímat niamat hamesha qabúl kiyá karen, aur har roz koshish karte rahen, ki us kí páktarín rawish ke mubárak naqsh i qadam par chalen; usí hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb 1 Patras, 2 báb, 19 se ákhir tak.
Injíl i Yúhanná, 10 báb, 11—17.

Ístar ke bad Tísre Itwár kí duá.

AI Qádir i Mutlaq Khudá, jo gumráhon ko apní sachchái kí roshní is iráde se dikhátá hai, ki we ráh i rást par phir áwen; un sab ko, jo Masíhí dín ke sharík hote hain, yih bakhsh ki we un báton se, jo un ke iqrár ke barkhiláf hain, kináre rahen, aur un sab báton kí jo us ke muwáfiq hain, pairawí karen; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb 1 Patras, 2 báb, 11—18.
Injíl i Yúhanná, 16 báb, 16—23.

Ístar ke bad Chauthe Itwár kí duá.

AI Qádir i Mutlaq Khudá, tú hí akelá gunahgár ádmíon ke belagám iráde aur khwáhishon kí tadbír kar saktá hai; apne logon ko yih bakhsh, ki jo kuchh tú ne farmáyá hai, we use cháhen, aur jo kuchh tú ne wada kiyá, us ke tálib rahen aisá ki dunyá kí rang ba rang aur tarah tarah kí tagírí bahálí men hamáre dil muqarrar wahán lage rahen, jahán sachchí khushián hásil hotí hain; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb Yaqúb, 1 báb, 17—22.
Injíl i Yúhanná, 16 báb, 5—16.

Ístar ke bạd Páṇchweṇ Itwár kí duạ́.

AI Khudáwand, jis se sab achchhí chízeṇ átí haiṇ; ham ko, jo tere ạ́jiz bande haiṇ, yih bakhsh, ki tere pák Ilhám se ham wuhí khiyál paidá kareṇ, jo nek howeṇ, aur terí rahmat kí hidáyat se unheṇ ạmal meṇ láweṇ; hamáre Khudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb Yạqúb, 1 báb, 22 se ákhir tak.
Injíl i Yúhanná, 16 báb, 23 se ákhir tak.

Sạúd yạne Masíh ke Ásmán par jáne ke din kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq Khudá, ham terí minnat karte haiṇ, yih bakhsh, ki jis tarah ham iạtiqád rakhte haiṇ, ki terá eklautá Beṭá hamárá Khudáwand Yesụ́ Masíh ásmánoṇ par charh gayá hai, usí tarah ham bhí dil o ján se waháṇ charh jáweṇ, aur us ke sáth har dam raheṇ; jo tere aur Rúh-ul-Quds ke sáth ek Khudá abad tak jítá aur saltanat kartá hai.—Ámín.

Maktúb ke iwaz Aạmál, 1 báb, 1—12.
Injíl i Marqus, 16 báb, 14 se ákhir tak.

Sạúd ke bạd ke Itwár kí duạ́.

AI Khudá, jalál ke Bádsháh, tú ne apne eklaute Beṭe Yesụ́ Masíh ko baṛí fathmandí ke sáth apní ásmání bádsháhat meṇ buland kiyá; ham terí minnat karte haiṇ, hameṇ yatím na chhoṛ, balki apná Rúh-ul-Quds hamáre pás bhej, ki wuh hamárí tasallí kare, aur hameṇ usí maqám par buland kar, jaháṇ hamárá Naját Denewálá Masíh áge gayá hai, jo tere aur Rúh-ul-Quds ke sáth ek Khudá abad tak jítá aur saltanat kartá hai.—Ámín.

Maktúb 1 Patras, 4 báb, 7—12.
Injíl i Yúhanná, 15 báb, 26 se ákhir tak, aur 16 báb, 1—5.

Rúh-ul-Quds ke utarne ke Itwár yạne Wiṭ-Sunḍay kí duạ́.

AI Ḳhudá, jis ne áj hí ke din apne ímándároṇ par apne Rúh-ul-Quds kí roshní bhejkar un ke diloṇ ko sikháyá; hameṇ yih baḳhsh, ki ham usí Rúh se sab bátoṇ meṇ durust samajh rakheṇ, aur hamesha us kí pák tasallí se ḳhushí karte raheṇ; hamáre Bachánewále Yesú Masíh ke sawáb kí badaulat; jo tere aur usí Rúh-ul-Quds kí yagánagat meṇ ek Ḳhudá abad tak jítá aur saltanat kartá hai.—Ámín.

Maktúb ke ịwaz Aạmál, 2 báb, 1—12.
Injíl i Yúhanná, 14 báb, 15 se áḳhir tak.

Wiṭ-Sunḍay ke bạd Pír ke din ko wuhí duạ́.

Maktúb ke ịwaz Aạmál, 10 báb, 34 se áḳhir tak.
Injíl i Yúhanná, 3 báb, 16—22.

Wiṭ-Sunḍay ke bạd Mangal ke din ko wuhí duạ́.

Maktúb ke ịwaz Aạmál, 8 báb, 14—18.
Injíl i Yúhanná, 10 báb, 1—11.

Taslís ke Itwár kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq aur hamesha ke Ḳhudá, jis ne apne bandoṇ par fazl kiyá, ki ham sachche ímán se azalí Taslís ke jalál ká iqrár, aur Janáb i Bárí kí qudrat se Tauhíd kí parastish karte haiṇ; ham terí minnat karte, ki hameṇ isí ímán par qáim rakh, aur sárí musíbatoṇ se hamesha hameṇ bachá, ki Tú Wáhid Ḳhudá abad tak jítá aur saltanat kartá hai.—Ámín.

Maktúb ke ịwaz Mukáshafát, 4 báb, 1 se áḳhir tak.
Injíl i Yúhanná, 3 báb, 1—17.

Taslís ke bạd Pahle Itwár kí duạ́.

AI Ḳhudá, tú un sab kí jo tujh par bharosá rakhte haiṇ, qúwat hai; rahmat se hamárí duạeṇ qabúl kar, aur chuṇki ham apní fání tabíạt kí nátawání ke sabab tujh

bagair kuchh achchhe kám nahíṇ kar sakte, apne fazl se hamárí madad kar, ki ham tere hukm bajá láne meṇ, níyat aur fiạl se, tujhe khush áweṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—A'MÍN.

Maktúb 1 Yúhanná, 4 báb, 7 se áḳhir tak.
Injíl i Lúqá, 16 báb, 19 se áḳhir tak.

Taslís ke bạd Dúsre Itwár kí duạ́.

AI Ḳhudáwand, jin ko tú apne ḳhauf aur muhabbat meṇ páltá hai, un kí madad aur hidáyat karní tú kabhí nahíṇ bhúltá; ham terí minnat karte haiṇ, ki tú apní husn i peshbíní kí panáh meṇ ham ko mahfúz rakh, aur aisá kar ki ham tere pák nám ká hamesha ḳhauf aur muhabbat rakheṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—A'MÍN.

Maktúb 1 Yúhanná, 3 báb, 13 se áḳhir tak.
Injíl i Lúqá, 14 báb, 16—25.

Taslís ke bạd Tísre Itwár kí duạ́.

AI Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ ki mihrbání se hamárí sun; aur yih baḳhsh, ki ham jinheṇ tú ne duạ́ máṇgne kí dilí árzú dí hai, terí baṛí madad se sáre ḳhatroṇ aur musíbatoṇ meṇ hifázat aur tasallí hásil kareṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—A'MÍN.

Maktúb 1 Patras, 5 báb, 5—12.
Injíl i Lúqá, 15 báb, 1—11.

Taslís ke bạd Chauthe Itwár kí duạ́.

AI Ḳhudá, tú un sab ká jo tujh par bharosá rakhte haiṇ nigahbán hai, aur tujh bagair koí chíz mazbút nahíṇ, koí chíz pák nahíṇ; apní mihrbání ham par baṛhá, aur bahut ziyáda kar, ki terí hukúmat aur hidáyat ke sabab ham fání chízoṇ meṇ se is taur par guzar jáweṇ, ki áḳhir un

chízoṇ ko na khoweṇ, jo hamesha kí haiṇ; Ai Ásmání Báp, yih hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh kí ḳhátir baḳhsh.—Ámín.

Maktúb Rúmíoṇ ko, 8 báb, 18—24.
Injíl i Lúqá, 6 báb, 36—43.

Taslís ke bạd Páṇchweṇ Itwár kí duạ́.

AI Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, yih baḳhsh ki terí hukúmat se is jahán ká bandobast salámatí ke sáth aisá durust ho, ki terí Kalísyá díndárí ke kamál chain meṇ terí bandagí ḳhushí se kiyá kare; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb 1 Patras, 3 báb, 8—16.
Injíl i Lúqá, 5 báb, 1—12.

Taslís ke bạd Chhaṭweṇ Itwár kí duạ́.

AI Ḳhudá, tú ne un ke liye, jo tujh se muhabbat rakhte haiṇ, aisí achchhí chízeṇ taiyár kar rakhíṇ, jo ádmí kí samajh se báhar haiṇ; hamáre diloṇ meṇ apní muhabbat is qadar ḍál, ki ham tujh ko sab chízoṇ se ziyáda cháhkar tere wạdoṇ ko jo hamárí sárí khwáhishoṇ se baṛhkar haiṇ, hásil kareṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb Rụmíoṇ ko, 6 báb, 3—12.
Injíl i Matí, 5 báb, 20—27.

Taslís ke bạd Sátweṇ Itwár kí duạ́.

AI sab qúwat aur qudrat ke Málik, jo sab achchhí chízoṇ ká banáne aur denewálá hai; apne nám kí muhabbat hamáre diloṇ meṇ paiwand kar, ham meṇ sachchí díndárí baṛhá, sárí nekíoṇ kí hameṇ tarbíyat kar, aur apní baṛí rahmat se usí par hameṇ qáim rakh; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb Rúmíoṇ ko, 6 báb, 19 se áḳhir tak.
Injíl i Marqus, 8 báb, 1—10.

Taslís ke bạd Áṭhweṇ Itwár kí duạ́.

AI Ḳhudá, terí bezawál peshbíní se ásmán aur zamín kí sab chízoṇ ká bandobast hotá hai; ham ạ́jizí se terí minnat karte haiṇ, ki sárí nuqsán pahuṇchánewálí chízeṇ ham se dúr kar, aur jo chízeṇ ki hamáre liye fáidamand haiṇ, hameṇ baḳhsh; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb Rúmíoṇ ko, 8 báb, 12—18.
Injíl i Matí, 7 báb, 15—22.

Taslís ke bạd Naweṇ Itwár kí duạ́.

AI Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, hameṇ aisí ạql baḳhsh, ki sadá un bátoṇ ko socheṇ, aur bajá láweṇ, jo durust haiṇ, táki ham jo tujh bagair koí achchhí bát nahíṇ kar sakte, terí madad se terí marzí ke muwáfiq zindagí guzár sakeṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb 1 Qurintíoṇ ko, 10 báb, 1—14.
Injíl i Lúqá, 16 báb, 1—10.

Taslís ke bạd Dasweṇ Itwár kí duạ́.

AI Ḳhudáwand, terí rahmat ke kán tere ạ́jiz bandoṇ kí duạ́oṇ par khule raheṇ; aur jis meṇ we apní murádoṇ ko pahuṇcheṇ, aisá kar ki we un chízoṇ kí darḳhwást kareṇ, jo tujhe pasand áweṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb 1 Qurintíoṇ ko, 12 báb, 1—12.
Injíl i Lúqá, 19 báb, 41 se áḳhir tak.

Taslís ke bạd Gyárahweṇ Itwár kí duạ́.

AI Ḳhudá, jo apní kamál qudrat, ḳhusúsan rahm karne, aur tars kháne meṇ záhir kartá hai; rahmat se ham par aisá fazl kar, ki tere hukmoṇ kí ráh meṇ ḍauṛ kar tere

karam ke wạdoṇ ko pahuṇcheṇ, aur tere ásmání ḳhazáne ke sharík ho jáweṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb 1 Qurintíoṇ ko, 15 báb, 1—12.
Injíl i Lúqá, 18 báb, 9—15.

Taslís ke bạd Bárahweṇ Itwár kí duạ́.

AI Qádir Mutlaq aur hamesha ke Ḳhudá, jo hamáre duạ́ máṇgne kí nisbat sunne par hamesha ziyáda mustạid rahtá, aur hamárí árzú aur liyáqat kí banisbat ziyáda ham ko denewálá hai; apní rahmat kasrat se ham par názil kar, aur jin bátoṇ se hamáre dil ḍarte haiṇ, unheṇ muạ́f farmá, aur we achchhí chízeṇ hameṇ de, jin ke máṇgne ke ham láiq nahíṇ, magar tere Beṭe, hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke sawáb aur sifárish ke ba sabab.—Ámín.

Maktúb 2 Qurintíoṇ ko, 3 báb, 4—10.
Injíl i Marqus, 7 báb, 31 se áḳhir tak.

Taslís ke bạd Terahweṇ Itwár kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq aur Rahím Ḳhudá, terí hí ịnáyat se hotá hai, ki tere amánatdár log terí bandagí sachchái se aur saráhe jáne ke taur par karte haiṇ; ham terí minnat karte, yih baḳhsh, ki ham is zindagí meṇ terí bandagí aisí ímándárí se bajá láweṇ, ki ákhir ko tere ásmání wạdoṇ ke wafá se mahrúm na rah jáweṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke sawáb ke sabab.—Ámín.

Maktúb Galátíoṇ ko, 3 báb, 16—23.
Injíl i Lúqá, 10 báb, 23—29.

Taslís ke bạd Chaudahweṇ Itwár kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq aur hamesha ke Ḳhudá, ímán, ummed aur muhabbat meṇ hamárí taraqqí kar; aur aisá kar, ki jis ká tú hukm kartá hai, us kí ham muhabbat

rakheṇ, táki jis ká tú wada farmátá hai, use ham hásil kareṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb Galátíoṇ ko, 5 báb, 16—25.
Injíl i Lúqá, 17 báb, 11—20.

Taslís ke bad Pandrahweṇ Itwár kí duá.

AI Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki apní hamesha kí mihrbání se apní Kalísyá kí nigahbání kiyá kar, aur jab ki anhoná hai ki insán apní nátawání ke sabab tujh bagair girne se bach sake, hamárí madad karke hameṇ sab nuqsán karnewálí chízoṇ se sadá bachá rakh, aur un sab bátoṇ kí taraf, jo hamárí naját ke liye fáidamand haiṇ, hameṇ hidáyat farmá; hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb Galátíoṇ ko, 6 báb, 11 se áḳhir tak.
Injíl i Matí, 6 báb, 24 se áḳhir tak.

Taslís ke bad Solahweṇ Itwár kí duá.

AI Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki apne hamesha ke taras se apní Kalísyá ko pák, aur us kí himáyat kar, aur is sabab se ki wuh terí madad bagair salámat nahíṇ rah saktí, apní madad aur ḳhúbí se hamesha us kí hifázat kar; hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb Afsíoṇ ko, 3 báb, 13 se áḳhir tak.
Injíl i Lúqá, 17 báb, 11—20.

Taslís ke bad Satrahweṇ Itwár kí duá.

AI Ḳhudáwand, ham tujh se yih darḳhwást karte haiṇ, ki terá fazl hamesha hamáre áge píchhe rahe, aur sab achchhe kámoṇ par sadá ham ko mustaid rakhe; hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb Afsíoṇ ko, 4 báb, 1—7.
Injíl i Lúqá, 14 báb, 1—12.

Taslís ke bạd Aṭhárahweṇ Itwár kí duạ́.

AI Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú apne logoṇ par aisá fazl kar, ki we dunyá, jism, aur shaitán kí ázmáishoṇ ká sámhná kareṇ; aur pák dil aur níyat se tujh ektá Ḳhudá kí pairawí kareṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—A'mín.

Maktúb 1 Qurintíoṇ ko, 1 báb, 4—9.
Injíl i Matí, 22 báb, 34 se áḳhir tak.

Taslís ke bạd Unnísweṇ Itwár kí duạ́.

AI Ḳhudá, chuṇki ham tujh bagair tujhe ḳhush nahíṇ kar sakte; apní rahmat se yih ịnáyat kar, ki terá Rúh-ul-Quds sab bátoṇ meṇ hamáre dil kí hidáyat aur hukúmat kare; hamạre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—A'mín.

Maktúb Afsíoṇ ko, 4 báb, 17 se áḳhir tak.
Injíl i Matí, 9 báb, 1—9.

Taslís ke bạd Bísweṇ Itwár kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq aur niháyat Rahím Ḳhudá, ham terí minnat karte haiṇ, ki apne kamál karam se un sab chízoṇ se, jo hamárí buráí ká báịs howeṇ, hameṇ mahfúz rakh, táki ham jism o ján se taiyár hokar un bátoṇ ko, jin ká karná tú ham se cháhtá hai, ḳhushí se púrí kareṇ; hamạre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—A'mín.

Maktúb Afsíoṇ ko, 5 báb, 15—22.
Injíl i Matí, 22 báb, 1—15.

Taslís ke bạd Ekísweṇ Itwár kí duạ́.

AI Rahím Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, apne ímándár logoṇ ko muạ́fí aur salámatí baḳhsh, ki we apne tamám gunáhoṇ se pák ho jáweṇ, aur ḳhátir-jamạí se terí bandagí kareṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—A'mín.

Maktúb Afsíoṇ ko, 6 báb, 10—21.
Injíl i Yúhanná, 4 báb, 46 se áḳhir tak.

Taslís ke bạd Báísweṇ Itwár kí duạ.

AI Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, apne ḳhánwáde Kalísyá ko sadá díndárí par mazbút rakh, ki terí himáyat meṇ wuh sab musíbatoṇ se ḳhalás rahe, aur sargarm hokar nek aạmál se terí bandagí meṇ lagí rahe, táki tere nám ká jalál howe; hamáre Ḳhudáwand Yesụ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb Filippíoṇ ko, 1 báb, 3—12.
Injíl i Matí, 18 báb, 21 se áḳhir tak.

Taslís ke bạd Teísweṇ Itwár kí duạ.

AI Ḳhudá, hamárí panáh aur qúwat, tú sab díndárí ká báni hai; ham terí minnat karte haiṇ, ki tú apní Kalísyá kí dilí duạoṇ ke sunne par mustaịd rah, aur yih baḳhsh ki jo chízeṇ ham ímán se máṇgte haiṇ, haqíqat meṇ páweṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb Filippíoṇ ko, 3 báb, 17 se áḳhir tak.
Injíl i Matí, 22 báb, 15—23.

Taslís ke bạd Chaubísweṇ Itwár kí duạ.

AI Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, apne logoṇ ko un ke gunáhoṇ se ḳhalás kar, ki tere kamál karam se ham sab un gunáhoṇ ke band se, jo ham ne apní kamzorí ke báịs kiye haiṇ, chhúṭ jáweṇ; Ai ásmání Báp, yih hamáre Mubárak Ḳhudáwand aur Naját Denewále Yesụ Masíh kí ḳhátir se baḳhsh.—Ámín.

Maktúb Qulussíoṇ ko, 1 báb, 3—13.
Injíl i Matí, 9 báb, 18—27.

Taslís ke bạd Pachchísweṇ Itwár kí duạ.

AI Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki apne ímándároṇ ke diloṇ ko ubhár, ki we nek kámoṇ ke

bahut se phal lákar tujh se bahut sá ajar páweṇ ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—A'MÍN.

Maktúb ke ịwaz Yaramiyáh, 23 báb, 5—9.
Injíl i Yúhanná, 6 bạ́b, 5—15.

Agar A'mad ke Itwár se pahle aur Itwár hon̲, to un Itwáron̲ kí, jo Apifaní ke bạd chhúṭ gaí thí, muqarrarí Duạ́, Maktúb aur Injíl jitne darkár hon̲, paṛhne men̲ áwen̲. Aur agar A'mad ke pahle Taslís ke Itwár pachchís se thoṛe ṭhaharen̲, to báqí chhoṛ diye jáwen̲ ; magar yih farz hai, ki yih pichhlí Duạ́, Maktúb aur Injíl us Itwár ko, jo A'mad se peshtar hai, bilánága paṛhí jáwe.

Muqaddas Andaryás ke din kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, tú ne apne muqaddas Rasúl Andaryás par aisá fazl kiyá, ki us ne tere Beṭe Yesụ́ Masíh ke buláne ko jhaṭ mán liyá, aur fauran us ká pairau huá ; ham sab ko, jo tere pák kalám se buláe gae haiṇ, yih baḳhsh ki filfaur apne taíṇ tere háth sauṇp kar tábịdárí se tere pák hukmoṇ ko púrá kareṇ ; usí Yesụ́ Masíh hamáre Ḳhudáwand ke wasíle se.—A'MÍN.

Maktúb Rúmíoṇ ko, 10 báb, 9 se áḳhir tak.
Injíl i Matí, 4 báb, 18—23.

Muqaddas Thúmá Rasúl ke din kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq aur hamesha ke zinda Ḳhudá, jis ne dín ke ziyáda sabút karne ke wáste apne muqaddas Rasúl Thúmá ko apne Beṭe ke jí uṭhne kị bábat shak meṇ paṛne diyá ; ham ko yih baḳhsh, ki tere Beṭe Yesụ́ Masíh par aisá púrá bekhaṭke ímán rakheṇ, ki hamárá ímán tere huzúr kabhú malámat ke qábil na ho. Ai Ḳhudáwand, usí Yesụ́ Masíh ke sabab hamárí sun, jise tere aur Rúh-ul-Quds ke sáth ab aur hamesha ko kamál ịzzat aur jalál howe.—A'MÍN.

Maktúb Afsíoṇ ko, 2 báb, 19 se áḳhir tak.
Injíl i Yúhanná, 20 báb, 24 se áḳhir tak.

Muqaddas Pulús ke rujụ́ hone ke din kí duạ́.

AI Ḳhudá, tú ne apne mubárak Rasúl muqaddas Pulús kí manádí se Injíl kí roshní tamám dunyá meṇ chamkáí; ham terí minnat karte haiṇ, yih baḳhsh ki ham us ke ạjíb rujụ́ láne ká hál yád rakhkar us ke sabab us kí pák tạlím par ạmal karne se tujh par apní shukrguzárí záhir kareṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb ke ịwaz Aạmál, 9 báb, 1—23.
Injíl i Matí, 19 báb, 27 se áḳhir tak.

Haikal meṇ Masíh ke házir kiye jáne ke din kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq aur hamesha ke Ḳhudá, ham farotaní se terí Janáb meṇ ạrz karte haiṇ, ki jis tarah terá eklautá Beṭá haikal ke darmiyán áj ke din hamáre jism kí máhiyat ke sáth házir kiyá gayá, isí tarah ham dil kí pákí aur safáí ke sáth tere huzúr kiye jáweṇ; usí tere Beṭe Yesụ́ Masíh hamáre Ḳhudáwand ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb ke ịwaz Malákí, 3 báb, 1—6.
Injíl i Lúqá, 2 báb, 22—41.

Muqaddas Matthiyás ke din kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, tú ne be-ímán Yahúdáh kí jagah apne ímándár bande Matthiyás ko iḳhtiyár kiyá, ki wuh bárah Rasúloṇ ke shumár meṇ dáḳhil howe; yih baḳhsh ki terí Kalísyá jhúṭhe Rasúloṇ se sadá bachkar ímándár aur sachche chaupánoṇ kí riạyat aur hidáyat meṇ rahe; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb ke ịwaz Aạmál, 1 báb, 15 se áḳhir tak.
Injíl i Matí, 11 báb, 25 se áḳhir tak.

Mubárak Kuṇwárí Maryam ke hámila hone kí ḳhabar páne ke din kí duạ́.

AI Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, ki hamáre diloṇ meṇ apná fazl ḍál, ki jis tarah ham ne ek

firishte ke paigám se tere Beṭe Yesú Masíh ke mujassam hone ká hál mạlúm kiyá hai, isí tarah us ke salíb páne aur dukh uṭháne ke sabab ham us ke jí uṭhne ke jalál ko pahuṇcheṇ; usí Yesú Masíh hamáre Khudáwand ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb ke ịwaz Yasạiyáh, 7 báb, 10—16.
Injíl i Lúqá, 1 báb, 26—39.

Muqaddas Marqus ke din kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq Khudá, tú ne apne muqaddas Injílí Marqus kí ásmání tạlím se apní pák Kalísyá ko tarbiyat kí; ham par fazl kar, ki ham laṛkoṇ kí tarah jhúṭhí tạlím ke har jhoṇk se uṛá na diye jáweṇ, balki terí pák Injíl kí sachchái par sábit qadam ho jáweṇ; yih hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se howe.—Ámín.

Maktúb Afsíoṇ ko, 4 báb, 7—17.
Injíl i Yúhanná, 15 báb, 1—12.

Muqaddas Failbús aur Muqaddas Yạqúb ke din kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq Khudá, jise haqíqat meṇ pahchánná hamesha kí zindagí hai; hameṇ yih bakhsh, ki tere Beṭe Yesú Masíh ko ráh, aur haqq, aur zindagí samajhne meṇ hamárí pahchán kotái na kare; táki tere muqaddas Rasúl Failbús aur Yạqúb kí chál ikhtiyár karke sábit qadamí se us ráh par, jo hamesha kí zindagí ko pahuṇchátí hai, chalte raheṇ; usí tere Beṭe hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb Yạqúb, 1 báb, 1—13.
Injíl i Yúhanná, 14 báb, 1—15.

Muqaddas Rasúl Barnábás ke din kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq Khudáwand Khudá, tú ne apne Rasúl muqaddas Barnábás ko Rúh-ul-Quds ke inạ́m i kháss ịnáyat kiye; ham terí minnat karte haiṇ, tú apní gúnágún niạmatoṇ se hameṇ mahrúm na rakh, aur na apne

fazl se jis ke sabab ham unhen terí izzat aur jalál ke liye hamesha kharch men láyá karen; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb ke iwaz Aamál, 11 báb, 22 se ákhir tak.
Injíl i Yúhanná, 15 báb, 12—17.

Muqaddas Yúhanná Baptist ke din kí duá.

AI Qádir i Mutlaq Khudá, terí hí tadbír se terá banda Yúhanná Baptismá denewálá karámat ke taur par paidá huá, aur tauba kí manádí se tere Bete hamáre Naját Bakhshnewále kí ráh durust karne ko bhejá gayá; yih kar ki ham us kí talím aur pák chalan ke aise pairau howen, ki us kí nasíhat ke muwáfiq sachchí tauba karen, aur us kí mánind hamesha sach bolá karen, aur dilerí ke sáth gunáh ko mana karen, aur sabr karke haqq ke wáste dukh sahen; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb ke iwaz Yasaiyáh, 40 báb, 1—12.
Injíl i Lúqá, 1 báb, 57 se ákhir tak.

Muqaddas Patras ke din kí duá.

AI Qádir i Mutlaq Khudá, ki tú ne apne Bete Yesú Masíh ke wasíle se apne muqaddas Rasúl Patras ko bahut sí achchhí niamaten bakhshín, aur us ko takíd se farmáyá ki terá galla charáwe; ham terí minnat karte hain, aisá kar, ki sab Usqúf aur Gallabán koshish karke terá pák Kalám sunáyá karen, aur log farmanbardarí ke sáth use mán len; táki we hamesha ke jalál ká táj páwen; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb ke iwaz Aamál, 12 báb, 1—12.
Injíl i Matí, 16 báb, 13—20.

Muqaddas Rasúl Yaqúb ke din kí duá.

AI Rahím Khudá, yih bakhsh ki jis tarah terá muqaddas Rasúl Yaqúb apna báp aur sab kuchh chhor chhár tere Bete Yesú Masíh kí dawat ko jhat mánkar us ke píchhe ho liyá; usí tarah ham bhí tamám dunyáwí aur

jismání ḳhwáhishoṇ ko chhoṛ kar hamesha tere pák hukm bajá láne par mustaịd raheṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb ke ịwaz Aạmál, 11 báb, 27 se aur 12 báb, 1—4.
Injíl i Matí, 20 báb, 20—29.

Muqaddas Rasúl Bartúlamá ke din kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq aur hamesha ke Ḳhudá, tú ne apne Rasúl Bartúlamá par fazl kiyá ki tere Kalám par dil se ímán láyá aur us kí manádí kí; ham terí minnat karte haiṇ, apní Kalísyá ko yih taufíq baḳhsh, ki us Kalám se jis par wuh ímán láyá, muhabbat rakhe, aur us kí manádí kare, aur use mán bhí le; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Maktúb ke ịwaz Aạmál, 5 báb, 12—17.
Injíl i Lúqá, 22 báb, 24—31.

Muqaddas Rasúl Matí ke din kí duạ́.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, tú ne apne mubárak Beṭe kí mạrifat Matí ko mahsúl kí chaukí par se bulákar Rasúl aur Injílí muqarrar kiyá; ham par fazl kar, ki sab tarah ke lálach aur daulat kí bejá muhabbat chhoṛ kar usí tere Beṭe Yesụ́ Masíh kí pairawí kareṇ; jo tere aur Rúh-ul-Quds ke sáth ek Ḳhudá abad tak jítá aur saltanat kartá hai.—Ámín.

Maktúb 2 Qurintíoṇ ko, 4 báb, 1—7.
Injíl i Matí, 9 báb, 9—14.

Muqaddas Mikáel aur sab Firishtoṇ ke din kí duạ́.

AI hamesha ke Ḳhudá, tú ne ạjíb tarah se Firishtoṇ aur ádmíoṇ kí ḳhidmateṇ ṭhaharáíṇ aur muqarrar kíṇ; karam karke yih baḳhsh, ki jis tarah tere muqaddas Firishte ásmán par hamesha terí ḳhidmat bajá láte haiṇ usí tarah tere ṭhahará dene se zamín par we hamárí madad

aur himáyat kareṇ; yih hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke sabab se howe.—ÁMÍN.

Maktúb ke iwaz Mukáshafát, 12 báb, 7—13.
Injíl i Matí, 18 báb, 1—11.

Muqaddas Lúqá Injílí ke din kí duá.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, tú ne Lúqá Tabíb ko, jis kí taríf Injíl meṇ hai, buláyá, ki Injílí aur Rúh ká Tabíb howe; terí marzí ho, ki us kí talím kí shifá bakhshnewálí dawáoṇ se hamárí rúhoṇ kí sárí bímáríáṇ dafa ho jáweṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke sawáb ke sabab.—ÁMÍN.

Maktúb 2 Timtáús ko, 4 báb, 5—16.
Injíl i Lúqá, 10 báb, 1—8.

Muqaddas Shamaún aur Muqaddas Yahúdáh Rasúloṇ ke din kí duá.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, tú ne Rasúloṇ aur Nabíoṇ kí ḍálí huí bunyád par apní Kalísyá ko banáyá, jis ke kone ká patthar Yesú Masíh ḳhud hai; hameṇ yih bakhsh, ki un kí talím se rúh kí ektái meṇ ham aise mile raheṇ, ki muqaddas haikal bankar tere pasandída howeṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—ÁMÍN.

Maktúb Yahúdáh, 1—9.
Injíl i Yúhanná, 15 báb, 17 se áḳhir tak.

Sab Muqaddasoṇ ke din kí duá.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, tú ne apne chune huoṇ ko apne Beṭe hamáre Ḳhudáwand Masíh ke rúhání badan kí rifáqat aur suhbat meṇ juṭákar milá liyá hai; ham par fazl kar, ki tere mubárak muqaddasoṇ kí tamám nekí aur díndárí kí chál kí aisí pairawí kareṇ, ki us ḳhushí ko jo bayán se báhar hai pahuncheṇ, jo tú ne un ke wáste taiyár kí, jo tujh se beriyá muhabbat rakhte haiṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—ÁMÍN.

Maktúb ke iwaz Mukáshafát, 7 báb, 2—13.
Injíl i Matí, 5 báb, 1—13.

ẠSHÁ I RABBÁNÍ

YẠNE

PÁK RIFÁQAT KÍ TARTÍB.

Qasís Ḳhudáwand kí Namáz paṛhe aur log ghuṭne ṭeken.

AI hamáre Báp, jo ásmán par hai, tere nám kí taqdís ho. Terí bádsháhat áwe. Terí marzí jaisí ásmán par hai, zamín par bhí howe. Ḥamáre roz kí roṭí áj hamen de. Aur jis tarah ki ham apne taqsírwáron ko muáf karte hain, tú hamárí taqsíren muáf kar. Aur hamen imtihán men na ḍál, balki burái se bachá.—Ámín.

Duá.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, tere áge sab ke dil ká hál khulá hai, tujhe sab kí murád malúm, aur tujh se koí bhed chhipá nahín; apne Rúh-ul-Quds ke ilhám se hamáre dil ke ḳhiyálon ko pák kar, ki ham tujh se kamál muhabbat rakhen, aur tere pák nám ke láiq taríf karen; hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Tab Qasís das hukm sunáwe, aur jamáat ghuṭne ṭeke rahe.

Qasís.—Ḳhudá ne yih báten farmáín; ki main Ḳhudáwand terá Ḳhudá hun: Tú mere sámhne kisí dúsre ko Ḳhudá na jánná.

Log.—Ai Ḳhudáwand, ham par rahm kar, aur is hukm ke bajá láne par hamáre dilon ko máil kar.

Qasís.—Tú apne liye koí taráshí huí múrat, aur kisí chíz kí súrat jo úpar ásmán par, yá níche zamín par, yá pání men, jo zamín ke tale hai, na banáná. Tú un ke sámhne jhuk na jáná, na un kí bandagí karná; kyunki main Khudáwand terá Khudá gaiyúr Khudá hun, aur báp dadon kí badíon kí sazá un ke larkon ko, jo mujh se kína rakhte hain, tísrí chauthí pusht tak detá hun, aur un men se hazáron par, jo mujh se muhabbat rakhte aur mere hukmon ko bajá láte hain, rahm kartá hun.

Log.—Ai Khudáwand, ham par rahm kar, aur is hukm ke bajá láne par hamáre dilon ko máil kar.

Qasís.—Khudáwand apne Khudá ká nám tú bejá na lená; kyunki Khudáwand us ko begunáh na thaharáegá, jo us ká nám bejá letá hai.

Log.—Ai Khudáwand, ham par rahm kar, aur is hukm ke bajá láne par hamáre dilon ko máil kar.

Qasís.—Tú sabt ke din ko muqaddas jánkar yád rakhná. Chha din tú mihnat aur apná sab károbár karná; lekin sátwán din Khudáwand tere Khudá ká sabt hai. Us men kuchh kám na karná, na tú, na terá betá, na terí betí, na terá khádim, na terí khádima, na tere chárpáe, aur na begána, jo tere darwáze ke andar hai. Kyunki chha din men Khudáwand ne ásmán aur zamín aur daryá, aur jo kuchh un men hai, banáyá, aur sátwen dín farágat kí: is wáste Khudáwand ne sátwen din ko mubárak kiyá, aur use muqaddas thaharáyá.

Log.—Ai Khudáwand, ham par rahm kar, aur is hukm ke bajá láne par hamáre dilon ko máil kar.

Qasís.—Tú apní má, aur apne báp kí izzat karná, táki terí umr zamín par, jo Khudáwand tere Khudá ne tujhe dí hai, daráz howe.

Log.—Ai Khudáwand, ham par rahm kar, aur is hukm ke bajá láne par hamáre dilon ko máil kar.

Qasís.—Tú ḳhún na karná.

Log.—Ai Ḳhudáwand, ham par rahm kar, aur is hukm ke bajá láne par hamáre dilon ko máil kar.

Qasís.—Tú ziná na karná.

Log.—Ai Ḳhudáwand, ham par rahm kar, aur is hukm ke bajá láne par hamáre dilon ko máil kar.

Qasís.—Tú chorí na karná.

Log.—Ai Ḳhudáwand, ham par rahm kar, aur is hukm ke bajá láne par hamáre dilon ko máil kar.

Qasís.—Tú apne hamsáya par jhúṭhí gawáhí na dená.

Log.—Ai Ḳhudáwand, ham par rahm kar, aur is hukm ke bajá láne par hamáre dilon ko máil kar.

Qasís.—Tú apne hamsáya ke ghar ká lálach na karná, tú apne hamsáya kí jorú ká lálach na karná, na us ke ḳhádim, na us kí ḳhádima, na us ke bail, na us ke gadhe, na aur kisí chíz ká jo us kí hai.

Log.—Ai Ḳhudáwand, ham terí minnat karte hain, ham par rahm farmá, aur apne in sab hukmon ko hamáre dilon par naqsh kar.

Tab Qasís khaṛá rahkar in donon men se ek duá Malika aur Qaisara i Hind ke wáste yih kahkar paṛhe.

HAM DUÁ MÁNGEN.

AI Qádír i Mutlaq Ḳhudá, jis kí bádsháhat hamesha kí, aur qudrat behadd hai; tamám Kalísyá par rahm kar; aur apní chuní huí bandí Victoriá hamárí Malika aur Qaisara i Hind Hákim ke dil ko aisí hidáyat farmá, ki wuh apne taín terí bandí jánkar sab báton se ziyáda terí izzat aur jalál kí tálib ho; aur ham aur us kí tamám raiyat, yih achchhí tarah samajhkar ki us ne kis kí taraf se iḳhtiyár páyá, tujh men aur tere wáste tere mubárak

Kalám aur hukm ke muwáfiq wafádárí se us kí khidmat aur izzat kareṇ, aur farotaní se tábidárí bajá láweṇ; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se, jo tere aur Rúh-ul-Quds ke sáth sadá ek Khudá abad tak zinda aur saltanat kartá hai.—ÁMÍN.

YÁ YIH.

AI Qádir i Mutlaq aur hamesha ke Khudá, ham tere pák Kalám se síkhte haiṇ, ki bádsháhoṇ ke dil tere hukm aur ikhtiyár meṇ haiṇ, aur tú apní hikmat i Iláhí ke muwáfiq jo bhalá jántá, us kí taraf unko targíb dilátá, aur mutwajjih kartá hai; ham farotaní se terí minnat karte haiṇ, ki tú apní bandí hamárí Malika aur Qaisara i Hind Hákim Victoriá ke dil ko aisá shauq dilá, aur hidáyat farmá, ki wuh apne tamám khiyál aur kalám aur kám meṇ sadá terí izzat aur jalál kí tálib rahe, aur is kí fikr kiyá kare, ki tere log jo us ke supurd haiṇ, iqbálmandí, salámatí, aur díndárí ke sáth raheṇ; Ai Rahím Báp apne azíz Beṭe hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle yih ináyat kar.—ÁMÍN.

Tab us roz kí duá paṛhí jáwe, aur us ke bad Qasís Maktúb aur Injíl paṛhe, aur jab Injíl ho chuke tab aqída jo níche likhá hai paṛhá yá gáyá jáwe, aur jamáat khaṛí rahe.

MAIṆ ek Khudá par jo Qádir i Mutlaq Báp, ásmán o zamín aur sab dídaní aur nádídaní chízoṇ ká Banánewálá hai, iatiqád rakhtá huṇ.

Aur ek Khudáwand Yesú Masíh par, jo Khudá ká ek hí mutawallid Beṭá hai, sab álamoṇ ke peshtar apne Báp se mutawallid huá, Khudá se Khudá, Núr se Núr, Sachche Khudá se Sachchá Khudá, masnúa nahíṇ, balki maulúd, us kí aur Báp kí ek hí máhiyat hai; us se sárí chízeṇ paidá huíṇ; wuh hamáre wáste jo ádmí haiṇ, aur hamárí naját ke liye ásmán se utar áyá, aur Rúh-ul-Quds ke wasíle Kuṇwárí Maryam se mujassam huá, aur ádmí baná, aur Pantús Pilátús kí hukúmat meṇ hamáre liye maslúb bhí huá, márá gayá, aur dafan huá, aur tísre din Kitáb ke ba-

mújib jí uṭhá, aur ásmán par chaṛh gayá, aur Báp ke dahne háth baiṭhá hai, aur jalál ke sáth zindoṇ aur murdoṇ ká insáf karne ko áwegá ; us kí bádsháhat ká ákhir na hogá.

Aur maiṇ Rúh-ul-Quds par jo Khudáwand aur zindagání ká Bakhshnewálá hai iạtiqád rakhtá huṇ, jo Báp aur Beṭe se nikaltá hai, jis kí Báp aur Beṭe ke sáth, parastish aur tạzím hotí hai, jo Nabíoṇ kí zubání bolá. Aur maiṇ ek Jámạ Rasúlí Kalísyá par iạtiqád rakhtá huṇ. Gunáhoṇ kí muạfí ke liye maiṇ ek baptismá ká muqirr huṇ, aur murdoṇ ke jí uṭhne aur ánewále jahán meṇ zindagání ká muntazir huṇ.—ÁMÍN.

Qasís nazr ká dastúr shurụ́ kare, aur in áyatoṇ meṇ se ek yá kaí ek paṛhe.

Tumhárí roshní ádmíoṇ ke sámhne aisí chamke, ki we tumháre achchhe kámoṇ ko dekheṇ, aur tumháre Báp kí jo ásmán par hai sitáish kareṇ.—*Matí* 5 : 16.

Mál apne wáste zamín par jamạ na karo, jaháṇ kíṛá aur morchá kharáb karte haiṇ, aur jaháṇ chor seṇdh deke churáte haiṇ : balki mál apne liye ásmán par jamạ karo, jaháṇ na kíṛá na morchá kharáb karte, aur na chor seṇdh deke churáte haiṇ.—*Matí* 6 : 19 aur 20.

Jo kuchh tum cháhte ho, ki log tumháre sáth kareṇ, waisá tum bhí un ke sáth karo, ki Tauret aur Nabíoṇ ká khulása yihí hai.—*Matí* 7 : 12.

Na har ek, jo mujhe Khudáwand, Khudáwand kahtá hai, ásmán kí bádsháhat meṇ dákhil hogá, magar wuhí, jo mere ásmání Báp kí marzí par chaltá hai.—*Matí* 7 : 21.

Zakí ne khaṛe hokar Khudáwand se kahá, ki Ai Khudáwand dekh, maiṇ apná ádhá mál garíboṇ ko detá huṇ, aur agar kisí ká maiṇ ne kuchh dagábází se liyá hai, us ká chauguná badlá detá huṇ.—*Lúqá* 19 : 8.

Kaun apná kharch karke sipáhgarí kartá hai? Kaun aṇgúr ká bág lagátá hai, ki us ká phal nahíṇ khátá? Yá kaun galla charátá hai, jo us galla ká kuchh dúdh nahíṇ pítá?—1 *Qurintíoṇ* 9 : 7.

Agar ham ne tumháre liye rúhání chízeṇ boí haiṇ, to kyá yih baṛí bát hai, ki ham tumhárí jismání chízeṇ káṭeṇ?—1 *Qurintíoṇ* 9 : 11.

Kyá tum nahíṇ jánte ki jo haikal ká károbár karte so haikal meṇ se kháte haiṇ; aur jo qurbángáh meṇ házir huá karte so qurbání se hissa lete haiṇ? Yuṇ hí Ḳhudáwand ne bhí farmáyá hai, ki jo Injíl ke sunánewále haiṇ, Injíl se asbáb i zindagí páweṇ.—1 *Qurintíoṇ* 9: 13 aur 14.

Jo thoṛá botá hai, thoṛá káṭegá; aur jo bahut botá hai, bahut káṭegá. Har ek jis tarah apne dil meṇ ṭhahrátá hai, dewe; náḳhushí se nahíṇ, na láchárí se; kyuṇki Ḳhudá usí ko pyár kartá hai, jo ḳhushí se detá hai.—2 *Qurintíoṇ* 9: 6 aur 7.

Jo koí kisí se Kalám síkhe to sikhlánewále ko sárí niạmatoṇ meṇ sharík kare. Tum dagá na kháo; Ḳhudá ṭhaṭṭhoṇ meṇ nahíṇ uṛáyá játá; ki ádmí jo kuchh botá hai, so hí káṭegá.—*Galátíon* 6: 6 aur 7.

Jab tak ham ko fursat mile, sab se nekí kareṇ, ḳhásskar un se jo ímán ke ghar ke haiṇ.—*Galátíoṇ* 6: 10.

Qanáạt ke sáth díndárí meṇ baṛá nafạ hai, kyuṇki dunyá meṇ ham kuchh láe nahíṇ, aur kuchh le já bhí nahíṇ sakte.—1 *Timtáús* 6: 6 aur 7.

Is jahán ke daulatmandoṇ ko hukm kar, ki we saḳháwat par mustạid aur báṇṭne par ḳhush raheṇ, aur áyanda ko apní ek bhalí bunyád paidá kar rakheṇ, táki hamesha kí zindagí ko pahuṇcheṇ —1 *Timtáús* 6: 17—19.

Ḳhudá be-insáf nahíṇ, ki wuh tumháre kám aur us muhabbat kí mihnat ko bhúl jáwe, jo tum ne us ke nám par kar dikhláí, ki muqaddasoṇ kí ḳhidmat kí, aur karte ho.—*Ibráníoṇ* 6: 10.

Bhaláí aur saḳháwat karní na bhúlo; isliye ki Ḳhudá aisí qurbáníoṇ se ḳhush hotá hai.—*Ibráníoṇ* 13: 16.

Jis kisí pás dunyá ká mál ho aur wuh apne bháí ko muhtáj dekhe aur apne taíṇ rahm se báz rakhe to Ḳhudá kí muhabbat us meṇ kyuṇkar bastí hai?—1 *Yúhanná* 3: 17.

Apne mál meṇ se ḳhairát kar, aur kabhí apná muṇh kisí kaṇgál kí taraf se na moṛ, tab Ḳhudáwand terí taraf se muṇh na moṛegá.—*Tobit* 4: 7.

Maqdúr bhar rahm kar. Agar tere pás bahut ho to bahutáyat se de: agar tere pás thoṛá ho to koshish karke ḳhushí

ke sáth us thoṛe meṇ se de: ki is tarah tú zarúrat ke din ke liye ajr-i-nek jamạ kar rakhegá.—*Tobit* 4: 8 aur 9.

Wuh jo miskínoṇ par rahm kartá hai, Ḳhudáwand ko udhár detá hai; aur jo kuchh us ne diyá hogá, wuh us se phir páwegá.—*Amsál* 19: 17.

Mubárak hai wuh jo bímár aur miskínoṇ kí ḳhabar letá: Ḳhudáwand bipat ke waqt use riháí degá.—*Zabúr* 41: 1.

IS KE BẠD QASI'S YIH KAHE.

Ham Masíh kí tamám Kalísyá ke wáste jo is rú i zamín par laṛáí meṇ hai duạ máṇgeṇ.

AI Qádir i Mutlaq aur abadí zinda Ḳhudá, tú ne apne muqaddas Rasúl kí mạrifat hameṇ tạlím kí ki sab ádmíoṇ ke liye duạeṇ, aur minnateṇ, aur shukrguzáríáṇ kareṇ; Ham ạjizí se terí minnat karte haiṇ ki tú kamál mihrbání karke (* hamárí khairát aur sadqe qabúl kar aur) hamárí yih duạeṇ jo ham terí Janáb i Ạlá ke huzúr meṇ máṇgte haiṇ maqbúl farmá; ham terí minnat karte haiṇ, ki apní Kalísyá i Jámạ meṇ sachcháí aur yagánagat aur muwáfiqat kí rúh sadá ḍálá kar, aur yih baḳhsh ki sab jo tere pák nám ká iqrár karte haiṇ, tere pák kalám kí sachcháí kí bábat ek sí samajh rakheṇ, aur milansárí aur díní muhabbat ke sáth apne waqt káṭeṇ. Aur ham terí minnat karte haiṇ, ki tú sab Masíhí Bádsháhoṇ aur Salátínoṇ aur Hákimoṇ ko bachá, aur mahfúz rakh; ḳhusúsan apní bandí hamárí Malika aur Qaisara i Hind Victoriá ko, táki us kí hukúmat meṇ díndárí aur salámatí ke sáth hamárá bandobast ho; aur us ke tamám saláhkároṇ aur un sab ko, jo us kí taraf se iḳhtiyár rakhte haiṇ, yih baḳhsh ki we rástí ke sáth betarafdárí se sharárat aur badí kí sazá aur tere dín i haqq aur nekí kí páedárí ke liye ạdálat kareṇ. Ai Ásmání Báp, sab Usqúfoṇ aur dín ke ḳhádimoṇ par fazl kar, ki we apní chál aur tạlím se terá sachchá aur zindagíámez Kalám záhir kareṇ, aur terí pák Sákraminṭoṇ ko durustí aur láiq taur par adá kareṇ: Aur apne sab logoṇ

*Agar ḳhairát aur sadqe na hoṇ to alfáz ḳhairát aur sadqe ke chhoṛ diye jáweṇ.

par apná ásmání fazl farmá, kháss kar is jamáat par jo yahán házir hai, táki we dil kí garíbí aur sháista adab se terá muqaddas Kalám sunen aur qabúl karen, aur pákízagí o rástbází ke sáth umr bhar terí bandagí dil se bajá láwen. Aur Ai Khudáwand ham kamál ajizí se terí minnat karte hain, ki apní mihrbání se un sab kí jo is chand roz kí zindagí men ranj, gam, muhtájí, bímárí, yá kisí aur musíbat men giriftár hain, tasallí aur madad kar; aur un sab tere bandon ke wáste jo ímán aur tere khauf ke sáth is jahán se kúch kar gae hain, tere pák nám ká shukr bhejte hain; aur terí minnat karte hain, ham par fazl kar ki un kí nek chál is tarah ikhtiyár karen, ki un ke sáth terí ásmání bádsháhat ke sharík ho jáwen. Ai Báp, Yesú Masíh kí khátir, jo hamárá akelá Darmiyání aur Shafí hai, yih bakhsh.—ÁMÍN.

Jab Khádim-ud-dín pák Rifáqat kí khabar de tab yih nasíhat parhe.

AI azízo, merá iráda hai, ki (fuláne roz) agar Khudá madad kare to un sab ko jo díndárí aur Khudá parastí kí taraf mutawajjih hon, Masíh ke badan aur lahú kí kamál tasallí-bakhsh Rifáqat dún; is ko Masíh kí wájib-ul-ajr salíb aur dukh kí yádgárí ke liye lená hai, ki sirf usí se ham apne gunáhon kí muáfí páte aur ásmán kí bádsháhat ke sharík ho játe hain. Is liye ham par wájib hai, ki dil se kamál farotaní ke sáth apne ásmání Báp Qádir i Mutlaq Khudá ká shukr adá karen, is wáste ki us ne apne Bete hamáre Naját Denewále Yesú Masíh ke taín hamáre liye sirf marne ko nahín, balki is liye bhí diyá, ki is pák Rifáqat men hamárí rúhání khurák aur gizá bane; ki yih ek chíz un ke liye jo use láiq taur par lete hain, aisí rabbání aur tasallí-bakhsh hai, aur un ke liye jo gustákhí karke náláiq taur par use lete hain, aisí khatarnák hai ki tum ko samjháná mujh par farz hai; ki is arse men is pák bhed ke martabe aur use náláiq taur par lene ká bará khatra socho, aur tum apne dilon ko yún taulo, aur parkho, beparwái ke sáth aur unhon kí tarah nahín, jo Khudá se makarbází karte hain, balki is tarah ki tum pák sáf hokar aur shádí kí wuh poshák jis ká Kalám i Muqaddas men Khudá ká hukm hai, pahinkar is ásmání mihmání men á sako aur is pák dastarkhwán ke sharík hokar maqbúl thahro.

Us kí ráh aur taur yih hai, ki pahle tum apní chál o chalan Ḳhudá ke hukmoṇ ke qáịde se jáṇcho, aur jis jis bát meṇ ḳhwáh dil, ḳhwáh zubán, ḳhwáh fiạl se tum apne taíṇ gunahgár páo, apní us gunahgárí par afsos karo, aur apní chál o chalan sudhárne ká púrá iráda karke Qádir i Mutlaq Ḳhudá ke huzúr apne taíṇ gunahgár qabúl karo. Agar tum ko yuṇ mạlúm ho ki tum ne sirf Ḳhudá ke nahíṇ balki apne paṛosíoṇ ke bhí gunáh kiye haiṇ, to un se mel karná zarúr hai; aur agar kuchh nuqsán yá bejá harakat tum ne kisí kí nisbat kí ho, to maqdúr bhar us ká ịwaz aur badlá dene par mustaịd raho; aur dúsroṇ ke qasúroṇ ko aisá muạ́f karo jaisá tum cháhte ho, ki Ḳhudá tumháre qasúr muạ́f kare; nahíṇ to is pák Rifáqat lene ká tum ko is ke siwá kuchh fáida nahíṇ, ki wuh tumhárá ạzáb baṛháwe. Pas tum meṇ agar koí Ḳhudá ke haqq meṇ kufr bakne, yá us ke Kalám ká rokne, yá us kí bábat bejá kahnewálá, yá zání ho, yá kína rakhtá, yá ḍáh kartá, yá kisí aur baṛe gunáh meṇ giriftár ho, to apne gunáhoṇ se tauba kare, nahíṇ to is muqaddas dastarḳhwán pás na áwe, aisá na ho ki is pák Rifáqat lene ke bạd shaitán, jaisá Yahúda ke dil meṇ samáyá, tum meṇ samáwe, aur tamám sharárateṇ bhar de, aur tumheṇ jism o ján se halák kare.

Aur chuṇki lázim hai, ki koí shaḳhs is pák Rifáqat meṇ sharík na ho magar jab ki wuh Ḳhudá kí rahmat par púrá bharosá rakhe, aur us ká dil use ilzám na de to agar tum meṇ koí aisá ho ki is tarah apne dil ká ilzám dafạ na kar sake, balki kuchh aur bhí tasallí yá saláh ká muhtáj ho, to cháhiye ki wuh mere yá Ḳhudá ke Kalám ke kisí dúsre hoshyár aur dáná Ḳhádim pás áke apní dilgírí ká sabab záhir kare, táki Ḳhudá ke pák Kalám kí barakat se magfirat kí niạmat aur rúhání saláh aur mashwarat hásil kare, jis se us ke dil ká ilzám dafạ ho aur use kisí tarah ká shakk o shubha báqí na rahe.

Rifáqat ke waqt jab us ke sharík honewále us ke lene ko mauqạ se hoṇ, tab Qasís yih naṣíhat paṛhe.

AI ạzízo, Ḳhudáwand meṇ pyáro, jo hamáre Naját Denewále Masíh ke badan aur lahú kí pák Rifáqat

meṇ sharík huá cháhte ho, tum ko gaur kiyá cháhiye ki muqaddas Pulús sab ádmíoṇ ko kaisí nasíhat kartá hai, ki jab tak we áp ko bakhúbí na parkheṇ, aur na jáṇcheṇ, is roṭí ke kháne aur is piyále ke píne kí jurat na kareṇ. Kyuṇki jis tarah is pák Rifáqat se agar ham sachchí tauba karnewále dil aur jíte ímán se us par ạmal kareṇ, to baṛá fáida hotá hai, ki tab ham rúhání wazạ se Masíh ká gosht kháte, aur us ká lahú píte haiṇ; ham Masíh meṇ baste haiṇ, aur Masíh ham meṇ; ham Masíh ke sáth ek haiṇ, aur Masíh hamáre sáth; isí tarah agar ham náláiq wazạ se us par ạmal kareṇ, to baṛá khatra hai, ki is súrat meṇ ham apne Naját Bakhshnewále Masíh ke badan aur lahú ke gunahgár hote haiṇ; ham Khudáwand ke badan ká liház na karke apní sazá kháte píte haiṇ; ham Khudá ke gusse ko apne úpar bhaṛkáte haiṇ, ham use chiṛháte haiṇ ki hámeṇ nau banau kí bímárí aur tarah tarah kí maut kí áfat meṇ giriftár kare. Pas ai bháío, tum apná áp hisáb lo, táki Khudáwand tumhárá hisáb na le; tum apne guzre hue gunáhoṇ se sachchí tauba karo; hamáre Naját Bakhshnewále Masíh par zinda aur mazbút ímán rakho; apní chál chalan durust karo, aur sab ádmíoṇ se kamál muhabbat rakho; tab in pák bhedoṇ meṇ sharík hone ke láiq ṭhahroge. Aur sab bátoṇ se ziyáda tumheṇ yih zarúr hai, ki Khudá Báp Beṭe aur Rúh-ul-Quds ká shukr dunyá kí khalásí ke wáste kamál ạjizí ke sáth dil se bajá láo; jo hamáre Naját Denewále Masíh kí, jo Khudá aur ádmí bhí hai, maut aur tasdiạ ke sabab huí, us ne yaháṇ tak apne taíṇ ghaṭá diyá ki ham láchár bekas gunahgároṇ ke wáste jo andhere aur maut ke sáye meṇ paṛe the, salíbí maut ko, qabúl kar liyá, táki wuh ham ko Khudá ke farzand ṭhahráwe aur hamesha kí zindagí tak sarfaráz farmáwe. Aur us ne apní muhabbat kí gawáhí aur apní maut kí hamesha kí yádgárí aur hamárí baṛí aur sadá kí tasallí ke liye pák bhedoṇ ko ṭhahrákar muqarrar kiyá, táki ham apne Málik aur akele Naját Bakhshnewále Yesú Masíh kí is beniháyat muhabbat ko, ki wuh hamáre liye yuṇ muá, aur un beshumár fáidoṇ ko, jo us ne apne qímatí lahú baháe jáne se hameṇ hásil kar diye, nit yád rakheṇ. Is wáste áo, jis tarah ki ham par niháyat wájib hai, usí ke liye Báp aur

Rúh-ul-Quds ke sáth hamesha shukr bajá láweṇ, aur apne taíṇ bilkull us ke pák iráde aur marzí ke tábi rakheṇ, aur isí dhiyán meṇ raheṇ, ki jíte dam tak dil kí pákízagí aur rástí ke sáth us kí ḳhidmat kiyá kareṇ.—ÁMÍN.

Tab Qasís unhoṇ se jo Pák Rifáqat meṇ sharík hone áe haiṇ kahe.

TUM jo ba dil o ján apne gunáhoṇ se sachchí tauba karte aur apne paṛosíoṇ se ulfat aur muhabbat rakhte ho, aur áge ko Ḳhudá ke hukmoṇ kí pairawí karke aur us kí pák ráhoṇ meṇ qadam márke nae taur se chalne ká iráda rakhte ho, iạtiqád ke sáth pás áo, aur apní tasallí ke liye is pák Rifáqat ko lo, aur ạjizí se ghuṭne ṭekkar Ḳhudá Qádir i Mutlaq ke ạge farotaní se yih iqrár karo :—

Iqrár i Ạmím.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke Báp, sab chízoṇ ke Ḳháliq aur sáre ádmíoṇ ke insáf karnewále ; ham ro ro ke apne gúnágún gunáhoṇ aur badioṇ ká iqrár karte haiṇ, jo ham ne waqt ba waqt ḳhiyál, zubán, aur fiạl se terí Ḳhudáí kí shán ke barḳhiláf niháyat ba shiddat kiye haiṇ, aur tere ạin insáf gussa aur gazab ko apne úpar bhaṛkáyá hai ; ham jí o ján se tauba karte aur apne bejá kámoṇ kí bábat dil meṇ pachhtáte haiṇ ; un kí yád ham ko saḳht mạlúm hotí hai, un ke bojh kí ham bardásht nahíṇ kar sakte. Ai kamál rahím Báp, ham par rahm kar, ham par rahm kar, ham se jo kuchh huá apne Beṭe hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke wáste muạf farmá, aur yih baḳhsh, ki áge ko naí chál se ham terí ḳhidmat bajá láweṇ aur terí marzí par chaleṇ ; táki tere nám kí ịzzat aur jalál záhir howe ; hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—ÁMÍN.

Magfirat ke Kalime.

QÁDIR i Mutlaq Ḳhudá, hamárá Ásmání Báp, jis ne apní baṛí rahmat ke sabab un sab se gunáhoṇ kí magfirat ká wạda kiyá, jo dil se tauba karke sachche ímán ke sáth us kí taraf phirte haiṇ, tum par rahm kare ; tum-

háre sáre gunáhon ko bakhshe; aur un se tum ko khalásí de; sab nekíon par tumhen qaim aur mazbút kare; aur tumhen hamesha kí zindagí ko pahunncháwe; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—ÁMÍN.

Tab Qasís kahe.

SUNO, ki hamárá Naját Bakhshnewálá Masíh kaisí tasallí kí baten un sab ko jo us kí taraf sachchái se mutawajjih hote hain, farmátá hai.

AI logo, jo thake aur zerbár ho, tum sab mere pás áo, ki main tumhen árám dungá.—*Matí* 11 : 28.

Khudá ne jahán ko aisá pyár kiyá ki us ne apná eklautá Betá bakhsh diyá, táki jo koí us par ímán láwe, halák na howe, balki hamesha kí zindagí páwe.—*Yúhanná* 3 : 16.

Jo Muqaddas Pulús kahtá hai, wuh bhí suno.

Yih bát barhaqq, aur bilkull pasand ke láiq hai, ki Masíh Yesú gunahgáron ke bacháne ke liye dunyá men áyá.—1 *Timtáús* 1 : 15.

Jo Muqaddas Yúhanná kahtá hai, wuh bhí suno.

Agar koí gunáh kare, to Yesú Masíh jo ádil hai, Báp pás hamárá sháfí hai, aur wuh hamáre gunáhon ká kafára hai. —1 *Yúhanná* 2 : 1.

Phir Qasís kahe.

Tum apne dil rujú karo.
Jawáb.—Ham un ko Khudá kí taraf rujú karte hain.
Qasís.—Ham apne Khudáwand Khuda ká shukr karen.
Jawáb.—Aisá karná láiq aur munásib hai.

Tab Qasís yih kahe.

Yih niháyat láiq o munásib, aur ham par farz hai, ki har waqt aur har jagah terá shukr kiyá karen, Ai Khudáwand *Muqaddas Báp Qádir i Mutlaq aur hamesha ke Khudá.

* Yih lafz (yane Muqaddas Báp) Taslís ke Itwár ko chhor diyá cháhiye.

Waqt ke muwáfiq agar koí khâss muqaddama muqarrar ho to yahán paṛhá jáwe; nahín to yih.

IS wáste firishtoṇ aur muqarrab firishtoṇ aur sab ásmání jamáat ke sáth ham tere buzurg nám kí taríf aur baṛáí karte, aur sadá terí saná karte, aur yih kahte haiṇ, Quddús, Quddús, Quddús, lashkaroṇ ke Khudáwand Khudá, ásmán aur zamín tere jalál se mạmúr haiṇ: Ai Khudáwand Tạlá terá hí jalál hai.—A'mín.

KHA'SS MUQADDAME.

Krismasḍay ko aur us ke bạd sát din tak.

IS liye ki tú ne apne eklaute Beṭe Yesú Masíh ko bakhsh diyá, ki wuh hamáre wáste is waqt paidá ho jo Rúh-ul-Quds kí tásír ke sabab apní má kuṇwárí Maryam kí máhiyat se filhaqíqat insán baná, aur yih gunáh ke dág bagair huá, táki wuh ham ko sab tarah ke gunáh se pák kare; is wáste firishtoṇ,—*Alakh.*

I'stạrḍay ko aur us ke bạd sát din tak.

LEKIN terí tạríf karní khásskar is liye ham par wájib hai ki hamárá Khudáwand terá Beṭá Yesú Masíh jalál ke sáth jí uṭhá; kyuṇki fasah ká asal barrah wuhí hai jo hamáre wáste qurbání huá, aur jahán ke gunáh ko uṭhá le gayá; us ne apní maut se maut ko nest kiyá, aur apne phir zinda hone se hamesha kí zindagí hameṇ do bára bakhshí: is wáste firishtoṇ,—*Alakh.*

Sạúd yạne Masíh ke ásmán par jáne ke din ko aur us ke bạd sát roz tak.

TERE bahut hí pyáre ạzíz Beṭe, hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se, jo apne kamál buzurg jí uṭhne ke bạd apne sab Rasúloṇ ko sáf dikhái diyá, aur un ke dekhte dekhte ásmán par chaṛh gayá, ki hamáre liye jagah tayár kare, táki jahán wuh hai, wahán ham bhí chaṛh jáweṇ, aur us ke saṇg jalál ke sáth saltanat kareṇ: is wáste firishtoṇ,—*Alakh.*

Whitsunday yane Rúh-ul-Quds ke utarne ke Itwár ko aur us ke bad chhah din tak.

HAMÁRE Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se, jis ke niháyat sachche wade ke muwáfiq Rúh-ul-Quds áj ke din barí áwáz se ándhí kí tarah ág kí zubánon kí mánind eká ek ásmán se názil hokar Rasúlon par á thahrá, táki unhen talím kare aur tamám sachchái kí taraf hidáyat farmáwe; aur us ne unhen tarah tarah kí zubánon kí táqat bakhshí, aur diláwarí bhí ináyat kí, ki we barí sargarmí se sab qaumon men jáke Injíl kí manádí karte rahen, jis ke sabab ham ne táríkí aur khatá se chhútkar tere aur tere Bete Yesú Masíh ke sáf núr aur sahíh pahchán ko hásil kiyá: is wáste firishton,—*Alakh.*

Íd i Taslís hí ko.

JO ek Khudá, ek Khudáwand hai; akelá ek aqnúm nahín, balki ek hí máhiyat ke tín aqáním: kyunki Báp ke jalál kí bábat jo kuchh ki ham iatiqád rakhte hain, so hí betafáwat aur bekam o beshí ke ham Bete aur Rúh-ul-Quds kí bábat bhí iatiqád rakhte hain: is wáste firishton,—*Alakh.*

Har ek muqaddame ke bad fauran yih parhá yá gáyá jáwe:

IS wáste firishton aur muqarrab firishton, aur sab ásmání jamáat ke sáth, ham tere buzurg Nám kí taríf aur barái karte, aur sadá terí saná karte, aur yih kahte hain, Quddús, Quddús, Quddús, lashkaron ke Khudáwand Khudá, ásmán aur zamín tere jalál se mamúr hain; Ai Khudáwand Tálá terá hí jalál hai.—ÁMÍN.

Tab Qasís Rifáqat men sab shámil honewálon ke liye yih duá mánge.

AI Rahím Khudáwand, ham na gustákhí se na apní nekí par, balki terí gúnágún aur barí rahmaton par takya karke tere dastarkhwán pás áte hain. Ham is láiq bhí nahín, ki jo chúr chár tere dastarkhwán se girte hain

chunen; par tú wuhí Khudáwand hai, jis ká khása sadá rahm farmáná hai; Is wáste Ai mihrbán Khudáwand, yih bakhsh ki ham tere piyáre Beṭe Yesú Masíh ke gosht ko is taur se kháwen, aur uske lahú ko is waza se píwen, ki hamáre gunahgár badan uské badan se pák ho jáwen, aur hamárí rúhen uske beshqímat lahú se dhoí jáwen, aur ham us men hamesha rahen, aur wuh ham men.—ÁMÍN.

Qasís logon ke rúbarú roṭí toṛe aur piyála apne háth men le, tab yih duá i taqdís paṛhe.

AI Qádir i Mutlaq Khudá hamáre ásmání Báp, jis ne apní baṛí rahmat se apne eklaute Beṭe Yesú Masíh ko bakhshá, ki wuh hamárí makhlasí ke liye salíb par maut ká dukh uṭháwe; usne apne taín us par ek hí bár qurbání chaṛhákar ek púrí, kámil, aur káfí qurbání, nazr, aur jurímána, sáre jahán ke gunáhon ke wáste diyá; aur apní is beshqímat maut ká ek yádgár sadá ko muqarrar kiyá, aur apní muqaddas Injíl men ham ko farmáyá ki jab tak wuh phir na áwe, ham is ko kyá karen. Ai Rahím Báp, ham kamál farotaní se terí minnat karte hain, hamárí sun, aur bakhsh ki tere Beṭe hamáre Naját Bakhshnewále Yesú Masíh ke pák hukm ke muwáfiq ham us kí maut aur dukh kí yádgárí ke wáste terí banáí húí yih roṭí aur wain khá píke us ke kamál mutbarrak Badan aur Lahú ke sharík howen: ki jis rát wuh hawála kar diyá gayá, us ne (*a*) roṭí lí; (*b*) aur shukr karke toṛí, aur apne shágirdon ko deke kahá, lo, kháo, (*c*) yih merá badan hai, jo tumháre wáste diyá játá hai, merí yádgárí ke wáste yun hí kiyá karo. Isí tarah kháne ke bad (*d*) piyále ko liyá, aur shukr karke un ko diyá, aur kahá, tum sab is se pío, kyunki nae ahd ká (*e*) yih merá lahú hai, jo tumháre aur bahuton ke gunáhon kí muáfí ke wáste baháyá játá hai; jis waqt ise pío, merí yádgárí ke wáste píyá karo.—ÁMÍN.

(*a*) Is maqám par Qasís rakábí apne háth men le.
(*b*) Aur is maqám par roṭí toṛe.
(*c*) Aur is maqám par tamám roṭí par apná háth phailáwe.
(*d*) Is maqám par piyála apne háth men le.
(*e*) Aur is maqám par har bartan khwáh piyále, khwáh qadhe par jis men taqdís ke wáste wain ho, háth rakhe.

Sab farotaní se ghuṭne ṭeken, aur jab Qasís kisí ko roṭí de to yih kahe.

HAMA'RE Khudáwand Yesú Masíh ká badan, jo tere wáste diyá gayá, tere badan aur ján ko hamesha kí zindagí tak bacháe rakhe. Ise le, aur khá, is bát kí yádgárí men ki Masíh tere iwaz muá, aur shukr kartá huá iatiqád se apne dil men use kháyá kar.

Aur jab Qasís kisí ko piyála de to yih kahe.

HAMA'RE Khudáwand Yesú Masíh ká lahú, jo tere wáste baháyá gayá, tere badan aur ján ko hamesha kí zindagí tak bacháe rakhe. Ise pí, is bát kí yádgárí men ki Masíh ká lahú tere wáste baháyá gayá, aur shukr kar.

Tab Qasís Khudáwand kí duá parhe, aur log us ke píchhe píchhe har ek darkhwást parhen.

AI hamáre Báp, jo ásmán par hai, tere nám kí taqdís ho. Terí bádsháhat áwe. Terí marzí jaisí ásmán par hai, zamín par bhí howe. Hamáre roz kí roṭí áj hamen de. Aur jis tarah ki ham apne taqsírwáron ko muáf karte hain, tú hamárí taqsíren muáf kar. Aur hamen imtihán men na ḍál, balki burái se bachá; kyunki bádsháhat, qudrat, aur jalál hamesha terá hí hai.—A'MI'N.

Us ke bad yih parhí jáwe.

AI Khudáwand aur ásmání Báp, ham tere ájiz bande terí pidarána khúbí se bilkull yih cháhte hain, ki tú mihrbání se hamáre is shukr aur taríf kí qurbání qabúl kare; aur ham kamál farotaní se terí minnat karte hain, ki tú apne Beṭe Yesú Masíh ke sawáb aur us kí maut ke sabab, aur us ke lahú ke iatiqád ke báís yih bakhsh, ki ham aur terí sárí Kalísyá apne gunáhon kí muáfí aur us ke dukh

ke dúsre sab fáide hásil karen. Aur Ai Khudáwand, ab ham apne taín ján aur tan samet tere huzúr nazr guzránte hain, táki tere liye ek maqúl muqaddas aur zinda qurbání howen, aur farotaní se terí minnat karte hain, ki ham sab jo is pák Rifáqat men sharík hue hain, tere fazl aur ásmání barakat se mamúr ho jáwen, aur agarchi ham apne tarah tarah ke gunáhon ke sabab tere liye koí qurbání guzránne ke láiq nahín, par tau bhí ham terí minnat karte hain, ki hamárá yih kám aur khidmat jo ham par farz hai, qabúl kar, hamárí liyáqaton ká andáz na kar, balki hamárí khatáon ko bakhsh de; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se jise aur jis ke sath Rúh-ul-Quds kí yagángat men tamám izzat aur jalál, Ai Qádir i Mutlaq Báp, tere liye abad tak howe.—Ámín.

Yá yih.

AI Qádir i Mutlaq aur hamesha ke zinda Khudá, ham dil o ján se is bát par terá shukr karte hain, ki tú apne Bete hamáre Bachánewle Yesú Masíh ke niháyat beshqímat badan aur lahú ká rúhání kháná mihrbání karke hamen khilátá hai, jo ab in pák dastúron men durustí se sharík hue hain, aur is tarah tú ham par apní shafaqat aur rahmat sábit kartá hai, aur yih bhí ki ham tere Bete ke majází badan men jo sáre ímándáron kí mubárak jamáat hai ba ainhí mile hue ang hain, aur tere azíz Bete kí kamál beshqímat maut aur azíyat ke sawáb ke sabab ummed se terí hamesha kí bádsháhat ke wáris bhí hue hain. Aur Ai ásmání Báp, ham niháyat farotaní se terí minnat karte hain, ki apne fazl se hamárí aisí madad kar ki ham is pák Rifáqat men bane rahen, aur un sab achchhe kámon ko kiyá karen jin ká tú ne áge se bandobast kiyá hai, ki ham unhen karte rahen: yih hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke sabab se ho, jise tere aur Rúh-ul-Quds ke sáth tamám izzat aur jalál abad tak howe.—Ámín.

Tab yih parhá yá gáyá jáwe.

ALAM i bálá par Khudá ko jalál, aur zamín par salámatí, aur ádmíon ko razámandí. Ham terí taríf karte hain, ham tujhe mubárak jánte hain, ham terí ibádat bajá

láte haiṇ, ham terá jalál záhir karte haiṇ, ham terí baṛí ạzmat ke liye terá shukr bhejte haiṇ, Ai Khudáwand Khudá, Ásmání Bádsháh, Khudá, Qádir i Mutlaq Báp.

Ai Khudáwand, ek hí maulúd Beṭe Yesụ́ Masíh: Ai Khudáwand Khudá, Khudá ke Barre, Báp ke Beṭe, jo jahán ke gunáhoṇ ko le játá hai, ham par rahm kar. Tú jo jahán ke gunáhoṇ ko le játá hai, ham par rahm kar. Tú jo jahán ke gunáhoṇ ko le játá hai, hamárí duạ́ qabúl kar. Tú jo Khudá Báp ke dahne háth baiṭhá hai, ham par rahm kar.

Kyuṇki tú hí sirf quddús hai; tú sirf Khudáwand hai; tú hí akelá, Ai Masíh, Rúh-ul-Quds ke sáth, Khudá Báp ke jalál meṇ ạ́lá darja par hai.—Ámín.

Barakat ke Kalime.

SALÁM Ullah, jo tamám fahm se báhar hai, tumháre diloṇ aur khiyáloṇ ko Khudá kí aur us ke Beṭe Yesụ́ Masíh hamáre Khudáwand kí pahchán aur muhabbat meṇ nigahbání kare; aur Khudá Qádir i Mutlaq Báp, Beṭe, aur Rúh-ul-Quds kí barakat tumháre bích howe, aur tum par hamesha rahe.—Ámín.

DUẠ́EṆ.

AI Khudáwand, hamárí in darkhwást aur duạ́oṇ meṇ mihrbání se hamárí madad kar, aur apne bandoṇ kí ráh hamesha kí naját hásil karne ke liye durust kar; táki is ạ́lam i fání kí tamám tagírí aur nágahánioṇ ke darmiyán we tere kamál karam aur shitáb madad ke báịs hamesha mahfúz raheṇ; yih hamáre Khudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se bakhsh.—Ámín.

AI Qádir i Mutlaq Khudáwand, aur hamesha ke Khudá, ham terí minnat karte haiṇ, ki tú mihr karke apní sharíạtoṇ kí ráhoṇ aur apne hukmoṇ ko bajá láne par hamáre dil aur badan, donoṇ kí hidáyat o pákízagí aur hukúmat farmá; ki terí kamál qudrat kí hifázat se ab aur hamesha ko ham ján aur tan se salámat raheṇ; hamáre Khudáwand aur Naját Denewále Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

AI Qádir i Mutlaq Khudá, ham terí minnat karte hain, yih taufíq bakhsh, ki jo báten ham ne áj apne záhirí kánon se suní hain, tere fazl se hamáre dilon ke andar yun paiwand ho jáwen, ki we tere nám kí izzat aur taríf ke liye nek chál ká phal ham men láwen; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

AI Khudáwand, apne kamál karam o fazl se, hamáre sab kámon men hamárí peshwái kar, aur apní hamesha kí madad se hamen áge barhá, ki ham apne sab kámon ke darmiyán, jo auwal aur ákhir aur bích men tujhí se hon, tere pák nám kí baráí karen, aur tere rahm se ákhir ko hamesha kí zindagí páwen; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

AI Qádir i Mutlaq Khudá, tamám dánáí ke sar chashme, tú hamáre mángne se peshtar hamárí zarúriyát ko aur mángte waqt hamárí nádání ko jántá hai; ham terí minnat karte hain, ki hamárí nátawáníon par tars khá; aur un sab chízon ko, jin ke mángne ká hamen apní náláiqí ke sabab maqdúr nahín, aur apne andhápan ke báis máng nahín sakte, tú karam karke apne Bete hamáre Khudáwand Yesú Masíh kí liyáqat ke wáste hamen bakhsh de.—Ámín.

AI Qádir i Mutlaq Khudá, tú ne wada kiyá hai, ki un kí duáon ko jo tere Bete ke nám se mángte hain, tú sunegá, ham terí minnat karte hain, ki ham ne is waqt jo tere huzúr duáen aur minnaten kí hain, hamárí taraf mihrbání se kán lagá, aur yih bakhsh, ki jo chízen ham ne iatiqád se terí marzí ke muwáfiq mángí hain muqarrar hamen milen; táki hamárí zarúriyát dafa aur terá jalál záhir howe; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—Ámín.

LARKON KE ALÁNIYA BAPTISMÁ KÁ DASTÚR,

JO

KALÍSYÁ KE DARMIYÁN AMAL MEN ÁWE.

Khádim-ud-dín kahe,

Is larke ne Baptismá páyá hai, yá nahín?

Agar we kahen, ki NAHÍN, tab Qasís yun kahe:

AI azízo, azbaski sab insán gunáh ke sáth pet men parte, aur paidá hote hain, aur hamárá Naját Bakhshnewálá Masíh farmátá hai, ki jab tak ádmí pání aur Rúl-ul-Quds se sar i nau paidá na ho, aur nayá janam na páwe, wuh Khudá kí bádsháhat men dákhil nahín ho saktá; main tumhárí minnat kartá hun, ki hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se Khudá Báp ko pukáro, ki wuh apní barí rahmat se *is larke* ko wuh niamat bakhshe, jo sarisht se *us* ko hásil nahín ho saktí; ki *wuh* pání aur Rúl-ul-Quds ká Baptismá pákar Masíh kí pák Kalísyá men shámil *ho*, aur us *ká ek* zinda azú ban *jáwe*.

Tab Qasís kahe,

Ham duá mángen.

AI Qádir i Mutlaq aur hamesha ke Khudá, tú ne apní barí rahmat se Núh aur us ke gharáne ko pání men halák hone se kishtí par bacháyá, aur apní qaum baní Isráel ko bhí lál samundar se sahíh salámat pár utár láyá, aur us se apne pák Baptismá kí nisháni dí, aur Ardan nadí men apne kamál azíz Bete Yesú Masíh ke Baptismá se pání ko gunáh ke rúhání dho dálne ke liye pák thahráyá; ham

terí minnat karte hain ki tú apní behadd rahmaton se *is larke* par mihr kí nazar kar; *us* ko Rúl-ul-Quds se dho de aur pák kar; ki *wuh* tere qahr se riháí páke Masíhí Kalísyá kí kishtí men jagah *páwe,* aur ímán men mazbút aur ummed se khushwaqt hoke aur muhabbat men jar pakar kar is dunyá ke dukh kí maujon se aisá pár utar *jáwe,* ki ákhir ko hamesha kí zindagí kí sarzamín ko *pahunche,* jahán tere sáth abad tak bádsháhí *kare;* hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—ÁMÍN.

AI Qádir i Mutlaq aur báqí Khudá, sáre muhtájon ke hámí, aur un sab ke madadgár jo terí panáh men á chhipte hain, tú ímándáron kí zindagí aur murdon kí qiyámat hai; ham *is larke* ke wáste tujhe pukárte hain, ki *wuh* tere pák Baptismá páne ke wáste ákar rúhání naí paidáish se apne gunáhon kí muáfí hásíl *kare.* Ai Khudáwand, *us* ko qabúl kar, jis tarah tú ne apne piyáre Bete kí marifat wada kiyá hai, ki mángo tumhen milegá, dhundho tum páoge, khatkhatáo tumháre liye kholá jáegá; isí tarah ab ham ko jo mángte hain de, hamen jo dhundhte hain mile, hamáre wáste jo khatkhatáte hain, darwáza khol; táki *yih larká* tere ásmání gusl kí dáimí barakat hásil *kare,* aur us abadí bádsháhat men jis ká tú ne hamáre Khudáwand Masíh ke wasíle se wada kiyá hai, *pahunche.*—ÁMÍN.

Tab jamáat kharí ho aur Qasís kahe,

Injíl kí báten suno, jo Muqaddas Marqus ne daswen báb kí terahwín áyat men likhí hain.

CHHOTE larkon ko we Masíh pás láe táki wuh unhen chhúe; par uske shágirdon ne un lánewálon ko dántá. Yesú dekhke bahut nákhush huá, aur unhen kahá, larkon ko mere pás áne do, aur unhen mana na karo, kyunki Khudá kí bádsháhat aison hí kí hai. Main tum se sach kahtá hun ki jo koí Khudá kí bádsháhat ko chhote larke kí tarah qabúl na kare, wuh us men hargiz dákhil na hogá. Us ne unhen apní god men lekar un par háth rakhe, aur unhen duá i khair dí.

Nasíhat.

AI piyáro, tum is Injíl meṇ hamáre Bachánewále Masíh kí báteṇ sunte ho, ki us ne hukm kiyá, ki laṛke us ke pás láweṇ, aur jo ki un ko us pás áne se rokte the, unheṇ kyuṇkar ḍáṇṭá, aur sab logoṇ ko kaisí nasíhat kartá hai, ki un ká sá mizáj paidá kareṇ. Tum dekhte ho ki us ne apne is záhirí ishára aur kám se apní nek níyatí un par kis tarah záhir kí, ki us ne unheṇ god meṇ liyá, aur un par háth rakhke un ko duạ i ḳhair dí. Pas tum shakk na láo, balki iạtiqád mazbút rakho, ki wuh *is laṛke* ko bhí jo házir *hai,* mihrbání se qabúl karegá, aur apní mihr se *us* ko god meṇ legá, aur hayát i abadí kí barakat degá, aur *use* apní hamesha kí bádsháhat meṇ sharík karegá. Is wáste ham apne ásmání Báp ke nek iráde ko jo us ne apne Beṭe Yesụ Masíh kí zubání *is laṛke* kí bábat záhir kiyá, jab yuṇ mán lete, aur kuchh shakk nahíṇ láte haiṇ ki wuh mihrbání se hamáre is muhabbat ke kám kí parwánagí detá hai, ki *is laṛke* ko us ke pák Baptismá páne ke liye láe haiṇ, to ham ímándárí aur díndárí se uská shukr kareṇ, aur kaheṇ,

Ai Qádir i Mutlaq aur hamesha ke Ḳhudá, ásmání Báp, ham farotaní se terá shukr karte haiṇ, ki tú ne mihrbání farmáke apne fazl ke pahchánne aur apne par ímán láne kí taraf hameṇ buláyá hai; hamárí is pahchán ko baṛhá, aur hameṇ is ímán par hamesha mazbút rakh; apná Rúl-ul-Quds *is laṛke* ko baḳhsh, ki *wuh* nae sir se paidá *ho*, aur hamesha kí naját ká wáris ban *jáwe:* hamáre Ḳhudáwand Yesụ Masíh ke wasíle se, jo tere aur Rúl-ul-Quds ke sáth ab aur hamesha zinda aur saltanat kartá hai.—Ámín.

Tab Qasís dharam Báp aur dharam Má se yuṇ kahe,

AI piyáro, tum *yih laṛká* Baptismá páne ko yaháṇ láe ho, tum ne duạ mángí hai, ki hamárá Ḳhudáwand Yesụ Masíh mihrbání se *us* ko qabúl kare, *us* ko *us* ke gunáhoṇ se ḳhalásí de, *us* ko Rúl-ul-Quds ke wasíle se pák kare, *use* ásmání bádsháhat aur hamesha kí zindagí baḳhshe. Tum ne yih bhí suná hai, ki jo chízeṇ tum ne

máṇgí haiṇ un sab ke dene ká hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ne apní Injíl meṇ wạda kiyá hai ; wuh to áp yaqínan yih wạda yád rakhegá aur púrá karegá. Is liye Masíh ke aise wạde ke bạd *is laṛke* ko bhí zarúr hai ki *wuh* apne wáste tumháre wasíle se jo *us* ke zámin ho (jab tak *wuh siyáná* hoke is bát ko apne zimme *le*) sachchá wạda kare, ki Shaitán aur us ke sab kámoṇ ko *wuh* tark *karegá*, aur Ḳhudá ke muqaddas Kalám par hamesha iạtiqád *rakhegá*, aur us ke hukmoṇ ká tábịdar *rahegá*.

Pas maiṇ púchhtá huṇ,

KYÁ tú *is laṛke* ke ịwaz Shaitán aur us ke sab kámoṇ ko, aur dunyá kí behuda shán o shaukat ko us ke tamám lálach samet, aur jism kí nafsání ḳhwáhishoṇ ko aisá tark kartá hai, ki tú un kí pairawí na karegá, aur na un ke band meṇ rahegá?

Jawáb.—Maiṇ un sab ko tark kartá huṇ.

Ḳhádim-ud-dín.

KYÁ Ḳhudá Qádir i Mutlaq Báp par, jo ásmán aur zamín ká banánewálá hai, tú iạtiqád rakhtá hai?
Aur us ke eklaute Beṭe hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh par, aur ki wuh Rúh-ul Quds se peṭ meṇ paṛá, kuṇwárí Maryam se paidá huá, Pantús Pilátús kí hukúmat meṇ dukh uṭháyá, salíb par khaiṇchá gayá, mar gayá, aur dafn huá, aur ạlam i arwáh meṇ já utrá, tísre din murdoṇ meṇ se jí uṭhá, ásmán par chaṛh gayá, aur Ḳhudá Báp Qádir i Mutlaq ke dahne háth baiṭhá hai, jaháṇ se wuh dunyá ke áḳhir zindoṇ aur murdoṇ ká insáf karne phir áwegá?

Tú iạtiqád rakhtá hai Rúh-ul-Quds par, pák Kalísyá i jámị par, muqaddasoṇ kí rifáqat, gunáhoṇ kí muạ́fí, jism ke jí uṭhne aur marne ke bạd hamesha kí zindagí par?

Jawáb.—In sab par maiṇ púrá iạtiqád rakhtá huṇ.

Ḳhádim-ud-dín.

Kyá tú is iạtiqád par Baptismá cháhtá hai?

Jawáb.—Yih merí árzú hai.

Khádim-ud-dín.

KYÁ tú farmánbardárí ke sáth Khudá kí pák marzí aur hukmoṇ ko bajá láegá, aur umr bhar un ke muwáfiq chalegá?

Jawáb.—Háṇ maiṇ aisá karuṇgá.

Tab Qasís kahe,

AI mihrbán Khudá yih bakhsh, ki puráná ádam *is larke* meṇ aisá gáṛá jáwe, ki *us* meṇ nayá ádmí jí uṭhe.—ÁMÍN.

Yih bakhsh, ki *us* kí sab jismání khwáhisheṇ mar jáweṇ, aur sab báteṇ jo Rúh-ul-Quds se iláqa rakhtí haiṇ *us* meṇ zinda hoṇ aur baṛheṇ.—ÁMÍN.

Yih bakhsh, ki *wuh* aisí quwat aur qudrat hásil *kare*, ki Shaitán aur dunyá aur jism par gálib *áwe* aur fath *páwe.* —ÁMÍN.

Yih bakhsh, ki jo koí ab hamáre uhda aur khidmat se terí nazar kiyá játá hai bihishtí kho se árásta ho jáwe, aur hamesha ká ajr páwe, tere rahm se, ai mubárak Khudáwand Khudá, jo abad tak zinda aur sab chízoṇ par hukumat kartá hai.—ÁMÍN.

AI Qádir i Mutlaq aur hamesha ke zinda Khudá, jis ke kamál azíz Beṭe Yesú Masíh ne hamáre gunáhoṇ kí muáfí ke liye apne beshqímat pahlú se pání aur lahú bhí baháyá, aur apne shágirdoṇ ko farmáyá, ki jáke sab qaumoṇ ko sikháweṇ, aur Báp aur Beṭe aur Rúh-ul-Quds ke nám par unheṇ Baptismá deweṇ; ham terí minnat karte haiṇ ki apní is jamáat kí darkhwástoṇ par mutawajjih ho, gunáh ke rúhání gusl ke liye is pání ko pák kar, aur bakhsh ki *yih larká*, jo ab is meṇ Baptismá páyá cháhtá hai, tere fazl se mamúr ho *jáwe*, aur tere ímándár aur barguzíde farzandoṇ ke shumár meṇ hamesha *rahe;* hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—ÁMÍN.

Tab Qasís laṛke ko apne háthoṇ par le, aur dharam Báp aur dharam Má se kahe:—

Is laṛke ká nám rakho.

Phir us ká wuh nám leke use paní meṉ ḍubáe yá us ke úpar píní chhiṛkáe aur kahe:

Fuláne maiṉ tujhe Báp aur Beṭe aur Rúḥ-ul-Quds ke nám par Baptismá detá huṉ.—Ámín.

Tab Qasís kahe,

HAM is laṛke ko Masíḥí jamáạt ke galle meṉ shámil karte haiṉ * aur us par salíbí ḳhatt is bát ká nishán khaiṉchte haiṉ, ki áge ko Masíḥ i maslúb par iạtiqád rakhne ke iqrár se wuh na sharmáwe, aur us ke jhaṇḍe tale gunáh aur dunyá aur Shaitán se mardána laṛe, aur jíte dam tak Masíḥ ká wafádár sipáhí aur ḳhidmatguzár *baná* rahe.—Ámín.

* Is jagah Qasís laṛke ke máthe par salíbí súrat khaiṉche.

Tab Qasís kahe,

AI piyáre bháío, azbaski *is laṛke* ne nayá janam páyá, aur Masíḥí Kalísyá ke badan meṉ paiwand *huá*, ab in niạmatoṉ par Ḳhudá Qádir i Mutlaq ká shukr kareṉ, aur ek dil hoke us se duạ́ máṉgeṉ, ki *yih laṛká* apní báqí ụmr is tarah *káṭe* jaisá ki ab *us* ká shurụ́ huá.

Tab sab ghuṭne ṭekke yih kahen:—

AI hamáre Báp, jo ásmán par hai, tere nám kí taqdís howe. Terí bádsháhat áwe. Terí marzí jaisí ásmán par hai, zamín par bhí howe. Hamáre roz kí roṭí áj hameṉ de. Aur jis tarah ki ham apne taqsírwároṉ ko muạ́f karte haiṉ, tú hamárí taqsíreṉ muạ́f kar. Aur hameṉ imtihán meṉ na ḍál, balki burái se bachá.—Ámín.

Tab Qasís kahe,

AI kamál rahím Báp, ham dil se terá shukr karte haiṉ, ki tú ne mihrbání karke *is laṛke* ko apne Rúḥ-ul-Quds se sar i nau paidá kiyá hai, *use* apná muṉh-bolá Beṭá banáyá hai, aur apní pák Kalísyá meṉ paiwand kiyá hai. Ham ạ́jizí se terí minnat karte haiṉ, yih baḳhsh, ki *wuh* gunáh kí nisbat marke rástbází meṉ zinda aur Masíḥ kí maut aur us ke dafn hone ká sharík hoke, puráni insáníyat ko salíb *de*, aur gunáh ke sáre badan ko bilkull nest o nábúd kar *ḍále*, aur jis tarah *wuh* tere Beṭe ki maut *ká*

sharík *huá*, us ke jí uṭhne ká bhí sharík *howe*, aisá ki áḳhir ko terí muqaddas Kalísyá ke báqí mánḍoṉ ke sáth terí hamesha kí bádsháhat meṉ hissa *páwe;* hamáre Ḳhudáwand Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Tab sab khaṛe hoṉ, aur Qasís dharam Báp aur dharam Má ko yuṉ nasíhat kare.

JAB ki *is laṛke* ne tumháre wasíle se jo *us* ke zámin ho yih wạda kiyá hai, ki Shaitán aur us ke sab kámoṉ ko tark karegá, aur Ḳhudá par iạtiqád rakhegá, aur us kí bandagí kiyá karegá: pas tum yád rakho ki tum par wájib aur lázim hai, ki *yih laṛká* jab síkhne ke láiq *ho* tab *sikháyá jáwe*, ki kaisá baṛá wạda, níyat aur iqrár *us* ne yaháṉ tumhárí mạrifat kiyá hai, aur jis meṉ *wuh* in bátoṉ ko baḳhúbí daryáft kare, tumheṉ munásib hai, ki *use* nasíhat sunne ko buláyá karo, aur khásskar tum ḳhabadár raho ki Rasúloṉ ká ạqída aur Ḳhudáwand kí duạ́ aur dasoṉ hukm aur jo jo báteṉ jinká jánná aur mánná Masíhí ko apní ján bacháne ke wáste zarúr hai, *wuh* apní zubán meṉ *síkhe;* aur *yih laṛká* aisí nekí kí tarbíyat *páwe*, ki Ḳhudá parastí kí ráh aur Masíhí chál *chale*, aur hamesha yád *rakhe* ki Baptismá hamáre iqrár ká ek namúna hai, aur us ke yih mạne haiṉ, ki ham apne Bachánewále Masíh ke namúna par chaleṉ, aur usí kí mánind ban jáweṉ; ki jis tarah wuh hamáre wáste muá, aur phir jí uṭhá, usí tarah ham ko jinhoṉ ne Baptismá páyá hai, cháhiye ki gunáh kí nisbat mareṉ, aur rástbází meṉ jíeṉ, aur apní tamám ḳharáb aur nafsání ḳhwáhishoṉ ko hamesha márte raheṉ, aur roz ba roz chál chalan kí sárí nekí aur díndárí meṉ áge baṛhte jáweṉ.—Ámín.

Tab wuh yih bhí kahe,

TUM ḳhabardár raho, ki *yih laṛká* jab ki Rasúloṉ ká ạqída aur Ḳhudáwand kí duạ́ aur dasoṉ hukm apní zubán meṉ suná *saktá hai*, aur is ke siwá Kalísyá ke sawál jawáb kí jo isí matlab ke wáste muqarrar huá hai, tạlím páí, to *wuh* dín par mustaqím hone ko Usqúf ke pás házir *kiyá jáwe.*

BÁLIGOṆ KE BAPTISMÁ KÁ DASTÚR,

JO KI ÁP JAWÁB DE SAKTE HAIṆ.

AI piyáro, is sabab se ki sab insán gunáh ke sáth peṭ meṇ paṛte aur paidá hote haiṇ, aur jo jism se paidá huá jism hai, aur we jo jismání haiṇ, Khudá ko rází nahíṇ kar sakte, balki gunáh meṇ zindagí guzránte, aur bahut sí khatáeṇ kiyá karte haiṇ; aur hamárá Naját Bakhshnewálá Masíh farmátá hai ki Khudá kí bádsháhat meṇ koí dákhil nahíṇ ho saktá, magar jab ki wuh pání aur Rúh-ul-Quds se phir kar paidá ho, aur nayá janam páwe: maiṇ tum se iltimás kartá huṇ, ki Khudá Báp ko hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se pukáro, ki wuh apní beshumár rahmat se *in ádmíoṇ* ko wuh niamat bakhshe, jo sarisht se hásil nahíṇ ho saktí, ki we pání aur Rúh-ul-Quds ká Baptismá pákar Masíh kí muqaddas Kalísyá meṇ shámil ho *jáweṇ*, aur us ke zinda azú ban *jáweṇ*.

Tab Qasís kahe,

Ham duá máṇgeṇ.

(Aur yahán sárí jamáat ghuṭne ṭeke.)

AI Qádir i Mutlaq aur hamesha ke Khudá, tú ne apní baṛí rahmat se Núh aur us ke gharáne ko pání meṇ halák hone se kishtí par bacháyá, aur apní qaum baní Isráel ko bhí lál samundar se sahíh salámat pár utár láyá, aur us se apne pák Baptismá kí nishání dí, aur Ardan nadí meṇ apne kamál azíz Beṭe Yesú Masíh ke Baptismá se pání ko gunáh ke rúhání dho ḍálne ke liye pák ṭhahráyá; ham terí minnat karte haiṇ ki tú apní behadd rahmatoṇ se *in* apne *bandoṇ* par mihr kí nazar kar; *un* ko Rúh-ul-Quds se dho

de aur pák kar; ki *we* tere qahr se riháí páke Masíhí Kalísyá kí kishtí meṇ jagah *páweṇ*, aur ímán meṇ mazbút aur ummed se k̤hushwaqt hoke aur muhabbat meṇ jaṛ pakaṛkar is dunyá ke dukh kí maujoṇ se aisá pár utar *jáweṇ* ki ák̤hir ko hamesha kí zindagí kí sarzamín ko *pahuṇcheṇ*, jaháṇ tere sáth abad tak bádsháhí *kareṇ*: hamáre K̤hudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—ÁMÍN.

AI Qádir i Mutlaq aur K̤hudá i báqí, muhtájoṇ ke hámí, aur un sab ke madadgár jo terí panáh meṇ á chhipte haiṇ, tú ímándároṇ kí zindagí aur murdoṇ kí qiymát hai; ham *in shak̤hsoṇ* ke wáste tujhe pukárte haiṇ, ki *we* tere pák Baptismá páne ke wáste ákar rúhání naí paidáish se apne gunáhoṇ kí muáfí hásil *kareṇ*. Ai K̤hudáwand, *un* ko qabúl kar, jis tarah tú ne apne piyáre Beṭe kí maṛifat waḍa kiyá hai, ki máṇgo tumheṇ milegá, ḍhúṇḍho tum páoge, khaṭkhaṭáo tumháre liye khol diyá jáegá: isí tarah ab ham ko jo máṇgte haiṇ de, hameṇ jo ḍhúṇḍhte haiṇ mile, hamáre wáste jo khaṭkhaṭáte haiṇ, darwáza khol; táki *ye shak̤hs* tere ásmání gusl kí dáimí barakat hásil *kareṇ*, aur us abadí bádsháhat meṇ jis ká tú ne hamáre K̤hudáwand Masíh ke wasíle se waḍa kiyá hai, *pahuṇcheṇ*.—ÁMÍN.

Tab jamáạt khaṛí ho jáwe aur Qasís kahe,

Injíl kí báteṇ suno, jo muqaddas Yúhanná ne tísre báb kí pahlí áyat se shurú karke likhí haiṇ.

FARÍSÍOṆ meṇ se ek shak̤hs Niqodímas nám Yahúdíoṇ ká ek sardár thá. Us ne rát ko Yesú ke pás ákar kahá, ki, Rabbí ham jánte haiṇ ki tú K̤hudá kí taraf se muạllim hoke áyá, kyuṇki koí shak̤hs ye muạjize jo tú dikhátá hai jab tak K̤hudá us ke sáth na ho nahíṇ dikhá saktá. Yesú ne jawáb dekar use kahá, maiṇ tujh se sach sach kahtá húṇ, agar koí sar i nau paidá na ho to wuh K̤hudá kí bádsháhat ko dekh nahíṇ saktá. Niqodímas ne use kahá, ádmí jab búṛhá ho gayá, to kyuṇkar paidá ho saktá hai? Kyá use yih qudrat hai ki dobára apní má ke pet meṇ dar áe, aur paidá howe? Yesú ne jawáb diyá, maiṇ tujh se sach sach kahtá huṇ, agar ádmí pání aur Rúh se

paidá na howe to wuh Khudá kí bádsháhat men dákhil ho nahín saktá. Jo jism se paidá huá jism hai, aur jo Rúh se paidá huá Rúh hai. Tajub na kar ki main ne tujhe kahá ki, tumhen sar i nau paidá honá zarúr hai. Hawá jidhar cháhtí hai chaltí hai, aur tú us kí áwáz suntá hai: par nahín jántá ki wuh kahán se átí aur kahán ko játí hai: har ek jo Rúh se paidá huá aisá hí hai.

Us ke bad wuh yih nasíhat sunáwe,

AI piyáro, is Injíl men tum hamáre Bachánewále Masíh ke munh kí báten sunte ho, ki jab tak ádmí pání aur Rúh se paidá na ho wuh Khudá kí bádsháhat men dákhil nahín ho saktá. Jis se tum is Sakramint ki barí zarúrat jahán amal men láne kí jagah hai daryáft kar sakte ho. Phir muqaddas Marqus kí Injíl ke ákhirí báb men bhí wuh báten likhi hain, jin se is dastúr ká bará fáida samjhá játá hai ki Áp ne ásmán par játe hue apne shágirdon ko farmáyá ki, tum tamám jahán men jáo, aur har ek makhlúq ke sámhne Injíl kí manádí karo, jo ki ímán látá aur Baptismá pátá hai naját hásil karegá, aur jo ímán nahín látá us par sazá ká hukm hogá. Isí tarah jab ki muqaddas Patras Rasúl ne Injíl kí manádí pahle kí, bahuton ke dil chhid gae, aur unhon ne us se aur báqí Rasúlon se púchhá, ki ai bháío, ham kyá karen? tab Patras ne unhen jawáb diyá ki tauba karo, aur har ek tum men se gunáh kí muáfí ke liye Baptismá le, ki tum Rúh-ul-Quds inám páoge. Is liye ki yih wada tum se aur tumháre larkon se hai, aur un sab se jo dúr hain, jitnon ko hamárá Khudáwand Khudá buláwegá. Aur kitní aur báton se unhen samjháyá aur kahá, tum apne taín is terhí qaum se bacháo, kyunki (jaise wuhí Rasúl dúsre maqám men gawáhí detá hai) Yesú Masíh ke jí uthne ke sabab Baptismá ab hamen bhí bachátá hai, (wuh to badan ká mail chhuráná nahín, balki nek níyatí se Khudá ko jawáb dená hai.) Pas tum shakk na rakho balki yaqín ke sáth ímán láo, ki wuh in ádmíon ko jo házir hain aur sachchí tauba karte o ímán ke sáth us pás áe hain, razámandí se qabúl karegá, un ke gunáh bakhshegá, aur unhen Rúh-ul-Quds ináyat farmáwegá, aur unhen hayát i abadí kí barakat degá, aur apní hamesha kí bádsháhat men sharík karegá.

Is wáste ham apne ásmání Báp ke nek iráde ko jo us ne apne Beṭe Yesú Masíh kí zubání *in shaḳhsoṇ* kí bábat záhir kiyá, jab yuṇ mán lete to ham ímándárí aur díndárí se us ká shukr kareṇ, aur kaheṇ,

AI Qádir i Mutlaq aur hamesha ke Ḳhudá, ásmání Báp, ham farotaní se terá shukr karte haiṇ, ki tú ne mihrbání farmáke apne fazl ke pahchánne aur apne par ímán láne kí taraf hameṇ buláyá hai; hamárí is pahchán ko baṛhá, aur hameṇ is ímán par hamesha mazbút rakh; apná Rúh-ul-Quds *in shaḳhsoṇ* ko baḳhsh, ki *we* nae sir se paidá *hoṇ*, aur hamesha kí naját ke wáris ban *jáweṇ*; hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke wasíle se, jo tere aur Rúh-ul-Quds ke sáth ab aur hamesha zinda aur saltanat kartá hai.—Ámín.

Tab Qasís un shaḳhsoṇ ko, jo Baptismá ke wáste áe haiṇ, yuṇ kahe,

AI baṛe piyáro, jo yaháṇ pák Baptismá páne kí árzú par áe ho, tum ne suná hai, ki is jamáạt ne kaisí duạ́ máṇgí, ki hamárá Ḳhudáwand Yesú Masíh tawajjúh farmáke tum ko qabúl kare, aur barakat dewe, tum ko tumháre gunáhoṇ se ḳhalásí baḳhshe, tum ko ásmán kí bádsháhat aur hamesha kí zindagí ịnáyat farmáwe. Tum ne yih bhí suná hai, ki hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ne apne Muqaddas Kalám meṇ in sab chízoṇ ká, jin ke wáste ham ne duạ́ máṇgí hai, dene ká wạda kiyá hai; wuh to áp yaqínan yih wạda yád rakhegá aur púrá karegá.

Is liye Masíh ke aise wạde ke bạd tum ko bhí zarúr hai ki apní bábat apne in gawáhoṇ, aur is sárí jamáạt ke sámhne ímán ke rú se wạda karo, ki Shaitán aur us ke sab kámoṇ ko tum tark karoge, aur Ḳhudá ke Muqaddas Kalám par hamesha ịatiqád rakhoge, aur us ke hukmoṇ ke tábị rahoge.

Tab Qasís har ek se, jis ko Baptismá dená hai, ye sawál kare,

Sawál.

KYÁ Shaitán aur us ke sab kámoṇ ko, aur dunyá kí behúda shan o shaukat ko, us ke tamám lálach samet,

aur jism kí nafsání ḳhwáhishoṇ ko tú aisá tark kartá hai, ki un kí pairawí na karegá, aur na un ke band meṇ rahegá?

Jawáb.—Maiṇ un sab ko tark kartá huṇ.

Sawál.

KYÁ Ḳhudá Qádir i Mutlaq Báp par, jo ásmán aur zamín ká Banánewálá hai, tú iạtiqád rakhtá hai? Aur us ke eklaute Beṭe hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh par, aur ki wuh Rúh-ul-Quds se peṭ meṇ paṛá, kuṇwárí Mariyam se paidá huá, Pantús Pilátús kí hukúmat meṇ us ne dukh uṭháyá, salíb par khaiṇchá gayá, mar gayá, aur dafn huá, aur ạlam i arwáh meṇ já utrá, tísre din murdoṇ meṇ se jí uṭhá, ásmán par chaṛh gayá, aur Ḳhudá Báp Qádir i Mutlaq ke dahne háth baiṭhá hai, jahán se wuh dunyá ke áḳhir zindoṇ aur murdoṇ ká insáf karne ko phir áwegá?

Tú iạtiqád rakhtá hai Rúh-ul-Quds par, pák Kalísyá i jámi par, muqaddasoṇ kí rífáqat, gunáhoṇ kí muạfí, jism ke jí uṭhne aur marne ke bạd hamesha kí zindagí par?

Jawáb.—In sab par maiṇ púrá iạtiqád rakhtá huṇ.

Sawál.

KYÁ tú is iạtiqád par Baptismá cháhtá hai?

Jawáb.—Yih merí árzú hai.

Sawál.

KYÁ tú farmánbardárí ke sáth Ḳhudá kí pák marzí aur hukmoṇ ko bajá láegá, aur ụmr bhar un ke muwáfiq chalegá?

Jawáb.—Háṇ, Ḳhudá kí madad pákar koshish karuṇgá, ki isí tarah chaluṇ.

Tab Qasís kahe:

AI mihrbán Ḳhudá yih baḳhsh, ki puráná ádam *in shaḳhsoṇ* meṇ aisá gáṛá jáwe, ki *un* meṇ nayá ádmí jí uṭhe.—ÁMÍN.

Yih bakhsh, ki *un* kí sab jismání khwáhisheṇ mar jáweṇ, aur sab báteṇ jo Rúh se iláqa rakhtí haiṇ, *un* meṇ zinda hoṇ aur baṛheṇ.—ÁMÍN.

Yih bakhsh, ki aisí quwat aur qudrat hásil *kareṇ*, ki Shaitán aur dunyá aur jism par gálib *áweṇ* aur fath *páweṇ*. —ÁMÍN.

Yih bakhsh, ki ye jo ab hamáre uhda aur khidmat se terí nazr kiye játe haiṇ bihishtí kho se árásta ho jáweṇ, aur hamesha ká ajr páweṇ, tere rahm se, Ai mubárak Khudáwand Khudá, jo abad tak zinda aur sab chízoṇ par hukúmat kartá hai.—ÁMÍN.

AI Qádir i Mutlaq aur hamesha ke zinda Khudá, jis ke kamál azíz Beṭe Yesú Masíh ne hamáre gunáhoṇ kí muáfí ke liye apne beshqímat pahlú se pání aur lahú bhí baháyá, aur apne shágirdoṇ ko farmáyá, ki jáke sab qaumoṇ ko sikháweṇ, aur Báp aur Beṭe aur Rúh-ul-Quds ke nám par unheṇ Baptismá deweṇ; ham terí minnat karte haiṇ ki apní is jamáat kí darkhwástoṇ par mutawajjih ho, gunáh ke rúhání gusl ke liye is pání ko pák kar, aur yih bakhsh ki *ye ádmí*, jo ab us meṇ Baptismá páyá *cháhte haiṇ*, tere fazl se mamúr ho *jáweṇ*, aur tere ímándár aur barguzide farzandoṇ ke shumár meṇ hamesha *raheṇ*; hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—ÁMÍN.

Tab Qasís har shakhs ká jo Baptismá ke wáste áyá hai, dahná háth pakaṛke mauqa se Mustabag ke pás apní ráe ke muwáfiq láke dharam Báp o dharam Má se nám púchhe, aur tab use pání meṇ ḍubáwe, yá us par pání ḍále aur kahe,

Fuláne maiṇ tujhe Báp aur Beṭe aur Rúh-ul-Quds ke nám par Baptismá detá huṇ.—ÁMÍN.

Tab Qasís kahe,

HAM is shakhs ko Masíhí jamáat ke galle meṇ shámil karte haiṇ* aur us par salíbí khatt is bát ká nishán khaiṇchte haiṇ, ki áge ko Masíh i Maslúb par iatiqád rakhne ke iqrár se wuh na sharmáwe, aur us ke jhanḍe tale gunáh aur dunyá aur

*Is jagah Qasís us shakhs ke máthe par salíbí súrat khaiṇche.

Shaitán se mardána laṛe, aur jíte dam tak Masíh ká wafádár sipáhí aur ḳhidmatguzár *baná* rahe.—Ámín.

Tab Qasís kahe,

Ai piyáre bháío, azbaski *in shaḳhsoṇ* ne nayá janam páyá, aur Masíhí Kalísyá ke badan men paiwand *hue*, ab in niạmatoṇ par Ḳhudá Qádir i Mutlaq ká shukr kareṇ, aur ek dil hoke us se duạ́ máṇgeṇ ki *we* apní báqí ụmr is tarah *káṭeṇ* jaisá ki ab *us* ká shurụ́ huá.

Tab sab ghuṭne ṭek ke Ḳhudáwand kí duạ́ paṛheṇ.

Ai hamáre Báp, jo ásmán par hai, tere nám kí taqdís howe. Terí bádsháhat áwe. Terí marzí jaisí ásmán par hai, zamín par bhí howe. Hamáre roz kí roṭí áj hameṇ de. Aur jis tarah ki ham apne taqsírwároṇ ko muạ́f karte haiṇ, tú hamárí taqsíreṇ muạ́f kar. Aur hameṇ imtihán meṇ na ḍál, balki burái se bachá.—Ámín.

Ai ásmání Báp, ham farotaní se terá shukr karte haiṇ, ki tú ne mihrbání farmáke apne fazl ke pahchánne aur apne par ímán láne kí taraf hameṇ buláyá hai; hamárí is pahchán ko baṛhá, aur hameṇ is ímán par hamesha mazbút rakh, apná Rúh-ul-Quds *in shaḳhsoṇ* ko baḳhsh, ki *we* hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se sar i nau paidá hokar aur hamesha kí naját ke wáris ṭhaharkar tere bande bane *raheṇ*, aur tere wạde tak *pahuṇcheṇ;* usí tere Beṭe hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se, jo usí Rúh-ul-Quds kí yagánagat meṇ tere sáth sadá zinda aur saltanat kartá hai.—Ámín.

Nasíhat.

Chunki *in ádmíoṇ* ne tumháre rúbarú yih wạda kiyá hai, ki Shaitán aur us ke sab kámoṇ ko tark *kareṇge,* aur Ḳhudá par iạtiqád *rakheṇge,* aur us kí bandagí karte *raheṇge;* pas tum yád rakho ki tum par wájib o lázim hai, ki *un* ko yád diláyá karo, ki kaisá baṛá wạda, níyat aur iqrár *unhoṇ* ne yaháṇ is jamáạt ke sámhne ḳhusúsan tumháre sámhne ki *un* ke chune hue gawáh ho, kiyá hai, aur tum ko yih bhí lázim hai, ki *unheṇ* ubhárá karo, ki we baṛí koshish karke Ḳhudá ke Kalám i Muqaddas kí sahíh tạlím

hásil *kareṇ;* táki niạmat aur hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh kí pahchán meṇ taraqqí *kareṇ*, aur ímándárí, nekokárí aur parhezgárí ke sáth is jahán i guzrán meṇ zindagání *guzáreṇ*.

Tab un kí taraf jinhoṇ ne bilfiạl baptismá páyá, wuh rujú hokar kahe

AUR tum par bhí ki ab Baptismá ke sabab Masíh ká jáma pahin liye ho wájib o lázim hai, ki Yesú Masíh par ímán láne se Ḳhudá ke aur núr ke farzand ṭhaharkar aisí chál chalo, ki jaisí tumhárí Masíhí dạwat aur núr ke farzandoṇ ko munásib hai; aur hamesha yád rakho, ki Baptismá hamáre iqrár ká ek namúna hai, aur us ke yih mạne haiṇ, ki ham apne Naját Denewále Masíh ke namúna par chaleṇ, aur usí kí mánind ban jáweṇ; ki jis tarah wuh hamáre wáste muá, aur phir jí uṭhá, usí tarah ham ko jinhoṇ ne Baptismá páyá hai, cháhiye ki gunáh kí nisbat mareṇ, aur rástbází meṇ jíeṇ, aur apní ḳharáb aur nafsání ḳhwáhishoṇ ko hamesha dabáte raheṇ, aur roz baroz zindagání kí tamám nekí aur díndárí meṇ áge baṛhte jáweṇ.

SAWÁL O JAWÁB,

YẠNE

TẠLÍM O TALQÍN.

Jis ká síkhná Usqúf ke háth rakhne se pahle har kisí ko lázim hai.

Sawál.—Tumhárá nám kyá hai?

Jawáb.—Fuláná yá Fuláni.

Sawál.—Tumhárá yih nám kis ne rakhá?

Jawáb.—Mere dharam Báp aur dharam Má ne mere Baptismá páte waqt; jis se maiṇ Masíh ká ek ạzú, Ḳhudá ká farzand aur ásmán kí bádsháhat ká wáris ṭhahráyá gayá.

Sawál.—Tumháre dharam Báp aur dharam Má ne us waqt tumháre liye kyá kiyá?

Jawáb.—Unhoṇ ne mere nám par tín bát ká wạda aur iqrár kiyá; pahle yih, ki Shaitán aur us ke sab kámoṇ aur is ḳharáb dunyá kí behúda shán o shaukat aur jism kí sab nafsání ḳhwáhishoṇ ko maiṇ tark karuṇ; dúsre yih, ki maiṇ Masíhí dín ke sab ạqídoṇ par iạtiqád rakhuṇ; aur tísre yih, ki Ḳhudá kí pák marzí aur hukmoṇ ko maiṇ bajá láuṇ aur zindagí bhar unhíṇ par chaluṇ.

Sawál.—Kyá tú samajhtá hai ki tujh ko aisá iạtiqád rakhná aur ạmal karná zarúr hai, jaisá unhoṇ ne tere wáste wạda kiyá?

Jawáb.—Háṇ albatta; aur Ḳhudá madad kare, to aisá hí karuṇgá. Aur maiṇ dil se apne ásmání Báp ká shukr kartá huṇ, ki us ne hamáre Naját Baḳhshnewále Yesụ́ Masíh ke wasíle se is naját ke martaba ko mujhe pahuṇcháyá; aur Ḳhudá se duạ́ máṇgtá huṇ, ki mujh par wuh apná fazl rakhe táki jíte dam tak isí hálat meṇ rahuṇ.

Sawál.—Apne ạqíde kí báteṇ suná?

Jawáb.

MAIṆ iạtiqád rakhtá huṇ, Ḳhudá Qádir i Mutlaq Báp par, jo ásmán aur zamín ká paidá karnewála hai.

Aur us ke eklaute Beṭe hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh par, jo Rúl-ul-Quds se peṭ meṇ paṛá, kuṇwárí Mariyam se paidá huá, Pantús Pilátús kí hukúmat meṇ dukh uṭháyá, salíb par khaiṇchá gayá, mar gayá, aur dafn huá, aur ạ́lam i arwáh meṇ já utrá, tísre din murdoṇ meṇ se jí uṭhá, ásmán par chaṛh gayá, aur Ḳhudá Báp Qádir i Mutlaq ke dahne háth baiṭhá hai, jaháṇ se wuh zindoṇ aur murdoṇ ká insáf karne ko áwegá.

Maiṇ iạtiqád rakhtá huṇ Rúh-ul-Quds par, pák Kalísyá i jámị par, muqaddasoṇ kí rifáqat, gunáhoṇ kí muạ́fí, jism ke jí uṭhne aur hamesha kí zindagí par.—ÁMÍN.

Sawál.—Tú apne is ạqíde kí báton se ḳhásskar kyá síkhtá hai?

Jawáb.—Pahle yih síkhtá hun, ki Ḳhudá Báp par jis ne mujhe aur sáre jahán ko paidá kiyá iạtiqád rakhuṇ.

Dúsre yih, ki Ḳhudá Beṭe par jo mere aur sab insán ke wáste kafára huá iạtiqád rakhuṇ.

Tísre yih, ki Ḳhudá Rúh-ul-Quds par jo mujhe aur Ḳhudá ke sab chune hue logoṇ ko pák kartá hai iạtiqád rakhuṇ.

Sawál.—Tum ne kahá ki tumháre dharam Báp aur dharam Má ne tumhárí bábat wạda kiyá thá, ki tum Ḳhudá ke hukmoṇ ko bajá láoge; bhalá batáo to we kitne haiṇ?

Jawáb.—Das.

Sawál.—Kaun se?

Jawáb.

WUHÍ, jo Ḳhudá ne Ḳhurúj ke bíswen báb men farmáyá, ki maiṇ Ḳhudáwand terá Ḳhudá huṇ, jo tujhe Misr kí sarzamín aur bandíḳháne se nikál láyá.

1.—Tú mere sámhne kisí dúsre ko Ḳhudá na jánná.

2.—Tú apne liye koí taráshí huí múrat, aur kisí chíz kí súrat, jo úpar ásmán par, yá níche zamín par, yá pání meṇ jo zamín ke tale hai, na banáná: Tú un ke sámhne jhuk na jáná, aur un kí bandagí na karná; kyuṇki maiṇ Ḳhudáwand terá Ḳhudá gaiyúr Ḳhudá huṇ, aur Bápdádoṇ kí badíoṇ kí sazá un ke laṛkoṇ ko, jo mujh se kína rakhte haiṇ, tísrí chauthí pusht tak detá huṇ; aur un meṇ se hazároṇ par, jo mujh se muhabbat rakhte, aur mere hukmoṇ ko bajá láte haiṇ rahm kartá huṇ.

3.—Ḳhudáwand apne Ḳhudá ká nám tú bejá na lená; kyuṇki Ḳhudáwand us ko begunáh na ṭhahráwegá jo us ká nám bejá letá hai.

4.—Tú sabt ke din ko muqaddas jánkar yád rakhná; chha din tú mihnat aur apná sab kár o bár karná; lekin

sátwáṇ din Ḳhudáwand tere Ḳhudá ká sabt hai: us meṇ kuchh kám na karná, na tú, na terá beṭá, na terí beṭí, na terá ḳhádim, na terí ḳhádima, na tere chárpáe, aur na begáne jo tere darwáze ke andar hai; kyuṇki chha din meṇ Ḳhudáwand ne ásmán, aur zamín, aur daryá, aur jo kuchh un meṇ hai banáyá, aur sátweṇ din farágat kí: is wáste Ḳhudáwand ne sátweṇ din ko mubárak kiyá, aur use muqaddas ṭhahráyá.

5.—Tú apní Má aur Báp kí ịzzat karná: táki terí ụmr zamín par, jo Ḳhudáwand tere Ḳhudá ne tujhe dí hai, daráz howe.

6.—Tú ḳhún na karná.

7.—Tú ziná na karná.

8.—Tú chorí na karná.

9.—Tú apne hamsáe par jhúṭhí gawáhí na dená.

10.—Tú apne hamsáe ke ghar ká lálach na karná; tú apne hamsáe kí jorú ká lálach na karná, na us ke ḳhádim, na us kí ḳhádima, na us ke bail, na us ke gadhe, na aur kisí chíz ká, jo us kí hai.

Sawál.—Tú in hukmoṇ se ḳhásskar kyá síkhtá hai?

Jawáb.—Maiṇ do bát síkhtá huṇ; pahlí apne par Ḳhudá ká haqq, dúsrí apne par hamsáe ká haqq.

Sawál.—Ḳhudá ká haqq tujh par kyá hai?

Jawáb.—Mujh par Ḳhudá ká haqq yih hai, us par ịatiqád rakhná, us se ḍarte rahná, aur apne sáre dil, apní sárí samajh, apní sárí ján, aur apní sárí táqat se us se muhabbat rakhná; us kí parastish karná, us ká shukr bhejná, us par apná púrá bharosá rakhná, use pukárá karná, us ke pák nám aur kalám ká adab bajá láná, aur tamám ụmr dil se us kí bandagí karte rahná.

Sawál.—Hamsáe ká haqq tujh par kyá hai?

Jawáb.—Hamsáe ká haqq mujh par yih hai, use aisí ạzíz rakhná jaisá apne taíṇ, aur sab ádmíoṇ se wuh sulúk

karná jo maiṇ cháhtá huṇ ki we mujh se kareṇ, apne Má Báp kí muhabbat, ịzzat aur madadgárí karná, Malika aur un sab kí jo us kí taraf se hukúmat rakhte haiṇ, ịzzat aur farmánbardárí karná, apne sab hákimoṇ, sikhlánewáloṇ, dín ke ustádoṇ, aur ḳháwindoṇ ke tábị rahná; jo mujh se martaba meṇ baṛhkar haiṇ, un ká adab aur liház rakhná; kisí ko na qaul na fiạl se dukh pahuṇcháná; apne tamám kár o bár meṇ sachchá aur rástbáz rahná; apne dil meṇ kína aur dushmaní ko jagah na dená; apne háthoṇ ko chorí chahárí se aur apní zubán ko burá kahne, jhúṭh bolne, aur tuhmat lagáne se báz rakhná; apne badan ko parhezgárí, hoshyárí aur pákízagí se rakhná; kisí ke mál ká lálach aur ḳhwáhish na karná; balki yih síkhná aur koshish karná, ki wajah halál se apní rozí paidá karuṇ, aur jis hálat meṇ mujhe rakhná Ḳhudá ko manzúr ho, us meṇ jo kuchh mujh par farz aur wájib ho use adá kiyá karuṇ.

Sawál.—Mere piyáre laṛke ján rakh, ki tú áp se in bátoṇ ko ạmal meṇ nahíṇ lá saktá, aur na Ḳhudá ke hukmoṇ par chal saktá, aur na us kí bandagí kar saktá hai, magar us ke ạin fazl se; jis ke wáste tujhe zarúr hai ki bilánága koshish se duạ́ máṇgá kare; pas maiṇ sunúṇ to Ḳhudáwand kí duạ́ tujhe yád hai?

Jawáb.

AI hamáre Báp, jo ásmán par hai, tere nám kí taqdís howe. Terí bádsháhat áwe. Terí marzí jaisí ásmán par hai, zamín par bhí howe. Hamáre roz kí rotí áj hameṇ de. Aur jis tarah ki ham apne taqsírwároṇ ko muạ́f karte haiṇ, tú hamárí taqsíreṇ muạ́f kar. Aur hameṇ imtihán meṇ na ḍál, balki buráí se bachá.—Ámín.

Sawál.—Is duạ́ meṇ tú Ḳhudá se kyá máṇgtá hai?

Jawáb.—Maiṇ apne Ḳhudáwand Ḳhudá se jo hamárá ásmání Báp, aur sab ḳhúbíoṇ ká baḳhshnewálá hai, yih máṇgtá huṇ, ki wuh mujh par, aur sab logoṇ par, apná fazl kare, ki jaisí hameṇ cháhiye waisí ham us kí ịbádat kareṇ, us kí ḳhidmat bajá láweṇ, aur us ke tábị raheṇ; aur maiṇ Ḳhudá se máṇgtá huṇ, ki hamáre jism aur ján

ke liye jo kuchh zarúr hai wuh hameṇ diyá kare, aur ham par mihrbán rahe, aur hamáre gunáh bakhsh de, aur mihrbání se sab tarah ke rúhání o jismání khatroṇ se hameṇ bacháe rakhe, aur panáh dewe, aur har tarah ke gunáh aur burái, aur hamáre rúhání dushman aur hamesha kí maut se hamárí hifázat kare; aur mujhe ummed hai, ki wuh apne rahm aur karam se hamáre Khudáwand Yesú Masíh ke wasíle aisá hí karegá; aur is liye maiṇ ÁMÍN kahtá huṇ, yaṇe aisá hí ho.

Sawál.

Masíh ne apní Kalísyá meṇ kitní Sákramint muqarrar kí haiṇ?

Jawáb.—Do hí, yaṇe Baptismá aur Ashá i Rabbání, ki jaháṇ ho sake naját ke liye zarúr haiṇ.

Sawál.—Sákramint se kyá murád hai?

Jawáb.—Us se yih murád hai, ki wuh bátiní aur rúhání fazl ká jo ham ko miltá, ek záhirí nishán hai, ki dekhne meṇ átá, jise Masíh ne áp muqarrar kiyá, ki wuh hamáre liye us fazl páne ká ek wasíla aur hamáre yaqín ke wáste us ká ek rihn ho.

Sawál.—Sákramint ke kai juz haiṇ?

Jawáb.—Do; ek to záhirí nishán jo dekhne meṇ átá dúsrá bátiní rúhání fazl.

Sawál.—Baptismá ká sámán yá us ká záhirí nishán jo dekhne meṇ átá kyá hai?

Jawáb.—Pání; jis se ádmí Báp aur Beṭe aur Rúh-ul-Quds ke nám par Baptismá pátá hai.

Sawál.—Bátiní rúhání fazl kyá hai?

Jawáb.—Gunáh kí nisbat marná, aur rásbází kí nisbat sar i nau paidá honá; ki ham jo sarisht se gunáh meṇ paidá hoke qahr ke farzand the, us ke sabab fazl ke farzand ṭhaharte haiṇ.

Sawál.—Un ko jo Baptismá páyá cháhte haiṇ kyá kyá zarúr hai?

Jawáb.—Tauba, jis se we gunáh ko tark karte haiṇ; aur ímán jis se Khudá ke un wạdoṇ par jo is Sákramint meṇ un se kiye gae iạtiqád mazbút rakhte haiṇ.

Sawál.—Phir nanhe bachche kis wáste Baptismá páte haiṇ, kyuṇki we to apne bachpan ke sabab ye báteṇ bajá nahíṇ lá sakte?

Jawáb.—Is wáste ki we apne záminoṇ kí mạrifat un bátoṇ ká iqrár karte haiṇ; aur siyáne hone par unheṇ us iqrár ká púrá karná zarúr hotá hai.

Sawál.—Ashá i Rabbání kí Sákramint kis wáste muqarrar huí?

Jawáb.—Us qurbání kí hamesha kí yádgárí ke wáste jo Masíh kí maut se huí, aur un fáidoṇ ke wáste jo us ke sabab se hameṇ hásil hote haiṇ.

Sawál.—Ashá i Rabbání ká záhirí juz yá nishán kyá hai?

Jawáb.—Roṭí aur wain, jis ke kháne píne ká Khudáwand ne hukm kiyá.

Sawál.—Bátiní juz yá wuh chíz jis ke ye nishán ṭhahráe gae kyá hai?

Jawáb.—Masíh ká badan aur lahú, jise Ashá i Rabbání meṇ ímándár filhaqíqat aur beshakk lete aur hásil karte haiṇ.

Sawál.—Hameṇ us se kyá fáide milte haiṇ?

Jawáb.—Hamárí rúheṇ Masíh ke badan aur lahú se mazbút aur tází hotí haiṇ, jaisá ki hamárá badan roṭí aur wain se.

Sawál.—Ashá i Rabbání meṇ, jo sharík huá cháhte haiṇ, unheṇ kyá kyá zarúr hai?

Jawáb.—Yih ki áyá we áp ko ázmáke apne pichhle gunáhoṇ se sachchí tauba karte, aur naí chál chalne ká mazbút iráda rakhte, aur Masíh ke wasíle Khudá ke rahm par zinda ímán rakhte, aur shukrguzárí se us kí maut ko yád aur sab ádmíoṇ se muhabbat rakhte haiṇ, yá nahíṇ.

DÍN PAR MUSTAQÍM HONE KÍ

TARTÍB,

YÁ HÁTH RAHKNE KÍ,

Un par jo Baptismá páke báliġ hue haiṇ.

Roz i mustaqím ko we sab jinheṉ dín par mustaqím honá hai Usqúf ke sámhne házir kiye jáweṉ, aur mauqa se khaṛe raheṉ, tab wuh yá koí dúsrá Ḳhádim-ud-dín jise wuh ṭhahráwe is díbája ko paṛhe.

IS maqsad par ki háth rakhne ke dastúr se us ke ạmal meṇ lánewále ziyádatar fáida uṭháweṇ, ahl i Kalísyá ne is hukm ká muqarrar karná munásib jáná, ki áge ko us ke siwá kisí par háth na rakhá jáwe, jo ki mazhab ká ạqída Ḳhudáwand kí duạ́ aur dasoṇ hukm suná sake; aur un sawáloṇ ká jawáb bhí de sake, jo sawál o jawáb kí chhoṭí sí kitáb meṇ likhe haiṇ; aur is hukm ká bajá láná bahut hí munásib hai; táki jo laṛke ab jawání ko pahuṇche aur unhoṇ ne mạlúm kiyá hai ki un ke dharam Báp aur dharam Má ne Baptismá ke waqt un ke liye kyá kyá wạde kiye the, ḳhud apní zubání aur ḳhushí se Kalísyá ke rúbarú barmalá unheṇ sábit aur mazbút kareṇ, aur wạda bhí kareṇ, ki we Ḳhudá ke fazl se hamesha is kí koshish meṇ raheṇge ki un bátoṇ ko jin ká unhoṇ ne ạpní ḳhushí o razá se iqrár kiyá dil kí sachchái se kareṇ.

[Aur Kalísyá ne yih bhí munásib samajhke ṭhahráyá hai, ki har ek ádmí jis ne bálig hoke Baptismá páyá hai, apne baptismá ke bạd jitní jaldí ho sake Bishap ke háth se dín par mustaqím kiyá jáwe, táki pák rifáqat meṇ wuh shámil hone ke qábil ho.]

Tab Usqúf kahe,

TUM yahán Khudá aur is jamáat ke sámhne wuh bará wada aur iqrár jo tumháre Baptismá ke waqt tumháre nám se kiyá gayá thá, dobára karte, aur use khud mán lete aur mazbút karte ho; aur iqrár karte ho, ki un sab báton par jo tumháre dharam Báp aur dharam Má ne us waqt tumháre wáste wade kiye, yá ki tum ne khud apne zimme lí thín, iatiqád rakhná aur amal karná tum par farz hai?

Har ek buland áwáz se jawáb de,

Main iqrár kartá (yá kartí) hun.

Usqúf.—Hamárí madad Khudáwand ke nám se hai.
Jawáb.—Jis ne ásmán aur zamín ko banáyá.
Usqúf.—Khudáwand ká nám mubárak hújiyo.
Jawáb.—Ab se hamesha tak.
Usqúf.—Khudáwand hamárí duáen sun.
Jawáb.—Aur hamárí faryád tere pás pahunche.
Usqúf.—Ham duá mángen.

AI Qádir i Mutlaq aur hamesha ke zinda Khudá, tú ne mihrbání karke apne in bandon ko pání aur Rúh-ul-Quds se sar i nau paidá kiyá, aur un ke sáre gunáh un ko muáf kar diye hain; Ai Khudáwand ham terí minnat karte hain ki Rúh-ul-Quds Tasallí Denewále se unhen mazbút kar, aur har roz apne fazl kí gúnágún niamaton kí, (yane) aql aur fahm kí niamat; hikmat aur rúhání quwat kí niamat; dánái aur sachchí díndárí kí niamat kí taraqqí unhen roz baroz diyá kar, aur Ai Khudáwand, apne pák khauf kí niamat se unhen ab aur hamesha ko mamúr kar rakh.—ÁMÍN.

Tab Usqúf ke sámhne sab ghutne teken aur wuh har ek ke sir par judá judá apná háth rakhe aur kahe,

AI Khudáwand, apne ásmání fazl se apne is larke (yá apne is bande) kí hifázat kar, ki wuh hamesha ko terá hí baná rahe; aur roz baroz tere Rúh-ul-Quds ká fazl

us par ziyáda hotá jáwe, jab tak ki terí hamesha kí bádsháhat ko á pahuṇche.—A'MÍN.

Tab Usqúf kahe,

Ḳhudáwand tumháre sáth ho.

Jawáb.—Aur terí rúh ke sáth.

Phir sab ghuṭne ṭekeṇ, aur Usqúf kahe,

Ham duạ́ máṇgeṇ.

AI hamáre Báp, jo ásmán par hai, tere nám kí taqdís howe. Terí bádsháhat áwe. Terí marzí jaisí ásmán par hai, zamín par bhí howe. Hamáre roz kí roṭí áj hameṇ de. Aur jis tarah ki ham apne taqsírwároṇ ko muạ́f karte haiṇ, tú hamárí taqsíreṇ muạ́f kar. Aur hameṇ imtihán meṇ na ḍál, balki burái se bachá.—A'MÍN.

Aur yih duạ́.

AI Qádir i Mutlaq aur hamesha ke zinda Ḳhudá, tú ham meṇ wuh asar baḳhshtá hai, ki un chízoṇ ká iráda kareṇ, aur unheṇ ạmal meṇ bhí láweṇ, jo terí Ḳhudáí kí dargáh meṇ achchhí aur pasandída haiṇ; ham ạ́jizí se in tere bandoṇ ke liye iltimás karte haiṇ, ki jin par ham ne tere muqaddas rasúloṇ ke dastúr bamujib ab apne háth rakhe haiṇ, táki is isháre se un ko yaqín ho, ki tú un par mutawajjih aur kamál mihrbán hai. Ham terí minnat karte haiṇ, ki terá pidrána háth hamesha un par rahe; terá Rúh-ul-Quds sadá un ke sáth howe; aur tere kalám ke jánne aur us ko ạmal meṇ láne kí aisí hidáyat kare ki áḳhir ko we hamesha kí zindagí hásil kareṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se, jo tere aur Rúh-ul-Quds ke sáth sadá ek Ḳhudá abad tak jítá aur saltanat kartá hai.—A'MÍN.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudáwand aur hamesha ke Ḳhudá, ham terí minnat karte haiṇ, mihrbání se hamáre ján o tan ko apní sharíạt kí ráh par chalne aur apne farmáne ke muwáfiq ạmal karne kí hidáyat farmá, pákíza baná; aur

tábịdár thahrá, táki ham terí kamál qudrat kí nigahbání se yahán̤ aur hamesha ko jism aur Rúh ke sáth salámat rahen̤ ; hamáre Ḳhudáwand aur Naját Denewále Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Tab Usqúf yun̤ barakat ká kalima farmáwe, ki

KHUDÁ Qádir i Mutlaq Báp, Beṭe aur Rúh-ul-Quds kí barakat tum par ho, aur hamesha tumháre sáth rahe.—Ámín.
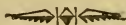
NIKÁH KÍ TARTÍB.
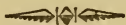
Pahle zarúr hai, ki Kalísyá ke darmiyán jude jude tín Itwár ko Fajr kí namáz ke waqt yá (agar Fajr kí namáz na ho to) Shám kí namáz ke waqt dúsre wird ke bạd fauran nikáh kí pukár kar dí jáwe, aur Ḳhádim-ud-dín dastúr ke muwáfiq kahe,

MAIN̤ *fuláne* Mauzạ ke *fuláne* aur *fuláne* Mauzạ kí *fulání* ke nikáh kí pukár kar detá hun̤. Agar tum men̤ kisí ko koí sabab yá muzáhamat kí mạqúl wajah mạlúm ho jis se in donon̤ men̤ pák nikáh ká bán̤dhná durust na howe, to cháhiye ki tum us ká bayán karo. Yih sawál ká pahlá (dúsrá yá tísrá) martaba hai.

Aur agar we jinká ápas men̤ byáh huá cháhtá hai, jude jude Mauzạ men̤ rahte hon̤, to donon̤ Mauzạ men̤ un ke nikáh kí pukár kar dí jáwe, aur ek Mauzạ ká Ḳhádim-ud-dín un ká nikáh na bándhe, magar jab tak ki dúsre Mauzạ ke Ḳhádim-ud-dín se un ke nikáh ke tín martaba pukár dene ki sanad na mile.

Jin ká byáh honewálá howe, nikáh ke muqarrarí waqt men̤ apne doston̤ aur paṛosíon̤ ke sáth Kalísyá men̤ áwen̤, aur wahán̤ mard dahne aur ạurat báín̤ taraf báham khaṛe rahen̤, tab Qasís kahe.

AZÍZO, Ḳhudá ke huzúr aur is jamáạt ke rúbarú ham jamạ hue hain̤, ki is mard aur is ạurat ká pák nikáh bándhen̤ ; aur yih ịzzat ká muqaddama hai, jise Ḳhudá ne insán kí begunáhí kí hálat men̤ muqarrar kiyá, aur is poshída yagánagat ko ki Masíh aur us kí Kalísyá ke darmiyán hai ham par záhir kartá hai. Aur is pạk muqad-

dame ko Masíh ne apne sámhne hí Qáná ke bích, jo Jalíl ke mulk meṇ hai, apná pahlá muạjiza dikhákar raunaq aur zínat baḳhshí: aur muqaddas Pulús us kí tạríf kartá hai, ki sab ádmíoṇ ko nikáh karná ụmda kám hai: aur is liye na cháhiye ki koí shaḳhs ḳhwáhish i nafsání aur shahwatrání ke liye, jánwaroṇ kí tarah, jinheṇ ạql o samajh nahíṇ, besaláh aur liház ke shoḳhí se is ká qasd yá ise iḳhtiyár kare, balki adab, hoshyárí, saláhkárí, parhezgárí, aur Ḳhudá ke ḳhauf ke sáth, aur nikáh ke muqarrar hone kí wajahoṇ ko baḳhúbí ḳhiyál kare.

Pahle, wuh is liye muqarrar huá, ki aulád paidá hoke Ḳhudáwand ke ḳhauf aur tarbiyat meṇ parwarish páweṇ, aur us ke pák nám kí buzurgí howe.

Dúsre, gunáh se bachne aur ziná se báz rahne ke liye yih muqarrar huá, táki jin ko zabt kí táqat nahíṇ, byáh kareṇ, aur apne taíṇ Masíh ke badan ke beạib ạzú baná rakheṇ.

Tísre, yih is liye muqarrar huá, ki do tarfa mel, madad, aur árám hásil ho, jo ki dukh sukh meṇ ek ko dúsre se milná lázim hai.

Is pák dastúr par ab yih do shaḳhs jo házir haiṇ ạmal karne ko áe haiṇ. Pas agar koí ádmí kuchh mạqúl sabab batlá sake, jis se in donoṇ ká nikáh sharíạt ke rú se nahíṇ ho saktá hai, to ab bol uṭhe, nahíṇ to áge hamesha ko chupká rahe.

Aur un kí taraf jinkí shádí hotí hai, muḳhátib hoke yuṇ kahe.

MAIṆ tum donoṇ ko tákíd aur hukm kartá huṇ, chunánchi tum ạdálat ke ḳhaufnák din meṇ, jab sab ke dil ke bhed khul jáeṇge, jawáb doge, ki agar tum donoṇ meṇ se koí kuchh muzáhamat kí wajah jántá ho, jis se tumhárá ápas meṇ nikáh bándhná sharíạt ke muwáfiq na ho sake, to ab us ká iqrár kare; kyuṇki tum khúb ján rakho, ki jo koí us qáide ke barḳhiláf joṛá hote haiṇ, jis kí parwánagí Ḳhudá ke kalám meṇ hai, to we Ḳhudá ke nazdík joṛá nahíṇ haiṇ, aur na un ká nikáh rawá hai.

Nikáh ke roz agar koí shakhs kuchh uzr láwe, aur bayán kare, ki is sabab se shara i Iláhí yá riwáj mulk ke bamujib nikáh se un ká jorá honá rawá nahín, aur wuh aur us ke sáth muatabar zámin taraf sání ko iqrár náma likh dewe, yá ki apná dawa sábit karne ke liye nikáh ká tamám kharch amánat saunpe tab nikáh mauqúf rahe, jab tak ki us kí tahqíq na ho le: agar kuchh muzáhamat darpesh na áwe to Khádim-ud-dín mard se yih kahe,

FULÁNE kyá tú is aurat ko apní byáhtá jorú honí qabúl kartá hai, ki Khudá ke hukm bamujib nikáh kí pákíza hálat men us ke sáth zindagání guzáre, áyá tú us se muhabbat rakhegá, us ko tasallí degá, us kí izzat karegá, aur bímárí o tandurustí men us kí khabar legá, aur sab dúsríon ko chhorkar donon kí zindagí bhar faqat usí ke sáth rahegá?

Mard jawáb de, Hán albatta.

Tab Qasís aurat se kahe,

FULÁNÍ kyá tú is mard ko apná byáhtá shauhar honá qabúl kartí hai, ki Khudá ke hukm bamujib nikáh kí pákíza hálat men us ke sáth zindagání guzáre, áyá tú us ke hukm men rahegí, aur us kí khidmat karegí, us se muhabbat rakhegí, us ká adab karegí, aur bímárí o tandurustí men us kí khabar legí, aur sab dúsron ko chhorkar donon kí zindagí bhar faqat usí ke sáth rahegí?

Aurat jawáb de, Hán albatta.

Tab Qasís kahe,

Kaun is aurat ke taín is mard ke sáth byáhe jáne ko supurd kartá hai?

Tab we ek dúsre se qaul o qarár is tarah karen, ki Khádim-ud-dín aurat ko us ke báp yá kisí dost ke háth se lekar aisa kare ki mard apne dahne háth se aurat ká dahná háth pakre, aur Khádim-ud-dín ke píchhe píchhe yun kahe,

MAIN *fuláná* tujh *fuláni* ko apní byáhtá jorú hone ko qabúl kartá hun, ki Khudá ke muqaddas hukm ke muwáfiq áj se áge ko bhaláí o buráí, tangí o farágat, bímárí o tandurustí men tujh se milá rahungá, aur iláqa

rakhuṇgá, tujh se muhabbat rakhuṇgá, aur terí ḳhátir karuṇgá, jab tak maut ham ko judá na kare, aur is par maiṇ tujh se qaul o qarár kartá huṇ.

Tab we háth chhoṛ deṉ aur ạurat apne dahne háth se mard ká dahná háth pakaṛke Ḳhádim-ud-dín ke píchhe píchhe yih kahe,

MAIṆ *fulání* tujh *fuláne* ko apná byáhtá shauhar hone ko qabúl kartí huṇ, ki Ḳhudá ke muqaddas hukm ke muwáfiq áj se áge ko bhaláí o buráí, taṇgí o farágat, bímárí o tandurustí meṉ tujh se milí rahuṇgí, aur ịláqa rakhuṇgí, tujh se muhabbat rakhuṇgí, terí ḳhátir karuṇgí, aur tere tábị rahuṇgí, jab tak maut ham ko judá na kare, aur is par maiṇ tujh se qaul o qarár kartí huṇ.

Phir we háth chhoṛ deṉ, aur mard ạurat ko ek chhallá de, magar pahle use Qasís aur Ḳhádim ke muqarrar rasúm ke sáth kitáb par rakhe, tab Qasís chhallá lekar mard ko de ki wuh ạurat ke báíṉ háth kí chauthí uṉglí meṉ pahná de, aur us par apná háth rakhe rahe, aur Qasís ke sikháne se yuṉ kahe,

IS chhalle se maiṇ tujhe byáhtá huṇ, apne badan se terí ịzzat kartá huṇ, aur apná sárá dunyáwí mál tujhe detá huṇ, banám Báp aur Beṭe aur Rúh-ul-Quds ke.—ÁMÍN.

Tab mard ạurat ke báeṉ háth kí chauthí uṉglí meṉ chhallá chhoṛ de, aur we donoṉ ghuṭne ṭekeṉ aur Ḳhádim-ud-dín yuṉ kahe,

Ham duạ́ máṇgeṇ.

AI hamesha ke Ḳhudá, sáre insán ke Ḳháliq aur Parwardigár, sárí rúhání niạmatoṇ ke Denewále aur hamesha kí zindagí ke Bání; apní barakat apne in bandoṇ par yạne is mard aur is ạurat par názil kar, jinheṇ ham tere nám se duạ́ i ḳhair dete haiṇ, ki jis tarah Isháq aur Rabqá ápas meṇ wafádárí ke sáth guzrán karte the, isí tarah ye donoṇ us qaul o qarár par jo inhoṇ ne ápas meṇ kiyá hai díndárí ke sáth qáim raheṇ aur use púrá kareṇ, jis ká nishán aur girau yih chhallá diyá liyá gayá hai, aur hamesha kamál muhabbat aur muwáfiqat ke sáth milke raheṇ, aur tere hukmoṇ ke bamujib zindagí káṭeṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—ÁMÍN.

Tab Qasís un donoṉ ká dahná háth milákar kahe,

Jinheṉ Ḳhudá ne ek sáth joṛá kar diyá hai, unheṉ koí ádmí judá na kare.

Tab Qasís jamáạt se kahe,

IS liye ki *fuláne* aur *fuláni* ne pák nikáh par ápas meṉ ittifáq kiyá hai, aur Ḳhudá aur is jamáạt ke sámhne is ká iqrár diyá aur is par ápas meṉ qaul o qarár kiyá, aur chhalle ke dene lene aur háthoṉ ke miláne se us ká izhár kiyá hai, maiṉ in donoṉ ko jorú ḳhasam kahtá huṉ, banám Báp aur Beṭe aur Rúh-ul-Quds ke.—ÁMÍN.

Tab Qasís yih duạ́ i ḳhair de,

KHUDÁ Báp, Ḳhudá Beṭe, Ḳhudá Rúh-ul-Quds, tumheṉ barakat de, tumhárí hifázat aur nigahbání kare; Ḳhudáwand mihr se tum par apní shafaqat kí nazar rakhe, aur tumheṉ tamám rúhání barakat aur fazl se yuṉ mạmúr kar de ki tum is tarah ek sáth yih zindagí guzráno ki ánewále jahán meṉ hamesha kí zindagí hásil karo.—ÁMÍN.

Tab Qasís yá Ḳhádim-ud-dín Ḳhudáwand kí mez pás jákar is Zabúr ko paṛheṉ yá gáweṉ,

Zabúr 128.

Yá yih,

Zabúr 67.

Jab Zabúr ho chuke aur mard o ạurat Ḳhudáwand kí mez ke sámhne ghuṭne ṭekeṉ, tab Qasís mez pás khaṛá aur un kí taraf mutawajjih hokar yuṉ kahe,

Ḳhudáwand ham par rahm kar.

Jawáb.—Masíh ham par rahm kar.

Ḳhádim-ud-dín.—Ḳhudáwand ham par rahm kar.

AI hamáre Báp, jo ásmán par hai, tere nám kí taqdís howe. Terí bádsháhat áwe. Terí marzí jaisí ásmán par hai, zamín par bhí howe. Hamáre roz kí roṭí áj hameṉ de. Aur jis tarah ki ham apne taqsírwároṉ ko muạ́f karte haiṉ, tú hamárí taqsíreṉ muạ́f kar. Aur hameṉ imtihán meṉ na ḍál, balki burái se bachá.—ÁMÍN.

Ḳhádim-ud-dín.—Ai Ḳhudáwand, apne bande aur apní bandí ko mahfúz rakh;

Jawáb.—Jo tujh par apná bharosá rakhte haiṇ.

Ḳhádim-ud-dín.—Ai Ḳhudáwand, apne muqaddas maqám se un kí madad bhej;

Jawáb.—Aur hamesha un kí nigahbání kar.

Ḳhádim-ud-dín.—Un ke liye ek mazbút qilạ ho;

Jawáb.—Un ke dushman ke muṇh par.

Ḳhádim-ud-dín.—Ai Ḳhudáwand hamárí duạ́ sun.

Jawáb.—Aur hamárí faryád áp tak pahuṇchne de.

Ḳhádim-ud-dín.

AI Ibráhím ke Ḳhudá, Isháq ke Ḳhudá, Yạqúb ke Ḳhudá, apne in bandoṇ ko barakat de, aur un ke diloṇ meṇ hamesha kí zindagí ká bíj bo, ki we jo kuchh tere muqaddas Kalám se apne fáide ke liye síkheṇ, so hí ạmal meṇ láweṇ. Ai Ḳhudáwand, ásmán par se un par mihrbání kí nazar rakh, aur unheṇ barakat baḳhsh; aur jaise tú ne Ibráhím aur Sárah par un kí baṛí tasallí ke liye apní barakat názil kí, waise hí in apne bandoṇ par rahm karke apní barakat bhej, táki we terí marzí ke tábịdár hoke aur terí panáh meṇ sadá mahfúz rahkar, apní ụmr bhar terí muhabbat meṇ bane raheṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—ÁMÍN.

Yih duạ́, jo níche likhí játí hai, agar ạurat san i ayás ko pahuṇchí ho, to na paṛhí jáwe.

AI Rahím Ḳhudáwand aur ásmání Báp, terí kamál ịnáyat se ádamzád baṛhte haiṇ; ham terí minnat karte haiṇ, ki in donoṇ shaḳhsoṇ kí apní barakat se madad kar, táki we aulád se phúleṇ phaleṇ, aur ápas meṇ mil jul ke díní muhabbat aur nekokárí ke sáth itní muddat tak jíte raheṇ, ki apne bál bachchoṇ ko Masíhí aur nek ráh par chalte dekheṇ, táki terí buzurgí aur jalál záhir ho; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—ÁMÍN.

AI Ḳhudá, tú ne apní baṛí qudrat se sab chízeṇ nest se hast kíṇ, aur dúsrí chízoṇ kí tartíb dene bạd yih ṭhahráyá, ki mard se jo terí hí shakl aur súrat par paidá huá, ạurat ká shurụ́ ho, aur un ko ápas meṇ gúthke

sikhláyá ki jinhen tú ne nikáh se ek kiyá hai we sharíạt ke rú se kadhí judá na howeṇ; Ai Khudá, jis ne aise sirr i ạzím se nikáh ke muqaddama ko pák ṭhahráyá hai, ki us se Masíh aur us kí Kalísyá ke darmiyán ká rúhání nikáh aur yagánagat matlab aur murád hai, apne in bandoṇ par mihrbání se nazar kar, ki yih mard bhí tere Kalám ke muwáfiq apní jorú se muhabbat rakhe, (jaise ki Masíh ne apní duhlin yạne Kalísyá se muhabbat rakhí, aur khud áp ko us kí ịwaz meṇ de diyá, aur apne jism kí mánind us se ulfat rakhke use pálá posá,) aur yih ạurat bhí muhabbat aur khush mizájí, pák dámaní, aur tábịdárí se apne shauhar ke sáth rahe, aur baṛí garíbí, parhezgárí aur milansárí se muqaddas aur díndár ạuratoṇ kí pairawí kare; Ai Khudáwand, in donoṇ ko barakat de, aur apní hamesha kí bádsháhat meṇ inheṇ mírás ịnáyat farmá; hamáre Khudáwand Yesụ Masíh ke wasíle se.—Ámín.

Tab Qasís kahe,

QÁDIR i Mutlaq Khudá, jis ne shurụ meṇ hamáre pahle Má Báp Ádam aur Hawwá ko paidá kiyá, aur unheṇ pákíza karke nikáh ke rishte se báham miláyá, tum par apne fazl kí daulat barsáwe, tum ko muqaddas banáwe, aur barakat bakhshe, táki tum ján o tan se us ko khush rakho, aur tamám ụmr pák muhabbat se ek sáth jíte raho.

Bạd us ke agar ạurat aur shauhar ke wájibát ke bayán meṇ koí wạz na ho, to Khádim-ud-dín yih paṛhe,

TUM sab jin ká byáh huá hai, yá jo ki nikáh ke pák dastúr par ạmal kiyá cháhte ho, suno, ki muqaddas Kitáb shauharoṇ ko un kí jorúoṇ aur jorúoṇ ko un ke shauharoṇ kí wájibát kí bábat kyá kahtí hai:

Muqaddas Pulús apne us maktúb ke páṇchweṇ báb meṇ, jo us ne Afsíoṇ ko likhá, sab byáhe mardoṇ ko yuṇ hukm kartá hai; ki, ai mardo, apní jorúoṇ ko yuṇ pyár karo, jyuṇ Masíh ne bhí Kalísyá ko pyár kiyá, aur apne taíṇ us ke badle diyá, táki us ko pání ke gusl ke sáth Kalám se pákíza karke muqaddas banáwe aur apne liye ek jalíl

Kalísyá tayár kare, jis meṇ koí dág yá chín yá aisí kuchh chíz na ho, balki wuh pák aur beạib howe. Yuṇ hí mardoṇ ko lázim hai, ki apní jorúoṇ ko aisá pyár kareṇ jaisá apne badan ko. Jo apní jorú ko pyár kartá hai so áp ko pyár kartá hai, kyuṇki kisí ne apne jism se kabhí dushmaní na kí, balki use páltá postá hai, jaisá ki Khudáwand bhí Kalísyá ko: ki ham us ke badan ke ạzú aur us ke gosht aur us kí haḍḍíoṇ meṇ se haiṇ. Isí sabab ádmí apne Má Báp ho chhoṛkar apní jorú se milá rahegá, aur we donoṇ ek tan hoṇge. Yih ek baṛá bhed hai; par Masíh aur Kalísyá kí bábat maiṇ kahtá huṇ, garaz, tum meṇ se har ek apní apní jorú ko aisá cháhe jaisá áp ko cháhtá hai.

Isí tarah wuhí muqaddas Pulús us maktúb meṇ jo us ne Qulussíoṇ ko likhá sab byáhe mardoṇ ko yuṇ farmátá hai; ai mardo, apní jorúoṇ ko pyár karo, aur un se kaṛwe na ho.

Yih bhí suno, ki muqaddas Patras jo Masíh ká Rasúl aur khud byáhá thá byáhoṇ se kyá kahtá hai; ai mardo, apní jorúoṇ ke sáth ạqlmandí ke taur par raho, aur ạurat ko názuk bartan aur apne sáth zindagí ke fazl kí wáris samajhkar ịzzat bakhsho, táki tumhárí duạeṇ ruk na jáweṇ.

Yaháṇ tak to shauhar par jorú ká jo haqq hai tum ne suná. Ab ai ạurato, tum par tumháre shauharoṇ ká jo haqq hai tum suno, aur síkho, chunáṇchi muqaddas Kitáb meṇ sáf bayán hai.

Muqaddas Pulús maktúb i mazkúr meṇ, jo us ne Afsíoṇ ko likhá, yuṇ tum ko sikhátá hai, ki, ai ạurato, apne shauharoṇ kí aisí farmánbardár raho, jaisí Khudáwand kí, kyuṇki shauhar ạurat ká sir hai, jaisá Masíh Kalísyá ká sir; aur wuh badan ká Bachánewálá hai. Pas jaisí Kalísyá Masíh kí farmánbardár hai, waise hí ạurateṇ bhí har bát meṇ apne shauharoṇ kí howeṇ. Aur phir yih kahtá hai, ki ạurat ko cháhiye ki apne shauhar ká adab kare.

Aur wuhí muqaddas Pulús apne maktúb meṇ jo us ne Qulussíoṇ ko likhá tumheṇ yih mukhtasar nasíhat kartá hai; ai ạurato, jaisá Khudáwand meṇ munásib hai apne shauharoṇ kí farmánbardárí karo.

Muqaddas Patras bhí tumheṇ yih kahke achchhí tarah se sikhátá hai; ki ai ạurato, tum apne shauharoṇ ke tábị raho, ki agar bạze un meṇ se Kalám ko na mánte hoṇ to we bagair Kalám ke apní jorúoṇ kí chál se fáida hásil kareṇ, jis waqt tumhárí pák chalan jo ḳhauf ke sáth hai dekheṇ. Aur tumhárá singár záhirí na ho, jaise sir gúṇdhná, aur sone ke gahne aur rang ba rang kí posháken pahinná; balki cháhiye ki wuh dil kí poshída insániyat ho, jo gairfáuí, aur halím, aur garíb mizáj hai, ki yih Ḳhudá ke áge beshqímat hai. Kyuṇki isí tarah agle zamáne meṇ muqaddas ạurateṇ bhí jo Ḳhudá par bharosá rakhtíṇ, áp ko saṇwártíṇ, aur apne apne shauhar ke tábị rahtí thíṇ, chunáṇchi Sárah Ibráhím kí farmánbardárí kartí, aur use ḳhudáwand kahtí thí; so jab tak tum nekokár raho, aur kisí dahshat se na ghabráo, uskí beṭíáṇ ho.

Munásib hai ki nae byáhe apne nikáh ke waqt yá us ke bạd pahlí fursat ke waqt pák Sákramiṇṭ leweṇ.

MURDOṆ KE DAFN KÍ TARTÍB.

Qasís aur Ḳhádim Kalísyá ke iháta ke darwáze par lásh ke hamráh ho leṇ, aur us ke áge áge yih kahte yá gáte Kalísyá yá qabr kí taraf chaleṇ.

KHUDÁWAND farmátá hai, qiyámat aur hayát maiṇ hí huṇ; jo mujh par ímán láwe wuh agarchi mar jáwe tau bhí jíegá; aur jo koí jítá hai aur mujh par ímán látá hai, wuh abad tak na maregá.—*Yúhanná* xi. 25, 26.

MAIṆ jántá huṇ, ki merá maḳhlasí Baḳhshnewálá zinda hai, aur áḳhirí roz wuh zamín par khaṛá hogá, aur agarchi mere post ke bạd kíṛe merá gosht khá jáweṇge, tau bhí maiṇ apne jism meṇ Ḳhudá ko dekhuṇgá; háṇ, maiṇ áp hí use dekhuṇgá, aur merí yihí áṇkheṇ us par nazar kareṇgí, aur begána nahíṇ.—*Aiyúb* xix. 25, 26 aur 27 áyateṇ.

IS jahán meṇ ham kuchh láe nahíṇ, aur záhir hai ki ham yaháṇ se kuchh le já nahíṇ sakte. Ḳhudáwand

ne diyá aur Ḳhudáwand ne liyá; Ḳhudawand ká nám mubạrak hai.—1 *Timtáús* vi. 7. *Aiyúb* i. 21.

Zabúr 39.

Zabúr 90.

1 Qurintíoṇ xv. 20 se áḳhir tak.

Jab ki we qabr pás pahuṉchkar lásh ko zamín ke andar rakhne kí tayárí kareṉ, tab Qasís kahe, yá ki Qasís aur Ḳhádim milkar gáweṉ:

ADMÍ jo ạurat se paidá hotá thoṛe hí din tak jítá, aur musíbat meṉ giriftár rahtá hai. Wuh phúl sá khiltá, phir kumhlá játá; sáe kí tarah ḍhal játá; aur eksáṉ nahíṉ rahtá hai.

Ham jíte hí maut ke panje meṉ haiṉ: tere siwá, Ai Ḳhudáwand, jo hamáre gunáhoṉ ke sabab insáf kí ráh se ham par gussa hai, kiskí panáh ḍhuṉḍheṉ.

Tau bhí Ai Ḳhudáwand, Ḳhudá i aqdas, Ai Qádir i Mutlaq Ḳhudáwand, Ai Quddús aur Kamál Karím Naját baḳhsh, hameṉ hamesha kí maut kí talḳhí dard ke hawále na kar.

Ḳhudáwandá, tú hamáre diloṉ ke bhed jántá hai; hamárí duạ se apne mihr ke kán band na kar le, balki hameṉ muạ́f kar de; Ai Ḳhudáwand i aqdas, Ai Ḳhudá i Qádir Mutlaq, Ai Quddús aur Karím Bachánewále, tú jo hamesha kí munsifí ka niháyat sazáwár hai, hamáre marte dam maut kí kisí talḳhí ke sabab hameṉ apne se judá hone na de.

Jab baze házirín meṉ se lásh par miṭṭí ḍáleṉ, Qasís kahe,

CHÚṆKI Ḳhudá i Qádir i Mutlaq kí yuṉ marzí huí, ki hamáre is pyáre *bhái* kí ján ko jo mar gayá hai, apní baṛí mihrbání se apne yaháṉ bulá liyá, is liye ham us kí lásh ko zamín ke hawále karte haiṉ, miṭṭí ko miṭṭí, rákh ko rákh, ḳhák ko ḳhák ke, is ummed i kámil aur qawí par ki hamesha kí zindagí ke liye qiyámat hogí; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se, jo hamáre zalíl badan ko apne jalíl jism kí mánind badal ḍálegá, us kamál qudrat ke muwáfiq jis se wuh sab chízoṉ ko apne tábị kar saktạ hai.

Tab yih paṛhí yá gái jáwe.

MAIN ne ásmán se ek áwáz suní, jis ne mujh se kahá, ki likh, we murde jo Ḳhudáwand meṇ marte haiṇ, ab se mubárak haiṇ: Rúh kahtá hai, ki háṇ we apní mihnatoṇ se árám páte.

Tab Qasís kahe,

Ḳhudáwand ham par rahm kar.
Masíh ham par rahm kar.
Ḳhudáwand ham par rahm kar.

AI hamáre Báp, jo ásmán par hai, tere nám kí taqdís howe. Terí bádsháhat áwe. Terí marzí jaisí ásmán par hai, zamín par bhí howe. Hamáre roz kí rotí áj hameṇ de. Aur jis tarah ki ham apne taqsírwároṇ ko muáf karte haiṇ, tú hamárí taqsíreṇ muáf kar. Aur hameṇ imtihán meṇ na ḍál, balki burái se bachá.—ÁMÍN.

Qasís.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, jis ke sáth un kí rúheṇ jo Ḳhudáwand meṇ hoke yaháṇ se uṭh játíṇ, bastí haiṇ, aur jis ke sáth ímándároṇ kí rúheṇ is badan ke bár se rihái páne bad ḳhushí aur ḳhurramí meṇ rahtí haiṇ; Ham dil se terá shukr karte haiṇ, ki is *hamáre bhái* ko is ḳharáb dunyá kí musíbatoṇ se ḳhalásí dení tujhe pasand áí; ham terí minnat karte haiṇ, ki apne kamál karam se mihrbání karke fauran apne barguzídoṇ ká shumár púrá kar, aur apní saltanat ko jald záhir farmá, táki ham un sab ke sáth jinhoṇ ne tere muqaddas nám ke sachche iạtiqád par intiqál kiyá hai, tere azlí o abadí jalál meṇ jism o ján se apní púrí kámliyat aur ḳhushí ko hásil kareṇ; hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke wasíle se.—ÁMÍN.

DUẠ́.

AI Rahím Ḳhudá, hamáre Ḳhudáwand Yesú Masíh ke Báp, ki wuh qiyámat aur zindagí hai, jis par jo koí ímán látá hai, agarchi wuh mar jáe tau bhí jítá rahegá,

aur jo koí zinda hokar us par ímán rakhtá hai, hamesha kí maut ká maza na chakhegá, aur us ne apne muqaddas Rasúl Pulús kí ma̤rifat ham ko sikhláyá, ki ham un ke wáste jo us meṇ hoke so gae haiṇ, náummedoṇ kí tarah gam na kareṇ; Ai Báp, ham á̤jizí se terí minnat karte haiṇ, ki ham ko gunáh kí maut se zinda kar, ki ham rástbází meṇ jíeṇ, táki jab is dunyá se kúch kareṇ, to us meṇ árám páweṇ, jaisí hameṇ ummed hai, ki *hamáre is bhái* ne páyá hai, aur yih, ki ákhirí roz jab sab kí qiyámat hogí, ham terí nazar meṇ pasandída ṭhahreṇ, aur is sá̤datmandí kí bát ham se kahí jáwe, jo terá baṛá pyárá Beṭá un sab se jo tujh se muhabbat rakhte aur ḍarte haiṇ, us waqt farmáwegá, ki Ai mere Báp ke sá̤datmand farzando, idhar áo, us bádsháhat ko mírás meṇ lo, jo dunyá ke shurṳ́ se tumháre liye taiyár kí gaí. Ai Rahím Báp, ham terí minnat karte haiṇ, hamáre darmiyání aur khalásí Bakhshnewále Yesṳ́ Masíh ke wasíle se, yih i̤náyat kar.—Ámín.

Hamáre Khudáwand Yesṳ́ Masíh ká fazl, aur Khudá kí muhabbat, aur Rúh-ul-Quds kí rifáqat, ham sab ke sáth hamesha howe.—Ámín.
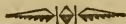
A̤URATOṆ KÁ SHUKRÁNA,

JANNE KE BA̤D.

A̤urat janne ke ba̤d murauwaj waqt par suthre kapṛe pahinkar Kalísyá meṇ jáwe, aur waháṇ dastúr ke muwáfiq yá hákim i shara̤ ke kahe bamujib mauqa̤ kí jagah par ghuṭne ṭeke; tab Qasís use kahe,

Chuṇki Qádir i Mutlaq Khudá ne mihrbání farmáí ki tum salámatí ke sáth janíṇ, aur us ne tumheṇ

janne ke baṛe ḳhatre se bacháyá; is liye tum dil o ján se Ḳhudá ká shukr karo, aur kaho,

Tab Qasís kahe,

Zabúr 116.

Yá

Zabúr 127.

Tab Qasís kahe,

Ham duạ́ máṇgeṇ.

Ḳhudáwand ham par rahm kar.

Masíh ham par rahm kar.

Ḳhudáwand ham par rahm kar.

AI hamáre Báp, jo ásmán par hai, tere nám kí taqdís howe. Terí bádsháhat áwe. Terí marzí jaisí ásmán par hai, zamín par bhí howe. Hamáre roz kí roṭí áj hameṇ de. Aur jis tarah ki ham apne taqsírwároṇ ko muạ́f karte haiṇ, tú hamárí taqsíreṇ muạ́f kar. Aur hameṇ imtihán meṇ na ḍál, balki buráí se bachá. Kyuṇki bádsháhat, qudrat, aur jalál hamesha terá hí hai.—ÁMÍN.

Ḳhádim-ud-dín.—Ai Ḳhudáwand, apní bandí is ạurat ko bachá;

Jawáb.—Jo tujh par bharosá rakhtí hai.

Ḳhádim-ud-dín.—Tú us ke liye ek mazbút qilạ ho;

Jawáb.—Us ke dushman ke muṇh par.

Ḳhádim-ud-dín.—Ḳhudáwand hamárí duạ́ sun;

Jawáb.—Aur hamárí faryád áp tak pahuṇchne de.

Ḳhádim-ud-dín.—Ham duạ́ máṇgeṇ.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, ham farotaní se terá shukr bhejte haiṇ, ki tú ne karam karke apní bandí is ạurat ko janne ke baṛe dukh aur ḳhatre se bachá liyá; Ai

Kamál Rahím Báp, ham terí minnat karte haiṇ, yih ịnáyat kar, ki wuh terí madad se is zindagání meṇ díndárí ke sáth apná waqt guzáre aur terí marzí ke muwáfiq chale, aur ánewálí zindagání men hamesha ke jalál kí sharík howe; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—ÁMÍN.

Ạurat jo shukrána adá karne átí hai, dastúr ke muwáfiq nazráne guzráne, aur agar Ashá i Rabbání ạmal meṉ áwe, to munásib hai ki wuh bhí us meṉ sharík ho jáwe.

WAỊD KÁ BAYÁN,

YẠNE

GUNAHGÁRON PAR ḲHUDÁ KE ĠAZAB AUR QAHR KÁ IZHÁR.

Kaí ek duạ́oṇ ke sáth jo Lenṭ ke pahle roz, aur kisí dúsre waqt, jab hákim i sharạ farmáwe, paṛhá jáwe.

Subh kí namáz ke bạd jab *Liṭání* dastúr ke muwáfiq ho chuke, tab Qasís paṛhne kí jagah yá mimbar par se kahe,

BHÁ'ÍO, agle dinoṇ kí Kalísyá meṇ ek achchhá qáịda thá, ki Lenṭ ke shurụ́ meṇ aise shaḳhsoṇ par jo mashhúr gunáh se ba tahqíq mulzim ṭhahre the, barmalá riyázat ká hukm hotá thá, aur we is jahán meṇ sazá páte the, táki Ḳhudáwand ke din un kí jáneṇ bach jáweṇ; aur yih ki aur log un ke nishán se ḳhabardár hokar gunáh karne se ziyáda ḍareṇ.

Us ke ịwaz (jab tak ki qáịda i mazkúr phirkar járí na ho, aur us ká járí honá bahut hí munásib hai,) yih manzúr hai,

ki is waqt tum sab ke sámhne Ḳhudá kí lạnat ke wuh fatwe i ạ́mm paṛhe jáweṉ, jo un gunahgároṉ par haiṉ, ki tauba nahíṉ karte, aur Istisná ke sattáísweṉ bab aur Bible ke dúsre muqámoṉ se chune gae; aur tum har ek fatwe ke jawáb meṉ *Ámín* kaho: Táki tum Ḳhudá ke baṛe qahr se, jo gunahgároṉ par hai, ágáh hokar dilí aur sachchí tauba kí taraf ziyáda máil ho jáo; aur in ḳhatroṉ ke dinoṉ meṉ ziyáda hoshyárí se chalo, aur gunáhoṉ se bhágo, jin ká tum apní zubání iqrár dete ho, ki we Ḳhudá kí lạnat ke sazáwár haiṉ.

MALẠÚN hai wuh shaḳhs jo kisí khudí yá ḍhalí múrat ko parastish ke liye banátá hai.

Aur jamáạt jawáb de aur kahe.—ÁMÍN.

Ḳhádim-ud-dín.—Malạún hai wuh, jo ki apne Báp yá Má par lạnat bhejtá hai.

Jawáb.—ÁMÍN.

Ḳhádim-ud-dín.—Malạún hai wuh, jo apne paṛosí kí zamín kí sarhadd ko dabátá hai.

Jawáb.—ÁMÍN.

Ḳhádim-ud-dín.—Malạún hai wuh, jo andhe ko ráh se bhaṭkátá hai.

Jawáb.—ÁMÍN.

Ḳhádim-ud-dín.—Malạún hai wuh, jo garíb aur yatím aur bewa ká muạ́mala haqq ke barḳhiláf kartá hai.

Jawáb.—ÁMÍN.

Ḳhádim-ud-dín.—Malạún hai wuh, jo apne paṛosí ko chhipkar mártá hai.

Jawáb.—ÁMÍN.

Ḳhádim-ud-dín.—Malạún hai wuh, jo apne paṛosí kí jorú ke sáth hambistar hotá hai.

Jawáb.—ÁMÍN.

Ḳhádim-ud-dín.—Malạún hai wuh, jo begunáh ke qatl karne ko mazdúrí letá hai.

Jawáb.—Ámín.

Ḳhádim-ud-dín.—Malạún hai wuh, jo ádmí par apná bharosá rakhtá, aur ádmí ko apní panáh ṭhahrá letá, aur apne dil se Ḳhudáwand ko chhoṛ detá hai.

Jawáb.—Ámín.

Ḳhádim-ud-dín.—Malạún haiṇ berahm, harámkár, zinákár, zarparast, butparast, tuhmat lagánewále, matwále, aur zulm karnewále.

Jawáb.—Ámín.

Ḳhádim-ud-dín.

AB chuṇki mạlúm huá, ki we sab malạún haiṇ, (chunáṇchi Dáúd nabí gawáhí detá hai,) jo Ḳhudá ke hukmoṇ se bahakte aur bhaṭak játe haiṇ; pas us ḳhaufnák gazab ko jo ham par ákar har dam paṛne ko taiyár hai, yád karke, ham tamám shikastagí aur farotaní se apne Ḳhudáwand Ḳhudá kí taraf phireṇ, aur apní burí chál par ro roke apní taqsíroṇ ká iqrár kareṇ aur unheṇ mán leweṇ, aur koshish karke tauba ke láiq phal láweṇ; kyuṇki ab daraḳhtoṇ kí jaṛ par kulháṛá lagá hai, is liye jo daraḳht achchhá phal nahíṇ látá wuh káṭá aur ág meṇ ḍálá játá hai. Zinda Ḳhudá ke háthoṇ meṇ paṛná haulnák hai; wuh sharíroṇ par aṇgáre, o ág, aur gandhak barsáwegá, aur áṇdhí o tufán láwegá; un ke píne ká yihí piyála hogá. Is liye dekho, ki Ḳhudáwand apní jagah se niklá hai, ki zamín ke rahnewáloṇ kí sharárat ká badlá de; par us ke áne ke din kaun ṭhahar sakegá? jab wuh záhir howe to kaun tham sakegá? Us ká súp us ke háth meṇ hai, wuh apne khaliyán ko sáf karegá, aur apne gehuoṇ ko khatte meṇ jamạ karegá; par bhúse ko us ág meṇ jo hargiz nahíṇ bujhtí jaláwegá. Ḳhudáwand ká din is tarah áwegá, jis tarah rát ko chor, aur jis waqt log kahte hoṇge ki salámatí aur sab tarah kí beḳhaufí hai,

tab, jaise ki hámila ko dard lage, nágahání un par halákat á pahuṇchegí, aur we na bacheṇge. Tab badlá lene ke din meṇ Ḳhudá ká qahr záhir hogá, jise magre gunahgároṇ ne apne dil kí haṭ se apne úpar jamạ kar rakhá hai; ki unhoṇ ne Ḳhudá kí mihr, bardásht aur muhlat ko náchíz jáná, jab ki wuh sadá unheṇ pukártá rahá, ki tauba karo. Ḳhudáwand farmátá hai, us waqt we mujhe pukáreṇge, par maiṇ na sunuṇgá; we sawere mujhe ḍhuṇḍheṇge, par na páweṇge; aur yih is wáste hogá ki unhoṇ ne mạrifat se dushmaní rakhí, aur Ḳhudáwand ke ḳhauf ko na máná, balki merí saláh se nafrat kí, aur merí tambíh ko haqír jáná. Phir jab darwáza band ho chuká to khaṭkhaṭáne ká waqt játá rahá; aur jab ạdálat ká waqt á pahuṇchá tab faryád par rahm hásil karne kí gharí guzar gaí. Kyá hí haulnák áwáz us kamál rást o durust fatwe kí! jo un par diyá jáegá, jab un ko yih kahá jáegá, ki, Ai malạúno, us hamesha kí ág meṇ jáo, jo ki shaitán aur us kí fauj ke wáste maujúd kí gaí. Is sabab se, ai bháío, jab tak naját ká din maujúd hai ham áge se ḳhabardár ho jáweṇ, kyuṇki rát átí hai jab koí kuchh kám na kar sakegá. So jab tak núr hamáre sáth hai ham núr par ímán láweṇ, aur núr ke farzandoṇ kí tarah chaleṇ táki báhar kí táríkí meṇ na ḍále jáweṇ jaháṇ roná aur dáṇt písná hogá. Ham Ḳhudá kí niạmat ko bemauqạ ḳharch na kareṇ, ki wuh mihrbání kí ráh se hameṇ sudhar jáne ko bulátá, aur apní kamál shafqat se ham se wạda kartá hai, ki agar ham púre aur sachche dil se us kí taraf rujụ láweṇ, to jo kuchh ham se ho gayá wuh baḳhsh degá. Kyuṇki agarchi hamáre gunáh qirmiz kí mánind lál hoṇ, par barf kí mánind sufed ho jáeṇge; aur harchand argwán se hoṇ, par ún kí tarah ujle kiye jáeṇge. Apní tamám badíoṇ se tum báz áo, (Ḳhudáwand kahtá hai) to tumhárá gunáh tumhárí halákat ká báịs na hogá; jo bedíniáṇ ki tum ne kíṇ, sab apne se dúr pheṇko; apne dil nae aur apne mizáj durust karo; jab ki maiṇ us kí maut se jo martá hai ḳhush nahíṇ huṇ, to ai Baní Isráil, tum káhe ko maroge? Ḳhudáwand Ḳhudá farmátá hai. Pas tum phiro, ki jíoge. Agarchi ham ne gunáh kiyá, tau bhí

Báp pás hamárá ek Wakíl hai, Yesú Masíh, Rástbáz, aur wuh hamáre gunáhoṇ ká kafára huá; ki us ne hamárí taqsíroṇ ke wáste zakhm uṭháyá, aur hamárí badíoṇ ke liye márá gayá. Is wáste chalo, ham us kí taraf phireṇ, ki wuh un sab gunahgároṇ ko jo sachchí tauba karte haiṇ, mihrbání se qabúl farmátá hai; aur ham yaqín kar jáneṇ ki agar sachchí tauba karke ham us pás áweṇ, to wuh hameṇ qabúl karne ko taiyár, aur hamáre gunáh bakhshne par niháyat mustaid hai, agar apne taíṇ us ke tábi kareṇ, aur áge ko us kí ráh par chaleṇ; agar us ká sahaj júá aur halká bojh apne úpar le leṇ, táki us kí farotaní, sabar aur muhabbat kí pairawí kareṇ; aur us ke Rúh-ul-Quds kí hukúmat ke mahkúm howeṇ; aur us ke jálal ke sadá tálib raheṇ, aur apne kám meṇ láiq taur se shukrguzárí ke sáth us kí bandagí kiyá kareṇ. Yih agar ham kareṇ, to Masíh hameṇ shara kí lanat aur us ákhirí bad duá se bacháwegá, jo un par paṛegí, ki báeṇ háth khaṛe honge; aur hameṇ apne dahne háth khaṛá karke apne Báp ke karam ká mubárak kalima ham se kahegá aur farmáegá, ki us ke jalál kí bádsháhat ke qábiz ho. Us meṇ wuh apní behadd rahmat se ham sab ko pahuncháwe. —Ámín.

Tab we sab ghuṭne ṭekeṇ, aur Qasís aur Khádim us jagah par jaháṇ Liṭání paṛhne ká dastúr hai, ghuṭne ṭekkar yih Zabúr paṛheṇ.

51 Zabúr.

Khudáwand ham par rahm kar.
Masíh ham par rahm kar.
Khudáwand ham par rahm kar.

AI hamáre Báp, jo ásmán par hai, tere nám kí taqdís howe. Terí bádsháhat áwe. Terí marzí jaisí ásmán par hai, zamín par bhí howe. Hamáre roz kí roṭí áj hameṇ de. Aur jis tarah ki ham apne taqsírwároṇ ko muáf karte haiṇ, tú hamárí taqsíreṇ muáf kar. Aur hameṇ imtihán meṇ na ḍál, balki buráí se bachá.—Ámín.

Ḳhádim-ud-dín.—Ai Ḳhudáwand, apne bandoṇ ko bachá ;

Jawáb.—Jo tujh par bharosá rakhte haiṇ.

Ḳhádim-ud-dín.—Úpar se un kí madad bhej ;

Jawáb.—Aur sadá baṛí qudrat se un kí himáyat kar.

Ḳhádim-ud-dín.—Ai Ḳhudá hamáre Bachánewále, hamárí madad kar ;

Jawáb.—Aur apne nám kí ịzzat ke wáste hameṇ bachá : apne nám kí ḳhátir ham gunahgároṇ par mihrbán ho.

Ḳhádim-ud-dín.—Ai Ḳhudáwand, hamárí sun ;

Jawáb.—Aur hamárí faryád apne pás pahuṇchne de.

Ḳhádim-ud-dín.—Ham duạ́ máṇgeṇ.

AI Ḳhudáwand, ham terí minnat karte haiṇ, hamárí duạ́oṇ ko rahmat se sun, aur un sab ko jo tere sámhne apne gunáhoṇ ká iqrár karte haiṇ, chhoṛ de ; táki we jin ke dil gunáh se mulzim haiṇ, terí rahmat kí magfirat se muạ́fí páweṇ ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—ÁṂÍN.

AI Qádir i Mutlaq Ḳhudá, aur Rahím Báp, jo sab ádmíoṇ par taras kháta, aur apne kisí maḳhlúq se dushmaní nahíṇ rakhtá ; tú gunahgár kí maut nahíṇ, balki yih cháhtá hai, ki wuh apne gunáh se báz áwe, aur naját páwe ; rahm karke hamárí taqsíroṇ ko muạ́f kar ; hameṇ jo apne gunáhoṇ ke bojh se dabe aur thake haiṇ, qabúl kar, aur tasallí de, sadá Rahm karná terí shán hai ; gunáhoṇ ko baḳhshná terá hí kám hai. Is liye, Ai mihrbán Ḳhudáwand ham se tahammul kar, apne logoṇ se jinheṇ tú ne ḳhalásí dí tahammul kar ; apne bandoṇ ká hisáb ạdl se na le, ki ham zalíl gard aur láchár bekas gunahgár haiṇ ; balki apná gazab ham se jo ạ́jizí ke sáth apní ḳharábí ke muqir hote, aur sachchái ke sáth apní taqsíroṇ se tauba karte haiṇ, yuṇ tál de, aur is tarah jaldí karke is jahán meṇ hamárí madad kar, ki ánewále jahán meṇ ham sadá tere sáth jíte raheṇ ; hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke wasíle se.—ÁṂÍN.

Tab jamáạt Ḳhádim-ud-dín ke píchhe píchhe yih paṛhe,

AI mihrbán Ḳhudáwand hameṇ rujụ́ kar, tab ham rujụ́ hoṇge. Mihrbán ho, Ai Ḳhudáwand, apne logoṇ par mihrbán ho, jo ki zárí aur roze o namáz ke sáth terí taraf rujụ́ láte haiṇ; ki tú ek Ḳhudá mihrbán, mihr se bhará, burdbár, aur baṛá hí rahím hai. Jab ham sazá ke qábil haiṇ, tú ham se tahammul farmátá, aur apne gazab meṇ mihr ko ḳhiyál meṇ látá hai. Apne logoṇ se tahammul kar, Ai mihrbán Ḳhudáwand un se tahammul kar, aur apní mírás ko besaropá na hone de. Ai Ḳhudáwand, hamárí sun, kyuṇki terá rahm baṛá hai, aur apní rahmatoṇ kí kasrat ke muwáfiq ham par nazar kar; apne mubárak Beṭe hamáre Ḳhudáwand Yesụ́ Masíh ke sawáb aur sifárish ke tufail se.—Ámín.

Tab akelá Ḳhádim-ud-dín kahe,

KHUDÁWAND hameṇ barakat dewe, aur hamárí nigahbání kare; Ḳhudáwand apne chihre ká núr ham par chamkáwe, aur hameṇ salámatí ạtạ́ farmáwe, ab aur hamesha ko.—Ámín.

ZABÚR KÍ KITÁB.

1 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

1 ZABÚR.

1 MUBÁRAK wuh ádmí jo shariroṇ kí mashwarat par nahíṇ chaltá: aur ḳhatákároṇ kí ráh par khaṛá nahíṇ rahtá, aur ṭhaṭṭhá karnewáloṇ kí majlis meṇ nahíṇ baiṭhtá hai.

2 Balki Ḳhudáwand kí sharíạt meṇ magan rahtá: aur din rát us kí sharíạt meṇ sochá kartá hai.

3 So wuh us daraḳht kí mánind hogá, jo pání kí nahroṇ ke kanáre par lagáyá jáwe; aur apne waqt par mewe láwe: jis ke patte murjháte nahíṇ; aur apne har ek kám meṇ phúltá phaltá rahegá.

4 Sharír aise nahíṇ: balki we bhúse kí mánind haiṇ, jise hawá uṛá le játí hai.

5 So sharír ạdálat meṇ khaṛe na raheṇge: na ḳhatákár sádiqoṇ kí jamáạt meṇ.

6 Kyuṇki Ḳhudáwand sádiqoṇ kí ráh jántá hai: par sharíroṇ kí ráh nest o nábúd hogí.

2 ZABÚR.

1 QAUMEṆ kis liye josh meṇ haiṇ: aur log bátil ḳhiyál karte haiṇ?

2 Ḳhudáwand ke aur us ke Masíh ke barḳhiláf zamín ke bádsháh sámhná karte: aur sardár ápas meṇ mansúba báṇdhte haiṇ.

3 Ki áo ham un kí band khol ḍáleṇ: aur un kí rassí apne se toṛ pheṇkeṇ.

4 Wuh, jo ásmán par takht-nashín hai, haṇsegá: Khudáwand unheṇ ṭhaṭṭhoṇ meṇ uṛáegá.

5 Tab wuh apne gusse meṇ un se bolegá: aur apne qahar se unheṇ pareshán karegá.

6 Ki maiṇ ne apne bádsháh ko: apne koh i muqaddas Saihún par biṭhláyá hai.

7 Maiṇ farmán ká ishtihár karuṇgá, Khudáwand ne mujhe kahá: Tú merá beṭá hai, áj hí tú mujh se paidá huá.

8 Mujh se máṇg, ki maiṇ tujhe qaumoṇ ká wáris karuṇgá: aur zamín sarásar tere qabze meṇ kar duṇgá.

9 Tú lohe ke asá se unheṇ toṛegá: kumhár ke bartan kí mánind tú unheṇ chaknáchúr karegá.

10 Pas ab, ai bádsháho, hoshyár ho: ai zamín ke munsifo, nasíhat máno.

11 Ḍarte hue Khudáwand kí ibádat karo: aur kámpte hue khushí karo.

12 Beṭe ko chúmo, tá na howe, ki wuh bezár ho, aur tum beráh hoke halák ho jáo, jab us ká gussa achának bhaṛke: Mubárak we sab, jin ká tawakkul us par hai.

3 ZABÚR.

1 AI Khudáwand, we jo mujhe dukh dete haiṇ kyá hí baṛh gae! we bahut haiṇ jo merí mukhálifat par uṭhte haiṇ.

2 Bahutere merí ján kí bábat kahte haiṇ: ki Khudá se us ká bacháo nahíṇ.

3 Par tú, ai Khudáwand, mere liye sipar hai: tú merí shaukat, aur merá sarfaráz karnewálá hai.

4 Maiṇ Khudáwand kí taraf apní áwáz buland kartá huṇ, wuh apne muqaddas paháṛ par se merí sun letá hai.

5 Maiṇ leṭ gayá aur so rahá, maiṇ jág uṭhá: kyuṇki Khudáwand merá sambhálnewálá hai.

6 Das hazár ádmí se jinhoṇ ne mujhe gher liyá hai: maiṇ na ḍaruṇgá.

7 Uṭh, ai Ḳhudáwand; ai mere Ḳhudá, mujhe bachá; ki tú ne mere sáre dushmanoṇ ke jabṛe par tamánche máre; tú ne sharíroṇ ke dánt toṛe haiṇ.
8 Naját Ḳhudáwand hí se hai; terí barakat tere logoṇ par hai.

4 ZABÚR.

1 JAB maiṇ pukáruṇ, to tú merí sun, ai merí sadáqat ke Ḳhudá; taṇgí meṇ tú ne mujhe kushádagí baḳhshí; mujh par rahm farmá, aur merí duạ́ sun le.
2 Ai baní insán, kab tak merí ịzzat ruswáí giní jáe: kab tak butlán ko dost rakhoge, aur jhúṭh kí pairawí karoge?
3 Yaqín kar jáno, ki Ḳhudáwand ne apne liye díndár ko alag kar rakhá hai; Ḳhudáwand, jab maiṇ use pukáruṇgá, sun legá.
4 Ḳhafá hoo, magar gunáh na karo; apne bistar par paṛe hue apne diloṇ meṇ socho, aur chupke raho.
5 Sadáqat ke zabíhoṇ ko zabah karo, aur Ḳhudáwand par tawakkul karo.
6 Bahutere kahte haiṇ, ki kaun ham ko bhaláí dikhláwe? ai Ḳhudáwand, tú apne chihre kí roshní ham par jalwagar farmá.
7 Tú ne mere dil ko aisí ḳhushí baḳhshí hai, ki unheṇ us waqt nahíṇ huí jab un ke galle aur wain baṛh gae.
8 Maiṇ sahíh salámat leṭtá hí so jáuṇgá; kyuṇki tú hí ai Ḳhudáwand akelá mujhe be-ḳhatar rakhtá hai.

5 ZABÚR.

1 AI Ḳhudáwand, merí báton par kán dhar, mere soch par dhyán rakh.
2 Ai mere Bádsháh, aur mere Ḳhudá, mere nále kí áwáz sun le, ki maiṇ tujhí se duạ́ máṇgtá huṇ.
3 Ai Ḳhudáwand, tú subh ko merí áwáz sunegá; subh ko maiṇ tere liye tayárí karuṇgá aur ták rahuṇgá.
4 Ki tú wuhí Ḳhudá nahíṇ, jo sharárat se ḳhush ho; sharír tere sáth rah nahíṇ saktá.
5 Magrúr terí áṇkhoṇ ke sámhne nahíṇ á sakte; tú sab badkirdároṇ se ạdáwat rakhtá hai.

6 Tú un ko, jo jhúṭh bolte haiṇ, nábúd karegá; Ḳhudáwand ḳhuní aur dagábáz ádmí se nafrat rakhtá hai.

7 Lekin maiṇ terí mihr kí kasrat se tere ghar meṇ áuṇgá; tujh se ḍar kar terí muqaddas haikal kí taraf maiṇ sijda karuṇgá.

8 Ai Ḳhudáwand, apní sadáqat meṇ merá rahbar ho; mere dushmanoṇ ke sabab se mere sámhne apní ráh ko sídhá kar dikhlá.

9 Ki un ke muṇh meṇ kuchh kharáí nahíṇ; un ká bátin mahz ḳharábí hai; un ká galá khulí gor hai; we apní zubán se ḳhushámad karte haiṇ.

10 Ai Ḳhudá, unheṇ mulzim ṭhahrá; we apne hí mansúboṇ se áp hí gir jáweṇ; un ke gunáhoṇ kí kasrat ke sabab tú unheṇ nikál pheṇk, ki unhoṇ ne tujh se sarkashí kí hai.

11 Aur we sab, jo tujh par bharosá rakhte haiṇ, ḳhush hoṇge; we abad tak ḳhushí se lalkáreṇge; aur tú un par sáya karegá; aur tere nám ke dost rakhnewále tujh se ḳhushí manáweṇge.

12 Is liye ki tú ai Ḳhudáwand, sádiq ko barakat detá hai; tú us ko mihrbání kí sipar tale ḍhámp letá hai.

1 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

6 ZABÚR.

1 AI Ḳhudáwand, tú mujhe apne gusse se mat ḍapaṭ, aur apne gazab kí garmí se mujh ko tambíh na de.

2 Ai Ḳhudawand, mujh par rahm kar, ki maiṇ kumhlá gayá huṇ; ai Ḳhudáwand mujhe chaṇgá kar, ki merí haḍḍíoṇ meṇ kapkapí hai.

3 Aur merí ján meṇ bhí niháyat kapkapí hai; pas, tú ai Ḳhudáwand, kab tak?

4 Ai Ḳhudáwand, phir á, merí ján ko chhuṛá; apní rahmatoṇ ke wáste mujhe bachá.

5 Kyuṇki maut kí hálat meṇ terí yád nahíṇ; gor ke andar kaun terí taríf karegá?

6 Main karáhte karáhte thak gayá ; main ánsú bahá bahá-ke sárí rát apná bistar tar kartá hun : main apná palang bhígátá hun.
7 Tasdiya ke sabab merí ánkhen dhundhlá gaín hain ; mere sab dushmanon ke sabab se we burhiyá gaín.
8 Mujh se dúr ho jáo, ai sáre badkirdáro, ki Khudáwand ne mere rone kí áwáz suní hai.
9 Khudáwand ne merí faryád suní hai ; Khudáwand merí duá qabúl karegá.
10 Mere sáre dushman sharminda ho jáenge ; aur niháyat kapkapí men parenge ; we ulte phirenge ; we nágahání sharminda ho jáenge.

7 ZABÚR.

1 AI Khudáwand, mere Khudá, merá bharosá tujh par hai ; mujh ko un sab se, jo mere píchhe pare hain, bachá, aur mujhe chhurá.
2 Na howe ki sher kí tarah wuh mujh ko pháre, aur jis waqt koí merá chhuránewálá na ho, mujhe purze purze kare.
3 Ai Khudáwand, mere Khudá, agar main ne yih kiyá ; agar mere háth se badí huí ;
4 Agar main ne us se, jo mere sáth sulah rakhtá thá, badí kí ho ; yá us ká jo be-sabab merá dushman thá nuqsán kiyá ho :
5 To dushman dar-pai hoke merá jí lewe, aur merí ján zamín par pámál kare, aur merí izzat khák men miláwe.
6 Ai Khudáwand, apne qahr men uth, mere dushmanon ke gazab par apne taín buland kar ; aur mere liye jág, adálat tú ne muqarrar kí hai.
7 Jo logon kí jamáat tujhe gheregí, so tú us ke úpar phir bulandí par já.
8 Khudáwand logon kí adálat karegá ; ai Khudáwand, jaisí merí sadáqat, aur jaisí merí diyánatdárí hai, waisá hí merá insáf kar.
9 Kásh ki buron kí buráí nest o nábúd ho jáwe ; lekin sádiqon ko tú qúwat de ; ki sádiq Khudá dilon aur gurdon ká jánchnewálá hai.

10 Khudá ke yahán merí sipar hai; wuh unká jin ke dil sídhe hain, bachánewálá hai.
11 Khudá sádiq ká insáf kartá hai; aur Khudá sadá qahhár hai.
12 Agar báz na áwegá, wuh apní talwár tez karegá; us ne apní kamán par chillá charháyá hai, aur use tayár kiyá hai.
13 Aur us ke liye maut ká sámán tayár kiyá hai; wuh apne tír jalte hue banátá hai.
14 Dekho, use badkárí ke dard lage, aur fasád ká use pet rahá hai, aur jhúth ko jantá hai.
15 Us ne garhá khodá, aur gahrá kiyá; aur us garhe men, jise wuh banátá thá, áp girá.
16 Us ká fasád usí ke sir par paregá, aur us ká zulm usí kí khoprí par utregá.
17 Main Khudáwand kí, us kí sadáqat ke mutábiq, sitáish karungá; aur Khudáwand Taálá ke nám kí madhsaráí karungá.

8 ZABÚR.

1 AI Khudáwand, hamáre Rabb, kyá hí buzurg hai terá nám tamám zamín par! tú ne apní shaukat ásmánon ke úpar záhir kar rakhí hai.
2 Tú ne apne mukhálifon ke sabab bachchon aur shírkhwáron ke munh se qúwat paidá kí hai, táki dushman aur kínawar ko khámosh kare.
3 Jab main tere ásmánon par, jo terí dastkárí hain, dhyán kartá hun, aur chánd aur sitáron par, jo tú ne banae:
4 To insán kyá hai, ki tú us kí yád kare, aur ádamzád kyá, ki tú us par mutawajjih ho?
5 Aur tú ne ulúhiyat se us ko thorá kam kar rakhá hai, aur shán o shaukat ká táj use pahináyá hai.
6 Tú ne usko apne háth ke kámon par hukúmat bakhshí; tú ne sab kuchh us ke qadam ke níche kiyá hai:
7 Sárí bher bakríán aur gáe bail, aur janglí chaupáe bhí:
8 Aur ásmán ke parinde, aur daryá kí machhliyán, aur har chíz, jo daryá kí ráhon men guzartí hai.
9 Ai Khudáwand, hamáre Rabb, kyá hí buzurg hai terá nám tamám zamín par!

2 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

9 ZABÚR.

1 MAIN apne sáre dil se Ḳhudáwand kí sitáish karuṇgá; maiṇ tere sáre ạjáib kámoṇ ká bayán karuṇgá.

2 Maiṇ tujh se ḳhush o ḳhurram houṇgá; ai Haqq Taạ́lá maiṇ tere nám kí madhsaráí karuṇgá.

3 Jab mere dushman ulṭe phireṇ we tere sámhne se ṭhokar kháeṇge, aur halák ho jáeṇge.

4 Ki merá insáf aur qaziyá tú ne chukáyá; tú taḳht par baiṭhke sadáqat se munsafí kartá hai.

5 Tú ne qaumoṇ ko ḍáṇṭá; sharír ko faná kiyá; un ká nám abad-ul-ábád tak miṭá dálá.

6 Ai dushman, wíránián hamesha ke liye tamám huí haiṇ; tú ne shahroṇ ko ujáṛá hai; un ká zikr un ke sáth miṭ gayá hai.

7 Aur Ḳhudáwand abad tak taḳht-nishín hai; us ne ạdálat ke liye apní masnad taiyár kí hai.

8 Aur wuhí sadáqat se jahán ká insáf karegá, aur rástí se ummatoṇ ká muqaddama chukáwegá.

9 Aur Ḳhudáwand mazlúmoṇ ke liye panáh; musíbat ke waqt panáh hogá.

10 Aur we, jo terá nám jánte haiṇ, terá bharosá rakheṇge; ki tú ne ai Ḳhudáwand, apne mutaláshíoṇ ko tark nahíṇ kiyá hai.

11 Ḳhudáwand kí, jo Saihún par kursí-nishín hai madahsaráí karo; logoṇ ke darmiyán us ká jo us ne kiyá hai bayán karo.

12 Jab wuh ḳhún kí pursish kartá hai, to unheṇ yád kartá hai; wuh dukhíoṇ kí faryád ko bhúltá nahíṇ.

13 Ai Ḳhudáwand, mujh par rahm kar; us dukh par, jo maiṇ apne bugz rakhnewáloṇ se khaiṇchtá huṇ, nazar kar, ki maut ke darwázoṇ par se merá uṭhánewálá tú hí hai:

14 Táki maiṇ Saihún kí Beṭí ke darwázoṇ par terí sab sitáisheṇ bayán karuṇ; aur terí naját se ḳhushí karuṇ.

15 Gair qaumen us kúe men, jo unhon ne khodá thá girí hain, us dám men jo unhon ne chhipáyá thá, unhín ke pánw phanse hain.
16 Khudáwand jáná gayá; us ne insáf kiyá hai, sharír apne háthon ke kám ke phande men phansá hai.
17 Sharír palatke jahannam men dále jáenge; sárí qaumen, jo Khudá ko bhúl játí hain.
18 Ki miskín hamesha farámosh na kiyá jáegá; garíbon kí ummed sadá torí na jáegí.
19 Uṭh, ai Khudáwand, insán gálib na howe; qaumon kí adálat tere huzúr kí jáe.
20 Ai Khudáwand, un ko ḍará, qaumen ján jáengí ki ham insán hí hain.

10 ZABÚR.

1 AI Khudáwand, tú kyun dúr khaṛá rahtá hai? dukh ke waqt kyun apne taín chhipátá hai?
2 Sharír ke gurúr se garíb ázurda hotá hai; un mansúbon men jo unhon ne bándhe hain, pakṛe játe hain.
3 Ki sharír apne nafs kí khwáhish par fakhr kartá hai, aur ganím kufr kahke Khudáwand ko haqír jántá hai.
4 Sharír apne dimág se mutaláshí nahín hotá; us ke sáre khiyál yih hain, ki Khudá hai hí nahín.
5 Us kí ráhen har waqt baní hain; terí adálaten buland hain, us kí nazar se báhar: wuh apne sáre dushmanon se akaṛ kartá hai;
6 Apne dil men kahtá hai, mujh ko jumbish na hogí; mujh par pusht dar pusht bipat na paṛegí.
7 Us ká munh lanat, aur dagá, aur zulm se bhará hai; us kí zubán ke níche fasád aur badí hai.
8 Wuh dihát kí gháton men baiṭhtá hai, wuh khilwat ke makánon men begunáh ko qatl kartá hai; us kí ánkhen poshída miskín par lagí huí hain.
9 Wuh chhipke sher kí mánind, jo apní jháṛí men ho, ghát men lagá huá hai; wuh ghát men lagá hai, ki miskín ko pakṛe, wuh miskín ko apne dám men láke pakaṛtá hai.
10 Wuh chúr chár hoke dab játá hai; miskín us ke zoráwaron se gir játe hain.

11 Us ne apne dil meṇ kahá hai, Ḳhudá bhúl gayá hai; us ne apná muṇh chhipáyá; wuh hargiz dekhtá nahíṇ.

12 Uṭh, ai Ḳhudáwand, ai Ḳhudá, apná háth baṛhá; garíboṇ ko bhúl na já.

13 Ḳhudá kí tahqír sharír kyuṇ kartá hai? apne dil meṇ kahtá, ki tú tahqíqát na karegá.

14 Tú to dekh rahá hai; ki tú dukh aur ranjídagí par nazar kartá hai, ki apne háth se badlá de; miskín áp ko tere hawále kartá hai; yatím ká madadgár tú hai.

15 Sharír aur bure ká bázú toṛ, aisá ki us kí sharárat phir ḍhúṇḍhí na páí jáwe.

16 Ḳhudáwand abad tak bádsháh hai; gair qaumeṇ us kí zamín par se faná huíṇ.

17 Ai Ḳhudáwand, tú ne garíboṇ kí murád suní; tú un ke diloṇ ko mustaqím kartá, aur kán dharke suntá;

18 Ki yatímoṇ, aur mazlúmoṇ ká insáf kare, táki ḳhákí ádmí phir zulm na kare.

11 ZABU'R.

1 MERA' tawakkul Ḳhudáwand par hai; tum kyuṇkar merí ján ko kahte ho, ki chiṛiyá sí apne paháṛ par játí rah;

2 Ki dekh, sharír apní kamán par chillá chaṛháte hain; apná tír chille meṇ joṛte haiṇ, táki poshída sídhe-dil-wáloṇ ko máreṇ.

3 Ki bunyád ḳharáb ho gaí, sádiq kyá kar saktá hai?

4 Ḳhudáwand apní muqaddas haikal meṇ hai; Ḳhudáwand ká taḳht ásmán par hai; us kí áṇkheṇ dekhtí haiṇ; us kí palakeṇ baní A'dam ko ázmátí haiṇ,

5 Ḳhudáwand sádiq ko ázmátá hai; par sharír, aur wuh jo zulm ko cháhtá hai, us kí rúh us se dushmaní rakhtí hai.

6 Wuh sharíroṇ par phande, ág aur gandhak, barsáwegá, aur ág kí sí hawá un ke piyále ká hissa hogí.

7 Kyuṇki Ḳhudáwand, jo sádiq hai, sadáqat ko cháhtá hai, us ká chihra sídhe logoṇ ko dekhtá hai.

2 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

12 ZABU'R.

1 Ai Khudáwand, madad kar; ki díndár ádmí játá rahtá hai, ímándár log baní A'dám meṇ se tamám ho játe haiṇ.

2 Un meṇ har ek apne hamsáe ke sáth behúda baktá, cháplúsí ke hanṭhoṇ se we bolte haiṇ.

3 Khudáwand sab cháplúsí ke honṭh aur wuh zubán, jis se baṛá bol nikaltá hai, káṭ ḍálegá;

4 Jo yuṇ kahte haiṇ, ham apní zubán se gálib honge; hamáre honṭh hamáre haiṇ; kaun hamárá málik?

5 Miskínoṇ kí kharáb-hálí par hájatmandoṇ kí ṭhanḍí sáns par nazar karke, Khudáwand farmátá hai, Ab maiṇ uṭhtá huṇ; jo us se akaṛ kartá hai, maiṇ us se us ko naját duṇgá.

6 Khudáwand kí báteṇ khális báteṇ haiṇ, jaise rúpá miṭṭí kí ghariyá meṇ táyá gayá, aur sát martaba sáf kiyá gayá.

7 Tú hí, ai Khudáwand, un ká háfiz hai; tú unheṇ is zamáne ke logoṇ se abad tak bachá rakhegá.

8 Sharír chároṇ taraf ghúmte phirte haiṇ, jab kamíne log sarfaráz hote haiṇ.

13 ZABU'R.

1 Ai Khudáwand kab tak, tú mujhe nit bhúltá rahegá? kab tak tú apná munh mujh se chhipáwegá?

2 Kab tak maiṇ apne jí meṇ mansúba aur roz apne dil meṇ gam karuṇ? kab tak merá dushman mujh par sarbuland rahe?

3 Tawajjuh karke, merí sun, ai Khudáwand, mere Khudá, merí áṇkheṇ roshan kar, na ho, ki mujhe maut kí nínd á jáwe;

4 Na ho, ki merá dushman kahe, Maiṇ us par gálib áyá; aur mere satánewále mere ṭal jáne se khush hoṇ.
5 Par maiṇ jo huṇ, so terí rahmat par merá bharosá hai; merá dil terí naját se ḳhush hogá.
6 Maiṇ Ḳhudáwand kí saná gáuṇga; kyuṇki us ne mujh par baṛí mihrbání kí hai.

14 ZABÚR.

1 AHMAQ ne apne dil meṇ kahá hai, Ḳhudá nahín. We ḳharáb hue, un ke kám makrúh haiṇ, koí nekokár nahíṇ.
2 Ḳhudáwand ne ásmán par se baní Ádam par nazar kí, tá dekhe, ki un meṇ koí dáná, Ḳhudá ká tálib hai.
3 We sab gumráh hue, we ek sáth bigaṛ gae; koí neko-kár nahíṇ, ek bhí nahíṇ.
4 Kyá sáre badkároṇ ko samajh nahíṇ, jo mere bandoṇ ko yuṇ khá játe haiṇ, jaise roṭí kháte haiṇ? we Ḳhudá-wand ká nám nahíṇ lete.
5 Waháṇ we shiddat se ḍare; kyuṇki Ḳhudá sádiqoṇ ki nasl ke sáth hai.
6 Tum miskín ke mansúbe kí tahqír karte ho, is liye ki Ḳhudáwand us kí panáh hai.
7 Káshki Isráel kí naját Saihún meṇ se huí hotí! jab Ḳhudáwand apní qaum ke qaidíoṇ ko pher láegá, to Yaqúb ḳhush, aur Isráel shád hogá.

3 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

15 ZABÚR.

1 AI Ḳhudáwand tere ḳhaime meṇ kaun ṭikegá? tere koh i muqaddas par kaun sakúnat karegá?
2 Wuh jo sídhí chál chaltá hai, aur sadáqat ke kám kartá hai, aur apne dil se sach bolá kartá hai.

3 Apní zubán se chuglí nahíṇ khátá apne hamsáe se buráí nahíṇ kartá, aur apne paṛosí par ạib nahíṇ lagátá hai.

4 Us kí nazar meṇ mardúd ádmí haqír hai, par Ḳhudáwand se jo ḍarnewále haiṇ unkí wuh ịzzat kartá hai, wuh apne nuqsán par qasam khátá hai, aur badaltá nahíṇ.

5 Wuh súd ke liye qarz nahíṇ detá, aur be-gunáhoṇ ko satáne ke liye rishwat nahíṇ letá. Wuh jo yih kartá hai abad tak na ṭalegá.

16 ZABÚR.

1 KHUDÁYÁ, tú merí hifázat kar, kyuṇki mujhe terá hí bharosá hai.

2 Ai merí ján, tú ne Ḳhudáwand se kahá hai, ki Tú merá málik hai, tere bagair merí bhaláí nahíṇ;

3 Aur muqaddas logoṇ se jo zamín par haiṇ, yih wuhí sharíf haiṇ jin se merí sárí ḳhushí hai.

4 Un ke gam, jo gair ke píchhe dauṛte haiṇ, baṛhte raheṇge; un ke ḳhúnwále tapáwan main na tapáuṇgá, aur apne honṭhoṇ se un ke nám na luṇgá.

5 Merí mírás ká aur mere piyále ká hissa Ḳhudáwand hai; mere baḳhre ká nigahbán tú hai.

6 Dilpazír makánoṇ meṇ mere liye jaríb kí gaí; háṇ merí mírás suthrí hai.

7 Maiṇ Ḳhudáwand ko mubárak kahuṇgá, jo mujhe saláh detá hai; mere gurde bhí rát ko mujhe tạlím dete haiṇ.

8 Merí nigáh hamesha Ḳhudáwand par hai; is liye ki wuh mere dahne háth hai, mujh ko kabhí jumbish na hogí.

9 Isí sabab merá dil ḳhush hai, aur merí shaukat shád; merá jism bhí ummed meṇ chain karegá.

10 Ki tú merí ján ko ạlam i gaib meṇ na chhoṛegá, na apne muqaddas ko saṛne degá.

11 Tú mujh ko zindagání kí ráh dikhláwegá; tere huzúr meṇ ḳhushíoṇ kí serí hai; tere dahne háth abad tak niạmateṇ haiṇ.

17 ZABÚR.

1 AI Khudáwand, haqq ko sun; merí faryád par dhyán rakh; merí duá par, jo beriyá labon se nikaltí hai, kán dhar.

2 Merá insáf tere huzúr se nikle; terí ánkhen rástí par nazar karen.

3 Tú ne mere dil ko ázmáyá; rát ko áke tú ne mujhe táyá; tú koí bát nahín pátá, merá kalám mere khiyál se ziyáda barhtá nahín.

4 Insán ke kámon kí bábat, tere labon ke sukhn ke sabab main ne apne taín halák karnewále kí ráhon se bachá rakhá hai.

5 Mere qadmon ne terí ráhen pakrín; mere pánw nahín tale.

6 Main ne tujhe pukárá, ki tú ai Khudá merí sunegá; merí taraf kán dhar; merí arz sun.

7 Apní kháss mihrbání záhir kar, ai tú, jo apne dahne háth se, tawakkul karnewálon ko mukhálifon se bachátá hai.

8 Mujhe ánkh kí putlí kí mánind mahfúz rakh; mujhe apne páron ke sáya tale chhipá le,

9 Un sharíron se, jo mujh par zulm karte hain; mere jání dushmanon se, jo mujhe ghere hue hain.

10 We apní charbí men chhip gae hain; we apne munh se bará bol bolte hain.

11 Unhon ne ab hamáre har ek qadam par ham ko gherá hai; un kí ánkhen lagáí huí hain, ki zamín par girá dewen.

12 Aur un kí misál yih hai, jaise sher, jo shikár par jí lagáe; aur jaisá sher ká bachcha, jo chhipke ghát men baithe.

13 Uth, ai Khudáwand, us ko chhenk; us ko dhakel de; merí ján ko sharír se, jo terí teg hai, chhurá:

14 Un logon se, ai Khudáwand, jo tere háth hain, dunyá ke logon se, jin ká bakhra isí zindagání men hai, aur jin ke pet tú apne ganj men se bhartá: we daulat se ser hain, aur apní báqí daulat apne bál bachchon ke liye chhor játe hain.

15 Par main jo hun, sadáqat men terá munh dekhungá; jab main terí súrat par hoke jágungá, to main ser houngá.

3 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

18 ZABÚR.

1 MAIN tujhe pyár kartá huṇ, ai Ḳhudáwand, merí qúwat.
2 Ḳhudáwand merí chaṭán, aur merá gaṛh, aur merá chhuṛánewálá hai; merá Ḳhudá merí chaṭán jis par merá bharosá hai; merí ḍhál, aur merí najat ká síng, merá úṇchá burj.
3 Maiṇ Ḳhudáwand mahmúd ko pukártá huṇ; yuṇ apne dushmanoṇ se bach játá huṇ.
4 Maut kí saḳhtíoṇ ne mujh ko gherá, aur badí ke sailáboṇ ne mujhe daráyá.
5 Álam i gaib kí saḳhtíoṇ ne mujhe gher liyá; maut ke phandoṇ ne mujhe chheṇká.
6 Maiṇ ne taṇgí ke waqt Ḳhudáwand ko pukárá, aur apne Ḳhudá ke áge chilláyá; us ne merí áwáz apní haikal meṇ se suní, aur merí faryád us ke sámhne us ke kánoṇ tak pahuṇchí.
7 Zamín kámpí, aur larzí, aur pahár jaṛ múl se hil gae, aur thartharáe kyuṇki wuh gazabnák huá.
8 Us ke nathnoṇ se dhuwáṇ uṭhá, aur us ke muṇh se átash bhaṛkí, jis se aṇgáre dahak uṭhe.
9 Us ne ásmánoṇ ko jhukáyá, aur níche utrá; aur us ke páṇwoṇ tale táríkí thí.
10 Wuh karúbí par sawár huá, aur parwáz kar gayá; wuh hawá ke paroṇ par uṛá.
11 Us ne táríkí ko apná parda kiyá, us ke girdágird páníoṇ ká andherá aur bádaloṇ kí ghaṭá us ká ḳhaima thá.
12 Us chamak se, jo us ke áge thí, us ke bádal phaṭe, ole aur aṇgáre.
13 Ḳhudáwand ásmánoṇ meṇ garjá, aur Haqq Taạ́lá ne apní áwáz nikálí; ole aur aṇgáre.
14 Háṇ, us ne apne tír chhoṛe, aur un ko parágandá kiyá; aur bijlíyáṇ chamkáíṇ, aur unheṇ ghabrá diyá.

15 Us waqt pání kí náliáṇ dikhái díṇ, aur jahán kí neweṇ khul gaíṇ terí jhunjhláhaṭ se, ai Khudáwand, háṇ, tere nathnoṇ ke dam ke jhoke se.
16 Us ne úpar se bhejkar mujhe pakaṛ liyá, gahre pánioṇ meṇ se us ne mujhe khaiṇch liyá.
17 Mere zabardast dushman se, aur un se, jo merá kína rakhte the, us ne mujhe chhuṛáyá, ki we mujh se sakht zoráwar the.
18 Unhoṇ ne bipat ke din mujhe chheṇká; lekin Khudáwand merá takiya thá.
19 Wuh mujhe nikálke ek kusháda jagah meṇ le gayá: us ne mujhe chhuṛáyá, kyuṇki wuh mujh se khush thá.
20 Khudáwand ne jaisí merí sadáqat thí, mujh ko jazá dí, mere háthoṇ kí pákízagí ke mutábiq us ne mujhe badlá diyá.
21 Ki maiṇ ne Khudáwand kí ráheṇ yád rakhíṇ, aur sharárat karke apne Khudá se muṇh na moṛá.
22 Kyuṇki us kí sárí ạdálateṇ mere zer i nazar rahíṇ, aur us ke hukmoṇ ko maiṇ ne apne se dúr na kiyá.
23 Háṇ maiṇ us ke sáth sídhá rahá, aur maiṇ ne áp ko apní badkárí se báz rakhá.
24 So Khudáwand ne merí sadáqat ke mutábiq, merí pákdastí ke muwáfiq, jo us kí áṇkhoṇ ke sámhne thí, mujh ko badlá diyá hai.
25 Rahm karnewále ko tú apne taíṇ rahím dikhlátá hai; aur sídhe ádmí ke sáth tú áp ko sídhá záhir kartá.
26 Khális ko tú apne taíṇ khális dikhlátá hai, aur ṭeṛhe ke sáth tú ṭeṛhá nazar átá hai.
27 Kyuṇki tú garíb logoṇ ko bachátá hai; aur úṇchí áṇkhoṇ ko níchí kartá hai.
28 Ki tú merá chirág jalátá hai; Khudáwand merá Khudá mere andhere ko ujálá kartá hai.
29 Ki maiṇ terí kumak se ek fauj par dauṛtá huṇ; aur apne Khudá kí madad se díwár kúd játá huṇ.
30 Khudá jo hai, us kí ráh kámil hai; Khudáwand ká sukhan táyá huá hai; wuh un sab kí, jinheṇ us ká bharosá hai, sipar hai.
31 Ki Khudáwand ke siwá Khudá kaun hai? aur hamáre Khudá ko chhoṛ chaṭán kaun hai?

32 Yane wuhí Khudá jo merí kamar mazbút bándhtá, aur merí ráh kámil kartá hai.

33 Wuh mere pánw harníon ke se kartá, aur mujhe mere únche makánon par khará kartá hai.

34 Wuh mere háthon ko jang kí talím detá hai, yahán tak ki pítal kí kamán mere bázúon se jhukáí játí hai.

35 Tú ne apní naját kí sipar mujh ko ináyat kí, aur tere dahne háth ne mujh ko sambhálá, aur terí mihrbání ne mujh ko buzurg kiyá hai.

36 Mere qadmon ko, mere tale tú ne kusháda kiyá, aur mere takhne kánpte nahín.

37 Main ne apne dushmanon ká píchhá kiyá, aur unhen já liyá, aur píchhe na phirá, jab tak unhen faná na kiyá.

38 Main ne unhen márá, aisá ki we uth nahín sake; mere qadmon ke níche gir pare hain.

39 Ki tú ne laráí ke wáste merí kamar mazbút bándhí hai; tú ne mere mukhálifon ko mere níche jhukáyá hai.

40 Tú ne mere dushmanon kí píth mujhe dikhláí, aur main ne un ko, jo mujhe se kína rakhte the, nábúd kiyá.

41 We chilláe, aur koí bachánewálá nahín; hán Khudáwand ko pukárá, par us ne unhen jawáb na diyá.

42 Tab main ne unhen aisá písá, ki we gard kí mánind, jo hawá men hotí hai, ho gae; main ne unhen yun nikál phenká, jaise ráston men kí kích.

43 Tú ne mujhe logon ke jhagron se chhuráyá hai; tú ne mujhe gair qaumon ká sardár kiyá; we log, jinhen main nahín jántá, merí farmánbardárí karenge.

44 Kán se sunte hí we mujhe mánenge; ajnabíon kí naslen mujh se dab niklengí.

45 Ajnabíon kí naslen murjhá jáwengí, aur apne chhipne ke makánon men se thartharáwengí.

46 Zinda hai Khudáwand; aur mubárak hai merí chatán; aur buland hai merá naját denewálá Khudá.

47 Wuhí Khudá, jo merá intiqám letá hai, aur logon ko mere tábi kartá hai.

48 Wuh mujhe mere dushmanon se chhurátá hai; hán, tú mujhe un par, jo mujh se muqábila karte hain, bálá kartá hai; tú ne mujhe zálim ádmí se makhlasí dí.

49 So main, ai Khudáwand, qaumon ke darmiyán terí saná karungá, aur tere nám kí madhsaráí karungá.

50 Wuh apne bádsháh ko naját i kullí bakhshtá hai, aur apne masíh par, Dáúd par, aur us kí nasl par abad tak mihr karnewálá hai.

4 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

19 ZABU'R.

1 A'SMA'N Khudá ká jalál bayán karte hain, aur fazá us kí dastkárí dikhlátí hai.

2 Ek din dúsre din se báten kartá hai, aur ek rát dúsrí rát ko marifat bakhshtí hai.

3 Un kí koí lugat aur zubán nahín, un kí áwáz suní nahín játí:

4 Sárí zamín men un kí jaríb, aur dunyá ke kanáron tak un ká kalám já pahunchá hai. Un men us ne áftáb ke liye khaima khará kiyá hai.

5 Jo dulhá kí mánind khalwat kháne se nikal átá hai, aur pahlawán kí tarah maidán men daurne se khush hotá hai.

6 A'smán ke kanáre se us kí barámad hai, aur us kí gardish us ke dúsre kanáre tak hotí; us kí garmí se koí chíz chhipí nahín.

7 Khudáwand kí tauret kámil hai, dil kí phernewálí; Khudáwand kí shahádat haqq hai, sáde ko dánáí denewálí.

8 Khudáwand kí sharíaten sídhí hain, dil ko khushí bakhshnewálíán; Khudáwand ká hukm pák hai, ánkhon ká roshan karnewálá hai.

9 Khudáwand ká khauf sáf hai, us ko abad tak páedárí hai; Khudáwand kí adálaten sachchí, we tamám o kamál rást hain.

10 We sone se, balki bahut kundan se, ziyáda dilkhwáh hain, shahd aur us ke chhatte ke tapaknewále se bahut hí míthí.

11 Phir un se terá banda roshní pátá hai; un ke yád rakhne men bará hí ajr hai.

12 Apní chúkon ko kaun ján saktá hai? tú mujh ko chhipe gunáhon se barí kar.

13 Apne bande ko amd ke gunáhon se bhí báz rakh; unhen mujh par gálib hone mat de; tab main khará houngá aur bare gunáh se pák thahrungá.

14 Mere munh kí báten, aur mere dil ke soch tere huzúr manzúr hon, ai Khudáwand, merí chatán, aur mere fidiya denewále.

20 ZABÚR.

1 MUSÍBAT ke din Khudáwand terí sune; Yaqúb ke Khudá ká nám tujhe mahfúz rakhe;

2 Maqdis se terí madad bheje, aur Saihún men se tujhe sambhále;

3 Tere sáre hadíon ko yád farmáwe; aur tere charháwon ko qabúl kare.

4 Tere dil kí khwáhish ke muwáfiq tujh ko dewe, aur tere sáre mansúbon ko púrá kare.

5 Ham terí naját se khushí manáwenge, aur apne Khudá ke nám par apne jhande khare karenge; Khudáwand terí sárí darkhwásten púrí kare.

6 Ab main ján gayá, ki Khudáwand apne masíh ká bachánewálá hai, apne dahne háth kí naját denewálí qudraton se wuh apne muqaddas ásmán par se us kí sunegá.

7 Ye gáríon ká, we ghoron ká, par ham Khudáwand apne Khudá ke nám ká zikr karenge.

8 We jhuk gae, aur gir pare; lekin ham uthe, aur sídhe khare hue.

9 Ai Khudáwand, naját de; jis waqt ki ham pukáren, bádsháh hamárí sune.

XXI ZABÚR.

1 AI Khudáwand, terí tawánái se bádsháh khushí kartá hai, aur terí naját se kyá hí dil shád hai.

2 Tú ne us ko us ke dil ká matlab diyá; aur us ne jo kuchh apne munh se mángá, tú ne use radd na kiyá.

3 Ki peshdastí karke tú achchhí achchhí niạmaten use bakhshtá hai: khális sone ká táj tú us ke sir par rakhtá hai.
4 Us ne tujh se zindagí cháhí; tú ne us ko umr kí darází abad tak bakhshí.
5 Terí naját se us kí shaukat ạzím hai; ạzmat o hashmat tú ne us par rakhí hai.
6 Ki tú ne us ko sadá kí barakaton ká sabab ṭhahrá rakhá hai; tú ne us ko apne chihre se niháyat khushwaqt kiyá hai.
7 Ki Bádsháh Khudáwand par bharosá rakhtá hai; aur Haqq Taạlá kí rahmat se wuh jumbish na páwegá.
8 Terá háth tere sáre dushmanon ko ḍhúnḍh nikálegá; terá dahná háth tere bairíon ká ṭhikáná lagáwegá.
9 Tú apne záhir hone ke waqt un ko tanúr kí tarah dahkáwegá; Khudáwand un ko apne qahr se nigal jáwegá; aur ág unko khá legí.
10 Tú zamín par se un ká phal aur un kí nasl baní Ádam men se nest karegá.
11 Kyunki unhon ne tere barkhiláf badí phailáí; aisí burí fikr sochí, ki us ko niháyat tak pahunchá na sakenge.
12 Ki tú un kí píṭh dikhláwegá; tú un ke ru barú apne chille ko chaṛháwegá.
13 Ai Khudáwand, tú apne zor se buland ho; ham terí qudrat par gít gáenge aur madhsaráí karenge.

4 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

22 ZABUR.

1 AI mere Khudá, ai mere Khudá, tú ne mujhe kyun chhoṛá hai? mere bacháo se, mere karáhne kí báton se tú dúr rahá hai.
2 Ai mere Khudá, main din ko chillátá hun, par tú nahín suntá; rát ko bhí, aur chup nahín rahtá.
3 Aur tú quddús hai, Isráel kí madh men sakúnat karnewálá.

4 Hamáre bápdádoṇ ne tujh par tawakkul kiyá; unhoṇ ne tawakkul kiyá, aur tú ne unheṇ chhuṛáyá.

5 Unhoṇ ne tujh se faryád kí, aur chhuṛáe gae; unhoṇ ne tujh par bharosá kiyá, aur sharminda na hue.

6 Par maiṇ jo huṇ kíṛá huṇ, na insán; ádmíoṇ ká naṇg huṇ aur qaum kí áṛ.

7 We sab, jo mujh ko dekhte haiṇ, mujh par haṇste haiṇ, we hoṇṭh pasárte haiṇ, we sir hiláke kahte haiṇ.

8 Ki Ḳhudáwand par chhoṛ; wuhí use bacháwe: wuhí use chhuṛáwe; ki wuh us se ḳhush thá.

9 Bahar hál, tú hí hai, jo mujhe peṭ se báhar láyá: jab maiṇ apní má kí chhátíoṇ par thá tú hí ne mujh bharosá diyá.

10 Maiṇ paidá hote hí tujh par pheṇká gayá; merí má ke peṭ se tú merá Ḳhudá hai.

11 Mujh se dúr mat rah, ki taṇgí nazdík hai, aur madadgár koí nahíṇ.

12 Bahut se bailoṇ ne muhje á gherá hai; Basan ke zoráwar bailoṇ ne chároṇ taraf se mujh par hujúm kiyá hai.

13 We mujh par pháṛnewále aur gúṇjnewále sher kí tarah muṇh pasáre hue haiṇ.

14 Maiṇ pání kí tarah bahá játá huṇ, aur mere band band alag ho chale haiṇ; merá dil mom kí tarah mere síne meṇ pighal gayá.

15 Merí qúwat ṭhíkṛe kí tarah ḳhushk ho gaí; aur merí zubán tálú se lagí játí hai, aur tú mujhe maut kí ḳhák par biṭhátá hai.

16 Kyuṇki kuttoṇ ne mujh ko gher liyá hai; sharíroṇ kí guroh ne merá iháta kiyá hai; unhoṇ ne mere háth aur mere páṇw chhede.

17 Maiṇ apní sab haḍḍíoṇ ko gin saktá huṇ; we mujhe tákte aur ghúrte haiṇ.

18 We mere kapṛe ápas meṇ báṇṭte haiṇ, aur mere libás par quṛa ḍálte haiṇ.

19 Par tú, ai Ḳhudáwand, dúr mat rah; ai merí twánáí jald merí madad ke liye á.

20 Merí ján ko talwár se bachá; merí wahída ko kutte ke háth se.

21 Babar ke muṇh se mujhe bachá: bhaiṇsoṇ ke síṇgoṇ se tú ne merí suní.

22 Maiṇ apne bháíoṇ meṇ terá nám bayán karuṇgá; jamáạt meṇ terá sanákhwán houṇgá.

23 Tum, jo Ḳhudáwand se ḍarte ho, us kí saná karo; ai Yạqúb kí sárí nasl, tum us kí buzurgí karo; ai Isráel kí sárí aulád, us ká ḍar máno.

24 Ki us ne dardmand ke dard kí tahqír nahíṇ kí, na us se use nafrat áí, na us ne us se apná muṇh pher liyá; balki jab us ne us ko pukárá, us ne jawáb diyá.

25 Baṛí jamáạt meṇ mujh se terí sitáish hogí; maiṇ un ke áge jo us se ḍarte haiṇ, apní nazreṇ adá karuṇgá.

26 We jo halím haiṇ, kháweṇge, aur ser howeṇge; we, jo Ḳhudáwand ke tálib haiṇ, us kí sitáish kareṇge; tumhárá dil abad tak jítá rahe!

27 Sárá jahán sarásar chet jáegá, aur Ḳhudáwand kí taraf rujụ́ láwegá; aur qaumoṇ ke sáre gharáne tere áge sijda kareṇge.

28 Ki bádsháhat Ḳhudáwand kí hai; qaumoṇ meṇ wuhí hákim hai.

29 Dunyá ke sáre daulatmand kháweṇge, aur sijda kareṇge; we sab, jo ḳhák meṇ milte haiṇ, us ke huzúr jhukeṇge; aur kisí ne apní ján ko nahíṇ jiláyá.

30 Ek nasl us kí ịbádat karegí; Ḳhudáwand ke kiye ká bayán ánewálí pusht ke sámhne kiyá jáegá.

31 We áweṇge, aur un logoṇ par jo paidá hoṇge, us kí sadáqat záhir kareṇge, ki us ne aisá aisá kiyá hai.

23 ZABÚR.

1 KHUDÁWAND merá chaupán hai; mujh ko kuchh kamí nahíṇ.

2 Wuh mujhe sabzazár charágáh meṇ biṭhlátá hai; wuh ráhat ke chashmoṇ kí taraf mujhe liye phirtá hai.

3 Wuh merí ján pher látá hai; wuh mujhe sadáqat kí ráhoṇ meṇ liye phirtá hai, apne nám kí ḳhátir se.

4 Háṇ, jab mujhe maut ke sáya kí wádí meṇ se chalná ho mujhe kuchh ḳhauf o ḳhatar nahíṇ, ki tú mere sáth hai; terí chhaṛí, aur terí láṭhí jo haiṇ wuhí merí tasallí haiṇ.

5 Tú mere dushmanoṇ ke rú barú mere áge dastarkhwán bichhátá; tú ne mere sir par tel malá; merá pyála labrez hoke chhalaktá hai.

6 Lá-kalám khair aur mihrbání umr bhar mere qadam se lagí rahegí, aur maiṇ hamesha Khudáwand ke ghar meṇ rahuṇgá.

5 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

24 ZABÚR.

1 ZAMÍN aur us kí mamúrí; jahán aur us ke báshinde Khudáwand ke haiṇ.

2 Kyuṇki us ne un kí biná páníoṇ ke úpar rakhí, aur use sailáboṇ ke úpar qáim kiya.

3 Khudáwand ke pahár par kaun charh saktá hai? aur us ke makán i muqaddas par kaun khará rah saktá hai?

4 Wuhí jis ke háth sáf haiṇ, aur jis ká dil pák hai, jis ne butlán kí taraf apná jí nahíṇ lagáyá aur na makr se qasam khái.

5 Wuhí Khudáwand se barakat aur apne naját-denewále Khudá se sadáqat páwegá.

6 Yih guroh us kí tálib hai, tere chihre ke joyáṇ Yaqúb haiṇ.

7 Ai phátako, apne sir úṇche karo, aur ai abadí darwázo, úṇche ho, ki jalál ká Bádsháh dákhil howe.

8 Yih jalál ká Bádsháh kaun hai? Khudáwand, jo qawí aur qádir hai; Khudáwand, jo jang meṇ qádir hai.

9 Ai phátako, apne sir úṇche karo, úṇche karo, ai abadí darwázo, ki jalál ká Bádsháh dákhil howe.

10 Yih jalál ká Bádsháh kaun hai? Lashkaroṇ ká Khudáwand wuhí jalál ká Bádsháh hai.

25 ZABÚR.

1 AI Khudáwand, maiṇ apní ján ko terí taraf uṭhátá huṇ.

2 Ai mere Khudá, maiṇ tujh par bharosá rakhtá huṇ, mujhe sharminda na hone de, mere dushman mujh par shádiyána na bajáweṇ.

3 Aur un meṇ se bhí, jo terí ráh tákte haiṇ, koí sharminda na ho; balki we, jo náhaqq bewafáí karte haiṇ, sharminda howeṇ.

4 Ai Khudáwand, mujhe apní ráheṇ dikhlá, mujh ko apne ráste batlá.

5 Apní sadáqat meṇ mujh ko le chal, aur mujh ko tạlím de, ki merá naját-denewálá Khudá tú hai; sáre din maiṇ terá intizár khaiṇchtá huṇ.

6 Ai Khudáwand, apní rahmatoṇ ko aur apní mihrbání ko yád kar, ki we qadím se haiṇ.

7 Merí jawání ke gunáhoṇ aur mere qusúroṇ ko yád mat kar; tú apní rahmatoṇ ke mutábiq apní khubí ke wáste, ai Khudáwand, mujhe yád rakh.

8 Khudáwand bhalá aur sídhá hai; wuh is liye gunahgároṇ ko ráh dikhlátá hai.

9 Wuh halímoṇ ko ạdálat kí ráh batátá hai, aur halímoṇ ko apní ráh kí bát sikhátá hai.

10 Khudáwand kí sárí ráheṇ rahmat aur sachcháí haiṇ un ke liye, jo us ke ạhd aur us kí shahádatoṇ ko yád rakhte haiṇ.

11 Ai Khudáwand, apne nám ke wáste merá gunáh bakhsh de, ki wuh baṛá hai.

12 Wuh kaun sá insán hai, jo Khudáwand se ḍartá hai? wuh us ko wuhí ráh, jo use pasand hai, batláwegá.

13 Us ká jí khairiyat se rahegá, aur us kí nasl zamín kí wáris hogí.

14 Khudáwand ká bhed un pás hai, jo us se ḍarte haiṇ; aur un ko wuh apne ạhd kí pahchán degá.

15 Merí áṇkheṇ hamesha Khudáwand kí taraf lagí rahtí haiṇ; kyuṇki wuhí mere páṇw phande se nikálegá.

16 Merí taraf mutawajjih ho, aur mujh par rahm kar, ki maiṇ akelá aur dukh meṇ huṇ.

17 Mere dil ke gam bahut baṛh gae; tú mujh ko merí musíbatoṇ se chhuṛá.

18 Mere dukh aur merí mashaqqat par nigáh kar; aur mere sab gunáh bakhsh de.
19 Mere dushmanon par nigáh kar, ki we bahut hain, aur jo mujh se adáwat rakhte hain, so andher hain.
20 Merí ján kí hifázat kar, aur mujhe naját de; mujhe sharminda na hone de, ki mujhe terá hí bharosá hai,
21 Kharáí aur sídhái mere nigahbán howen, ki main ne terí intizárí khainchí hai.
22 Ai Khudá, Isráel ko us ke sáre dukhon se makhlasí de.

26 ZABÚR.

1 AI Khudáwand, merá insáf kar, ki main apní kharáí kí ráh chalá aur main ne Khudáwand par tawakkul kiyá; main lagzish na kháungá.
2 Ai Khudáwand, mujhe ázmá, aur merá imtihán kar; mere gurdon, aur mere dil ko tá le.
3 Ki terí mihrbání merí ánkhon ke sámhne hai, aur main terí sachchái kí ráh chalá hun.
4 Main behúdon ke sáth nahín baithá, aur makkáron ke sáth nahín chaltá hun.
5 Badkáron kí jamáat ká main dushman hun; aur sharíron ke sáth main nahín baithtá hun.
6 Main begunáhí men apne háth dhoungá; tab ai Khudáwand main tere mazbah ke girdágird phirungá;
7 Táki saná kí áwáz sunáun aur tere sáre ajáib kámon ká bayán karun.
8 Ai Khudáwand mujh ko tere ghar kí sakúnatgáh, aur wuh makán, jahán terá jalál rahtá hai, khush áyá.
9 Merí ján ko gunahgáron men, aur merí hayát ko khúníon men shámil mat kar.
10 Ki un ke háthon men fasád hai, aur un ká dahná háth rishwat se pur hai.
11 Par main jo hun, apní kharáí men ráh chalungá mujhe makhlasí de, aur mujh par rahm kar.
12 Merá pánw barábar jagah par hai; main jamáaton men Khudáwand ko mubárak kahungá.

5 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

27 ZABUR.

1 KHUDÁWAND merí roshní hai, aur merí naját: mujh ko kis kí dahshat? Khudáwand merí zindagí ká qila hai; mujh ko kis kí haibat?

2 Jis waqt sharír, aur mere mukhálif, aur mere bairí merá gosht kháne ko mujh par charh áe, to unhoṇ ne ṭhokar kháí, aur gir gae.

3 Agar ek lashkar mere barkhiláf khaima khaṛá kare, to mere dil ko kuchh khauf nahíṇ; agar jaṇg mere khiláf barpá ho, to báwajúd us ke bhí merá tawakkul sábit rahegá.

4 Maiṇ ne Khudawand se ek suwál kiyá, usí ká maiṇ tálib rahungá, ki maiṇ umr bhar Khudáwand ke ghar meṇ rahuṇ, táki Khudáwand ke jamál ko dekhuṇ, aur us kí haikal meṇ gaur karuṇ.

5 Kyuṇki musíbat ke waqt wuh mujh ko apne khaime meṇ chhipá legá; ḍere ke parde meṇ mujhe poshída karegá; wuh mujhe chaṭán par chaṛháwegá.

6 So ab maiṇ apne sáre dushmanoṇ par, jo mere ás pás haiṇ, sarbuland houṇgá; aur maiṇ us ke khaime meṇ khushí ke zabíhe zabah karuṇgá; maiṇ gáuṇgá, háṇ, Khudáwand kí madhsaráí karuṇgá.

7 Ai Khudáwand sun, maiṇ buland áwáz se pukártá huṇ; aur mujh par mihr kar, aur mujhe jawáb de.

8 Jab tú ne farmáyá, ki mere chihre ko ḍhúṇḍho, to merá dil tujh se bol uṭhá, Ai Khudáwand, maiṇ tere chihre ko ḍhúṇḍhúṇgá.

9 Apná chihra mujh se mat chhipá, gusse se apne bande ko mat haṇká; tú to sadá merá madadgár huá hai; mujh ko tark na kar, aur mujh ko chhoṛ mat de, ai mere naját-denewále Khudá.

10 Ki merá báp, aur merí má mujh ko chhoṛ gae, par Khudáwand merí parwarish kartá hai.

11 Ai Khudáwand, mujh ko apní ráh batá, aur mere dushmanoṇ ke sabab mujhe us ráh par jo barábar hai le chal.

12 Mere dushmanoṇ kí ḳhwáhish par mujhe mat chhoṛ kyuṇki jhúṭhe gawáh aur we jo zulm kí sáṇs lete haiṇ mujh par uṭhe haiṇ.

13 Agar mujhe iạtiqád na hotá, ki maiṇ zindagí kí zamín meṇ Ḳhudáwand kí niạmat dekhuṇgá, to maiṇ be-hawás ho jatá.

14 Ḳhudáwand kí ráh dekhtá rah, ustuwár ho: wuh tere dil ko taqwiyat degá; garaz Ḳhudáwand kí ráh dekhtá rah.

28 ZABUR.

1 MAIN tujhe pukártá huṇ; ai Ḳhudáwand, merí chaṭán; mujh se ḳhámoshí mat kar; na howe, ki agar tú mujh se ḳhámoshí kare, to maiṇ un sá ho jáuṇ, jo gaṛhe meṇ girnewále haiṇ.

2 Jab maiṇ terí duhái dúṇ, aur terí muqaddas bárgáh kí taraf apne háth uṭháúṇ, to tú merí minnatoṇ kí áwáz sun le.

3 Un sharíroṇ aur badkirdároṇ ke sáth jo apne ham-sáyoṇ se salámatí kí báteṇ karte haiṇ, aur un ke diloṇ meṇ sharr hai, mujh ko shámil karke mat nikál.

4 Jaise un ke aạmál, aur jaise un ke bure fiạl haiṇ, un ko iwaz de; jaise un ke háthoṇ ne kiyá, waisá hí un se kar; un ká badlá un ko de.

5 Is liye ki we Ḳhudáwand ke kámoṇ aur us ke háthoṇ kí sanạtoṇ par dhyán nahíṇ karte; wuh unheṇ ḍháwegá, aur na banáwegá.

6 Ḳhudáwand mubárak hai, ki us ne merí minnatoṇ kí áwáz suní hai.

7 Ḳhudáwand merá zor, aur merí sipar hai; mere dil ne us par tawakkul kiyá, aur mujhe us kí pushtí huí; so merá dil shiddat se ḳhush hai; aur maiṇ gít gá gáke us kí madh karuṇgá.

8 Ḳhudáwand un kí tawánái hai, aur wuhí apne masíh kí naját ká gaṛh hai.

9 Apne logoṇ ko naját baḳhsh, aur apní mírás meṇ barakat de; aur un kí riạyat kar, aur unheṇ hamesha ko sarfaráz farmá.

29 ZABÚR.

1 KHUDÁWAND kí taraf mansúb karo, ai qudrat-wálo, Ḳhudáwand kí taraf jalál aur qudrat mansúb karo.

2 Ḳhudáwand kí taraf us ke nám ká jalál mansúb karo; husn i taqaddus se Ḳhudáwand ko sijda karo.

3 Ḳhudáwand kí áwáz páníoṇ par hai; jalálwálá Ḳhudá garajtá hai; Ḳhudáwand baṛe páníoṇ par hai.

4 Ḳhudáwand kí áwáz zoráwar hai; Ḳhudáwand kí áwáz jalálwálí hai.

5 Ḳhudáwand kí áwáz sanaubaroṇ ko toṛtí hai, balki Ḳhudáwand Lubnán ke sanaubaroṇ ko toṛtá hai.

6 Aur un ko bachhroṇ kí mánind kudátá hai; Lubnán aur Siryún ko jawán bhaiṇse kí mánind.

7 Ḳhudáwand kí áwáz ág ke shuʻaloṇ ko chírtí hai.

8 Ḳhudáwand kí áwáz dasht ko larzátí hai; Ḳhudáwand dasht i Qádis ko larzátá hai.

9 Ḳhudáwand kí áwáz se harníoṇ ke peṭ girte haiṇ, aur wuh jaṇgaloṇ ko sáf kar detí hai, aur us kí haikal meṇ har ek jalál! jalál! kahtá hai.

10 Ḳhudáwand túfán par baiṭhá: háṇ Ḳhudáwand hamesha ke liye bádsháh hoke baiṭhá hai.

11 Ḳhudáwand apne logoṇ ko zor bakhshtá hai: Ḳhudáwand apne logoṇ ko salámatí kí barakat detá hai.

6 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

30 ZABÚR.

1 AI Ḳhudáwand, maiṇ terí taʻzím karuṇgá; kyuṇki tú ne mujh ko sarfaráz kiyá, aur mere dushmanoṇ ko mujh par ḳhushí karne na diyá.

2 Ai Ḳhudáwand mere Ḳhudá, maiṇ ne tujhe pukárá, aur tú ne mujhe chaṇgá kiyá.

3 Ai Ḳhudáwand, tú merí ján ko ʻálam i gaib se uṭhá láyá; gaṛhe meṇ ke girnewáloṇ meṇ se tú ne mujhe zinda bacháyá.

4 Ai Khudáwand ke muqaddas logo, us ke liye gáo, aur us kí quddúsí ke zikr men us kí sitáish karo.

5 Ki us ká gussa ek dam ká hai; us ke karam men zindagání hai; shám ko roná á ṭike par subh ko khushí hotí.

6 Main ne apní salámatí ke waqt kahá, Mujh ko kabhí jumbish na hogí.

7 Ai Khudáwand tú ne apní taufíq se mere pahár ko khúb qáim kiyá hai; tú ne apná munh chhipáyá, main ghabráyá.

8 Tujh ko main ne pukárá, ai Khudáwand, chilláyá: aur main ne Khudáwand se iltijá kí.

9 Mere khún men kyá fáida hai, jo main garhe men girún? kyá khák terí saná karegí? kyá wuh terí sachcháí bayán karegí?

10 Sun, ai Khudáwand, aur mujh par tawajjuh farmá; ai Khudáwand, tú merá madadgár ho.

11 Tú ne mere mátam ko mere liye náchne se badal diyá; tú ne merá ṭáṭ khol dálá, aur merí kamar men khushí ká paṭká bándhá hai.

12 Itne liye ki merí shaukat terí madhsaráí kare, aur khámosh na rahe. Ai Khudáwand mere Khudá, main abad tak terí sitáish kartá rahungá.

31 ZABÚR.

1 AI Khudáwand, merá tawakkul tujh par hai; main kabhí sharminda na hoún, apní sadáqat se mujhe riháí de.

2 Apne kán merí taraf jhuká; jhaṭ paṭ mujhe chhuṛá; tú mere liye mazbút chaṭán, aur mere bacháo ke liye ek muhkam qilạ ho.

3 Ki tú merí chaṭán aur merá garh hai: aur tú apne nám ke liye merá rahbar, aur merá rahnumá hogá.

4 Mujhe us jál se, jo unhon ne chhipáke mere liye bichháyá hai, tú nikálegá, ki tú merá zor hai.

5 Main apní rúh ko tere háth men somptá hun, ai Khudáwand, sachcháí ke Khudá, tú ne mujhe makhlasí dí hai.

6 Maiṇ un se ạdáwat rakhtá húṇ, jo jhúṭh kí butlán ko mánte haiṇ; aur maiṇ jo húṇ, so Ḳhudáwand par merá bharosá hai.
7 Maiṇ terí rahmat par shádán aur ḳhush hoúṇgá, ki tú ne mere dukh par nigáh kí; tú merí ján kí taṇgíoṇ se wáqif hai;
8 Aur mujh ko dushman ke háth meṇ hawále na kar diyá, tú ne kusháda jagah meṇ merá páṇw khaṛá kiyá.
9 Ai Ḳhudáwand, mujh par tars khá, ki taṇg huṇ; merí áṇkheṇ gam se játí rahíṇ, balki merí ján aur merá peṭ bhí.
10 Ki merí zindagání dukh meṇ faná húí, aur merí ụmr karáhne meṇ; merí qúwwat merí burái se ghaṭ chalí, aur merí haḍḍíáṇ ḳhushk ho gaíṇ.
11 Maiṇ apne sab dushmanoṇ ke sabab ruswá ho gayá huṇ; ḳhusúsan apne hamsáyoṇ ke nazdík; aur apne ján pahchánoṇ ke pás ịbrat; jis kisí ne mujh ko ráh meṇ dekhá mujh se dúr bhágá.
12 Maiṇ us ádmí kí mánind, jo mar jáwe, aur koí use yád na kare, farámosh ho gayá huṇ: maiṇ ṭúṭe húe básan kí tarah ṭúṭ gayá húṇ.
13 Ki maiṇ ne bahutoṇ kí tuhmateṇ suníṇ; har taraf se ḳhauf hai, jab ki we ápas meṇ mere barḳhiláf hoke mashwarat karte, to merí ján márne par mansúba bándhte haiṇ.
14 Par, ai Ḳhudáwand, maiṇ ne tujh par bharosá rakhá; maiṇ ne kahá, Tú merá Ḳhudá hai.
15 Merí auqát tere háth meṇ haiṇ; mujh ko mere dushmanoṇ ke háth se chhuṛá, aur un se jo mere píchhe paṛe haiṇ.
16 Apne chihre ko apne bande par jalwagar farmá: apní rahmat se mujhe bachá le.
17 Ai Ḳhudáwand, mujhe sharminda na hone de, kyuṇki maiṇ ne tujhe pukárá; sharír sharminda howeṇ, we ạlam i gaib meṇ jákar chup cháp paṛe raheṇ.
18 Jhúṭhe laboṇ ko ḳhámosh kar, jin se ghamanḍ aur gustáḳhí ke sáth burí báteṇ sádiqoṇ ke haqq meṇ nikaltí haiṇ.
19 Wáh, kyá hí baṛí terí ḳhúbí hai jo tú ne apne ḍarne-

wálon ke liye ganj kar rakhí hai, aur apne mutawakkilon ke liye baní Ádam ke sámhne taiyár kí hai!

20 Tú unhen ádmíon kí bandishon se apne huzúr ke parde men chhipátá hai: tú unhen zubánon ke jhagre se apne khaime men poshída kartá hai.

21 Khudáwand mubárak hai, ki us ne muhkam shahr men apní ajíb mihrbání mujh ko dikhláí.

22 Main ne ghabrá ke kahá, ki main terí ánkhon ke sámhne se kát dálá gayá; báwajúd us ke jab main tere áge chilláyá, to tú ne merí minnat kí áwáz sun lí.

23 Ai Khudáwand ke sáre muqaddas logo, us se mahabbat rakho; Khudáwand ímándáron ká háfiz hai, aur gurúr karnewálon ko sakht badlá detá hai.

24 Ai logo, jo Khudáwand se ummed rakhte ho, tum sab qúwwat pakro; ki wuh tumháre dilon ko mazbútí bakhshegá.

6 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

32 ZABÚR.

1 MUBÁRAK hai wuh jis ká gunáh bakhshá gayá, aur khatá dhánpí gaí.

2 Mubárak hai wuh ádmí, jis ke báb men Khudáwand gunáh mahsúb nahín kartá, aur jis ke dil men dagá nahín.

3 Jab main chup rahá, to merí haddíán sáre din karáhte karáhte gal gaín.

4 Kyunki terá háth rát din mujh par bhárí thá; merí taráwat garmíon kí khushkí se badal gaí.

5 Main ne apní khatá tere sámhne záhir kí, aur apní badí nahín chhipáí. Main ne kahá, Main Khudáwand ke áge apne gunáhon ká iqrár karúngá: aur tú ne merí khatá kí badí ko muáf kiyá.

6 Isí liye har ek jo díndár hai, jab tak tú mil saktá hai tujh se duá mangegá: yaqínan jo bare páníon ke sailáb áwen, we us tak na pahunchenge.

7 Tú mere chhipne ká makán hai; tú mujhe dukhon se bachátá hai; naját ke gíton se tú mujhe ghertá hai.

8 Main tujhe samajh bakhshúngá, aur us ráh men, jis men tú chalegá, tujhe sikhláungá; terí rahnumáí ke liye merí ánkhen tujh par lagí rahengí.
9 Garaz ghoron aur khachcharon kí mánind mat ho, ki un ko samajh nahín; un ká munh lagám aur bág se band kiyá cháhiye; nahín to we tere pás na áwenge.
10 Sharír par bahut sí musíbaten hain; par jo Khudáwand par bharosá rakhnewálá hai, us ko mihr ghertí hai.
11 Ai sádiqo, Khudáwand men khush ho, aur shádmání karo; aur tum sab, jo rást dil ho, khushí se chilláo.

33 ZABÚR.

1 AI sádiqo, Khudáwand men khushí manáo; hamd karná sídhe logon ko sajtá hai.
2 Barbat chherte húe Khudáwand kí sitáish karo, das tár ká bín bajá ke us kí madhsaráí karo.
3 Us ke liye ek nayá gít gáo; sughráí se bajá bajá ke khushí se chilláo.
4 Kyunki Khudáwand ká kalám sídhá hai, aur us ke sáre kám wafá ke sáth hain.
5 Wuh sadáqat aur adálat ko dost rakhtá hai; zamín Khudáwand kí mihr se mamúr hai.
6 Khudáwand ke kalám se ásmán bane, aur un ke sáre lashkar us ke munh ke dam se.
7 Wuh daryá ká pání túde kí mánind jama kartá hai; wuh gahrápon ko makhzanon men rakh chhortá hai.
8 Sárí zamín Khudawand se dartí rahe, jahán kí sárí ábádí us ká khauf máne.
9 Ki us ne kahá, aur wuh ho gayá; us ne farmáyá, aur wuh barpá huá.
10 Khudáwand qaumon kí mashwaraton ko náchíz kartá hai; wuh logon ke mansúbon ko bátil kar detá hai.
11 Khudáwand kí mashwarat abad tak sábit rahegí; us ke dil ke mansúbe pusht dar pusht.
12 Mubárak wuh qaum, jis ká Khudá Khudáwand hai; we log, jinhen us ne pasand karke apní mírás kí hai.

13 Khudáwand ásmán par se dekhtá hai; wuh sáre baní A'dam par nigáh kartá hai.
14 Wuh apní sukúnat ke maqám se zamín ke sab báshindoṇ ko táktá hai.
15 Un sab ke diloṇ ká muhaiyá karnewálá wuhí hai, wuh un ke sáre kámoṇ ko samajh letá hai.
16 Koí bádsháh nahíṇ, jo apne lashkar kí firáwání ke sabab bache, koí pahlwán apne zor kí kasrat se riháí nahíṇ pátá.
17 Bach nikalne ke liye ghoṛe se kám nahíṇ chaltá; wuh apne baṛe zor se kisí ko bachá nahíṇ saktá.
18 Dekho, Khudáwand kí áṇkh un par hai jo us se ḍarte haiṇ; un par jo us kí rahmat ke ummedwár haiṇ:
19 Táki un kí jánoṇ ko maut se chhuṛáwe, aur unheṇ kál meṇ jítá rakhe.
20 Hamárí jánoṇ ko Khudáwand ká intizár hai; wuhí hamárá chára aur hamárí sipar hai.
21 Ki hamárá dil usí se khush hogá, kyuṇki ham ne us ke muqaddas nám par bharosá rakhá hai.
22 Ai Khudáwand jaise hameṇ terá intizár hai, waise hí terí rahmat ham par howe.

34 ZABU'R.

1 MAIṆ har waqt Khudáwand ko mubárak kahuṇgá; us kí sitáish sadá merí zubán par hogí.
2 Merí rúh Khudáwand par fakhr karegí; halím log suneṇge aur khush hoṇge.
3 Mere sáth Khudá kí baṛáí karo; ham milke us ke nám ko buland kareṇ.
4 Maiṇ ne Khudáwand ko ḍhúṇḍhá; us ne merí suní, aur mujhe mere sáre khaufoṇ se riháí dí.
5 Unhoṇ ne us par nazar kí, aur roshan ho gae; aur un ke muṇh sharminda na hue.
6 Yih garíb chilláyá, aur Khudáwand ne suná, aur use us kí sárí musíbatoṇ se bachá liyá.
7 Khudáwand ká firishta un kí chároṇ taraf, jo us se ḍarte haiṇ, khaima khaṛá kartá hai, aur unheṇ bachátá hai.

8 Áo, chakho, aur dekho, ki Ḳhudáwand ḳhúb hai; mubárak hai wuh ádmí, jis ká bharosá us par hai.
9 Ai us ke muqaddas logo, Ḳhudáwand se ḍaro; kyuṇki jo us se ḍarte haiṇ, unheṇ kuchh kamí nahíṇ.
10 Sherní ke bachche hájatmand hote, aur bhúkhe rahte haiṇ; par jo Ḳhudáwand ke tálib haiṇ, unheṇ kisí niạmat kí kamí nahíṇ.
11 Ai laṛko, áo, aur merí suno; maiṇ tumheṇ Ḳhudátarsí sikháuṇgá.
12 Wuh kaun insán hai, jo zindagí kí ḳhwáhish rakhtá, aur baṛí ụmr cháhtá hai, táki bhaláí dekhe?
13 Apní zubán ko badí se, aur apne hoṇṭhoṇ ko dagá kí bát bolne se báz rakh.
14 Badí se bhág, aur nekí kar; salámatí ko ḍhúṇḍh, aur usí ká píchhá kar.
15 Ḳhudáwand kí áṇkheṇ sádiqoṇ par, aur us ke kán un kí faryád par haiṇ.
16 Ḳhudáwand ká muṇh un ke barḳhiláf hai jo badkirdár haiṇ, táki un kí yádgárí zamín par se miṭá ḍále.
17 Sádiq chilláte haiṇ, aur Ḳhudáwand suntá hai, aur unheṇ un ke sáre dukhoṇ se chhuṛátá hai.
18 Ḳhudáwand un ke nazdík hai, jo shikasta-dil haiṇ; aur un ko, jo ḳhasta-ján haiṇ, bachátá hai.
19 Sádiq par bahut sí musíbateṇ hotí haiṇ; par Ḳhudáwand us ko un sab se chhuṛátá hai.
20 Wuh us kí sárí haḍḍíoṇ ká nigahbán hai; un meṇ se ek bhí ṭúṭne nahíṇ pátí.
21 Badí sharír ko halák karegí; aur we, jo sádiq ke kína rakhnewále haiṇ, mujrim ṭhahreṇge.
22 Ḳhudáwand apne bandoṇ kí jánoṇ ko maḳhlasí detá hai; aur koí un meṇ se, jin ká tawakkul us par hai, mujrim na ṭhahregá.

7 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

35 ZABÚR.

1 AI Ḳhudáwand, un se, jo mujh se jhagaṛte haiṇ, jhagaṛ; unheṇ jo mujhe halák kiyá cháhte haiṇ halák kar.

2 Sipar aur pharí pakar, aur merí madad ke liye khará ho.

3 Aur bhálá nikál, aur un kí ráh band kar, jo merí ján ke píchhe pare hain; merí ján ko farmá, ki Terí naját main hun.

4 We jo merí ján ke khwáhán hain, sharminda aur ruswá hon; we, jo merí badí kí tajwíz karte hain, hatáe jáwen aur pareshán hon.

5 Jaise bhúsí hawá ke sámhne hotí hai, waise hí we howen; aur Khudáwand ká firishta unhen dhakele.

6 Un kí ráh andherí aur phisalní ho; aur Khudáwand ká firishta unhen ragede.

7 Ki unhon ne be-sabab mere liye ek garhe men apná jál chhipáyá; náhaqq merí ján ke liye dahak khodá.

8 Us par nágahání tabáhí pare, aur wuh apne jál men jo us ne chhipáyá áp hí phanse; usí hí tabáhí men giriftár howe.

9 Aur merá jí Khudáwand men khush-waqt hogá, us kí naját se shádyána bajáegá.

10 Merí sárí haddián kahengí, Ai Khudáwand, tujh sá kaun hai, jo garíb ko us ke háth se jo us se zabardast hai, chhurátá hai; hán, garíb aur muhtáj ko us se, jo unhen gárat kartá hai?

11 Jhúthe gawáh uthe hain; we mujh se we suwálát karte hain, jin se main ágáh nahín.

12 We nekí ke iwaz mujh se badí karte hain; we merí ján ko bekas karte hain.

13 Main ne to jab we bímár the, tát ká libás pahiná; roze rakh rakh main ne apne jí ko be-árám kiyá, aur merí duá palatke mere síne men átí thí.

14 Main ne un se wuh sulúk kiyá, jo koí apne dost aur bháí se kartá; main sir jhukákar aisá kurhá, jaise koí apní má ke liye gam kare.

15 Par merí musíbat se we khush hue, aur jama ho gae; zalíl log mujh par ekatthe hue, aur main be-khabar thá; we mujhe phárte, aur thamte na the;

16 Kamínon ke sáth jo rotí ke liye thatthá márte, aur mujh par dánt kichkicháte.

17 Ai Ḳhudáwand kab tak tú dekhá karegá? un kí ḳharábíoṉ se merí ján ko chhuṛá lá; merí wahíd ko sheroṉ se.
18 Maiṉ baṛí jamáat meṉ terí hamd bajá láúṉgá; bahut logoṉ ke darmiyán terí sitáish karuṉgá.
19 We jo mere jhúṭh kahnewále dushman haiṉ mujh par ḳhush-waqt na hoṉ; we, jo be-sabab mere bad-ḳhwáh haiṉ, mujh par palak na máreṉ.
20 Kyuṉki we salámatí kí bát nahíṉ karte; balki un par, jo mulk meṉ chup cháp baiṭhe haiṉ, makr ke mansúbe báṉdhte haiṉ.
21 Aur unhoṉ ne mujh par apná muṉh pasárá hai; unhoṉ ne kahá hai, A'há, áhá, hamárí áṉkhoṉ ne dekhá.
22 Ai Ḳhudáwand, tú ne dekhá hai; ḳhámosh mat rah; ai Ḳhudáwand, mujh se dúr mat ho.
23 Ai mere Ḳhudá, ai mere Rabb, uṭh, aur mere insáf ke liye aur mere faisale ke liye jág.
24 Ai Ḳhudáwand, mere Ḳhudá, apní sadáqat ke mutábiq merá insáf kar, aur unheṉ mujh par ḳhush-waqt na hone de.
25 We apne diloṉ meṉ kahne na páweṉ, Wáchhiṛe, yihí ham cháhte the; aur we na kaheṉ, ki Ham use chaṭ kar gae.
26 We, jo mere dukh se ḳhush hote haiṉ, ek sáth sharminda aur ruswá howeṉ; jo merí dushmaní par phúlte haiṉ, sharmindagí aur ruswáí ká libás pahineṉ.
27 We, jo merí sadáqat ke mushtáq haiṉ, ḳhushí se chilláweṉ, aur shádmán hoṉ, aur sadá kahá kareṉ, ki Ḳhudáwand kí baṛáí ho, jo apne bande kí salámatí cháhtá hai.
28 Aur merí zubán terí sadáqat aur terí sitáish kí bát tamám din kahtí rahegí.

36 ZABU'R.

1 BADKA'R kí sharárat ká bayán mere dil ke andar hai; Ḳhudá ká ḳhauf us kí áṉkhoṉ ke áge nahíṉ.
2 Kyuṉki apní badkárí ke záhir hone aur makrúh hone kí bábat áp ko bhulákar apne taíṉ chikní chupṛí báteṉ kartá hai.

3 Us ke muṇh kí báteṇ badí aur fareb haiṇ; us ne dánishmandí aur nekí ko tarak kiyá hai.
4 Wuh apne bistar par paṛe paṛe badí ke mansúbe bándhtá hai; jo ráh ki achchhí nahíṇ wuh us meṇ mustaid hoke khará rahtá hai; wuh burái se nafrat nahíṇ khátá.
5 Ai Khudáwand, ásmánoṇ meṇ terí rahmat hai, terí wafádárí badlíoṇ tak pahuṇchí hai.
6 Terí sadáqat baṛe paháṛoṇ kí mánind hai; terí adálateṇ baṛá gahráo haiṇ; ai Khudáwand, tú insán aur haiwán ká parwardigár hai.
7 Ai Khudáwand, terí mihr kyá hí azíz hai! is liye Baní Ádam tere paroṇ ke sáya tale áke panáh lete haiṇ.
8 We tere ghar kí chiknáí kháne se ser howeṇge, aur tú apní ishratoṇ ke daryá se unheṇ seráb karegá.
9 Ki zindagí ká chashma tere kane hai; terí roshní meṇ ham roshní dekheṇge.
10 Tú apne pahchánnewáloṇ par apní rahmat ko baṛhá, aur un par jinke dil sídhe haiṇ, apní sadáqat ko.
11 Ghamanḍ karnewáloṇ ká páṇw mujh par na paṛe; aur sharír ká háth mujhe áwára na kare.
12 Badkár wahán gire hue haiṇ; we ḍhakele gae haiṇ, phir uṭh na sakeṇge.

7 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

37 ZABÚR.

1 BADKÁRON ke sabab tú mat kuṛh; bure kám karnewáloṇ se tú ḍáh na kar.
2 Ki we jaldí ghás kí mánind káṭ ḍále jáeṇge, aur hare sabze kí tarah murjháweṇge.
3 Khudáwand par tawakkul rakh, aur nekí kar; tú zamín par zindagání basar kar, aur sachchái ke maidán meṇ chará kar.
4 Aur Khudáwand se khushí maná, ki wuh tere dil ke matálib pure karegá.

5 Apní ráh Ḳhudáwand par chhoṛ de ; aur us par tawakkul kar ; wuh ḳhud baná legá.
6 Aur terí sadáqat ko núr kí tarah záhir karegá, aur terí ạdálat ko do pahar kí sí roshní baḳhshegá.
7 Ḳhudáwand ke tábị chup cháp baná rah, aur us ke liye ṭhahar já ; us shaḳhs ke sabab se, jo apní ráh meṇ kámyáb hotá, aur bandisheṇ báṇdhtá hai, mat kuṛh.
8 Ġussa karne se báz á, aur gazab ko tark kar : badí karne ke liye hargiz apne taíṇ mat kuṛhá.
9 Ki badkár káṭ ḍále jáeṇge ; lekin jo Ḳhudáwand ke muntazir haiṇ, we hí zamín ko mírás meṇ leṇge.
10 Ki ek thoṛí sí muddat hai, ki sharír na hogá ; tú gaur karke us ká makán ḍhúṇḍhegá, aur wuh na milegá.
11 Lekin we jo garíb haiṇ, zamín ke wáris hoṇge, aur bahut sí salámatí se ḳhushí manáweṇge.
12 Sharír sádiq ke ḳhiláf-bandish báṇdhtá hai, aur us par dáṇt kichkichátá hai.
13 Ḳhudáwand us par haṇstá hai ; kyuṇki dekhtá hai, ki us ká din átá hai.
14 Sharíroṇ ne talwár nikálí aur apní kamán khaiṇchí, táki dukhí aur muhtáj ko girá deṇ, aur un ko, jin kí ráh sídhí hai, ján se máreṇ.
15 Us kí talwár unhíṇ ke diloṇ meṇ paiṭhegí ; aur un kí kamáneṇ ṭúṭ jáweṇgí.
16 Thoṛá sá, jo sádiq ká hai, bahut se sharíroṇ ke mál o asbáb se bihtar hai.
17 Ki sharíroṇ ke bázú toṛe jáweṇge, par Ḳhudáwand sádiqoṇ ká thámnewálá hai.
18 Ḳhudáwand kámiloṇ ke dinoṇ ko jántá hai, aur un kí mírás abadí hogí.
19 We bure waqt sharminda na howeṇge, aur kál ke dinoṇ meṇ ser raheṇge.
20 Ki sharír halák hoṇge : aur Ḳhudáwand ke dushman barroṇ kí charbí kí mánind faná hoṇge ; we dhuṇweṇ kí mánind játe raheṇge.
21 Sharír udhár letá hai, aur phir adá nahíṇ kartá ; par sádiq rahm kartá hai aur detá hai.

22 Ki jin par us kí barakat hai, zamín ke wáris honge; aur jin par us kí ḷanat hai, kaṭ jáenge.
23 Ádmí ke qadam Ḳhudáwand sábit kartá hai, aur us kí ráh ko dost rakhtá hai.
24 Agarchi wuh gir jáwe, lekin paṛá na rahegá: kyunki Ḳhudáwand us ká háth thámtá hai.
25 Main jawán thá, ab búṛhá huá: par main ne sádiq ko bekas, aur us kí nasl men se kisí ko ṭukṛe mángte na dekhá.
26 Wuh sadá rahm kartá rahtá hai, aur qarz diyá kartá hai: aur us kí nasl mubárak hai.
27 Badí se bhág, aur nekí kar, aur abad tak ábád rah.
28 Ki Ḳhudáwand ạdálat ká dostdár hai, aur apne muqaddas logon ko tarak nahín kartá; we abad tak mahfúz rahenge, par sharíron kí nasl káṭí jáegí.
29 Sádiq zamín ke wáris honge, aur abad tak us par basenge.
30 Sádiq ká munh dánái kí bát kahtá hai; aur us kí zubán se ạdálat ká kalima nikaltá hai.
31 Us ke Ḳhudá kí sharíạt us ke dil men hai; us ká pánw kabhí na phislegá.
32 Sharír sádiq kí ghát men lagá hai, aur us ke qatl ke darpai rahtá hai.
33 Ḳhudáwand us ko us ke háth men na chhoṛegá, aur jab us ká muqaddama darpesh ho use mujrim na ṭhahráwegá.
34 Ḳhudáwand ká muntazir rah, aur us kí ráh ko yád rakh, ki wuh tujh ko zamín ká wáris karke sarfarází bakhshegá, jab sharír káṭe jáenge, to tú dekhegá.
35 Main ne sharír bahut zabardast dekhá, jo áp ko us hare daraḳht kí mánind, jo apní hí zamín men uge, phailátá thá.
36 Par wuh guzar gayá, goyá thá hí nahín; main ne use ḍhúnḍhá bhí, wuh kahín na milá.
37 Kámil ko ták, aur sídhe ko dekh rakh; ki sulh ke ádmí ke liye ạqibat hai.
38 Par bágí ek sáth halák ho jáenge; sharír kí ạqiba munqaṭạ hai.

39 Sádiqoṇ kí naját Khudáwand se hai; dukh ke waqt wuh un ká garh hai.

40 Aur Khudáwand un kí madad karegá, aur unheṇ chhuṛáwegá; wuh un ko shaníroṇ se chhuṛáwegá aur bacháwegá; is liye ki un ká bharosá us par hai.

8 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

38 ZABÚR.

1 AI Khudáwand, apne gusse se mujhe ko mat jhiṛak, aur na apne qahr se mujhe tambíh kar.

2 Ki tere tír mujhe chubh gae haiṇ, aur terá háth mujh par bhárí hai.

3 Tere gusse ke sabab mere jism ko sihhat nahíṇ; merí khatá ke sabab merí haḍḍíoṇ ko árám nahíṇ.

4 Ki mere gunáh mere sir se guzar gae; bhárí bojh kí mánind mujh par bhárí ho gae.

5 Mere gháo bad-bú ho gae, aur saṛ gae, merí himáqat ke sabab se.

6 Maiṇ akaṛ gayá; niháyat hí jhuk gayá huṇ; maiṇ din bhar kuṛhtá huá phirtá huṇ.

7 Kyuṇki merí kamar meṇ ág jal rahí hai, aur mere jism meṇ sihhat nahíṇ.

8 Maiṇ sust ho gayá huṇ, aur nipaṭ pis gayá; dil kí zárí se chillátá huṇ.

9 Ai Khudáwand, merá sárá ishtiyáq tere huzúr hai, aur merá áh márná tujh se chhipá nahíṇ.

10 Merá dil dhaṛak uṭhta hai; merá bútá mujh se játá rahá, aur merí áṇkhoṇ kí roshní jo thí wuh bhí játí rahí.

11 Mere pyár karnewale aur mere dost mere sadma ke sabab mujh se alag khaṛe rahe, aur mere rishtadár mujh se dúr já khaṛe hue haiṇ.

12 Aur we, jo merí ján ke khwáháṇ haiṇ, mere phaṇsáne ko phande márte haiṇ: aur we, jo mere dukh ke rawádár haiṇ, mere haqq meṇ aisí báteṇ kahte haiṇ, jin se merá ziyán hai, aur sáre din makr ke mansúbe bándhte haiṇ.

13 Par maiṇ bahre kí mánind ho gayá, jo kuchh suntá nahíṇ: aur gúṇge kí mánind jo apná muṇh nahíṇ kholtá.

14 Maiṇ us shaḳhs kí mánind huá, jo nahíṇ suntá; aur jis ke muṇh meṇ kuchh jawáb nahíṇ.
15 Ai Ḳhudáwand, mujhe terá hí intizár hai: tú sunegá, ai Ḳhudáwand mere Ḳhudá.
16 Kyuṇki maiṇ ne kahá, na howe, ki we mujh par ḳhushí kareṇ; jo mere páṇw ke phisalne par phúlte haiṇ.
17 Ki maiṇ lagzish kháne par huṇ; aur merá gam sadá mere sámhne hai.
18 Maiṇ apná gunáh kholke kahuṇgá, maiṇ apní taqsír ke liye gamgín huṇ.
19 Par mere dushman jíte haiṇ, we qawí haiṇ; aur we jo náhaqq mere bairí haiṇ, bahut ho gae.
20 Aur we, jo nekí ke iwaz meṇ badí karte haiṇ, is liye mere dushman bane haiṇ, ki maiṇ nekí kí pairawí kartá huṇ.
21 Ai Ḳhudáwand, mujh ko tark mat kar; ai mere Ḳhudá, mujh se dúr mat rah.
22 Merí madad ke liye jaldí kar, ai Ḳhudáwand, mere naját denewále.

39 ZABÚR.

1 MAIṆ ne kahá, Maiṇ apní ráhoṇ par nigáh rakhuṇgá, ki merí zubán se ḳhatá na ho; jis waqt sharír mere sámhne hogá, to maiṇ apne muṇh ko lagám duṇgá.
2 Maiṇ gúṇgá aur ḳhámosh ho rahá, bhalí bát kahne se bhí maiṇ chup cháp rah gayá: aur merá gam táza huá.
3 Mere andar mere dil meṇ tapish huí; mere sochne meṇ ág bharkí: tab maiṇ apní zubán se bol uṭhá.
4 Ai Ḳhudáwand, mujhe batá, ki merá anjám kyá hai, aur merí umr kitní hai? tá maiṇ jánuṇ, ki maiṇ kis qadr nápáedár huṇ.
5 Dekh, tú ne merí umr bálisht bhar kí, aur merí zindagí tere áge nestí kí sí hai; yaqínan har ek ádmí mahaz bátil ṭhahrá hai.
6 Bilá-shakk har ek insán wahm aur ḳhiyál sá chaltá phirtá hai; be-shubah we abas be-kal hote haiṇ: wuh jama kartá hai, aur nahíṇ jántá ki use kaun baṭor legá.

7 Aur ab, ai Ḳhudáwand, mujhe kis ká intizár hai? mujhe terí hí ummed hai.
8 Mujhe mere sáre gunáhoṇ se naját de; mujhe aḥmaqoṇ ká nang mat kar.
9 Maiṇ gúṇgá rahá, apná muṇh nahíṇ kholtá; kyuṇki tú hí ne yih kiyá hai.
10 Mujh se apná sadma dúr kar; maiṇ tere háth ke zor se faná huá játá huṇ.
11 Jab tú ádmí ko gunáh ke báis tambíhoṇ ke sáth nasíhat kartá hai, to jo use azíz hai tú use pataṇge kí mánind kho detá hai; yaqínan har ek insán butlán hai.
12 Ai Ḳhudáwand, merí duá sun, aur mere nále par kán dhar; mere áṇsúoṇ se ḳhámosh mat ho; kyuṇki maiṇ tere yaháṇ pardesí, apne sáre bápdádoṇ kí mánind musáfir huṇ.
13 Mujhe chhoṛ, táki dam le luṇ, us se peshtar ki maiṇ yaháṇ se jáuṇ, aur phir na rahuṇ.

40 ZABÚR.

1 MAIN ne sabr se Ḳhudáwand ká intizár kiyá: wuh merí taraf máil huá, aur us ne merí faryád suní.
2 Aur mujhe haulnák gaṛhe aur daldal kí kích se báhar nikál láyá, aur mere páṇw chaṭán par rakhe; us ne mere qadmoṇ ko sábit kiyá.
3 Aur mere muṇh meṇ ek nayá gít ḍálá, yane hamáre Ḳhudá kí hamd, bahutere dekheṇge, aur Ḳhudáwand par tawakkul kareṇge.
4 Mubárak hai wuh insán, jo Ḳhudáwand par apná bharosá rakhtá hai; aur magrúroṇ kí, aur un kí simt, jo jhúṭh kí taraf bahakte haiṇ, nahíṇ játá.
5 Ai Ḳhudáwand mere Ḳhudá, terá aisá koí nahíṇ; terí ajáibát jo tú ne dikhláíṇ bahut sí haiṇ, aur terí tadbíreṇ jo hamáre liye haiṇ, maiṇ unheṇ kholke bayan kartá, lekin we to shumár se báhar haiṇ.
6 Zabíha aur hadye ko tú ne nahíṇ cháhá: tú ne mere kán chhede haiṇ; charháwe aur ḳhatiyat ká tú tálib nahíṇ.

7 Tab main ne kahá, Dekh, main átá hun; kitáb ke warqon men mere baqq men likhá huá hai.
8 Ai mere Ḳhudá, main terí marzí bajá láne par ḳhush hun; aur terí shariạt mere dil ke bích hai.
9 Main ne baṛí jamáạt men sadáqat kí bashárat dí hai; dekh, main apná munh band nahín kartá, ai Ḳhudáwand tú jántá hai.
10 Main ne terí sadáqat ko apne dil men chhipá na rakhá; main ne terí wafáí aur terí naját kí bát kahí: main ne terí mihr aur terí sachcháí ko baṛí jamáạt se poshída nahín rakhá.
11 Ai Ḳhudáwand tú apní rahmaton ko mujh se dareg na kar; terí mihr aur terí sachcháí har dam merí nigahbán rahen.
12 Ki be-shumár buráíon ne mujhe gher liyá: mere gunáhon ne mujhe pakṛá, aisá ki main ánkh úpar nahín kar saktá; we mere sir ke bálon se shumár men ziyáda hain; so main ne dil chhoṛ diyá.
13 Ai Ḳhudáwand, mihrbání karke mujhe chhuṛá; ai Ḳhudáwand, jald merí madad ko pahunch.
14 We, jo merí ján márne ke darpai hain, milke sharminda aur ḳhajil hon; we, jo merí musíbat se ḳhush hain, haṭáe jáwen aur ruswá hon.
15 We, jo mujh par áhá, áhá, kahte hain, apní is buráí ke badle pareshán hon.
16 We sab jo tere tálib hain, tere sabab ḳhush aur ḳhurram howen; we, jo terí naját ke áshiq hain, sadá kahá karen, ki Ḳhudáwand kí buzurgí ho.
17 Main to dukhí aur muhtáj hun; lekin Ḳhudáwand ko merí fikr hai: merá chára aur merá chhuṛánewálá tú hí hai, ai mere Ḳhudá der mat kar.

8 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

41 ZABÚR.

1 MUBÁRAK hai wuh, jo miskín kí fikr kartá hai, Ḳhudáwand bipat ke waqt usí ko chhuṛáegá.

2 Ḳhudáwand us ká háfiz rahegá, aur use jítá rakhegá, wuh zamín par mubárak hogá; aur tú use us ke dushmanoṉ kí ḳhwáhish par na chhoṛ degá.

3 Ḳhudáwand us ko bímári ke bistar par sambhálegá: tú us kí bímárí meṉ us ká sára bichhauná ulṭá ke bichháwegá.

4 Maiṉ ne kahá, Ai Ḳhudáwand, mujh par rahm kar; merí ján ko shifá de, ki maiṉ terá gunahgar huṉ.

5 Mere dushman mujhe burá kahte haiṉ, ki wuh kab maregá, aur us ká nám kab miṭ jáegá.

6 Jab wuh mujhe dekhne ko átá hai, tab behuda báteṉ kartá hai: us ká dil buráí apne liye jamạ kartá hai: báhar játá hai, aur use bayán karta hai.

7 Sab jitne merá kína rakhte haiṉ, mere barḳhiláf ápas meṉ kánáphúsí karte haiṉ; we mere satáne ke mansúbe báṉdhte haiṉ.

8 Kahte haiṉ, Ek burí bímárí ise lagí hai: ab jo wuh paṛá hai phir na uṭhegá.

9 Háṉ mere dost ne bhí, jis par mujhe bharosá thá, aur jo merí daṉt káṭí roṭí khátá thá, mujh par lát uṭháí.

10 Par tú, ai Ḳhudáwand, mujh par rahm kar, aur mujh ko uṭhá khaṛá kar, táki maiṉ un se badlá luṉ.

11 Is se maiṉ ján gayá ki tú mujh se ḳhush huá hai, ki merá dushman mujh par fath nahíṉ pátá.

12 Aur maiṉ jo huṉ, tú merí kámiliyat meṉ mujh ko sambháltá hai, aur mujh ko apne huzúr meṉ abad tak sábit rakhegá.

13 Ḳhudáwand Isráel ká Ḳhudá azal se abad tak mubárak hai, Ámín, phir Ámín.

42 ZABÚR.

1 JIS tarah se ki harní pání kí nahroṉ kí niháyat pyásí hotí hai, waisá hí merí rúh, ai Ḳhudá, terí niháyat pyásí hai.

2 Merí rúh Ḳhudá ke liye, zinda Ḳhudá ke liye, tarastí hai: kab maiṉ jáuṉ, aur Ḳhudá ke huzúr házir houṉ?

3 Mere áṉsú rát din merá kháná ṭhahre, jis waqt we har roz mujh se púchhte haiṉ, Terá Ḳhudạ kahaṉ hai?

4 Maiṇ yih yád kartá huṇ, aur apná dil goyá áṇsú baná baná apne úpar bahá detá huṇ, ki maiṇ jamáạt se mil, bhíṛ ke sáth jo íd ke din ko mántí hai, ḳhushí kí áwáz se gatá aur saná kartá huá, Ḳhudá ke ghar meṇ un ke áge áge játá thá.

5 Ai mere jí, tú kyuṇ girá játá hai, aur mujh meṇ kyuṇ be-árám hai? Ḳhudá par bharosá rakh; ki maiṇ us ke chihre kí naját ke sabab phir us kí sitáish karuṇgá.

6 Ai mere Ḳhudá, merá jí mujh meṇ girá játá hai; so maiṇ Yardan kí aur Harmún kí zamín se, koh i Misgár par se tujhe yád karuṇgá.

7 Tere pání kí dhároṇ kí áwáz se gahráo gahráo ko pukártá hai; terí sárí maujeṇ aur tere ḍheo mere sir se guzar gae.

8 Ḳhudáwand din ke waqt apní mihr ko farmáegá, aur rát ko maiṇ us ká gít gáuṇgá; merí duạ merí hayát ke Ḳhudá kí taraf hogí.

9 Maiṇ Ḳhudá ko, jo merí chaṭán hai, kahuṇgá, Tú mujhe kyuṇ bhúl gayá hai? maiṇ kyuṇ dushman ke zulm se gam kartá chalá játá huṇ?

10 Mere dushman us talwár kí mánind, jo merí haḍḍíoṇ se guzar jáwe, mujh ko malámat karte haiṇ, ki tamám din mujh ko kahte haiṇ, Terá Ḳhudá kaháṇ hai?

11 Ai mere jí, tú kyuṇ girá játá hai, aur tú mujh meṇ kyuṇ be-árám hai? Ḳhudá par tawakkul kar; kyuṇki maiṇ phir us kí sitáish karuṇga, jo mere chihre kí naját, aur merá Ḳhudá hai.

43 ZABU'R.

1 AI Ḳhudá, merá insáf kar, aur is be-rahm qaum par merí hujjat sábit kar; mujhe makkár aur badkár ádmí se chhuṛá.

2 Ki tú ai Ḳhudá, merá maljá hai; kyuṇ tú ne mujhe tark kiyá hai? maiṇ dushman ke zulm se kyuṇ rotá chalá játá huṇ?

3 Apne núr aur apní sachchái ko záhir kar; we merí rahbarí kareṇ; we mujh ko tere koh i muqaddas par, aur tere maskanoṇ meṇ pahuṇcháweṇ.

4 Tab maiṇ Khudá ke mazbah ke pás, Khudá ke huzúr jo merí kamál khushí hai, jáuṇgá; aur maiṇ barbat bajá ke terí sitáish karuṇgá, ai Khudá, mere Khudá.

5 Ai mere jí, tú kyuṇ girá játá hai, aur tú mujh meṇ kyuṇ be-árám hai? Khudá par tawakkul kar; ki maiṇ yaqínan phir us kí sitáish karuṇgá, jo mere chihre kí naját, aur merá Khudá hai.

9 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

44 ZABUR.

1 AI Khudá, ham ne apne kánoṇ se suná, hamáre báp-dádoṇ ne ham se us kám ká bayán kiyá, jo tú ne un ke dinoṇ sábiq zamáne meṇ kiyá thá.

2 Ki tú ne apne háth se qaumoṇ ko khárij kiyá, aur inheṇ basáya; tú ne un logoṇ ko ukháṛá, aur in ko phailáyá.

3 Ki we apní shamsher se is zamín ke málik na hue, na apne bazú se gálib áe; balki tere dahne háth se, aur tere bázú se, aur tere chihre ke núr se; is liye ki terí mihrbání un par thí.

4 Ai Khudá, tú hí merá Bádsháh hai; Yaqúb ke liye naját ká hukm farmá.

5 Terí madad se ham apne dushmanoṇ ko ḍhakel deṇge; tere nám se ham un ko jo ham par chaṛhte haiṇ, pámál kareṇge.

6 Ki merá takiya apní kamán par nahíṇ, na merí talwár mujhe bachá saktí hai;

7 Balki tú hí ne ham ko hamáre dushmanoṇ se bacháyá, aur hamáre kína rakhnewáloṇ ko sharminda kiyá hai.

8 Ham tamám din Khudá kí hamd karte haiṇ, aur tere nám kí abad tak sitáish kareṇge.

9 Lekin ab tú ne ham ko radd kiyá, aur ruswá kiyá, aur hamáre lashkaroṇ ke sáth nahíṇ chaltá.

10 Tú dushman ke áge se ham ko bhagá detá hai; aur we, jo hamárá kína rakhte haiṇ, apne wáste lúṭ lete haiṇ.

11 Tú ham ko bheṛoṇ kí mánind khurish kar detá hai, aur tú ne qaumoṇ ke darmiyán ham ko áwára kiyá hai.

12 Tú apne logoṇ ko muft bech ḍáltá, aur un kí qímat se nafa nahíṇ letá hai.

13 Tú ne ham ko hamáre paṛosíoṇ ká naṇg kiyá; un ke nazdík, jo hamáre ás pás haiṇ, ham ko angusht-numá aur maskhara kiyá.

14 Tú ne ham ko qaumoṇ ke darmiyán zarb ul masal kiyá, aur logoṇ ke darmiyan sir dhunne ká sabab.

15 Merí ruswáí hamesha mere sámhne hai, aur mere chihre kí sharmindagí ne mujh ko ḍhámp liyá.

16 Malámat aur kufr karnewále kí áwáz ke sabab, dushman aur intiqám lenewále ke sámhne.

17 Yih sab kuchh ham par bítá; táham ham tujhe nahíṇ bhúle, aur tere ahd meṇ bewafáí nahíṇ kí.

18 Na hamáre dil bargashta hue, na hamáre páṇw terí ráh se muṛe haiṇ.

19 Par tú ne gidaṛoṇ ke makán meṇ ham ko kuchlá, aur maut ke sáya tale ham ko chhipá diyá.

20 Agar ham apne Khudá ká nám bhúl gae, yá ham ne kisí ajnabí mabúd kí taraf apne háth baṛháe:

21 To kyá Khudá us kí tahqíqát na karegá? wuh to diloṇ ke bhedoṇ se bhí ágáh hai.

22 Ki tere hí wáste ham sáre din máre játe haiṇ; ham zabah kí bheṛoṇ ke barábar gine játe haiṇ.

23 Bedár ho; kyuṇ so rahtá hai tú, ai Khudáwand? jág, ham ko abad tak tark mat kar.

24 Tú kyuṇ apná muṇh chhipátá hai? hamárí musíbat, aur us zulm ko jo ham par hotá, kyuṇ bhuláe detá hai?

25 Ki hamárí ján khák meṇ mil chalí; hamárá peṭ zamín se lagá hai.

26 Hamárí madad ke liye uṭh, aur apní rahmatoṇ ke wáste ham ko makhlasí de.

45 ZABÚR.

1 MERE dil meṇ achchhá mazmún josh mártá hai; main apní tasnífát kí jo Bádsháh ke báb meṇ haiṇ, zikr kartá huṇ: merí zubán máhir likhnewále ká qalam hai.

2 Tú husn men baní Ádam se kahín ziyáda hai; tere honṭhon men niamat bitáí gaí hai; is liye Khudá ne tujh ko abad tak mubárak kiyá.
3 Ai pahalwán, apní shán o shaukat se apní talwár hamáil karke apní rán par laṭká.
4 Aur sachchái aur hilm aur sadáqat par apní hashmat se iqbálmandí ke sáth sawár ho baṛhtá já; aur terá dahná háth tujh ko muhíb kám dikhláegá.
5 Bádsháh ke dushmanon ke dilon men tere tír tez hain; ummaten tere sámhne gir játí hain.
6 Terá takht, ai Khudá, abad ul ábád hai, terí saltanat ká asá rástí ká asá hai.
7 Tú sadáqat ká dost aur sharárat ká dushman hai; is sabab Khudá, tere Khudá ne khushí ke tel se, tere musáhibon se ziyáda, tujhe Masíh kiyá.
8 Tere sáre libás se murr, aur úd, aur taj kí khushbú átí hai, háthí dánt ke mahallon men se, wahín se unhon ne tujhe khush kiyá hai.
9 Bádsháhon kí beṭíán terí izzatwálíon men hain; Malika Ofír ke sone se árásta hoke tere dahne háth kharí hai.
10 Ai Beṭí, sun le, aur soch, aur apne kán idhar dhar, aur apne logon aur apne báp ke ghar ko bhúl já.
11 Táki bádsháh tere jamál ká mushtáq ho, ki wuh terá Khudáwand hai; tú use sijda kar.
12 Aur Súr kí beṭí, qaum ke daulatmand hadye lákar tere huzúr darkhwást karenge.
13 Bádsháh kí beṭí ghar ke andar bilkull jalálí hai: us ká libás sarásar tásh ká hai.
14 Wuh sozaní poshák pahin kar Bádsháh ke huzúr pahunchái játí hai; kunwárí auraten jo us kí khawásen hain, us ke píchhe píchhe tere pás házir kí játí hain.
15 Khushí aur shádmání se we pahunchái játí hain; we bádsháh ke mahall men dákhil hotí hain.
16 Tere farzand tere bápdádon ke qáim-maqám honge; tú unhen tamám zamín ke sardár muqarrar karegá.
17 Main sárí pushton men tere nám ká zikr kará deungá; is liye ummaten abad ul ábád terí sitáish karengí.

46 ZABÚR.

1 KHUDÁ hamárí panáh, aur hamárá zor hai; dukhoṇ meṇ wuh bahut hí mustaịd madadgár páyá gayá hai.

2 Is liye hameṇ kuchh khauf nahíṇ, agarchi zamín badle, aur pahár apní jagah se hil ke samundar ke bích meṇ bah jáweṇ.

3 Agarchi us ke pání shor macháweṇ aur kaf láweṇ; pahár us ke baṛhne se hil jáweṇ.

4 Ek nadí hai, jis kí dháreṇ Ḳhudá ke shahr ko ḳhush kartí haiṇ, Haqq Taạ́lá ke maskanoṇ ke maqdis ko.

5 Ḳhudá us ke bích o bích hai; use hargiz jumbish na hogí; Ḳhudá subh sawere us kí madad karegá.

6 Ġair qaumeṇ jhuṇjhlátí haiṇ; mamlukateṇ jumbish khátí haiṇ; wuh apní áwáz sunátá; zamín pighal játí hai.

7 Lashkaroṇ ká Ḳhudáwand hamáre sáth hai; Yạqúb ká Ḳhudá hamárí panáh hai.

8 Áo, Ḳhudáwand ke kámoṇ ko dekho, ki zamín par kaisí kaisí wíráníáṇ kartá hai.

9 Wuh zamín kí intihá tak laṛáíáṇ mauqúf kartá hai; wuh kamán toṛtá, aur neze do ṭukṛe kartá, wuh gáṛíoṇ ko ág se jalátá hai.

10 Tham jáo aur jáno, ki maiṇ Ḳhudá huṇ; maiṇ qaumoṇ meṇ buland houṇgá; maiṇ zamín par buland huṇgá.

11 Lashkaroṇ ká Ḳhudáwand hamáre sáth hai; Yạqúb ká Ḳhudá hamári panáh hai.

9 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

47 ZABÚR.

1 AI sab logo, tum tálíáṇ bajáo; ḳhushí kí áwáz se Ḳhudá ke huzúr nara máro.

2 Ki Ḳhudáwand Taạ́lá muhíb hai; wuh sárí zamín ke úpar Bádshah i ạzím hai.

3 Wuh logoṇ ko hamáre zer kartá hai, aur ummatoṇ ko hamáre páṇw ke níche.
4 Wuh hamárí mírás hamáre liye pasand kartá, Yaqúb ká fakhr, jise wuh cháhtá hai.
5 Khudá khushí kí buland áwáz se úpar charhá hai; háṇ, Khudáwand turhí kí áwáz ke sáth.
6 Khudá kí madhsaráí karo, madhsaráí karo; hamáre Bádsháh kí madhsaráí karo, madhsaráí karo.
7 Ki Khudá sárí zamín ká Bádsháh hai; soch samajh ke us kí madhsaráí karo.
8 Khudá gair qaumoṇ kí bádsháhat kartá hai; Khudá apne muqaddas takht par baiṭhá hai.
9 Logoṇ ke umrá, Ibráhím ke Khudá ke log se milke jama hue haiṇ; kyuṇki jahán kí sipareṇ Khudá kí haiṇ; wuh niháyat buland hai.

48 ZABÚR.

1 KHUDÁWAND buzurg hai, aur bahut hí hamd ke láiq, hamáre Khudá ke shahr meṇ, us ke muqaddas pahár par.
2 Bulandí se khúbsúrat, tamám zamín kí khushí, koh i Saihún hai; uttar kí atráf bare Bádsháh ká shahr.
3 Us ke mahalloṇ meṇ mashhúr hai, ki Khudá jáe panáh hai.
4 Kyuṇki dekh, ki bádsháh báham áe, we ek sáth guzar gae.
5 We dekhkar fauran daṇg hue; we ghabráe, aur bhág gae.
6 Kampkampí ne unheṇ waháṇ pakṛá, aur dard ne jaisá janne ke waqt aurat ko hotá hai;
7 Tú purwá hawá se Tarsís ke jaházoṇ ko toṛ dáltá hai.
8 Jaisá ham ne suná thá, waisá hí Khudáwand ul afwáj ke shahr meṇ, apne Khudá ke shahr meṇ, ham ne dekhá; Khudá use abad tak barqarár rakhegá.
9 Ai Khudá, ham ne terí haikal ke darmiyán terí mihr par gaur kiyá hai.

10 Ai Khudá jaisá terá nám hai, zamín par sartásar waisí hí terí madh hai; terá dahná háth sadáqat se bhará huá hai.

11 Koh i Saihún khush howe; Yahúdáh kí betíán khushí kareṉ; terí ạdálatoṉ ke sabab.

12 Saihún ko ghúmo, aur us ke chaugird phiro; us ke burjoṉ ko gino.

13 Tum us kí shahr panáh par khúb khiyál karo, soch ke us ke mahalloṉ ko dekho, táki tum ánewálí pusht ko us kí khabar do.

14 Ki yih Khudá abad ul ábád hamárá Khudá hai; tá dam i marg wuhí hamárá hádí rahegá.

49 ZABÚR.

1 AI sárí ummato, yih suno; ai jahán ke báshindo kán dharo.

2 Kyá adná kyá ạlá, kyá daulatmand, kyá muhtáj, sab ek sáth.

3 Mere muṉh se hikmat ke kalime nikleṉge, aur mere dil ká dhiyán khirad par hogá.

4 Maiṉ ek tamsíl kí taraf apná kán dharuṉgá; maiṉ apní ráz kí bát barbat bajáte hue kholke kahuṉgá.

5 Maiṉ musíbat ke dinoṉ meṉ kis liye ḍaruṉ, jab un kí burái jo mere píchhe paṛe haiṉ mujhe ghere?

6 Jo apní daulat par ịatimád karte haiṉ, aur apne mál kí firáwání par phúlte haiṉ;

7 Un meṉ se hargiz kisí ká maqdúr nahíṉ, ki apne bhái ká fidya, yá us ká kafára Khudá ko dewe:

8 Ki un kí ján ká fidya bhárí hai: aur us kí ummed abad tak chhoṛ dene hotí hai;

9 Ki wuh sadá jítá rahe, aur hargiz maut ko na dekhe.

10 Kyuṉki wuh dekhtá hai, ki dánishmand log marte haiṉ, isí tarah se bewaqúf aur haiwán ke se ádmí bhí faná hote haiṉ, aur apní daulat auroṉ ke liye chhoṛ játe haiṉ.

11 Un ke dil meṉ yih gumán hai, ki hamáre ghar abad tak qáim raheṉge, hamáre maskan pusht dar pusht; we apne nám apní zamínoṉ par rakhte.

12 Par insán hashmat meṇ baná nahíṇ rahtá; wuh haiwánoṇ kí misl hai; we nest ho játe haiṇ.
13 Yih un kí ráh un kí himáqat hai, aur un ke pichhle log un ke kalám saráhte haiṇ.
14 We bheṛoṇ kí mánind qabr meṇ ḍále játe haiṇ; maut unheṇ char jáegí; aur rástkár subh ko musallit hoṇge; aur un ká jamál gal jáne ká, qabr un ká ghar hai.
15 Lekin Ḳhudá merí ján ko qabr ke qábú se maḳhlasí degá, ki wuh mujhe le rakhegá.
16 Tú ḳhaufnák mat ho, jab koí daulatmand ho jáwe, jab us ke ghar kí shaukat baṛhe;
17 Kyuṇki wuh marne ke waqt kuchh sáth na le jáegá, us kí shaukat us ke píchhe na utregí.
18 Agarchi wuh apne jíte jí apní ján ko mubárakbád detá thá, aur jab tú apná bhalá kare log terí taríf kareṇge.
19 Wuh apne bápdádoṇ kí nasl meṇ shámil ho jáegá, we hargiz ujálá na dekheṇge.
20 Ádmí jo hashmat meṇ hai, aur samajhtá nahíṇ, haiwánoṇ kí misl hai; we nest ho játe haiṇ.

10 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

50 ZABÚR.

1 KHUDÁ Qádir i Mutlaq Ḳhudáwand ne farmáyá hai, aur zamín ko súraj ke nikalne kí jagah se leke us ke ḍúbne kí jagah tak buláyá hai.
2 Saihún se, husn ke kamál se, Ḳhudá jalwagar huá.
3 Hamárá Ḳhudá áwegá, aur chup cháp na rahegá; ág us ke áge áge faná kartí jáegí, aur us ke girdágird shiddat se túfán hogá.
4 Wuh úpar ásmán ko buláegá, aur zamín ko, táki apne logoṇ kí ạdálat kare.
5 Mere muqaddas bandoṇ ko jinhoṇ ne zabíhe par mere sáth ạhd báṇdhá hai, mere pás jamạ karo.
6 Aur Ásmán us kí sadáqat ko áshkára kareṇge; ki Ḳhudá áp hí ạdálat karnewálá hai.

7 Ai mere log sun, ki maiṇ kahtá huṇ ; ai Isráel ki maiṇ tujh par gawáhí detá huṇ : Ḳhudá terá Ḳhudá maiṇ hí huṇ.

8 Maiṇ tujh ko tere zabíhoṇ kí bábat malámat na karuṇgá ; aur tere chaṛháwe to hamesha mere sámhne haiṇ.

9 Maiṇ tere ghar ká bail na luṇgá, na tere báṛe ká bakrá.

10 Ki jangal ke sab jándár mere haiṇ, aur kohistán ke haiwánát hazárhá hazár.

11 Maiṇ paháṛ ke sáre parindoṇ se ágáh huṇ, aur dashtí charinde mere haiṇ.

12 Agar maiṇ bhúkhá hotá, to tujh se na kahtá ; ki dunyá aur us kí maạmúrí merí hai.

13 Kyá maiṇ bailoṇ ká gosht khátá huṇ, yá bakroṇ ká lahú pítá huṇ.

14 Sitáish ke zabíhe Ḳhudá ke áge guzrán, aur Haqq Taạlá ke huzúr apní nazreṇ adá kar.

15 Aur musíbat ke din mujh se faryád kar : maiṇ tujhe maḳhlasí duṇgá, aur tú merá jalál záhir karegá.

16 Par sharír ko Ḳhudá kahtá hai : Tujhe mere hukmoṇ ke bayán karne se kyá kám ? tú kyuṇ apne muṇh se mere ạhd ká zikr kartá hai ?

17 Háláṇki tú tarbiyat se ạdáwat rakhtá hai, aur mere kalám ko apne píchhe pheṇktá hai ?

18 Jab tú ne chor ko dekhá, to us se rází huá, aur záníoṇ ká sharík huá.

19 Tú ne apná muṇh sharárat par somp diyá ; aur terí zubán daga ká mansúba báṇdhtí hai.

20 Tú baiṭh ke apne bhái kí gíbat kartá hai : tú apní hí má ke beṭe par tuhmat lagátá hai.

21 Tú ne yih kiyá, aur maiṇ ḳhámosh ho rahá ; tú ne gumán kiyá, ki maiṇ tujhí sá huṇ ; par maiṇ tujhe tambíh duṇgá, aur tere kámoṇ ko terí áṇkhoṇ ke áge ek ek karke tujhe dikháuṇgá.

22 Ab, ai Ḳhudá ke farámosh karnewálo, yih socho ; na ho, ki maiṇ tumheṇ pára pára karuṇ, aur koí chhuṛánewálá na ho.

23 Jo koí sitáish ke zabíh guzrántá hai, wuh merá jalál záhir kartá hai; aur us ko, jo apní ráh durust rakhtá hai, maiṇ Ḳhudá kí naját dikhláuṇgá.

51 ZABUR.

1 AI Ḳhudá, apne fazl o karam se mujh par rahm kar; apní rahmatoṇ kí kasrat ke muwáfiq mere gunáh miṭá de.

2 Merí buráí se mujhe ḳhúb dho ḍál, aur merí ḳhatá se mujhe pák kar.

3 Ki maiṇ apne gunáhoṇ ko mán letá huṇ, aur merí ḳhatá hamesha mere sámhne hai.

4 Maiṇ ne terá hí gunáh kiyá hai, aur tere huzúr badí kí hai; táki tú apní bátoṇ meṇ sádiq ṭhahre, aur ạdálat meṇ pák záhir ho.

5 Dekh, maiṇ buráí meṇ paidá huá, aur gunáh ke sáth merí má ne mujhe peṭ meṇ liyá.

6 Dekh tú andar kí sachchaí cháhtá hai: aur ḳhilwat meṇ mujhe hikmat sikhláegá.

7 Zúfá se mujhe pák kar, ki maiṇ sáf ho jáuṇ; mujh ko dho, ki maiṇ barf se ziyáda sufed hoúṇ.

8 Mujhe ḳhushí aur ḳhurramí kí ḳhabar suná; merí haḍḍíáṇ jinheṇ tú ne toṛ ḍálá, ḳhush hoṇ.

9 Merí ḳhátáoṇ par nazar na kar, aur merí sárí buráíoṇ ko meṭ de.

10 Ai Ḳhudá, mere andar ek pák dil paidá kar, aur ek mustaqím rúh mere bátin meṇ sar i nau baná.

11 Mujh ko apne huzúr se mat háṇk, aur apná Rúh-ul-Quds mujh se judá na kar.

12 Apní naját kí ḳhushí mujh ko phir ịnáyat kar, aur ázád rúh se mujhe sambhál.

13 Tab maiṇ gunahgároṇ ko terí ráheṇ sikhláuṇgá, aur ḳhatákár terí taraf rujụ́ kareṇge.

14 Ai Ḳhudá, mere naját-denewále Ḳhudá, ḳhúṇ ke gunáh se mujhe riháí de, ki merí zuban terí sadáqat ke gít gáwe.

15 Ai Khudáwand, mere honthon ko khol, to merá munh terí sitáish bayán karegá.
16 Ki tú zabíhe ko nahín cháhtá, nahín to main detá; charháwe men terí khushnúdí nahín.
17 Khudá ke zabíhe shikasta ján hain; ai Khudá tu kisí shikasta o khasta dil ko náchíz na samjhegá.
18 Apní razámandí se Saihún ke sáth bhaláí kar; Yarúsalam kí díwáron ko baná.
19 Tab tú sadáqat ke zabíhon aur charháwon aur kámil qurbáníon se khush hogá; tab we tere mazbah par bail charháwenge.

52 ZABÚR.

1 AI pahalwán, tú buráí par kyun fakhr kartá hai? Khudá kí mihr sadá ko hai.
2 Terí zubán kharábíán íjád kartí hai; dagábázíán kartí hai, tez usture kí mánind.
3 Tú sharárat ko nekí se, jhúth bolne ko sach kahne se ziyáda dost rakhtá hai.
4 Ai dagábáz zubán tú sárí nigalnewálí báton ko cháhtí hai.
5 Is liye Khudá abad tak tujhe barbád karegá, wuh tujhe uthá le jáwegá, aur tujhe tere khaime se jhár phenkegá, aur zindagí kí zamín se tujhe ukhár dálegá.
6 Aur sádiq dekhenge, aur darenge, aur us par hansenge.
7 Dekh, yih wuh shakhs hai, ki jis ne Khudá ko apná zor na samjhá, par apne mál kí firáwání par takiya kiyá aur apní sharárat se zoráwar huá.
8 Lekin main Khudá ke ghar men zaitún ke ek hare darakht kí mánind hun; merá bharosá abad ul ábád Khudá kí rahmat par hai.
9 Main sadá terí sitáish karungá, ki tú ne yih kiyá; aur tere nám ká intizár karungá, ki tere muqaddason kí nazar men khúb hai.

10 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

53 ZABÚR.

1 AHMAQ ne apne dil meṇ kahá hai, ki Ḳhudá nahíṇ. We ḳharáb hue, un ke kám makrúh haiṇ, koí nekokár nahíṇ.

2 Ḳhudá ne ásmán par se baní Ádam par nazar kí, tá dekhe, ki koí dánishwálá, Ḳhudá ká tálib hai.

3 Har ek un meṇ se gumráh huá; we sab ke sab bigaṛ gae; koí nekokár nahíṇ, ek bhí nahíṇ.

4 Kyá badkároṇ ko samajh nahíṇ, jo mere bandoṇ ko yuṇ kháte haiṇ, jaise rotí kháte haiṇ, we Ḳhudá ká nám nahíṇ lete haiṇ.

5 We waháṇ niháyat ḍare, jaháṇ ḳhauf ká maqám na thá; ki Ḳhudá ne un kí haḍḍíáṇ, jo tere muqábil ḳhaimazan haiṇ, khiṇḍá díṇ; tú ne unheṇ sharminda kiyá, Ḳhudá ne unheṇ radd kiyá hai.

6 Kásh ki Isráel kí naját Saihún meṇ se huí hotí! Jab Ḳhudá anpe log ke qaidioṇ ko phir láwegá, to Yaqúb ḳhush aur Isráel shád hogá.

54 ZABÚR.

1 AI Ḳhudá, apne nám se mujh ko bachá, aur apní qúwwat se merá insáf kar.

2 Ai Ḳhudá, merí duá sun; mere muṇh kí bátoṇ par kán dhar.

3 Ki begáne merí muḳhálifat meṇ uṭhe haiṇ, aur zálim merí ján ke píchhe paṛe haiṇ: ye Ḳhudá ko apne rúbarú nahíṇ rakhte.

4 Dekho, Ḳhudá merá madadgár hai; Ḳhudáwand un ke darmiyán hai, jo merí ján ke sambhálnewále haiṇ:

5 Wuhí buráí mere dushmanoṇ par wuh láegá, apní sachchái se unheṇ faná kar.

6 Ai Ḳhudáwand, maiṇ tere liye apní razá ká zabíha guzránuṇgá, maiṇ tere nám kí sitáish karuṇgá, ki bhalá hai.

7 Kyuṇki us ne sárí musíbatoṇ se mujhe chhuṛáyá hai, aur merí áṇkhoṇ ne mere dushmanoṇ par nazar kí hai.

55 ZABÚR.

1 AI Khudá, merí duá par kán dhar, aur merí minnat se muṇh mat pher.

2 Merí taraf tawajjuh farmá, aur merí sun; maiṇ sochtá sochtá beqarár ho játá. aur chillátá huṇ,

3 Dushman kí awáz se aur sharír ke zulm ke sabab; ki we mujh se badí kiyá cháhte, aur gazab ke sáth merá kína rakhte haiṇ.

4 Merá dil mujh meṇ nipaṭ dukhtá hai, aur maiṇ maut ke hauloṇ meṇ paṛá huṇ.

5 Ḍarná aur kámpná mujh par á paṛá; aur kampkapí mujh par galib áí.

6 Maiṇ ne kahá, Kash ki kabútar ke se mere paṇkh hote! to uṛ játá, aur árám pátá.

7 Háṇ, maiṇ tab dúr tak sair kartá, aur jaṇgaloṇ meṇ rahtá.

8 Maiṇ shiddat kí áṇdhí aur túfán se jaldí panáh ke liye bach nikaltá.

9 Ai Khudáwand, unheṇ halák kar; un kí zubáneṇ judí judí kar; ki maiṇ ne shahr meṇ zulm aur jhagṛá dekhá hai.

10 Din aur rát we us kí díwároṇ par sair karte phirte haiṇ; aur burái aur dukh us ke bích hotá rahtá hai.

11 Sharárat us ke darmiyán hai; zulm aur dagá us ke kúchoṇ se játí nahíṇ rahtíṇ.

12 Dushman to nahíṇ thá jo mujhe malámat kartá thá, nahíṇ to maiṇ us kí bardásht kartá; na merá kína rakhnewálá thá jo mujh qar báladastí kartá thá, ki maiṇ us se chhip játá;

13 Balki tú, mere barábar ká insán, aur merá rafíq, aur merá iatibárí.

14 Ham milke shírín mashwarateṇ karte the; ham Khudá ke ghar meṇ bhíṛ ke bích ek sáth chalte phirte the.

15 Nágaháṇ un par maut á paṛe; we jíte jí pátál meṇ utreṇ; kyuṇki un ke gharoṇ meṇ aur un ke bích sharárat hai.

16 Par main Ḳhudá ko pukárungá; aur Ḳhudáwand mujhe bachá legá.
17 Shám ko, aur subh ko, aur do pahar ko, main sochungá, aur nála karungá; so wuh merí áwáz sun legá.
18 Us ne merí ján ko us jang men, jo unhon ne mujh se kí, salámat chhuráyá; ki bahut mere muqábil the.
19 Ḳhudá sunegá, aur unhen jawab degá; ki wuh qadím se taḳht nashín hai. Azbas ki unhon ne tabdílen nahín dekhín we Ḳhudá se nahín ḍarte.
20 Us ne un par jo us se milansárí rakhte the apná háth baṛháyá hai; us ne ahd shikaní kí.
21 Us ká muṇh makkhan se ziyáda chikná hai, par us ke dil men jang hai; us kí báten tel se ziyáda muláim hain, par nangí talwáren hain.
22 Apná bojh Ḳhudáwand par ḍál, ki wuh tujhe thám legá; wuh kabhí sádiq ko lagzish kháne na degá.
23 Aur tú, ai Ḳhudá, un ko halákat ke gaṛhe men girá degá; ḳhúní aur dagábáz log apní ádhí umr tak na pahunchenge; par main jo hun merá bharosá tujhí par hai.

11 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

56 ZABUR.

1 AI Ḳhudá, mujh par rahm farmá, ki insán mujhe niglá cháhtá hai; wuh laṛtá huá har roz mujhe satátá hai.
2 Mere dushman har roz mujhe ko niglá cháhte hain, ki bahut hain, jo ghamand se mujh se laṛte hain.
3 Jab main ḍartá hun, to main tujh par tawakkul kartá hun.
4 Ḳhudá men main us ke kalám kí saná karungá; merá tawakkul Ḳhudá par hai, main ḍarne ká nahín, bashar merá kyá kar saktá hai.
5 We har roz merí báten kátte hain, un ke sáre mansúbe mujhe dukh dene ko hain.

6 Wuh jamạ hoke ghát meṇ baiṭhe haiṇ; we mere qadmoṇ ko tákte haiṇ, jab merí ján lene kí intizárí meṇ haiṇ.
7 Badí par un kí bachne kí ummed hai? ai Ḳhudá apne qahr se ummatoṇ ko girá de.
8 Tú ne merí áwáragí ká shumár kiyá hai, tú mere áṇsúoṇ ko apne shíshe meṇ rakh; kyá we tere daftar meṇ mazkúr nahíṇ?
9 Jab maiṇ faryád karuṇgá, tab mere dushman ulṭe phirenge; mujhe yih yaqín hai, ki Ḳhudá merí taraf hai.
10 Ḳhudá meṇ maiṇ kálam kí saná karuṇgá; Ḳhudáwand meṇ maiṇ kalám kí saná karuṇgá.
11 Merá tawakkul Ḳhudá par hai; maiṇ ḍarne ká nahíṇ; ádmí merá kyá kar saktá hai;
12 Ai Ḳhudá, terí nazreṇ mujh par haiṇ; maiṇ terá shukrána adá karuṇgá.
13 Kyuṇki tú ne merí ján maut se bacháí; kyá tú mere páṇwoṇ ko phisal jáne se na bacháegá, táki maiṇ Ḳhudá ke huzúr zindoṇ ke núr meṇ chaluṇ phiruṇ.

57 ZABU'R.

1 MUJH par rahm kar, ai Ḳhudá, mujh par rahm kar; kyuṇki merí ján ne terí panáh lí hai; háṇ, maiṇ tere paroṇ ke sáye tale panáh liye rahuṇgá, jab tak ki yih áfateṇ ṭal jáweṇ.
2 Maiṇ Ḳhudá se, jo Haqq Taáḷá hai, faryád karuṇgá; usí Ḳhudá se, jo mere liye sab kuchh kartá hai.
3 Wuh ásmán par se bhejegá aur mujh ko bacháwegá, aur jo mujhe niglá cháhtá hai, us ne malámat kí. Ḳhudá apní rahmat, aur apní sachcháí ko bhejegá.
4 Merí ján sheroṇ ke bích meṇ hai; maiṇ átish-mizáj baní ádam ke darmiyán leṭtá huṇ, jin ke dáṇt barchhíáṇ aur tír haiṇ, aur jin kí zubán tez talwár hai.
5 Tú ásmánoṇ par buland ho, ai Ḳhudá, sárí zamín par terá jalál záhir ho.
6 Unhoṇ ne mere páṇw ke liye jál lagáyá hai; merí ján jhukí hai; unhoṇ ne mere áge gaṛhá khodá, jis meṇ áp gire haiṇ.

7 Merá dil mustaqím hai, ai Khudá, merá dil mustaqím hai; main gáungá, aur madhsaráí karungá.
8 Jág, ai merí shaukat; ai bín aur barbart, jág; main sawere uthungá.
9 Main logon ke darmiyán terí sitáish karungá, ai Khudáwand, main ummaton ke bích terá madhsará houngá.
10 Ki terí rahmat ásmánon tak buland hai, aur terí sachchái badlíon tak.
11 Ai Khudá tú ásmánon par buland ho: sárí zamín par terá jalál záhir ho.

58 ZABU'R.

1 KYA' tum sach much gúnge ho, ki sadáqat kí báten nahín bolte, khará insáf nahín karte ho, ai baní ádam?
2 Hán tum dil se badkáríán karte ho; apne háthon ká zulm zamín par taulte ho.
3 Ahl i sharárat rihm se begána hote; jhúth bolnewále paidá hote hí bhatak játe hain.
4 Un ká zahr sámp ká sá zahr hai; we us bahre nág kí mánind hain, jo apne kán band kartá hai.
5 Aur mantar parhnewálon kí áwáz nahín suntá; bare se bare mantar kí us men tásír nahín.
6 Ai Khudá un ke dánt un ke munh men tor; ai Khudáwand, sher-bachchon kí dárhen tor dál.
7 We pání kí tarah, jo chalá játá hai gal ke chale jáen; jab wuh apne tír chille men jore, to we kate hue malúm hon.
8 Jis tarah ghongá gudáz ho játá we faná howen: we aurat ke saqte kí tarah áftáb ko na dekhen.
9 Us se peshtar ki tumhárí hándíon men kánton kí ánch lage, khwáh kachchá khwáh pakká ho wuh use urá le jáegá.
10 Sádiq jab intiqám ko dekhegá, to khush hogá; wuh sharír ke lahú se apne páuw dhoegá.
11 Aisá ki ádmí kahegá, yaqínan sádiq ke liye jazá hai; be-shakk ek Khudá hai, jo zamín par insáf kartá hai.

11 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

59 ZABÚR.

1 AI mere Khudá, mere dushmanoṇ se mujhe chhuṛá; mujhe un se jo mujh par chaṛhe haiṇ mahfúz rakh.
2 Mujhe badkároṇ se chhuṛá, aur ḳhúní ádmí se mujhe bachá.
3 Ki dekh, we merí ján kí gbát meṇ lage haiṇ; zoráwar merí muḳhálifat par jamạ hue haiṇ; ai Ḳhudáwand, merá kuchh gunáh aur taqsír nahíṇ.
4 We dauṛte haiṇ, aur áp ko taiyár karte haiṇ, par mere kisí qusúr ke sabab nahíṇ; tú mujh se milne ke liye jág, aur dekh.
5 Pas, ai Ḳhudáwand, Rabb ul afwáj, Isráel ke Ḳhudá, sárí gair qaumoṇ kí tahqíqát ke liye jág; kisí dagábáz badkár par rahm mat kar.
6 We shám ko lauṭte haiṇ; we kutte kí mánind bhauṇkte haiṇ, aur shahr meṇ ghúmte haiṇ.
7 Dekh, we muṇh se ḍakárte haiṇ, un ke hoṇthoṇ ke andar talwáreṇ haiṇ; kahte haiṇ ki kaun suntá hai?
8 Par tú, ai Ḳhudáwand, un par haṇsegá; tú sárí gair qaumoṇ ko ṭhaṭṭhe meṇ uṛáwegá.
9 Us ká zor dekhkar maiṇ tujhí par nigáh rakhuṇgá, ki Ḳhudá merí panáh hai.
10 Merá Ḳhudá jo hai, us kí rahmat mere áge áge chalegí; Ḳhudá mujh ko mere dushmanoṇ par ḳhushí kí nazar karne degá.
11 Unheṇ ján se mat már, na ho, ki mere log bhúl jáeṇ; unheṇ apní qudrat se áwára aur past kar, ai Ḳhudáwand hamárí sipar.
12 Un ke hoṇṭhoṇ ká kalám unke muṇh kí khatá hai; we apne ghamanḍ meṇ aur laṇ taṇ karne aur jhúṭh bolne ke sabab giriftár ho jáweṇ.
13 Qahr se un ko faná kar, faná kar, táki we báqí na raheṇ; aur log ján jáeṇ ki Ḳhudá Yạqúb par zamín kí sar haddoṇ tak hukúmat karta hai.

14 Phir shám ko we lauṭenge, aur kutte kí mánind bhauṇkeṇge, aur shahr meṇ ghúmte phireṇge.
15 We kháne kí talásh meṇ bhaṭakte phireṇge, aur jab ser na howeṇ, to yuṇ hí rát bitáweṇge.
16 Maiṇ to terí qudrat ká gít gáuṇgá; aur subh ko pukár ke terí rahmat kí saná karuṇgá, ki tú mere liye ek qilạ huá hai, aur merí musíbat ke din jáe panáh.
17 Ai merí quwwat, maiṇ terí madhsaráí karuṇgá, ki Ḳhudá merá qilạ, merá mihrbán Ḳhudá hai.

60 ZABÚR.

1 AI Ḳhudá, tú ne ham ko radd kar diyá, tú ne ham ko paráganda kiyá, tú náḳhush huá; tú hamárí taraf phir mutawajjih hotá hai.
2 Tú ne zamín ko larzáyá; tú ne use toṛá: us ke raḳhne milá de, ki wuh kámptí hai.
3 Tú ne apne logoṇ ko saḳht báteṇ dikhláíṇ; tú ne ham ko hairat kí mai piláí.
4 Tú ne un ko jo tujh se ḍarte haiṇ ek jhanḍá diyá, ki haqq kí ḳhátir khaṛá kiyá jáwe.
5 Táki tere mahbúb riháí páweṇ, tú apne dahne háth se bachá le, aur hamárí sun.
6 Ḳhudá ne apne taqaddus meṇ farmáyá hai. Pas maiṇ ḳhushí manáuṇgá; maiṇ Sikm ko taqsím karuṇgá, aur Sukkát kí wádí ko mápuṇgá.
7 Jiliád merá hai aur Manassí merá; Ifráím bhí mere sir ká ṭop hai; Yahúdáh merá qánún ṭhahránewálá hai.
8 Moáb mere háth dhone ká lagan hai; maiṇ Adúm par apní jútí chaláungá; ai Filist, mere báis shádyána bajá.
9 Mujh ko hasín shahr meṇ kaun le jáegá? Adúm tak mujh ko kaun pahuṇcháwegá?
10 Ai Ḳhudá, kyá tú hí nahíṇ, jis ne hameṇ radd kar diyá? tú hí, ai Ḳhudá, jo hamáre lashkaroṇ ke sáth na chalá?
11 Musíbat meṇ se hamárí madad karke riháí de, ki ádmí kí taraf se riháí ạbas hai.
12 Ḳhudá hí se ham baháduri kareṇge; aur wuhí hamáre dushmanoṇ ko pámál karegá.

61 ZABÚR.

1 AI Ḳhudá, merá nála sun; aur merí duạ́ qabúl kar.

2 Apní dilgírí meṇ maiṇ zamín ke sire se terí faryád kartá huṇ; us chaṭán tak, jo mujh se úṇchí hai, mujh ko le pahuṇchá.

3 Kyuṇki tú mere liye ek panáh huá hai; dushman ke sámhne ek mazbút burj.

4 Maiṇ tere maskan meṇ sadá rahá karuṇgá; maiṇ tere paroṇ ke sáye tale panáh luṇgá.

5 Ki ai Ḳhudá, tú ne merí nazreṇ qabúl kíṇ; tú ne mujh ko un logoṇ kí sí, jo tere nám se ḍarte haiṇ, mírás dí.

6 Tú bádsháh kí zindagání bahut baṛháegá, us kí ụmr pusht dar pusht tak.

7 Wuh Ḳhudá ke huzúr, abad tak sábit rahegá: aisá kar ki mihr aur sachchái us kí hifázat kare.

8 So maiṇ sadá tere nám kí madhsarái karuṇgá, táki har roz apní nazreṇ guzránuṇ.

12 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

62 ZABÚR.

1 SIRF Ḳhudá hí kí taraf se merí ján ko chain hai; usí se merí naját hai.

2 Wuhí akelá merí chaṭán, aur merí naját hai; wuhí merá qilạ hai, mujh ko ba shiddat jumbish na hogí.

3 Tum kab tak ek mard par hamla karoge? tum sab use qatl kiyá cháhte ho, wuh to jaisá jhukí huí díwár, aur ṭúṭí huí báṛ hai.

4 We mansúba báṇdhte haiṇ, faqat is wáste ki use us kí shaukat se utár deṇ; we jhúṭh se ḳhush hote haiṇ; we apne muṇh se to barakat bhejte haiṇ, par apne bátin meṇ lạnat karte haiṇ.

5 Ai merí ján, chupke faqat Ḳhudá hí ke intizár meṇ rah; ki merí ummed usí se hai.

6 Wuhí akelá merí chaṭán, aur merí naját; wuhí merá qila hai; mujh ko jumbish na hogí,
7 Merí naját, aur merí shaukat, Khudá kí taraf se hai; mere zor kí chaṭán, aur merí panáh, ba Khudá hai.
8 Ai logo, har waqt us par tawakkul karo, apne dil us ke huzúr uṇḍel do: Khudá hamárí panáh hai.
9 Yaqínan, kam-qadr log bátil haiṇ, aur álí-qadr jhúṭhe haiṇ; we tarázú meṇ sab ke sab butlán se halke haiṇ.
10 Zulm par takya na karo, aur lúṭ páṭ karke behúda na bano; mál harchand baṛhe, us par dil na lagáo.
11 Khudá ne ek bár farmáyá, do martaba maiṇ ne yih suná, ki qudrat Khudá kí hai.
12 Aur rahmat bhí tujhí se hai, ai Khudáwand; ki tú har shakhs ko us ke aamál ke mutábiq badlá detá hai.

63 ZABUR.

1 AI Khudá, tú merá Khudá hai, maiṇ taṛke tujh ko ḍhúṇḍhúṇgá; merí ján terí pyásí hai, merá jism terá mushtáq hai, khushk aur súkhí zamín meṇ, jaháṇ pání nahíṇ.
2 Táki terí qudrat, aur terí hashmat ko dekhuṇ, jaisá ki maiṇ ne maqdis meṇ tujh ko dekhá hai.
3 Ki terí mihr zindagí se bihtar hai; mere hoṇṭh terí sitáish karte raheṇge.
4 Isí tarah jab tak maiṇ jítá huṇ, tujhe mubárak kahá karuṇgá; terá nám le leke apne háth uṭháuṇgá.
5 Merí ján yuṇ ser hogí, jaise gúdá aur charbí se; aur merá muṇh khurramí ke laboṇ se terí sitáish karegá.
6 Jab ki maiṇ tujhe apne bistar par yád kartá huṇ, to rát ke pahroṇ meṇ terá dhyán kartá huṇ.
7 Kyuṇki tú merá chára huá hai, aur maiṇ tere paroṇ kí chháoṇ tale khushí manáuṇgá.
8 Merí ján tere píchhe lagí hai; terá dahná háth mujh ko thámtá hai.
9 So we, jo halákat ke liye merí ján ke khwáháṇ haiṇ, zamín ke asfal ko játe raheṇge.

10 We talwár se khet áweṇge; we gídaroṇ ká luqma howeṇge.

11 Lekin bádsháh Khudá se khush waqt hogá; har ek shaḳhs, jo us kí qasam khátá, shádiyána bajáwegá; kyuṇki un ká muṇh, jo jhúṭh bolte haiṇ, band ho jáegá.

64 ZABÚR.

1 AI Ḳhudá, merí fikr kí áwáz sun, dushman ke ḳhatre se merí ján kí hifázat kar.

2 Sharíroṇ kí poshída mashwarat se badkároṇ ke balwe se mujhe chhipá;

3 Jo apní zubán ko teg kí mánind tez karte haiṇ, aur kamán khaiṇchte haiṇ, ki karwí bátoṇ ke tír chaláweṇ;

4 Táki chhip ke kámil ádmí ko máreṇ; we nágahání tír lagáte haiṇ, aur ḍarte nahíṇ.

5 Un ke dil ek bure kám par ṭhane hue haiṇ: we poshída phande márne kí bát chít karte haiṇ, we kahte haiṇ ki ham ko kaun dekhegá?

6 We badkárioṇ kí tadbír meṇ haiṇ; kahte haiṇ, ki ham ne ek pakkí tadbír kí hai; ádmí ká dil aur batin gahrá hai.

7 Par Ḳhudá un par ek tír chaláwegá; we hí nágaháṇ gháyal ho jáeṇge.

8 So we apní zubán ke phande meṇ áp ko phaṇsáweṇge; sab jo un ko dekheṇge, bhágeṇge;

9 Aur sab ádmí ḍareṇge, aur Ḳhudá ke kám ko bayán kareṇge; aur us ke fiạl ko achchhí tarah samjheṇge.

10 Sádiq ádmí Ḳhudáwand se ḳhushí manáwegá, aur us par tawakkul karegá, aur we sab jo dil ke sídhe haiṇ hamd kareṇge.

12 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

65 ZABÚR.

1 AI Ḳhudá, hamd o saná Saihún meṇ tere huzúr chain se hotí hai, aur tujhí ko nazr adá kí jáegí.

2 Ai duạ́ ke sunnewále, sáre bashar tujh pás áwenge.
3 Ḳhatáon ne mujhe maglúb kiyá hai; hamáre gunáhoṇ ká kafára tú hí karegá.
4 Mubárak hai wuh, jise tú chun letá aur apná muqarrab kar rakhtá hai, táki wuh terí bárgáhoṇ meṇ sukúnat kare: ham tere ghar kí, háṇ, terí muqaddas haikal kí ḳhúbí se ser honge.
5 Tú sadáqat se haibatnák báteṇ dikháke ham ko jawáb detá hai, ai hamáre naját denewále Ḳhudá, zamín ke sáre kinároṇ kí, aur un kí bhí, jo dúr daryá ke bích haiṇ, tú ummedgáh hai.
6 Tú zor se kamar-basta hoke apní qudrat se paháṛoṇ ko qáim rakhtá hai;
7 Tú daryáoṇ ke shor, un kí maujoṇ ke shor ko, aur logoṇ ke dhúm ko faro kartá hai.
8 Aur we, jo zamín kí intihá meṇ baste haiṇ, tere nishánoṇ se ḳhauf kháte haiṇ; tú subh aur shám ke nikalne kí jagahoṇ ko ḳhush o ḳhurram kartá hai;
9 Tú zamín par tawajjuh farmátá, aur us ko serábí baḳhshtá hai; tú us ko málámál kartá hai; Ḳhudá ká daryá pání se bhará hai; un ke liye isí tarah tú use taiyár karke anáj muhaiyá kartá hai.
10 Tú us kí regháríoṇ ko síṇchtá; tú us ke ḍheloṇ ko chauras kartá hai: tú us ko menhoṇ se narm kartá hai; tú us kí roídagí meṇ barakat baḳhshtá hai.
11 Tú apne lutf se sál ko táj baḳhshtá hai; aur terí sair se raugan ṭapaktá hai.
12 Bayábán meṇ charágáhoṇ par qatre ṭapakte haiṇ; aur paháṛíáṇ ḳhushí se kamar-basta haiṇ.
13 Charágáheṇ galloṇ se mulabbas huí haiṇ, aur nasheb galle se ḍhap gae haiṇ: we ḳhushí kí áwáz sunáte; háṇ we gáte haiṇ.

66 ZABU'R.

1 AI sárí sarzamíno, Ḳhudá ke liye ḳhushí kí buland áwáz sunáo.

2 Us ke nam ke jalál kí madhsaráí karo: hamd karte hue us ká jalál záhir karo.

3 Khudá se kaho, Tere kám kyá hí muhíb hain; terí qudrat kí bahutáyat se tere dushman tujh se dab jáenge.
4 Sárí zamín tujhe sijda karegí, aur terí madhkhwán howegí; we tere nám kí madhsaráí karenge.
5 Áo, Khudá ke kám dekho; ki baní Ádam ke haqq men us ke kám muhíb hain.
6 Us ne samundar ko khushkí se badal dálá; we daryá se pánw pánw chale gae; wahán ham us ke sabab se khushí manáwen.

7 Wuh apní qudrat se abadí saltanat kartá hai; us kí ánkhen qaumon ko dekhtí hain; gardankash apne taín sar-buland na karen.
8 Ai logo, hamáre Khudá ko mubárak kaho, aur us kí sitáish kí áwáz sunáo;
9 Jo hamárí ján ko zinda rakhtá hai, aur hamáre pánw phisalne nahín detá.

10 Ki tú ne ai Khudá, ham ko ázmáyá; tú ne ham ko yun táyá jaisá rúpá táyá jáwe.
11 Tú ne ham ko dám men phansáyá; tú ne hamárí kamaron par dukh bándhá.
12 Tú ne logon ko hamáre siron par charháyá; ham ág aur pání men pare; par tú ne ham ko serí kí jagah pahuncháyá hai.

13 Main charháwe leke tere ghar men jáungá; main tere liye apní nazren adá karungá;
14 Wuh, jo bipat ke waqt main ne apne honthon se muqarrar kín, aur apne munh se mánín.
15 Main pále hue jánwaron ke charháwe, mendhon kí khushbúíon samet, tere liye guzránungá; main bachhre aur bakre charháungá.
16 Ai Khudátarso, tum sab áo: suno, ki main bayán kartá hun, ki us ne merí ján ke liye kyá kyá kuchh kiyá hai.
17 Main ne apne munh se us ko pukárá; aur us kí baráí merí zubán se hotí thí.
18 Agar merá dil badkárí par máil hotá, to Khudáwand merí na suntá.
19 Par Khudá ne to suná hai; us ne merí duá kí áwáz par kán dhará hai.

20 Mubárak hai Ḳhudá, jis ne merí duạ́ ko nahíṇ pherá hai, aur na apní rahmat ko mujh se.

67 ZABÚR.

1 KHUDÁ ham par rahm kare, aur ham ko barakat dewe; wuh apná chihra ham par jalwagar farmáwe;
2 Táki terí ráh zamín par, terí naját sárí qaumoṇ meṇ jání jáwe.
3 Ai Ḳhudá, log terí sitáish kareṇ; sáre log terí sitáish kareṇ.
4 Ummateṇ ḳhush howeṇ, aur ḳhushí ke máre gáweṇ; ki tú rástí se logoṇ kí ạdálat karegá, aur zamín par ummatoṇ ko hidáyat farmáegá.
5 Ai Ḳhudá, log terí sitáish kareṇ, sáre log terí sitáish kareṇ.
6 Zamín apná kásil maujúd karegí; Ḳhudá, hamárá Ḳhudá ham ko barakat degá.
7 Ḳhudá ham ko barakat degá, aur zamín kí sárí sarhadeṇ us se ḍareṇgí.

13 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

68 ZABÚR.

1 KHUDÁ uṭhe, us ke dushman titar bitar ho jáweṇ; aur we, jo us ká kína rakhte haiṇ, us ke huzúr se bhágeṇ.
2 Jis tarah dhúwáṇ záil ho játá hai, usí tarah tú unheṇ záil kar; jis tarah mom ág par pighaltá hai, sharír Ḳhudá ke huzúr meṇ faná howeṇ.
3 Par sádiq shádmán hoṇ, we Ḳhudá ke sámhne masrúr hoṇ; háṇ, ḳhushí ke máre phúle na samáweṇ.
4 Ḳhudá ke liye gáo; us ke nám kí madhsaráí karo; us ke liye ráh taiyár karo, jo apne nám YÁH se dashtoṇ meṇ se sawár ho átá hai, aur us ke huzúr ḳhushí karo.

5 Yatímoṇ ká báp aur bewoṇ ká walí apne makán i muqaddas meṇ, Ḳhudá hai.
6 Ḳhudá tanháoṇ ko gharánewále kartá hai; asíroṇ ko chhuṛá ke ḳhushwaqtí meṇ pahuṇchátá hai: magar sarkash ḳhushk zamín meṇ rahte haiṇ.
7 Ai Ḳhudá, jis dam tú apne bandoṇ ke áge áge báhar niklá, jis dam tú bayábán se guzrá.
8 Zamín larzí, aur ásmán ṭapke, Ḳhudá ke huzúr: yih Síná Ḳhudá ke huzúr jo Isráel ká Ḳhudá hai.
9 Ai Ḳhudá, tú ne zor ká meṇh barsáyá jis se tú ne apní zaíf mírás ko qáim kiyá.
10 Terí jamáat us meṇ basí hai; ai Ḳhudá, tú apne lutf se miskínoṇ ke liye taiyárí kartá hai.
11 Ḳhudáwand ne hukm diyá, aur ḳhushḳhabarí denewálí baṛí jamáat thí.
12 Lashkarwále bádsháh bhág bhág gae; aur aurat ne, jo ghar meṇ rahí, lúṭ ká mál báṇṭá.
13 Jab tum bheṛsáloṇ ke darmiyán árám karoge, tum aise hoge, jaise kabútar, jis ke bál rúpe se maṛhe hoṇ, aur jis ke par ḳhális sone se.
14 Jis waqt Qádir i Mutlaq bádsháhoṇ ko us meṇ titar bitar kartá, to Zalmún barf kí mánind safed ho játá hai.
15 Ḳhudá ká pahár Basan ká pahár hai; Basan ká pahár ek úṇchá shikhar pahár hai.
16 Tum kyuṇ ḍáh karke tákte ho, ai úṇche shikhar paháṛo? yih wuh pahár hai, jis meṇ Ḳhudá ne cháhá, ki base; háṇ, Ḳhudáwand us meṇ tá abad basegá.
17 Ḳhudá kí gáṛíáṇ bís hazár haiṇ, balki hazárhá hazár haiṇ; Ḳhudáwand un meṇ hai, aur Síná maqdis meṇ hai.
18 Tú úṇche par chaṛhá; tú ne asíroṇ ko asír kiyá: tú ne ádmíoṇ ke bích balki sarkashoṇ ke bích bhí, inám páye, táki Ḳhudáwand Ḳhudá sukúnat kare.
19 Ḳhudáwand, sadá mubárak hai; ham par bár rakhtá hai; hamárá naját denewálá Ḳhudá hai.
20 Hamárá Ḳhudá jo hai so naját denewálá Ḳhudá hai; aur maut se riháí baḳhshná Ḳhudáwand Ḳhudá hí ká kám hai.

21 Magar Khudá apne dushmanon ke sir, aur us shakhs kí bálwálí khoprí ko, jo gunáh kartá játá hai, chúr kar degá.
22 Khudáwand ne farmáyá, Main Basan se unhen pher láungá : main daryá ke gahráo men se unhen pher láungá ;
23 Táki tere pánw tere dushmanon ke lahú se surkh hon, aur tere kutton kí jíbhen bhí waisí ho jáwen.
24 Unhon ne, ai Khudá, terí chálen dekhín ; hán, mere Khudá, mere bádsháh kí chálen maqdis men.
25 Gánewále áge áge chale, bajánewále píchhe píchhe, un ke darmiyán kunwáríán tablá bajátí játíán thín.
26 Jamáaton men Khudá ko mubárak kaho, hán, Khudáwand ko, tum jo Isráel ke chashme se ho.
27 Wahán chhotá Binyámín, un ká zer karnewálá ; Yahúdáh ke umrá un ke sangsár karnewále ; Zablún ke umrá, aur Naftálí ke umrá hain.
28 Tere Khudá ne terí mazbútí ká hukm kiyá ; ai Khudá, us ko, jo tú ne hamáre liye kiyá, mazbútí bakhsh.
29 Terí haikal ke sabab jo Yarúsalam men hai bádsháh tere liye hadiye láenge.
30 Tú naistán ke wahshí ko, aur bailon ke jhund ko, qaumon ke bachhron samet, dánt ; ab chándí ke tukre láke, tábidár bane ; un qaumon ko, jo jang se khush hotí hain, us ne titar bitar kiyá hai.
31 Sháhzáde Misr se áwenge ; Kúsh ke log chustí se apne háth Khudá kí taraf barháwenge.
32 Ai zamín kí mamlukato, Khudá ke liye gáo ; Khudáwand kí madhsaráí karo ;
33 Us hí kí, jo qadím falak ul aflák par, sawár hai ; dekh, wuh apní áwaz sunátá hai, jo qawí áwáz hai.
34 Khudá hí kí taraf tum qúwwat mansúb karo : Isráel ke úpar us kí buzurgí hai, aur us kí qúwwat badlíon men hai.
35 Ai Khudá, tú apne muqaddas makánon men se muhíb hai, Isráel ká Khudá, wuhí qúwwat aur táqat logon ko bakhshtá hai. Khudá mubárak hai.

13 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

69 ZABÚR.

1 AI Khudá, tú mujh ko bachá le, ki pání merí ján tak pahunche hain.

2 Main gahrí kích men dhas chalá, jahán khare hone kí jagah nahín: main gahre pání men pará; dheo mere úpar se guzarte hain.

3 Main chilláte chilláte thaká; merá galá khushk huá apne Khudá kí intizárí karte karte merí ánkhen dhundhalá gaín.

4 We, jo be-sabab merá kína rakhte hain, shumár men mere sir ke bálon se ziyáda hain; we, jo mujhe halák kiyá cháhte hain, mere jhúth kahnewále dushman, zabardast hain: jo kuchh ki main ne nahín chhíná, so main pher detá hun.

5 Ai Khudá, tú merí himáqat ko jántá hai, aur mere gunáh tujh se chhipe nahín.

6 Ai Khudáwand, Rabb ul afwáj, we jo tere muntazir hain, mere sabab sharminda na hon; we jo tere mutaláshí hain, ai Isráel ke Khudá, mere báis ruswá na hon.

7 Kyunki tere wáste main ne malámat sah lí, ruswáí ne mere munh ko dhánpá.

8 Main apne bháíon ke nazdík pardesí, aur apní má ke farzandon ke nazdík ajnabí thahará.

9 Ki tere ghar kí gairat ne mujh ko khá liyá; aur un kí malámaten jo tujh ko malámat karte hain, mujh par parín.

10 Jab main ne roze men ro ro apní ján halák kí, to wuh bhí merí malámat ká báis huá.

11 Jab main ne tát ká libás pahiná, to unhon ne mujhe zarb-ul-masal kiyá.

12 We, jo phátak par baithe hain, merí bábat bakte hain, aur nashebáz mere haqq men gáte hain.

13 Lekin, ai Khudáwand, main jo hun, tujh se duá mángtá hun qabúliyat ke waqt, ai Khudá, apní rahmat kí be-páyání se, apní naját kí sachcháí se merí sun le.

14 Mujhe kích se nikál, ki main na dúbun; main un se jo merá kína rakhte hain, aur páníon kí gahráí se, bach niklun.

15 Pání kí bárh ko mujh par se guzarne na de; gahráo mujhe nigalne na páwe; aur kúá apná munh mujh par band karne na páwe.

16 Ai Khudáwand, merí sun le, ki terí mihr khúb hai; apní rahmaton kí firáwání ke mutábiq merí taraf mutawajjih ho.

17 Aur apne bande se apná munh na chhipá, ki mujh par bipat hai; jald ho, merí sun.

18 Merí ján ke pás á, us ko chhurá; mere dushmanon ke sabab mujhe khalásí de.

19 Tú merí malámat, aur merí sharmindagí, aur merí ruswáí se ágáh hai; mere sáre bairí tere áge hain.

20 Malámat ne merá dil torá hai, main ázárí hun; main táktá rahá, ki koí mujh par tars kháe, par koí nahín; aur koí mujhe dilásá dewe, par na milá.

21 Unhon ne mujhe kháne ke iwaz pitt diyá; aur merí piyás bujháne ko mujhe sirká piláyá.

22 Aisá kar, ki un ká dastarkhwán un ke liye phandá ho: aur jo kuchh un kí bihtarí ke liye hai, phansáne ká jál ho.

23 Un kí ánkhen andhí howen, ki na dekhen; aur un kí kamaren sadá kámptí rahen.

24 Apná gazab un par undel de, aur tere qahr kí jalan unhen pakar le.

25 Un ká mahall ujár ho jáe; aur un ke khaime men rahnewálá koí na rahe.

26 Kyunki we tere máre hue ko satáte hain; aur tere zakhmíon kí taklíf báton se barháte hain.

27 Un ke gunáh par gunáh barhá, aur unhen apní sadáqat men dákhil hone na de.

28 Unhen zindon ke daftar se met de, aur sádiqon ke darmiyán un ko qalamband na kar.

29 Par main miskín aur gamgín hun; ai Khudá apní naját se mujhe únchá kar.

30 Main gít gáke Khudá ke nám kí hamd karungá, aur shukrguzárí karke us kí baráí karungá.

31 Is se Ḳhudáwand bail aur bachhṛe kí nisbat, jin ke síng aur khur hote haiṇ, ziyáda ḳhush hogá.

32 Ġaríb log dekheṇge, aur ḳhush hoṇge, yane tum jo Ḳhudá ke tálib ho; aur tumhárá dil zinda rahe.

33 Kyuṇki Ḳhudáwand muhtájoṇ kí suntá hai, aur apne asíroṇ kí hiqárat nahíṇ kartá.

34 Ásmán aur zamín us kí sitáish kareṇ; samundar aur har ek chíz, jo us meṇ reṇgtí hai.

35 Ki Ḳhudá Saihún ko naját degá aur Yahúdáh ke shahroṇ ko banáegá, aur we waháṇ baseṇge, aur use mírás meṇ leṇge.

36 Us ke bandoṇ kí aulád bhí us par qábiz hogí; aur we jo us ke nám par ậshiq haiṇ, us meṇ búd o básh kareṇge.

70 ZABUR.

1 AI Ḳhudá, merí riháí ke liye, ai Ḳhudáwand merí madad ke liye jald á.

2 We, jo merí ján ke khojí haiṇ, sharminda aur lajjit ho jáeṇ; we jo merí buráí ke cháhnewále haiṇ píchhe haṭeṇ aur ruswá ho jáeṇ.

3 We, jo kahte haiṇ, Áhá, áhá, apní sharmindagí par ulṭe phiráe jáweṇ.

4 We sab, jo tere tálib haiṇ, tujh se ḳhush aur ḳhurram hoṇ; aur we, jo terí naját ke ậshiq haiṇ, sadá kahá kareṇ, ki Ḳhudá kí baṛáí ho.

5 Maiṇ to dukhí huṇ, aur muhtáj; ai Ḳhudá, merí taraf jald á; tú hí merá chára hai, aur merá chhuṛánewálá; ai Ḳhudáwand, der na kar.

14 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

71 ZABUR.

1 AI Ḳhudáwand, merá bharosá tujh par hai: tú mujhe kabhí sharminda na hone de.

2 Apní sadáqat se mujhe chhuṛá, aur mujhe maḳhlasí baḳhsh; merí taraf kán dhar, aur mujhe bachá.

3 Tú mere rahne ke liye ek chaṭán ho, jahán maiṇ hamesha jáyá karuṇ; tú hí ne merí naját ká hukm kiyá hai; ki tú merí chaṭán, aur merá gaṛh hai.

4 Ai mere Ḳhudá, sharír ke háth se, aur kaj aur be-mihr insán ke panje se mujhe chhuṛá.

5 Kyuṇki ai Ḳhudáwand Ḳhudá, tú merí ummedgáh hai, merí laṛkáí se merá bharosá tujhí par hai.

6 Maiṇ us dam se ki peṭ se niklá tujhí se sambhálá gayá, tú wuh hai, jis ne merí má ke rihm meṇ se nikálá; maiṇ sadá terí sitáish karnewálá huṇ.

7 Maiṇ bahutoṇ ke liye ek achambhá huá huṇ, par tú merí qawí panáh hai.

8 Merá muṇh terí sitáish aur tere jamál kí taríf se sáre din labrez rahe.

9 Buṛhápe ke waqt mujhe pheṇk na de; merí zaífí meṇ mujhe tark mat kar.

10 Ki mere dushman mujhe báteṇ sunáte hain; aur we, jo merí ján kí ghát meṇ haiṇ, ápas meṇ maslahat karte.

11 Kahte haiṇ, ki Ḳhudá ne use tark kiyá hai; us ká píchhá karo, aur use pakṛo; ki us ká chhuṛánewálá koí nahíṇ.

12 Ai Ḳhudá, mujh se dúr na ho; ai mere Ḳhudá, jald merí madad kar.

13 We, jo mere jání dushman haiṇ, sharminda aur faná howeṇ; we jo merá nuqsán cháhte haiṇ, sharm aur ruswáí se ḍhaṇp jáweṇ.

14 Par maiṇ har dam ummedwár rahuṇgá, aur terí sárí sitáish ziyáda ziyáda kartá jáuṇgá.

15 Merá muṇh terí sadáqat aur terí naját sáre din bayán karegá; kyuṇki maiṇ un ká hisáb nahíṇ jántá.

16 Maiṇ Ḳhudáwand Ḳhudá ke qawí kámoṇ ká zikr kartá huá áuṇgá, maiṇ terí, sirf terí hí sadáqat ká tazkira karuṇgá.

17 Ai Ḳhudá, tú ne mujhe laṛkáí se tarbiyat kiyá, aur ab tak maiṇ terí ajáibát bayán kartá rahá huṇ.

18 Ab maiṇ búṛhá aur sir safed huṇ; so ai Ḳhudá, tú ab bhí mujhe tark na kar, yahán tak ki maiṇ terí qúwwat is pusht par, aur terá zor har ek shaḳhs par, jo áge ko paidá hogá, záhir karuṇ.

19 Ai Khudá, terí sadáqat bahut buland hai, ki tú ne baṛe baṛe kám kiye ; ai Khudá, terí misl kaun hai.

20 Tú jis ne hameṇ baṛí sakht musíbateṇ dikhláíṇ, ham ko phir jiláegá, aur zamín ke gahráoṇ se hameṇ phir úpar le áegá.

21 Tú merí baṛáí ziyáda karegá, aur phir kar mujhe tasallí bakhshegá.

22 Phir maiṇ bín bajá bajá ke, ai Khudá, terí háṇ terí wafá kí sitáish karuṇgá ; ai Isráel ke Quddús, maiṇ barbat bajá ke terí madhsaráí karuṇgá.

23 Mere hoṇṭh, jis waqt ki maiṇ terí madhsaráí karuṇgá niháyat khush hoṇge, aur aise hí merá jí, jise tú ne khalásí bakhshí hai.

24 Apní zubán se bhí sáre din terí sadáqat kí báteṇ maiṇ kahtá rahuṇgá ; ki merí buráí ke tálib sharminda aur pashemán ho gae haiṇ.

72 ZABÚR.

1 AI Khudá, bádsháh ko apní ạdálateṇ, aur bádsháh ke beṭe ko apní sadáqat de.

2 Wuh tere logoṇ meṇ sadáqat se hukm karegá ; aur tere dukhíoṇ meṇ ạdl se.

3 Paháṛ logoṇ ke liye salámat záhir kareṇge, aur ṭíle bhí sadáqat se.

4 Wuh qaumoṇ ke dukhíoṇ ká insáf karegá, muhtájoṇ ke farzandoṇ ko bacháwegá, aur zálim ko ṭukṛe ṭukṛe karegá.

5 Jab tak ki súraj aur chánd báqí raheṇge, sárí pushtoṇ ke log tujh se ḍará kareṇge.

6 Wuh bárish kí mánind jo káṭe hue ghás par paṛe, názil hogá ; aur phúhí ke meṇh kí tarah, jo zamín ko síṇchtá hai.

7 Us ke zamáne meṇ, jab tak ki chánd báqí rahegá, sádiq phaleṇge, aur salámat firáwán hogí.

8 Samundar se samundar tak, aur daryá se intihá i zamín tak us ká hukm hogá.

9 We, jo bayábán ke báshinde hain, us ke sámhne jhukenge, aur us ke dushman máṭí cháṭenge.
10 Tarsís aur jazíroṇ ke salátín nazreṇ láwe ge, aur Sabá aur Sibá ke bádsháh hadye guzránenge.
11 Háṇ, sáre bádsháh us ke huzúr sijda karenge; sárí qaumeṇ us kí ibádat karengí.
12 Kyunki wuh duháí denewále muhtáj ko, aur dukhí ko, aur un ko, jin ká koí madadgár na ho, chhuṛáegá.
13 Wuh miskín aur muhtáj par tars kháegá, aur muhtájoṇ kí ján bachá legá.
14 Wuh un kí jánoṇ ko zor zulm se khalásí degá; aur un ká khún us kí nazar meṇ besh-qímat hogá.
15 Wuh jítá rahegá, aur Sabá ká soná use diyá jáegá; aur wuh us ke liye sadá duá kiyá karegá; wuh sáre din use mubárakbádí diyá karegá.
16 Ek muṭṭhí bhar dáná, zamín meṇ, paháṛoṇ kí choṭíoṇ par hogá, us ká phal Lubnán ke darakht kí tarah jharjharáwegá, aur shahr ke log maidán kí ghás kí mánind sarsabz honge.
17 Us ká nám abad tak báqí rahegá; jab tak ki áftáb rahegá, us ke nám ká riwáj hogá; aur log us ke báis apne taíṇ mubárak kahenge; sárí qaumeṇ use mutabarrak gardánengí.
18 Khudáwand Khudá, Isráel ká Khudá, mubárak hai, jo akelá hí ajaib kám kartá hai.
19 Aur us ká jalíl nám abad tak mubárak hai; aur sárá jahán us ke jalál se mamúr howe; Ámín, phir Ámín.
20 Dáúd bin Yassí kí duáeṇ tamám huíṇ.

14 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

73 ZABÚR.

1 KHUDÁ Isráel ke liye, un ke liye jo sáf dil haiṇ, sirf khúb hí hai;
2 Lekin maiṇ jo huṇ, so nazdík thá, ki mere páṇwoṇ phisal játe: mere qadamoṇ ká rapaṭ jáná qaríb thá.

3 Ki main fakhr karnewálon par hasad kartá thá; main sharíron kí kámyábí par nazar kar rahá thá.

4 Ki un ke marne tak koí uqda nahín; aur un kí táqat púrí hai.

5 Insán kí tarah un ko dukh nahín, aur na ádmí kí tarah un par áfat átí.

6 Is liye ghamand un kí gardanon ká tauq huá; zulm ne un ko poshák kí mánind dhámp liyá.

7 Un kí ánkhen charbí ke báis ubhrí huí hain; un ke dil ke tasawwur hadd se barhte hain.

8 We thatthá márte, aur zulm kí báten karte hain; gurúr se bolte hain.

9 Unhon ne apne munh ásmánon par kiye hain, aur un kí zubánen zamín kí sair kartíán hain.

10 So us ke log idhar rujú láte hain, aur bahut sá pání un ke liye nichorá játá hai.

11 Aur we kahte hain, Khudá kyunkar jáne? aur Haqq Taálá ko kiyá ágáhí hai?

12 Dekho yih sharír hain, jo sadá sahíh salámat rah ke apne mál matáa barháte játe hain.

13 Yaqínan main ne apne dil ko bas sáf kiyá, aur begunáhí se apne háth dhoe hain.

14 Ki main sáre din be-árám rahtá hun, aur har subh ko tambíh pátá hun.

15 Agar main kahtá, ki yun bayán karungá; to dekh, ki main terí aulád kí guroh se be-ímání kartá.

16 Aur main ne fikr kí, ki is kí mujhe samajh ho, par mere nazdík yih bará kathin thá.

17 Jab tak ki main Khudá ke maqdis men dákhil huá, tab main un ká anjám samajh gayá.

18 Yaqínan tú un ko phisaltí jagahon men bithlátá hai; tú un ko halákat men dhakel detá hai.

19 We ek dam men kyá hí wírán ho gae: we sakht dahshaton se kaise faná o barbád ho gae!

20 Jágnewále ke khwáb kí mánind, ai Khudáwand, jab tú jágegá, tú un kí súrat ko haqír jánegá.

21 Ki merá dil malúl huá, aur mere gurde chhid gae.

22 Aisá main wahshí o nádán thá: main tere huzúr haiwán kí mánind thá.
23 Tab bhí main hamesha tere hí sáth thá; tú ne merá dahná háth pakrá.
24 Tú apní maslahat se mujhe hidáyat karegá; aur ákhirash mujhe jalál men shámil kar legá.
25 Ásmán par merá kaun hai, magar tú? zamín par tere siwá koí nahín, jis ká main mushtáq hun.
26 Merá jism aur merá dil ghatá játá hai; par Khudá mere dil kí chatán, aur merá hissa abad tak hai.
27 Ki dekh, we, jo tujh se dúr hain, faná ho játe hain, tú ne un sab ko, jo terí taraf se phirke zání hue, halák kiyá hai.
28 Par main jo hun, so merí bhaláí Khudá kí nazdíkí men hai; main ne Khudáwand Yahowáh par tawakkul kiyá hai, táki tere sáre kámon ko bayán karun.

74 ZABUR.

1 AI Khudá, tú ne kyun ham ko tá abad radd kiyá? terí charágáh kí bheron par tere qahr ká dhúwán kyun uthtá hai?
2 Apní us jamáat ko, jis kí tú ne qadím se kharídárí kí, apne mírásí firqe ko, jise tú ne khalásí bakhshí, us koh i Saihún ko jis men tú ne sukúnat kí, yád farmá.
3 Dáimí wíráníon kí taraf apne qadam barhá; dushman ne Bait i Quds men sab kuchh kharáb kar dálá hai.
4 Tere dushman tere majmaon ke darmiyán gúnj rahe hain; unhon ne apne hí nishán, nishán thahráe hain.
5 Malúm hotá hai, ki koí ghane darakhton par kulhárá chalátá hai.
6 Phir ab we us kí naqqáshíon ko ekbárgí tabaron aur hathyáron se torte hain.
7 Unhon ne tere maqdis men ág lagáí hai; unhon ne tere nám ke maskan ko zamín tak nápák kiyá.
8 Unhon ne apne dil men kahá, Áo, un ko ek hí sáth barbád karen; unhon ne mulk bhar men Khudá kí sárí ibádatgáhon ko jalá diyá hai.

9 Ham apne nishánoṇ ko nahíṇ dekhte; koí nabí bhí nahíṇ; aur hamáre darmiyán koí nahíṇ, jo jáne, ki yih kab tak hogá.

10 Ai Ḳhudá, dushman kab tak malámat karegá? kyá dushman abad tak tere nám par kufr bakegá?

11 Tú kyuṇ apná háth, balki apná dahná háth, khaiṇch letá hai? use apní bagal meṇ se nikálke tamám kar.

12 Ḳhudá merá qadímí bádsháh hai; jo zamín ke bích naját ke kám kartá hai.

13 Tú ne apní qudrat se daryá ko chírá; tú ne pánioṇ meṇ tinnínoṇ ke sir kuchle.

14 Tú ne livyátán ke siroṇ ke ṭukṛe kiye; tú ne use bayábán ke basnewáloṇ kí ḳhurish kiyá.

15 Tú ne chashmoṇ ko aur sailáb ko chírá; tú ne sadá bahnewále daryáoṇ ko ḳhushk kiyá.

16 Din terá, rát bhí terí hai; núr o áftáb tú hí ne taiyár kar rakhá hai.

17 Zamín kí sárí sarhaddeṇ tú ne muqarrar kíṇ; garmí aur jáṛá tú hí ne banáyá hai.

18 Ai Ḳhudáwand, ise yád kar, ki dushman malámat kartá hai, aur ahmaq log tere nám par kufr bakte haiṇ.

19 Wahshí jamáat kí ḳhwáhish par apná pinḍuk mat chhoṛ de: apne garíboṇ kí jamáat abad tak mat bhúl.

20 Ahd kí taraf mutawajjih ho; ki zamín ke andhere maqám zulm ke maskan se bhar gae.

21 Mazlúm ruswá hoke ulṭá na phire: garíb aur muhtáj tere nam kí sitáish kareṇ.

22 Uṭh, ai Ḳhudá, apná muqaddama áp hí kar; yád kar ki ahmaq sadá tujhe malámat kartá játá hai.

23 Apne dushmanoṇ kí áwáz ko bhúl na já; un ká shor gul jo terá muqábala karte haiṇ, nit uṭhtá jatá hai.

---

15 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

75 ZABÚR.

1 AI Khudá, ham terí hamd karte hain; ham terí hamd karte hain, ki terá nám nazdík hai: we tere ạjáib kám bayan karte hain.

2 Ki míạd jab pahunchegí tab main rástí se ạdálat karungá.

3 Zamín aur us par ke sáre basnewále pighal gae: main hí ne us ke sutúnon ko sambhálá hai.

4 Main ne fakhr karnewálon se kahá, ki fakhr mat karo, aur sharíron se, Síng mat uṭháo:

5 Apná síng únchá na karo; gardankashí se mat bolo.

6 Ki na púrab se na pachchhim se na paháṛon ke bayábánon se faisala hai:

7 Balki Khudá hí hákim hai; wuh is ko girátá hai, aur us ko buland kartá hai.

8 Ki Khudáwand ke háth men ek piyála hai, jis men surkh mai hai; masálih ghul ke us men bhará huá hai; us men se wuh undeltá hai; sirf us kí talchhaṭ zamín ke sáre sharír nichorenge, aur píenge.

9 Par main jo hun, abad tak bayán karungá; Yạqúb ke; Khudá kí hamd gáungá.

10 Aur sharíron ke sab síng káṭ ḍálungá, par sádiqon ke síng buland kiye jáenge.

76 ZABÚR.

1 YAHÚDÁH ke darmiyán Khudá pahcháná huá hai; Isráel men us ká nám buzurg hai.

2 Aur Sálim men us ká khaima tha, aur Saihún men us ká maskan.

3 Wahan us ne kamán ke tír, aur sipar, aur talwár aur laṛáí shikast kar dí.

4 Tú jalíl hai; shikárí paháṛon se ziyáda shaukatwálá hai.

5 Mazbút dil wále luṭ gae, we apní nínd meṉ so gae; aur sáre zabardastoṉ meṉ se kisí ne apne háth na páe.
6 Terí ḍapaṭ se, ai Yaqúb ke Ḳhudá, gáṛíáṉ aur ghoṛe nínd meṉ garq hue.
7 Tujh se, háṉ, tujhí se ḍará cháhiye; aur jab tú ek dafa qahr kare, to kaun tere huzúr khaṛá rah sake?
8 Tú ne ásmán par se hukm sunáyá, zamín ḍarí, aur tham gaí;
9 Jis waqt Ḳhudá adálat karne uṭhá, táki zamín ke sáre garíboṉ ko bacháwe.
10 Ki ádmí ká gazab terí sitáish karegá, aur báqí gazab ko tú rok rakhegá.
11 Tum sab, jo us ke áspás ho, Ḳhudáwand apne Ḳhudá kí nazreṉ máno, aur unheṉ adá karo: us ke huzúr, jis se ḍará cháhiye hadye láweṉ.
12 Wuh umráoṉ kí ján letá; wuh zamín ke bádsháhoṉ ke liye muhíb hai.

77 ZABU'R.

1 MAIṈ Ḳhudá kí taraf apní áwáz se chillátá huṉ, háṉ, Ḳhudá hí kí taraf apní áwáz se: wuh merí taraf kán dhare.
2 Bipat ke din maiṉ ne Ḳhudáwand kí talásh kí; mere háth rát ko uṭhe rahe aur gire nahíṉ; merí ján ne tasallí páne se inkár kiyá.
3 Maiṉ Ḳhudá ko yád kartá, aur karáhtá huṉ: maiṉ sochtá aur merá jí udás hotá hai.
4 Tú ne merí áṉkheṉ khulí rakhíṉ; maiṉ ghabrá gayá, aur bol nahíṉ saktá.
5 Maiṉ agle dinoṉ ko, qadímí barasoṉ ko sochá.
6 Maiṉ apná gít jo rát ke waqt gáyá yád karuṉ; maiṉ apne dil meṉ sochuṉ; aur merí rúh talásh kare.
7 Kyá Ḳhudáwand abad tak radd karegá? aur phir kabhí tawajjuh na farmáegá.
8 Kyá us kí mihr abad tak áḳhir ho gaí? kyá wada sab pushtoṉ ke liye bátil ho gayá?

9 Kyá Khudá apní karímí bhúl gayá? kyá us ne qahr se apní rahmaton ko band kar liyá hai?
10 Aur main ne kahá, yih merá marz hai, aur Haqq Taálá ke dahne háth ke baras hain.
11 Main Khudáwand ke kámon ká tazkira karungá; kyunki main tere qadímí ajáibát ko yád karungá.
12 Main tere sab fialon ko sochungá, aur tere kámon par dhiyán karungá.
13 Ai Khudá, quds men terí ráh hai: kaun mabúd Khudá ká sá bará hai?
14 Tú wuh Khudá hai, jo ajáib kám kartá hai; tú ne apne zor ko logon men záhir kiyá.
15 Tú ne apne bázú se apne logon ko, baní Yaqúb aur baní Yúsuf ko, makhlasí bakhshí.
16 Pánion ne, ai Khudá pánion ne tujh ko dekhá; we dar gae; gahráo bhí kámp uthe.
17 Abr ne pání undelá; bádalon ne karak márí; hán tere tír cháron taraf se ure.
18 Terí garaj kí áwáz girdbád men huí; bijlíon ne jahán ko roshan kar diyá; zamín larzí aur kámpí.
19 Terí ráh samundar men, aur terá guzar bare pánion men aur terá naqsh i qadam malúm nahín.
20 Tú ne Músá aur Hárún ke háth se galle kí mánind apne logon kí rahnumáí kí.

15 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

78 ZABÚR.

1 AI merí guroh, merí sharíat par kán rakho: aur mere munh kí báten kán dharke suno.
2 Main apná munh kholke ek tamsíl kahungá; main rás kí báten jo qadím se hain, záhir karungá.
3 Jinhen ham ne suná hai, aur jáná, aur hamáre bápdádon ne ham se bayán kiyá.

4 Ham un ke farzandoṇ se poshída na rakheṇge, balki ánewálí pusht par Khudáwand kí sitáish aur us kí qudrateṇ, aur us ke ajáib kám, jo us ne kiye, záhir kareṇge.

5 Kyunki us ne Yaqúb meṇ ek shahádat qáim kí, aur baní Isráel meṇ ek sharíat kar rakhí, jis kí bábat us ne hamáre bápdádoṇ ko hukm kiyá, ki we us kí aulád ko sikhláweṇ.

6 Táki ánewálí pusht, we farzand jo paidá howeṇ síkheṇ; phir we uṭheṇ, aur apní aulád ko sikháweṇ.

7 Aur Khudá par apná bharosá rakheṇ, aur Khudá ke kámoṇ ko bhulá na deṇ, balki us ke hukmoṇ ko hifz kareṇ;

8 Aur apne bápdádoṇ kí tarah ek sharír aur sarkash nasl na hoṇ; aisí nasl, ki jis ne apná dil mustaid na kiyá, aur un ke jí Khudá ke amánatdár na ṭhahre.

9 Baní Ifráím ne jo hathyár bándhne aur kamán pakaṛnewále haiṇ, jang ke din píṭh pherí.

10 Unhoṇ ne Khudá ke ahd ko hifz nahíṇ kiyá, aur us kí sharíat par chalne se inkár kiyá.

11 Aur us ke kámoṇ ko, aur us kí ajáibát ko, jo us ne un par záhir kíṇ, bhúl gae.

12 Us ne un ke bápdádoṇ ke sámhne zamín i Misr meṇ, Zuan ke maidán meṇ ajáib kám kiye.

13 Us ne samundar ke do hisse kiye, aur unheṇ pár pahuṇcháyá; aur us ne páníoṇ ko túde kí mánind khaṛá kar diyá.

14 Aur din ke waqt us ne badlí se un kí rahbarí kí, aur sárí rát ág ke shuale se.

15 Us ne bayábán meṇ chaṭánoṇ ko chírá, aur un meṇ se un ke píne ko, goyá baṛe daryáoṇ meṇ se pání bakhshá.

16 Háṇ us ne chaṭán meṇ se sailáb nikále, aur nahroṇ ká sá pání baháyá.

17 Lekin we phir bhí us ke huzúr gunáh karte, jangal meṇ Haqq Taálá se sarkashí karte chale gae.

18 Aur apne nafs ke liye kháná máṇgke apne diloṇ meṇ Khudá ko ázmáyá.

19 Aur Khudá ke barkhiláf kalám kiyá: unhoṇ ne kahá, Kyá Khudá dasht meṇ dastarkhwán bichhá saktá hai?

20 Dekho, us ne chaṭán ko to márá, aisá ki pání bah niklá, aur dháreṇ phúṭ chalíṇ; kyá wuh roṭí bhí de saktá hai? kyá apne logoṇ ke liye gosht taiyár kar saktá hai?
21 So Ḳhudáwand ne suná, aur gusse huá; aur Yaqúb meṇ ek ág bhaṛkí; aur Isráel par bhí qahr uṭhá.
22 Kyuṇki unhoṇ ne Ḳhuda par iątiqád na rakhá, aur us kí naját par bharosá na kiyá.
23 Aur us ne úpar se badlíoṇ ko hukm kiyá; aur ásmán ke darwáze khole;
24 Aur un par mann barsáyá, ki kháweṇ, aur un ko ásmání galla bakhshá.
25 Ádmí ne firishtoṇ kí roṭí kháí; us ne unheṇ ḳhurák bhejkar ásúda kiyá.
26 Us ne ásmán meṇ purabí hawá chaláí, aur apne zor se dakhaní hawá ko bhí baháyá.
27 Aur un par ḳhák kí mánind gosht, aur daryá ke ret kí mánind pardár murg barsáe.
28 Aur unheṇ, un ke ḳhaimoṇ ke bích, un ke maskanoṇ ke áspás, giráyá.
29 So unhoṇ ne kháyá, aur ḳhúb ser hue; ki us ne un ki tamanná unheṇ bakhshí;
30 We apní tamanná se kanáre na rahe. Par jab ki un ká khána un ke muṇh hí meṇ thá.
31 Tab Ḳhudá kí qahr un par bhaṛká aur un meṇ se tanáwaroṇ ko qatl kiyá, aur Isráel ke jawánoṇ ko már dálá.
32 Báwajúd is sab ke phir unhoṇ ne gunáh kiye, aur us ke ajáib kámoṇ ko dekhke bhí iątiqád na kiyá.
33 Tab us ne un ke dinoṇ ko behúdagí meṇ, aur un ke barasoṇ ko dahshat meṇ tamám kiyá.
34 Jab us ne unheṇ qatl kiyá, tab unhoṇ ne use ḍhúṇḍhá, aur báz áe, aur Ḳhuda ke tálib hue;
35 Aur yád kiya, ki Ḳhudá un kí chaṭán, aur Ḳhudá Taálá un ká Fidya denewálá thá.
36 Lekin unhoṇ ne apne muṇh se us ke sáth riyákárí kí, aur apní zubán se us se jhúṭh bole:
37 Aur un ke dil us ke sáth mustaqím na the, aur we us ke ąhd meṇ wafádár na rahe.

38 Par wuh hai rahím, badkárí ká bakhshnewálá aur halák nahíṇ kartá : aur bárhá apne qahr ko phirá detá, aur apne sáre gazab ko bhaṛkátá nahíṇ.
39 Aur us ne yád kiyá, ki we bashar haiṇ; ek hawá, jo chaltí hai aur phir nahíṇ átí.
40 Kitní bár unhoṇ ne bayábán meṇ bagáwat kí, aur wírána meṇ use bezár kiyá.
41 Aur unhoṇ ne phir Khudá ko ázmáyá, aur Isráel ke Quddús ko mahdúd kiyá.
42 Unhoṇ ne us ke háth ko yád na kiyá, na us din ko ki jab us ne un ko dushman se chhuṛáyá.
43 Ki kyuṇkar us ne Misr meṇ apne nishán, aur Zuạn ke maidán meṇ apne ajáib kám záhir kar dikháe.
44 Us ne un kí nadíoṇ ko lahú kar ḍálá, ki we apní nahroṇ se pí na sake.
45 Us ne un meṇ makkhíáṇ bhejíṇ, jo unheṇ khá gaíṇ; aur meṇḍak, jinhoṇ ne unheṇ halák kiyá.
46 Us ne un ke mewe kíṛoṇ ko, aur un kí kamáí ṭiḍḍíoṇ ko khiláí.
47 Us ne un ke aṇgúroṇ ko oloṇ se aur un ke anjír ke darakhtoṇ ko pále se márá.
48 Us ne un ke mawáshí ko oloṇ ke hawále kiyá aur un ke galloṇ ko bijlí ke.
49 Us ne balá ke firishte bhejke un par apne qahr kí tundí, gussa aur gazab, aur musíbat názil kí.
50 Us ne apne qahr ke liye ráh barábar khol dí; un kí ján ko maut se chhuṛáyá nahíṇ, balki un kí hayát wabá ke hawále kí.
51 Aur Misr meṇ sáre pahlauṭhe máre; Hám ke ḍeroṇ meṇ un ke qúwwat ke pahle phal.
52 Par apne logoṇ ko bheṛoṇ kí mánind rawána kiyá, aur un ko galle kí tarah bayábán meṇ ráh dikháí.
53 Aur unheṇ amn se le gayá, aisá ki we na ḍare; par un ke dushmanoṇ ko samundar ne ḍubá liyá.
54 Aur us ne unheṇ apne muqaddas siwáne par pahuṇcháyá, us pahár par, ki jise us ke dahne háth ne hásil kiyá.

55 Aur qaumoṇ ko un ke sámhne se háṇká, aur jaríb se unheṇ mírás báṇtí, aur Isráel ke firqoṇ ko un ke ḳhaimoṇ meṇ basáyá.
56 Tis par bhí unhoṇ ne Ḳhudá Taạla ko ázmáyá, aur us se bagáwạt kí, aur us kí gawáhíoṇ ko hifz na kiyá;
57 Aur bargashta hue, aur apne bápdádoṇ kí mánind be-ímání kí; we ṭeṛhí kamán kí mánind ek taraf phir gae.
58 Aur unhoṇ ne apne úṇche makánoṇ ke sabab use gussa diláyá, aur apní khodí huí múratoṇ se us ko gairat diláí.
59 Ḳhudá yih sunke gussa huá, aur Isráel se nipaṭ ghináyá:
60 Aur us ne Silá ke maskan ko, us ḳhaime ko, jo us ne ádmíoṇ ke darmiyán khaṛá kar diyá thá, tark kiyá.
61 Aur apne zor ko asír karwáyá, aur apní hashmat ko dushman ke háth meṇ kar diyá.
62 Aur apne logoṇ ko talwár ke supurd kiyá, aur apní mírás se gazabnák huá.
63 Ág ne us ke jawánoṇ ko faná kiyá, aur un kí kuṇwáríoṇ ke jilwe ká gít na huá.
64 Un ke káhin talwár se máre paṛe, aur un kí bewoṇ ne mátam na kiyá.
65 Tab Ḳhudáwand us shaḳhs kí tarah, jo níṇd se chauṇke jágá; us pahalwán kí mánind jo mai píke lalkártá hai.
66 Aur us ne apne dushmanoṇ kí pichháṛí márí: us ne unheṇ sadá ká naṇg kiyá.
67 Aur us ne Yúsuf ke ḳhaime ko radd kiyá, aur Ifráím ke firqe ko chun na liyá:
68 Par Yahúdáh ke firqe ko, koh i Saihún ko jo us ká mahbúb thá, barguzída kiyá.
69 Aur apne maqdis ko úṇche paháṛoṇ kí mánind banáyá, zamín kí mánind jis kí neo hamesha ke liye us ne rakhí.
70 Aur us ne apne bande Dáúd ko barguzída kiyá, aur galloṇ ke bheṛsáloṇ meṇ se use nikál liyá.
71 Us ne use bachchewálí bheṛoṇ ke píchhe se le liyá, táki apne logoṇ, baní Yạqúb ko, aur baní Isráel ko, jo us kí mírás hai, charáwe.

72 So us ne apne dil kí kharáí ke mutábiq unheṇ charáyá aur apne háthoṇ kí fahmíd se un kí rahnumáí kí.

16 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

79 ZABÚR.

1 AI Khudá, gair-qaumoṇ ne terí mírás meṇ dakhl kiyá; terí muqaddas haikal ko unhoṇ ne nápák kiyá; Yarusalam ko ḍher kar diyá hai.

2 Tere bandoṇ kí láshoṇ ko unhoṇ ne ásmání parindoṇ kí, tere muqaddasoṇ ke gosht ko zamín ke wahshíoṇ kí khurish kiyá.

3 Unhoṇ ne un ke lahú ko Yarusalam ke girdnawáh meṇ pání kí mánind baháyá; aur un ká koí gáṛnewálá nahíṇ.

4 Ham apne hamsáyoṇ ke liye ek naṇg un ke liye, jo hamáre áspás haiṇ, jáe tamaskhur aur ṭhaṭholí hue.

5 Ai Khudáwand, tú kab tak hamesha bezár rahegá? kab tak terí gairat átish kí mánind bhaṛaktí rahegí?

6 Apná gussa un qaumoṇ par ḍál de, jinhoṇ ne tujh ko na pahchání, aur un bádsháhatoṇ par, ki jinhoṇ ne terá nám na liyá.

7 Ki unhoṇ ne Yaqúb ko nigal liyá, aur us ke maskan ko ujáṛ diyá hai.

8 Agloṇ kí badkáríoṇ ko hamáre haqq meṇ yád mat kar; apní rahmatoṇ ko jald hamáre liye áṛ kar, ki ham bahut zalíl ho gae haiṇ.

9 Ai hamáre naját denewále Khudá, apne nám ke jalál ke wáste hamárí madad kar: aur ham ko chhuṛá, aur hamáre gunáhoṇ ká kafára de, apne nám ke wáste.

10 Gair-qaumeṇ kis liye kaheṇ, ki un ká Khudá kaháṇ hai? tú hamárí nazar ke áge apne bandoṇ ke khún ká badlá jo baháyá gayá, gair-qaumoṇ ke darmiyán záhir kar.

11 Asír kí sáṇs ko áp tak pahuṇchne de; apní baṛí qudrat ke muwáfiq un ko, jo maut ke liye muqarrar hue haiṇ bachá le.

12 Aur hamáre hamsáyoṇ kí malámat ká badlá, jis tarah ki unhoṇ ne, ai Khudáwand, terí malámat kí, sát-guní un kí god meṇ bhar de.

13 So ham, tere bande, aur terí charágáh kí bheṛ, abad tak terí hamd kareṇge; pusht dar pusht ham terí sitáish bayán kareṇge.

80 ZABÚR.

1 AI Isráel ke gaṛariye, tú jo Yúsuf ko galle kí mánind le chaltá hai, kán dhar: tú jo karúbím par baiṭhá hai, jalwagar ho.

2 Ifráím aur Binyámín aur Manassí ke áge, apní quwwat ko uksá, aur áke ham ko bachá.

3 Ai Khudá, ham ko phirá, aur apne chihre kí roshní dikhlá, to ham bach jáeṇge.

4 Ai Khudáwand Rabb ul afwáj, tú kab tak apne bandoṇ kí duá se gazabnák rahegá?

5 Tú unheṇ áṇsúoṇ ká kháná khilátá hai, aur unheṇ maṭke bhar bhar ke áṇsú pilátá hai.

6 Tú ham ko hamáre hamsáyoṇ ke áge jhagṛe ká sabab kartá hai; aur hamáre dushman ápas meṇ haṇste haiṇ.

7 Ai Rabb ul afwáj, ham ko phirá, aur apne chihre kí roshní dikhlá, to ham bach jáeṇge.

8 Tú ek ták ko Misr se nikál láyá; tú ne gair-qaumoṇ ko khárij kiyá, aur use lagáyá.

9 Tú ne us ke liye taiyárí kí, aur us ne jaṛ pakṛí, aur zamín ko bhar diyá.

10 Paháṛ us ke sáya tale chhip gae, aur Khudá ke sanaubar us kí ḍálíoṇ se.

11 Us ne apní ḍálíáṇ samundar tak phailáíṇ, aur apní ṭahníáṇ daryá tak.

12 Phir tú ne us ke iháte ko kyuṇ toṛ ḍálá? ki we sab, jo us ráh se guzarte haiṇ, use noch lete haiṇ?

13 Jaṇglí súar use kharáb kartá hai, aur dashtí darinda use khá játá hai.

14 Ai lashkaroṇ ke Khudá, mihrbání karke phir á; ásmán par se nigáh kar, aur dekh, aur is ták par tawajjuh kar;

15 Aur jo kuchh tere dahne háth ne lagáyá hai, us kí hifázat kar, háṇ us sháḳh kí, jise tú ne apne liye mazbút kiyá,

16 Wuh ág se jaláí gaí aur káṭí gaí; we tere chihre kí ḍapaṭ se halák hote haiṇ.

17 Terá háth, tere dahne háth ke insán par ho, us ibn i ádam par jise tú ne apne liye mazbút kiyá.

18 Tab ham tujh se na phireṇge; ham ko jilá, ki terá nám liyá kareṇge.

19 Ai Ḳhudáwand, Rabb ul afwáj, ham ko phirá; apne chihre kí roshní dikhlá to ham bach jáeṇge.

81 ZABÚR.

1 PUKÁRKE Ḳhudá kí jo hamárá zor hai, madh gáo; Yaqúb ke Ḳhudá ke liye ḳhushí se nara máro.

2 Gít gáo, aur tabla bajáo, suhánewálí barbat aur bín samet.

3 Daras meṇ purnamásí ko hamárí íd ke din narsingá phúṇko.

4 Kyuṇki yih Isráel ke liye sunnat, yih Yaqúb ke Ḳhudá ká hukm hai.

5 Us ne yih Yúsuf ke liye ek gawáhí ṭhahráí, jab wuh use Misr kí zamín par se hoke láyá; waháṇ maiṇ ne ek bolí suní, jo na samjhá.

6 Maiṇ ne us ke káṇdhe par se bojh utárá; us ke háth ṭokríoṇ se chhúṭ gae.

7 Tú ne bipat meṇ faryád kí; maiṇ ne tujhe chhuṛáyá; maiṇ ne garj ke parde meṇ se tujhe jawáb diyá; maiṇ ne tujhe Maríbáh ke páníoṇ par ázmáyá.

8 Ai mere log, suno; ai Isráel, agar tú merí sunegá, to maiṇ tujhe tákíd se chitá duṇgá.

9 Tere darmiyán dúsrá mabúd na ho; aur tú kisí ajnabí maḅúd ko sijda mat karná.

10 Maiṇ hí Ḳhudáwand, terá Ḳhudá huṇ, jo tujhe Misr kí sarzamín se báhar láyá; apná muṇh khol, ki maiṇ use bhar duṇgá.

11 Par mere logoṇ ne merí áwáz par kán na dhará, aur Isráel ne mujhe na cháhá.

12 Tab maiṇ ne unheṇ un ke diloṇ kí sharárat ke supurd kiyá; we apní mashwaratoṇ par chale.

13 Kásh ki mere log merí sunte, aur Isráel merí ráhoṇ par chaltá.

14 Ki maiṇ jaldí un ke dushmanoṇ ko maglúb kartá; aur un ke bairíoṇ par apná háth phirátá.

15 Khudáwand ke kína rakhnewále, us se dab chalte; par in ká waqt abadí hotá.

16 In ko suthre se suthre gehúṇ khilátá, aur chaṭán ke shahd se maiṇ tujhe ser kartá.

16 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

82 ZABÚR.

1 KHUDÁ kí jamáạt meṇ Khudá mutaqaddim hai; Iláhoṇ ke darmiyán wuh ạdálat kartá hai.

2 Tum kab tak be-insáfí se ạdálat karoge, aur sharíroṇ kí tarafdárí karoge?

3 Miskín aur yatím ká insáf karo; dukhí aur hájat-mand ká haqq pahuṇcháo.

4 Miskín aur muhtáj kí rihái karo; sharíroṇ ke háth se unheṇ chhuṛáo.

5 We nahíṇ jánte, aur nahíṇ samjheṇge; we andhere meṇ chalá karte haiṇ; zamín kí sárí bunyádeṇ jumbish kartí haiṇ.

6 Maiṇ ne to kahá, ki tum iláh ho; tum sab Haqq Taạlá ke farzand ho.

7 Par tum ádmí kí tarah maroge, aur sháhzádoṇ meṇ se ek kí mánind gir jáoge.

8 Ai Khudá, uṭh; tú áp zamín kí ạdálat kar; ki tú sárí qaumoṇ ko mírás meṇ legá.

83 ZABU'R.

1 AI Khudá, chup mat rah; khámoshí mat kar, aur chain na le, ai Khudá.

2 Kyunki, dekh, tere dushman dhúm macháte hain; aur unhon ne, jo terá kína rakhte hain, sir uṭháyá hai.

3 We chaturáí se tere log par mansúba báṇdhte hain, aur tere chhipáe huon ke khiláf saláh karte hain.

4 We kahte hain, ki A'o, un ko ukháṛ ḍálen, ki qaum na rahen, aur Isráel ke nám ká phir zikr na ho.

5 Kyunki unhon ne dil lagá ke ek sáth mashwarat kí hai; unhon ne terí mukhálifat par ahd báṇdhá kai.

6 Adúm aur Ismáilíon ke khaime; Muábí, aur Hájríon ke:

7 Jabal, aur Ammún, aur Amáliq, Filist, Súr ke báshindon samet:

8 Asúr bhí un se mil gayá hai: we Baní Lút ke madadgár hain.

9 Tú un se aisá kar, ki jaisá tú ne Midyáníon, aur Sisará, aur Yábín se, wádí i Qaisún men kiyá:

10 Jo Ain-Dor men halák hue; we zamín kí khád ho gae.

11 Unhen, hán, un ke amíron ko Guráb aur Zaib kí mánind kar; aur un ke sáre sardáron ko Zibah aur Zillmana kí mánind:

12 Ki unhon ne kahá hai, A'o, Khudá ke gharon ke ham málik banen.

13 Ai mere Khudá, unhen girdbád ke mánind kar; bhus kí mánind rúbarú hawá ke.

14 Jis tarah ág jangal ko bhasam kartí hai, aur jis tarah shuala paháron ko jalá detá hai;

15 Usí tarah tú apní áṇdhí se un ká píchhá kar, aur apne túfán se unhen pareshán kar.

16 Ai Khudáwand, un ke munh ko ruswáí se bhar de, táki we tere nám ke tálib howen.

17 We abad tak sharminda aur pareshán hon; hán, we ruswá hon, aur faná ho jáwen.

18 Aur we jánen, ki tú hí akelá jis ká nám YAHOWA'H hai, sárí zamín par álá hai.

84 ZABÚR.

1 AI lashkaroṇ ke Ḳhudáwand, tere maskan kyá hí dilkash haiṇ!

2 Merí rúh Ḳhudáwand kí bárgáhoṇ kí mushtáq, balki un ke liye beḳhud ho játí hai; merá man aur merá tan zinda Ḳhudá ke liye pukártá hái.

3 Gaure ne bhí apná ghoṇslá aur abábíl ne apná áshiyána páyá hai, jaháṇ we apne bachche rakheṇ: terí bárgáhoṇ ko, ai lashkaroṇ ke Ḳhudáwand, mere Bádsháh, aur mere Ḳhudá.

4 Mubárak we, jo tere ghar meṇ baste haiṇ; we sadá terí sitáish karte raheṇge.

5 Mubárak wuh insán, jis kí quwwat tujh hí se hai; jin ke dil meṇ terí ráheṇ haiṇ.

6 We áṇsúoṇ kí wádí meṇ se guzar karte hue use chashma banáte; barakatoṇ se bhí aglí barsát us ko bhar detí hai.

7 We quwwat se quwwat tak taraqqí karte chale játe haiṇ; Ḳhudá ke áge Saihún meṇ házir hote haiṇ.

8 Ai Ḳhudáwand, Rabb ul afwáj merí duạ́ qabúl kar; ai Yạqúb ke Ḳhudá, kán dhar.

9 Ai Ḳhudá, ai hamárí sipar, nazar kar, aur apne Masíh ke muṇh par nigáh farmá.

10 Ki ek din, jo terí bárgáhoṇ meṇ kaṭe, ek hazár se bihtar hai. Mere liye Ḳhudá ke ghar kí darbání sharárat ke ḳhaimoṇ meṇ rahne se bihtar hai.

11 Ki Ḳhudáwand Ḳhudá ek áftáb, aur sipar hai; Ḳhudáwand fazl aur jalál baḳhshtá hai; un logoṇ se, jo sídhí chál chalte haiṇ, koí achchhí chíz dareg na karegá.

12 Ai lashkaroṇ ke Ḳhudáwand, mubárak wuh insán jo tujh par bharosá rakhtá hai.

85 ZABÚR.

1 AI Ḳhudáwand, tú apní zamín par mihrbán huá; tú Yạqúb ke qaidíoṇ ko pher láyá.

2 Tú ne apne logoṇ ke gunáh baḳhsh diye; tú ne un kí sab ḳhatá chhipá ḍálí.

3 Tú ne apne sab qahr ko pherá; tú apne gazab kí shiddat se báz áyá.

4 Ai hamáre naját denewále Khudá, ham ko phirá, aur apne qahr ko ham par se dafa kar.

5 Kyá tú ham se sadá bezár rahegá; kyá tú sárí pushton par apne qahr ko khainchegá?

6 Kyá tú phirke hamen na jiláwegá, táki tere log tujh se khushí karen?

7 Ai Khudáwand, ham ko apní rahmat dikhá, aur apní naját ham ko bakhsh.

8 Main sunúngá, ki Khudáwand Khudá kyá farmátá hai; wuh to apne bandon aur apne muqaddason se salámatí kí bát farmátá hai; lekin we phir himáqat kí taraf na jáen.

9 Yaqínan us kí naját us ke darnewálon ke nazdík hai, táki jalál hamárí sarzamín men base.

10 Rahmat aur sachchái mil gaí hain; sadáqat aur salámat ne ápas men chúmá liyá hai.

11 Sachchái zamín se ugtí, aur sadáqat ásmán par se níche nazar kartí hai.

12 Hán, Khudáwand jo kuchh khúb hai so detá; aur hamárí sarzamín apná hásil maujúd kartí hai.

13 Sadáqat us ke áge chaltí, aur apne naqsh i qadam ko ráh banátí hai.

17 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

86 ZABÚR.

1 AI Khudáwand, apná kán jhuká, tú merí sun; ki main garíb aur muhtáj hun.

2 Merí ján kí hifázat kar, ki main díndár hun; ai tú jo merá Khudá hai, apne bande ko, jis ká bharosá tujh par hai, naját de.

3 Ai Khudáwand, mujh par rahm kar, ki main tamám din tere áge nála kartá hun.

4 Apne bande ke dil ko khush kar, ki ai Khudáwand, main apne dil ko terí taraf uthátá hun.

5 Kyuṇki tú, ai Ḳhudáwand, bhalá hai, aur gafúr, aur terí rahmat un sab par, jo tujhe pukárte haiṇ, wáfir hai.
6 Ai Ḳhudáwand, merí duạ́ kán dharke sun, aur merí munáját kí áwáz par máil ho.
7 Maiṇ apní bipat ke din tujhe pukártá huṇ, ki tú merí suntá hai.
8 Mạbúdoṇ ke darmiyán, ai Ḳhudáwand, tujh sá koí nahíṇ, aur terí sí sanạteṇ kahíṇ nahíṇ.
9 Ai Ḳhudáwand, sárí qaumeṇ jinheṇ, tú ne paidá kiyá, áweṇgí, aur tere áge sijda kareṇgí, aur tere nám kí buzurgí kareṇgí.
10 Ki tú buzurg hai, aur ạjáib kám kartá hai, tú hí akelá, ai Ḳhudá.
11 Ai Ḳhudáwand, mujh ko apní ráh batá; maiṇ terí sachchái meṇ chaluṇgá; merá dil ektarfa kar, táki maiṇ tere nám se ḍaruṇ.
12 Ai Ḳhudáwand mere Ḳhudá, maiṇ apne sáre dil se terí sitáish karuṇgá; aur abad tak tere nám kí buzurgí karuṇgá.
13 Ki terí rahmat mujh par bahut hai, aur tú ne merí rúh ko gahre pátál se rihái dí hai.
14 Ai Ḳhudá, magrúroṇ ne mujh par chaṛhái kí hai, aur kaṭṭar logoṇ kí jamáạt merí ján ke píchhe paṛí hai; aur unhoṇ ne tujhe apní áṇkhoṇ ke sámhne nahíṇ rakhá.
15 Lekin tú, ai Ḳhudạ́wand, Ḳhudá i rahím o karím hai; bardásht karnewálá hai, aur rahmat aur sachchái meṇ baṛh kar hai.
16 Merí taraf mutawajjih ho, aur mujh par rahm kar; apne bande ko apní taraf tawánái bakhsh, aur apní launḍí ke beṭe ko naját de.
17 Mujhe bhalái ká koí nishán dikhlá, táki we, jo merá kína rakhte haiṇ, dekheṇ, aur sharminda howeṇ; ki tú ne, ai Ḳhudáwand, merí madad kí, aur mujhe tasallí dí hai.

87 ZABÚR.

1 US kí bunyád muqaddas pahároṇ meṇ hai.

2 Ḳhudáwand Saihún ke phátakoṇ ko Yaqúb ke sáre maskanoṇ se ziyáda pyár kartá hai.

3 Ai Ḳhudáwand, terí bábat jalálwálí báteṇ kahí játí haiṇ.

4 Maiṇ apne pahchánnewáloṇ meṇ, Rahab aur Bábul ko mazkúr karuṇgá; dekh, Filist, aur Súr, Kúsh samet; yih waháṇ paidá hue.

5 Aur Saihún kí bábat kahá játá hai, ki Fuláná, fuláná us meṇ paidá huá; aur Ḳhudá Taálá us ko áp qiyám baḳhshtá hai.

6 Ḳhudáwand, jis waqt logoṇ ke nám likhegá, to gin ke kahegá, ki Yih shaḳhs waháṇ paidá huá thá.

7 Gánewále aur bajánewále bhí hoṇge; mere sáre chashme tujh meṇ haiṇ.

88 ZABU'R.

1 AI Ḳhudáwand Ḳhudá mere naját dihinde, maiṇ ne din rát tere áge faryád kí.

2 Merí duá tere huzúr pahuṇche; apná kán merí faryád par dhar.

3 Ki merá jí dukhoṇ se bhará huá hai, aur merí ján pátál ke nazdík á pahuṇchí hai.

4 Maiṇ un meṇ giná gayá huṇ, jo gaṛhe meṇ gire játe haiṇ; maiṇ us mard kí mánind huṇ, jis kí quwwat kuchh na ho:

5 Murdoṇ ke darmiyán ázád huṇ; un maqtúloṇ kí mánind, jo gor meṇ leṭe haiṇ, jinheṇ tú phir yád nahíṇ farmátá hai; balki we tere háth se káṭ ḍále gae haiṇ.

6 Tú ne mujh ko gaṛhe ke asfal meṇ ḍálá, andhere makánoṇ meṇ, gahráoṇ meṇ.

7 Terá qahr mujh par paṛá rahtá; aur tú ne apní sárí maujoṇ se mujh ko ḍubáyá hai.

8 Tú ne mere ján-pahchánoṇ ko mujh se dúr kiyá, tú ne aisá kiyá, ki unheṇ mujh se nafrat átí hai; maiṇ qaid meṇ paṛ gayá, aur nikal nahíṇ saktá.

9 Merí ánkheṇ dukh ke sabab dhuṇdhlá gaíṇ haiṇ: ai Khudáwand, maiṇ har roz tujhe pukár rahá hun; apne háth terí taraf phailáe haiṇ.
10 Kyá tú murdoṇ ke liye ajáib kám dikhláwegá? kyá sáye uṭhke terí sitáish kareṇge?
11 Kyá gor meṇ terí rahmat, kyá halákat meṇ terí wafádárí bayán kí jáegí?
12 Kyá tere ajáib kám andhere meṇ malúm kiye jáeṇge; aur terí sadáqat farámoshí kí zamín meṇ?
13 Ai Khudáwand, maiṇ jo huṇ, merí duhái tere sámhne hai; phir subh ko merí arz tere liye taiyár rahegí.
14 Ai Khudáwand, tú kyuṇ merí ján ko radd kartá hai? apná muṇh mujh se kyuṇ chhipátá hai?
15 Laṛakpan se maiṇ dukhí, aur merá dam nikalne hí par rahá hai; tú mujhe haibatnák nazar áyá; maiṇ nipaṭ ghabrá játá huṇ.
16 Terá qahr mere sir se guzar gayá: terí dahshatoṇ ne mujhe faná kiyá hai.
17 We din bhar pání kí mánind merí chároṇ taraf maujzan haiṇ; unhoṇ ne ek sáth mujhe gher liyá hai.
18 Dost aur rafíq tú ne mujh se dúr kar diye; mere ján pahchán táríkí haiṇ.

17 ROZ.—SHA'M KI' NAMA'Z.

89 ZABU'R.

1 MAIN abad tak Khudáwand kí rahmatoṇ kí madhsaráí karuṇgá, maiṇ sárí pushtoṇ ko apne muṇh se terí sachcháí kí khabar duṇgá.
2 Kyuṇki maiṇ ne kahá, ki Rahmat abad tak barqarár rahegí; tú apní sachcháí ko ásmánoṇ hí par qáim kar rakhegá.
3 Maiṇ ne apne barguzíde se ek ahd kiyá hai; apne bande Dáúd se qasam khái hai:
4 Maiṇ terí nasl ko abad tak qáim rakhuṇgá, aur tere takht ko pusht dar pusht qarár bakhshuṇgá.

5 Aur ásmán, ai Khudáwand, tere ajáib kámon kí sitáish karenge; muqaddas logon kí jamáat terí wafádárí kí bhí.
6 Ki ásmán par Khudáwand ká nazír kaun? Qudratwálon men Khudáwand kí mánind kaun hai?
7 Khudá muqaddason kí majlis men niháyat muhíb hai; aur un sab kí, jo us ke gird hain, tazím ke láiq hai.
8 Ai Khudáwand, Rabb ul afwáj, tujh sá qawí, ai Khudáwand, kaun hai? aur tere áspás terí sachchái hai.
9 Tú samundar ke josh o kharosh par hukmrání kartá hai; tú us kí maujon ko, jis waqt ki we uthtí hain, dhímá kar detá hai.
10 Tú ne Rahab ko ek qatl kiye hue kí mánind chúr chár kiyá; tú ne apne zor i bázú se apne dushmanon ko titar bitar kiyá.
11 Ásmán tere, zamín bhí terí, jahán aur us kí ábádí tú ne banáí.
12 Uttar aur dakhin ká banánewálá tú hai; Tabúr aur Harmún tere nám se khushí manáte hain.
13 Terá bázú zor ká hai, terá háth qawí, terá dahná háth buland hai.
14 Sadáqat aur insáf tere takht ká maqám hai; rahmat aur sachchái tere áge áge chaltí.
15 Mubárak wuh log jo khushí kí áwáz se wáqif hain; ai Khudáwand, we tere chihre kí roshní men chalá karenge.
16 Tere nám se we sáre din khushwaqt rahenge; aur terí sadáqat se sarfarází páwenge.
17 Kyunki un kí quwwat kí shaukat tú hí hai; aur tú apní mihrbání se hamáre síng buland karegá.
18 Ki hamárí sipar Khudáwand kí hai, aur hamárá bádsháh Isráel ke quddús ká hai.
19 Tab tú ne royá men apne muqaddas se kálam kiyá aur kahá, Main ne ek zabardast ko madad ká báis kiyá; main ne guroh men se ek barguzída ko buland kíyá.
20 Main ne apne bande Dáúd ko páyá; main ne use apne muqaddas tel se masíh kiyá.
21 Merá háth us ke sáth baná rahegá; merá bázú bhí use zor bakhshegá.

22 Dushman use zarar na pahuṇchá sakegá; aur sharárat ká farzand use dukh na degá.
23 Aur maiṇ us ke bairíoṇ ko us ke sámhne kuchluṇgá; aur un ko, jo us ká kína rakhte haiṇ, máruṇgá.
24 Aur merí sachchái aur merí rahmát us ke sáth; aur mere nám se us ká síṇg buland hogá.
25 Aur maiṇ us ká háth samundar par rakhuṇgá, aur us ká dahná háth nahroṇ par.
26 Wuh mujhe pukár ke kahegá, ki Tú merá báp, merá Khudá, aur merí naját kí chaṭán hai.
27 Maiṇ bhí use apná pahlauṭhá ṭhahráuṇgá; zamín ke bádsháhoṇ se bálá.
28 Abad tak apní rahmat us par qáim rakhuṇgá; aur merá ahd us ke sáth ustuwár hogá.
29 Us kí nasl ko bhí abad tak páedárí bakhshuṇgá, aur us ke takht ko ásmán ke dinoṇ ke barábar.
30 Agar us ke farzand merí sharíat ko chhoṛ deṇge, aur mere hukmoṇ par na chaleṇge;
31 Agar we mere huqúq ko toṛ ḍáleṇge, aur mere hukmoṇ ko yád na rakheṇge:
32 To maiṇ chhaṛí se un ke gunáhoṇ kí, aur koṛoṇ se un kí badí kí sazá duṇgá.
33 Lekin maiṇ apní rahmat ko us par se khaiṇch na luṇgá, aur apní sachchái ko jhuṭhláuṇgá nahíṇ.
34 Maiṇ apne ahd ko na toṛúṇgá, aur jo mere muṇh se nikal gayá, use na badluṇgá.
35 Maiṇ ne apní quddúsí meṇ ek bát kí qasam khái; ki maiṇ Dáúd se jhúṭh na boluṇgá.
36 Us kí nasl abad tak, aur us ká takht mere sámhne súraj ke barábar báqí rahegá.
37 Wuh cháṇd kí tarah, abad tak qáim rahegá; aur ásmán par gawáhí baní rahtí hai.
38 Par tú ne to tark kar diyá, aur radd kiyá hai; tú to apne Masíh se bezár huá.
39 Tú ne us ahd ko jo apne bande se kiyá thá, bátil kiyá; tú ne us ke táj ko zamín par pheṇk ke nápák banáyá.
40 Tú ne us ke sáre iháton ko toṛ ḍálá; us ke gaṛhoṇ ko gárat kiyá.

41 Sáre ráh guzar use lúṭte haiṇ; wuh apne hamsáyoṇ ká naṇg huá.
42 Tú ne us ke dushmanoṇ ke dahne háth ko buland kiyá; us ke sáre bairíoṇ ko ḳhush kiyá hai.
43 Tú ne us kí talwár kí dhár ko bhí moṛ diyá, aur jaṇg meṇ use khaṛá nahíṇ kará diyá.
44 Tú ne us kí shaukat ko kho diyá, aur us ke taḳht ko ḳhák par de márá.
45 Tú ne us kí jawání ke dinoṇ ko kotáh kiyá; use sharmindagí ke libás se ḍhámpá hai.
46 Ai Ḳhudáwand, kab tak tú apne taíṇ nit chhipáe rahegá? kyá terá gussa ág kí tarah bharaktá rahegá?
47 Yád kar, ki merá waqt kitná kotáh hai; tú ne kyuṇ sáre baní Ádam ko ạbas paidá kiyá;
48 Kaun sá insán jítá hai, jo maut ko na dekhegá? kyá wuh pátál ke qabze se apní ján bachá sakegá?
49 Ai Ḳhudáwand, terí aglí we mihrbáníáṇ kyá huíṇ, jinhoṇ kí bábat tú ne Dáúd se apní sachchái meṇ qasam kháí?
50 Ai Ḳhudáwand, apne bandoṇ kí malámat ko yád kar; ki bahuterí qaumoṇ ko maiṇ goyá bilkull apní god meṇ liye hue huṇ;
51 Ki, ai Ḳhudáwand, tere dushmanoṇ ne malámat kí; aur tere Masíh ke naqsh i qadam ko malámat kí hai.
52 Mubárak hai Ḳhudáwand abad ul ábád. Ámín aur Ámín.

18 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

90 ZABÚR.

1 AI Ḳhudáwand, hamárá maskan tú hí rahá hai, pusht dar pusht.
2 Peshtar us se ki paháṛ paidá hue, aur zamín aur dunyá ko tú ne banáyá thá, azal se abad tak, tú hí Ḳhudá hai.
3 Tú insán ko ḳhák meṇ pher detá hai, aur farmátá hai, ki Ai baní Ádam phiro.

4 Ki hazár baras tere áge aise haiṇ, jaise kal ká din jo guzar gayá, aur jaise ek pahar rát.

5 Tú unheṇ yuṇ le játá hai, jaise sailáb se; we goyá ḳhwáb-ḳhiyál haiṇ: we fajr ko us ghás kí mánind haiṇ, jo ugí ho;

6 Wuh subh ko lahlahátí hai, aur tar o táza hotí hai; shám ko káṭí játí, aur súkh játí hai.

7 Ki ham tere qahr se gal gae, aur tere gazab se pareshán hue.

8 Tú ne hamárí badkáríáṇ apne áge rakhíṇ, hamáre chhipe gunáh apne chihre kí roshní meṇ.

9 Ki hamáre sáre din tere qahr meṇ guzre; ham apne barasoṇ ko ḳhiyál hí kí tarah káṭte haiṇ.

10 Hamárí zindagí ke din sattar baras haiṇ; aur agar quwwat ho, to assí baras: táham yih tawánái mihnat aur mashaqqat hai; kyuṇki ham jald játe rahte haiṇ, aur uṛ játe haiṇ.

11 Tere qahr kí shiddat ká nigáh karnewálá kaun hai? aur tere gazab ká, jaisá tujh se ḍará cháhiye.

12 Hameṇ hamárí umr ke din ginná sikhá, aisá ki ham dáná dil hásil kareṇ.

13 Ai Ḳhudáwand, phir; kab tak? aur bandoṇ kí taraf phir mutawajjih ho.

14 Ham ko sawere apní rahmat se ser kar, táki ham apní umr bhar ḳhushnúd aur ḳhushwaqt raheṇ.

15 Jitne dinoṇ tak tú ne ham ko dukhí rakhá, aur jitne baras rak ham ne zabúní dekhí, utne hí ham ko ḳhushwaqt kar.

16 Apne kám apne bandoṇ ko, aur apní shaukat un ke farzandoṇ ko dikhlá.

17 Aur Ḳhudáwand hamáre Ḳhudá ká jalál ham par záhir ho, aur hamáre háthoṇ ká kám ham par qáim kar, háṇ, tú hamáre háthoṇ ke kám ko qáim kar.

91 ZABÚR.

1 WUH jo Haqq Taálá ke parde tale rahtá hai, so Qádir i Mutlaq ke sáye tale rát bitátá hai.

2 Maiṇ Ḳhudáwand ko apní panáh aur apná gaṛh, apná Ḳhudá kahtá huṇ; merá bharosá us par hai.
3 Yaqínan wuh mujh ko shikárí ke phande se, badíoṇ kí wabá se chhuṛáegá.
4 Wuh tujhe apne paroṇ tale chhipáwegá, aur us ke pankhoṇ ke níche hoke tú panáh páegá; us kí sachchái sipar aur pharí hai.
5 Tú rát kí haibat se na ḍaregá, na us tír se, jo din ko uṛtá hai;
6 Aur na us wabá se, jo andhere meṇ phirtí hai, na us marí se, jo do pahar ko wírán kartí hai.
7 Tere pás hazár gir jáwenge, aur das hazár tere dahne háth par; lekin tujh tak na pahuṇchegí.
8 Faqat tú apní áṇkhoṇ se, nazar káregá, aur sharíroṇ ke badle ko dekhegá.
9 Kyuṇki tú, ai Ḳhudáwand merí panáh hai. Tú ne Haqq Taạlá ko apná maskan kiyá:
10 Tujh par koí áfat na paṛegí; aur koí wabá tere ḳhaime ke pás na pahuṇchegí.
11 Kyuṇki wuh tere liye apne firishtoṇ ko hukm karegá, ki terí sab ráhoṇ meṇ terí nigahbání kareṇ;
12 We donoṇ háth se tujhe uṭhá leṇge, tá na ho, ki tere páṇwoṇ ko kisí patthar se ṭhes lage.
13 Tú sher aur sámp ko latáṛegá: tú sher-bachcha aur tinnín ko páṇw tale kuchlegá.
14 Is liye ki us ne mujh se dil lagáyá, maiṇ use naját duṇgá: maiṇ use buland karuṇgá, ki wuh merá nám jántá hai.
15 Wuh mujh ko pukáregá; aur maiṇ use jawáb duṇgá, dukh ke waqt maiṇ us ke sáth huṇ, maiṇ use chhuṛáuṇgá aur use ịzzat baḳhshuṇgá.
16 Ụmr kí darází se maiṇ us ko ser karuṇgá, aur apní naját use dikháuṇgá.

92 ZABU'R.

1 KHUDA'WAND kí hamd karná, aur tere nám kí sitáish ke gít gáná, ai Haqq Taạlá, bhalá hai;

2 Subh ko terí rahmat ká, aur rát ko terí amánatdárí ká tazkira karná;
3 Das tár ká sáz, aur bín, aur barbat dhiyán se bajá bajá ke.
4 Ki tú ne, ai Ḳhudáwand, apne kám se mujhe ḳhushwaqt kiyá; maiṇ tere háthoṇ kí sanạtoṇ se shádiyána bajáuṇgá.
5 Ai Ḳhudáwand, tere kám kyá hí ạzím haiṇ, tere ḳhiyál niháyat hí ạmíq.
6 Wahshí ádmí jántá nahíṇ, aur ahmaq is ko nahíṇ samajhtá hai.
7 Jab ki sharír ghás kí mánind ugte haiṇ, aur sáre badkár phulte haiṇ: to yih is liye hai, ki we abad tak faná ho jáweṇ.
8 Par, ai Ḳhudáwand, tú abad ul ábád ạlá hai.
9 Kyuṇki dekh tere dushman, ai Ḳhudáwand, háṇ, tere dushman faná honge; sáre badkárí karnewále titar bitar honge.
10 Lekin tú mere síṇg ko arne ke síṇg kí mánind buland kartá hai; maiṇ táza tel se malá játá huṇ.
11 Merí áṇkheṇ mere dushmanoṇ ko dekh leṇgí: mere kán sharíroṇ kí, jo mujh par chaṛh áe, sun leṇge.
12 Sádiq táṛ ke daraḳht kí mánind lahlaháegá; wuh Lubnán ke sanobar kí tarah baṛhegá.
13 We Ḳhudáwand ke ghar meṇ lagáe gae haiṇ; we hamáre Ḳhudá kí bárgáhoṇ meṇ phulenge.
14 We buṛhápe meṇ bhí mewa deṇge; we moṭe aur tar o táza raheṇge.
15 Táki záhir kareṇ, ki Ḳhudáwand barhaqq hai: wuh merí chaṭán hai; aur us meṇ nárástí nahíṇ.

18 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

93 ZABU'R.

1 KHUDA'WAND saltanat kartá hai; wuh shaukat ká ḳhilạt pahine hue hai; pahine hue hai! Ḳhudá-

wand ne quwwat se apní kamar báṇdhí hai; is liye jahán qáim hai; wuh ṭaltá nahíṇ.

2 Terá taḳht qadím se qáim hai; tú azalí hai.

3 Ai Ḳhudáwand, sailáboṇ ne uṭhái; sailábon ne apní áwáz uṭhái hai; sailáb josh márke áwáz uṭháte haiṇ.

4 Bahut se qawí pánioṇ kí áwáz se samundar kí maujoṇ se Ḳhudáwand bulandí par qawítar hai.

5 Terí gawáhíáṇ niháyat hí yaqíní haiṇ; ai Ḳhudáwand, hamesha tak quddúsí tere ghar ko sajtí hai.

94 ZABÚR.

1 AI Ḳhudáwand, intiqámoṇ ke Ḳhudá, ai intiqámoṇ ke Ḳhudá, jalwagar ho.

2 Ai jahán ke insáf karnewále, apne taíṇ buland kar; ghamanḍ karnewáloṇ ko badlá de.

3 Ai Ḳhudáwand, sharír kab tak, sharír kab tak shádiyána bajáyá kareṇge?

4 We ḍakárte haiṇ; we burí bát bolte, we faḳhr karte haiṇ, yạne sáre badkár log.

5 We, ai Ḳhudáwand, tere logoṇ ko pís ḍálte haiṇ, aur terí mírás ko dukh dete haiṇ.

6 We bewa aur pardesí ko ján se márte haiṇ, aur yatímoṇ ko qatl karte haiṇ;

7 Aur kahte haiṇ, Ḳhudáwand na dekhegá; aur Yạqúb ká Ḳhudá samajh na legá.

8 Ai qaum meṇ ke wahshí logo, samjho; ai ahmaqo, tum kab hoshyár hoge?

9 Wuh jis ne kán ko paidá kiyá kyá, nahíṇ suntá? wuh, jis ne áṇkheṇ banáíṇ, nahíṇ dekhtá?

10 Wuh, jo qaumoṇ ko tambíh detá hai, kyá wuh sazá na karegá? wuh jo ádmí ko ịlm sikhlátá hai, kyá wuh ạ́lim nahíṇ?

11 Ḳhudáwand insán ke khiyálát jạ́ntá hai, ki we bátil haiṇ.

12 Mubárak wuh insán, jise tú, ai Ḳhudáwand, tambíh kartá, aur apní sharíạt meṇ se us ko sikhlátá hai.

13 Táki tú us ko buráí ke din chain bakhshe, yahán tak ki sharír ke liye gaṛhá khodá jáwe.
14 Ki Khudáwand apne bandoṇ ko tark na karegá, aur apní mírás ko na chhoṛegá.
15 Kyuṇki ạdálat phir ke sadáqat kí taraf hogí, aur we sab jin ke dil sídhe haiṇ us ke píchhe ho leṇge.
16 Mere wáste sharíroṇ ke muqábil kaun khaṛá hogá? mere liye badkárí karnewáloṇ ká kaun sámhná karegá?
17 Agar Khudáwand merá madadgár na hotá, to merí rúh jald khámoshí ke ạlam meṇ já rahtí.
18 Jis waqt maiṇ kahtá ki merá páṇw phisal játá, to ai Khudáwand, terí rahmat mujh ko thám letí hai.
19 Mere dil ke andeshoṇ kí kasrat meṇ terí tasallíáṇ mere jí ko khush kartí haiṇ.
20 Kyá sharr ká takht, jo áín se buráí ko járí kartá hai, tere sáth rifáqat rakhtá hai?
21 We sádiq kí ján lene par jamạ hote haiṇ, aur be-gunáh ke lahú baháne ká fatwá dete haiṇ.
22 Lekin Khudáwand merá qilạ hai, aur merá Khudá merí panáh kí chaṭán hai:
23 So wuhí un kí badkárí un par ḍálegá, aur unhíṇ kí buráí meṇ un ko halák karegá; háṇ Khudáwand hamárá Khudá un ko halák karegá.

19 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

95 ZABÚR.

1 AO, Khudáwand kí madhsaráí kareṇ; apní naját kí chaṭán par khushí se nạra máreṇ.
2 Us ke huzúr shukrguzárí ke sáth áweṇ; gít gá gáke us ke sámhne khushí se nạra máreṇ.
3 Kyuṇki Khudáwand baṛá Khudá, aur sab mạbúdoṇ se baṛá Bádsháh hai.
4 Zamín kí gahráíáṇ us ke qabze meṇ, aur paháṛoṇ kí bulandíáṇ usí kí haiṇ.
5 Samundar usí ká hai, aur us ne use banáyá; aur usí ke háthoṇ ne khushkí ko taiyár kiyá.

6 Áo, ham sijda kareṇ, aur jhukeṇ; apne paidá karnewále Khudáwand ke huzúr ghuṭne ṭekeṇ.
7 Ki wuhí hamárá Khudá hai, aur ham us kí charágáh ke log, aur us ke háth kí bheṛeṇ haiṇ; Áj agar tum us kí áwáz suno,
8 Apne diloṇ ko sakht na karo, jaisá Maríbáh meṇ, jaisá Massah ke din jaṇgal meṇ kiyá thá;
9 Jis waqt tumháre bápdádoṇ ne merá imtihán kiyá, mujhe ázmáyá merá kám bhí dekhte rahe.
10 Chálís baras tak maiṇ us pusht se bezár rahá, aur maiṇ ne kahá, ki ye we log haiṇ, jin ke dil khatákár haiṇ; aur unhoṇ ne merí ráhoṇ ko nahíṇ pahcháná.
11 Un kí bábat maiṇ ne apne gusse meṇ qasam kháí, ki we mere árám meṇ dákhil na hoṇge.

96 ZABÚR.

1 KHUDÁWAND ke liye ek nayá gít gáo; Khudáwand ke liye gáo, ai sárí zamín.
2 Khudáwand ke liye gáo, us ke nám ko mubárak kaho; roz roz us ke nám kí bashárat do.
3 Gair-qaumoṇ ke darmiyán us ká jalál, sárí ummatoṇ ke bích us ke ajáib kám bayán karo,
4 Kyuṇki Khudáwand buzurg aur niháyat hí mahmúd hai; wuh sáre mabúdoṇ se ziyáda muhíb hai.
5 Ki ummatoṇ ke sáre mabúd hech haiṇ; par ásmánoṇ ká banánewálá Khudáwand hí hai.
6 Azmat aur hashmat us ke áge hai; quwwat aur jamál us ke maqdis meṇ.
7 Khudáwand hí kí jáno, ai ummatoṇ ke khándáno, Khudáwand hí kí hashmat o quwwat samjho.
8 Khudáwand kí taraf us ke nám ká jalál mansúb karo; hadya láo, aur us kí bárgáhoṇ meṇ áo.
9 Khudáwand ko taqaddus ke husn ke sáth sijda karo; ai sárí zamín us ke huzúr kámpo.
10 Qaumoṇ ke darmiyán kaho, ki Khudáwand saltanat kartá hai; is liye jahán qáim hai; wuh ṭaltá nahíṇ; wuh rástí se ummatoṇ ká insáf karegá.

11 A'smán khushí karen, aur zamín shádiyána bajáwe; samundar aur us kí mamúrí shor macháwen.
12 Maidán, us ke samet jo un men hai, bág bág howen; tab ban ke sáre darakht lahlaháwen,
13 Khudáwand ke áge: kyunki wuh átá hai; wuh zamín kí adálat karne átá hai; wuh sadáqat se jahán kí, aur apní sachchái se ummaton kí, adálat karegá.

97 ZABU'R.

1 KHUDA'WAND saltanat kartá hai; zamín khushíán kare: jazíre jo bahutere hain, shád howen.
2 Badlíán aur kálí ghatá us ke ás pás hain; sadáqat aur adálat us ke takht ká maqám.
3 A'g us ke áge áge játí hai, aur us ke dushmanon ko har taraf jalátí hai.
4 Us kí bijlíon ne jahán ko roshan kiyá; zamín dekhte kí kámp gaí.
5 Pahár, Khudáwand ke áge, sáre zamín ke Khudáwand ke áge, mom kí mánind, pighal gae.
6 A'smán us kí sadáqat ká bayán karte hain, aur sárí ummaten us ká jalál dekhtí hain.
7 Sharminda howen we sab, jo khode hue but pújte hain, aur múraton par phúlte hain; sáre mabúdo, tum use sijda karo.
8 Saihún ne suná, aur magan huí: aur Yahúdáh kí betíán, ai Khudáwand, terí adálaton se khushwaqt huín.
9 Kyunki, ai Khudáwand, tú sárí zamín par bálá hai; tú sáre mabúdon se nipat sar buland hai.
10 Tum, jo Khudáwand ke cháhnewále ho, badí se kína rakho; wuh apne muqaddason kí jánon ká nigahbán hai, sharíron ke háth se unhen chhurátá hai.
11 Núr sádiqon ke liye boyá gayá hai; aur khushí un ke liye, jin ke dil sídhe hain.
12 Ai sádiqo, tum Khudáwand men khushí manáo, aur us kí quddúsí ke zikr men hamd karo.

19 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

98 ZABÚR.

1 KHUDÁWAND ká nayá gít gáo; kyuṇki us ne ạjáib kám kiye; us ke dahne háth aur us ke muqaddas bázú ne use fath bakhshí.

2 Khudáwand ne apní naját záhir kí; apní sadáqat ummatoṇ ko sáf dikhláí hai.

3 Us ne Isráel ke gharáne kí bábat apní mihrbání aur sachcháí yád farmáí; zamín kí sárí haddoṇ ne hamáre Khudá kí naját dekhí hai.

4 Ai sárí sarzamín, Khudáwand ke liye khushí se nạra már, pukár pukár khushí se madhsaráí kar.

5 Khudáwand ke liye barbat bajáke gáo, barbat bajáke sur báṇdhke gáo.

6 Turhí phúṇkte narsinge bajáte Khudáwand Bádsháh ke áge khushí kí áwáz karo.

7 Samundar aur us kí mạmúrí dunyá aur us ke rahnewále shor macháweṇ.

8 Nahreṇ tál deweṇ, pahár milke khushíáṇ manáweṇ.

9 Khudáwand ke huzúr; kyuṇki wuh zamím kí ạdálat karne átá hai; wuh rástí se dunyá kí aur insáf se logoṇ kí ạdálat karegá.

99 ZABÚR.

1 KHUDÁWAND saltanat kartá hai; ummateṇ kámpeṇ; wuh karúbíoṇ ke úpar baiṭhá hai; zamín larze.

2 Khudáwand Saihún meṇ buzurg hai, aur wuh sárí ummatoṇ se buland hai.

3 We tere buzurg aur muhíb nám kí sitáish kareṇ; wuh quddús hai;

4 Aur bádsháh kí quwwat kí; wuh ạdálat ko dost rakhtá hai; tú hí ne rástí ko ṭhahrá rakhá hai; ạdálat aur sadáqat baní Yạqúb meṇ tú hí ne járí kí hai.

5 Ḳhudáwand hamáre Ḳhudá ko tum buzurg jáno, aur us ke páṉwoṉ kí kursí pás sijda kkaro: Quddús hai wuh.
6 Músá aur Hárún, us ke káhinoṉ ke darmiyán, aur Samúel un ke bích, jo us ke nám ke pukárnewále haiṉ; we Ḳhudáwand ko pukárte haiṉ, aur wuh un kí suntá hai.
7 Us ne badlí ke sutún meṉ se un ke sáth báteṉ kíṉ; unhoṉ ne us kí gawáhíoṉ ko hifz kiyá, aur us ne unheṉ sharíạt dí.
8 Ai Ḳhudáwand hamáre Ḳhudá, tú ne un kí suní; tú un ká baḳhshnewálá Ḳhudá thá, aur badlá lenewálá bhí un ke bad aạmál ká.
9 Ḳhudáwand hamáre Ḳhudá ko buzurg jáno, aur us ke muqaddas pahár pás sijda karo; ki Ḳhudáwand hamárá Ḳhudá quddús hai.

100 ZABÚR.

1 AI tamám zamíno, Ḳhudáwand ke liye ḳhushí se nạra máro.
2 Ḳhushí se Ḳhudáwand kí ịbádat karo; gátí huí us ke huzúr áo.
3 Jáno, ki Ḳhudáwand wuhí Ḳhudá hai; usí ne ham ko apne log aur apní charágáh kí bheṛeṉ banáyá, na ki ham ne apne taíṉ.
4 Shukrguzárí karte hue us ke darwázoṉ meṉ, aur hamd karte hue us kí bárgáhoṉ meṉ dáḳhil ho; us ke shukrguzár ho; us ke nám ko mubárak kaho.
5 Ki Ḳhudáwand bhalá hai; us kí rahmat abadí, aur us kí wafáí pusht dar pusht hai.

101 ZABÚR.

1 MAIN rahmat aur ạdálat ke gít gáuṉgá; ai Ḳhudáwand, maiṉ terí madhsaráí karuṉgá.
2 Maiṉ ráh i rást meṉ dánishmandí ke sáth chaluṉgá, Tú mujh pás kab áwegá? maiṉ apne ghar meṉ dil kí rástí se ṭahaltá phiruṉgá.

3 Maiṇ apní áṇkhoṇ ke rúbarú kisí burí bát ko na rakhuṇgá; kajrawí karne se mujhe ạdáwat hai; wuh mujhe se na lipṭegá.
4 Tirchhá dil mujh se játá rahegá; maiṇ sharr se áshnáí na karuṇgá.
5 Wuh, jo chhip ke apne hamsáye par tuhmat lagátá hai, maiṇ use ján se máruṇgá; jo ghamanḍ se dekhtá, aur jis ká magrá dil hai, maiṇ us kí bardásht na karuṇgá.
6 Merí áṇkheṇ zamín ke ímándároṇ par haiṇ, ki we mere sáth raheṇ; jo ráh i rást par chaltá hai, wuhí merí ḳhidmat karegá.
7 Wuh, jo dagábáz hai, mere ghar meṇ na rahegá; jhúṭh kahnewálá merí nazar ke tale na ṭhahregá.
8 Sawere maiṇ zamín ke sáre sharíroṇ ko halák karuṇgá, táki Ḳhudáwand ke shahr se sáre badkároṇ ko káṭ ḍáluṇ.

20 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

102 ZABUR.

1 AI Ḳhudáwand, merí duạ́ sun, aur merí faryád ko apne huzúr pahuṇchne de.
2 Apná muṇh mujh se na chhipá, merí taṇgí ke din merí taraf kán rakh; jis din maiṇ pukáruṇ, jald mujhe jawáb de.
3 Ki merí ụmr dhuweṇ kí tarah gáib ho játí, aur merí haḍḍíáṇ lukṭí kí mánind jal játíṇ.
4 Ghás kí mánind merá dil márá paṛá, aur súkh gayá hai; aisá ki mujhe roṭí kháne ká bhí chet nahíṇ rahtá.
5 Mere karáhne ke shor se merí haḍḍíáṇ mere gosht se á milíṇ.
6 Main jaṇgalí hawásil kí mánind huá; maiṇ wíráne ká ullú baná.
7 Maiṇ paṛá jágtá huṇ, aur gaure kí mánind huṇ, jo chhat ke úpar akelá baiṭhá ho.

8 Mere dushman sáre din mujhe malámat karte haiṇ; we, jo merá nám leke koste haiṇ, merí dushmaní meṇ díwáne haiṇ.
9 Ki maiṇ roṭí kí jagah ḳhák pháṇktá huṇ, aur apne pání meṇ áṇsú milátá huṇ,
10 Tere gazab aur qahr ke sabab se; kyuṇki tú ne mujh ko uṭháyá aur mujhe paṭak diyá.
11 Mere din sáya kí mánind haiṇ, jo záil ho játá hai, aur maiṇ ghás kí mánind murjháyá.
12 Par, tú ai Ḳhudáwand, abad tak báqí hai, aur terá zikr pusht dar pusht.
13 Tú uṭhegá, tú Saihún par rahm karegá, ki us par mihr karne ká waqt, háṇ, us ká muạiyan waqt pahuṇchá hai.
14 Ki us ke pattharoṇ se tere bande ḳhushí manáte aur us kí ḳhák par taras kháte haiṇ.
15 Aur qaumeṇ Ḳhudáwand ke nám se ḍareṇgí, aur zamín ke sáre bádsháh tere jalál se.
16 Ki Ḳhudáwand Saihún ko biná kartá; wuh apne jalál meṇ záhir hotá hai.
17 Wuh náchár kí duạ́ kí taraf mutwajjih hotá, aur un kí duạ́ ko náchíz nahíṇ jántá hai.
18 Yih pichhlí pusht ke liye likhá jáegá; aur log, jo paidá howeṇge, Ḳhudáwand kí sitáish kareṇge.
19 Ki us ne apní muqaddas bulandí par se nigáh kí; Ḳhudáwand ne ásmán par se zamín par nazar kí;
20 Táki qaidí ká karáhná sune; táki unheṇ, jo maut ke panje meṇ haiṇ, chhuṛáwe;
21 Táki Saihún meṇ Ḳhudáwand ká nám bayán kiyá jáe, aur Yarúsalam meṇ us kí sitáish;
22 Jab ki ummateṇ aur mamlukateṇ Ḳhudáwand kí ịbádat ke liye ek sáth jamạ howeṇ.
23 Us ne ráh meṇ merá zor ghaṭá diyá; merí ụmr ko kotáh kiyá.
24 Maiṇ ne kahá, Ai mere Ḳhudá, merí ádhí ụmr meṇ mujh ko na uṭhá le; tere baras pusht dar pusht haiṇ.
25 Tú ne qadím se zamín kí biná ḍálí; aur ásmán tere háth kí sanạteṇ haiṇ.

26 We nest ho jáeṇge, par tú baqí rahegá; háṇ, we sab poshák kí mánind puráne ho jáeṇge; tú unheṇ libás kí mánind badlegá, aur we mubaddal howeṇge:
27 Par tú wuhí hai, aur tere barasoṇ kí intihá nahíṇ.
28 Tere bandoṇ ke farzand baseṇge, aur un kí nasl tere huzúr qáim rahegí.

103 ZABU'R.

1 AI merí ján, Khudáwand ko mubárak kah; aur wuh sab, jo mujh meṇ ho, us ke muqaddas nám ko.
2 Khudáwand ko mubárak kah, ai merí ján; aur us kí sab niamatoṇ ko farámosh na kar:
3 Wuh terí sárí badí ko muáf kartá; wuh tujhe sárí bímáríoṇ se shifá bakhshtá hai;
4 Wuh terí ján ko halákat se khalásí detá; wuh tujh par tars aur rahmatoṇ ká táj rakhtá hai.
5 Wuh khushí se terí khátir jamaí kartá hai; uqáb kí mánind terí jawání naí ho játí hai.
6 Khudáwand sadáqat aur insáf ká karnewálá hai, sáre mazlúmoṇ ke liye.
7 Us ne apní ráheṇ Músá ko batláíṇ; aur apne kám bání Isráel ko.
8 Khudáwand rahím o karím hai; tahammul karnewálá, aur niháyat hí mihrbán.
9 Us ká jhunjhláná dáimí nahíṇ; wuh apne gusse ko abad tak nahíṇ rakh chhoṛtá.
10 Us ne hamáre gunáhoṇ ke muwáfiq ham se nahíṇ kiyá, aur hamárí khatáoṇ ke mutábiq ham ko badlá nahíṇ diyá.
11 Ki jis tarah se ásmán zamín ke upar buland hai, usí tarah us kí rahmat un par baṛí hai jo us se ḍarte haiṇ.
12 Jitní púrab pachchhim se dúr hai, utní dúr tak us ne hamárí khatáoṇ ko ham se judá kiyá hai.
13 Jis tarah báp beṭoṇ par tars khátá hai, usí tarah Khudáwand un par, jo us se ḍarte haiṇ, tars khátá hai.
14 Ki wuh hamárí asl ko jántá hai; use yád hai, ki ham miṭṭí haiṇ.

15 Ádmí jo hai, us ke din ghás kí mánind haiṇ: wuh janglí gul kí mánind phúltá hai.
16 Ki hawá us par se guzrí, aur wuh nahíṇ; aur us kí jagah phir use na pahchánegí.
17 Lekin Khudáwand kí rahmat un par, jo us se darte haiṇ, azal se abad tak hai, aur us kí sadáqat farzandoṇ ke farzandoṇ par;
18 Jo ki us ke ahd ko hifz karte haiṇ, aur us ke hukmoṇ ko yád karke un par amal karte haiṇ.
19 Khudáwand ne ásmánoṇ par apná takht taiyár kar rakhá hai, aur us kí bádsháhat sab par hukm-rán hai.
20 Khudáwand ko mubárak kaho, ai us ke firishto, tum, jo zor meṇ qawí ho, aur us ke hukmoṇ par amal karte ho; tum jo us ke kalám kí áwáz sunte ho.
21 Khudáwand ko mubárak kaho, ai us ke sab lashkaro, us ke khidmat karnewálo, jo us kí marzí par chalte ho.
22 Khudáwand ko mubárak kaho, ai us ke sáre makhlúq, us kí mamlukat ke har maqám meṇ; ai merí ján, tú Khudáwand ko mubárak kah.

20 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

104 ZABUR.

1 AI merí ján Khudáwand ko mubárak kah. Ai Khudáwand mere Khudá, tú niháyat hí buzurg hai; tú azmat o hashmat ká libás pahine hue hai.
2 Núr ko poshák kí mánind pahintá hai, ásmánoṇ ko parde kí mánind phailátá hai:
3 Wuh apne bálákháne páníoṇ se banátá; badlíoṇ ko apní rath thahrátá; hawá ke bázúoṇ par sair kartá hai:
4 Wuh hawáoṇ ko apne firishte banátá hai; jaltí ág ko apne khidmatguzár.
5 Us ne zamín ko us kí bunyádoṇ par banáyá, ki use kabhí abad tak jumbish nahíṇ.
6 Tú ne us ko jaise libás se, gahráoṇ se ḍhámpá; pání paháṛoṇ ke úpar khaṛe hote haiṇ.

7 We terí ghuṛkí se bhágte, terí garj kí áwáz se hálí hálí chalte;

8 Pahároṇ par chaṛhte haiṇ, we nícháíoṇ meṇ utar játe, us jagah ke bích jo tú ne un ke liye banáí.

9 Tú ne hadd báṇdhí hai; we us se guzarte nahíṇ; we zamín ko ḍhámpne ke liye phirte nahíṇ.

10 Wuh sotoṇ ko wádíoṇ meṇ bhejtá hai; we pahároṇ ke darmiyán bahte haiṇ.

11 We har ek dashtí haiwán ko pání dete haiṇ: gor-khar us se apní pyás bujháte haiṇ.

12 Un ke úpar ásmán ke parande basere lete haiṇ; we ḍál ḍál par chahchaháte haiṇ.

13 Wuh apne bálákhánoṇ se pahároṇ ko síṇchtá hai; terí sanatoṇ ke phal se zamín ser hai.

14 Charindoṇ ke liye ghás, aur insán kí khidmat ke liye sabzí wuhí ugátá hai; táki zamín se khurák paidá kare;

15 Aur mai, jo insán ke dil ko khush kartí hai, aur raugan se ziyáda chihre ko chamkátí hai, aur roṭí, jo insán ke dil ko táqat bakhshtí hai.

16 Khudáwand ke darakht ser haiṇ; Lubnán ke sanaubar jo us ne lagáe;

17 Jin meṇ parande áshiyáne banáte haiṇ; aur laglag, jo hai, saro ke darakhtoṇ meṇ us ká ghar hai.

18 U'ṇche pahár kohí bakroṇ ke liye haiṇ; aur chaṭán jaṇglí khargoshoṇ kí panáh ke liye.

19 Us ne cháṇd ko míádoṇ ke liye banáyá; áftáb apne gurúb ko ján rakhtá hai.

20 Tú andherá kartá, aur rát hotí, jis meṇ sáre jaṇglí chárpáe sair karte haiṇ.

21 Sher bachche apní shikár ke liye garjte haiṇ, aur Khudá se apní khurák máṇgte haiṇ.

22 A'ftáb nikaltá we jama hote haiṇ, aur apne gároṇ meṇ já baiṭhte haiṇ.

23 Insán apne kár o bár ke liye báhar nikaltá hai, aur apní mihnat ke liye shám tak.

24 Ai Khudáwand, terí sanaten kyá hí bahut haiṇ! tú ne un sab ko hikmat se banáyá; zamín tere mál se pur hai.

25 Phir yih samundar hai, bạrá aur chauṛá, jis meṇ beshumár chhoṭe aur baṛe chalnewále jánwar haiṇ.
26 Us meṇ jaház chalte haiṇ: livyátán bhí, jo tú ne banáyá, ki us meṇ kheltá phire.
27 Ye sab terí taraf tákte haiṇ, ki tú waqt par un kí ḳhurák pahuṇchá dewe.
28 Tú unheṇ detá hai, we le lete haiṇ; tú apní muṭṭhí kholtá hai, we achchhí chízoṇ se ser ho játe haiṇ.
29 Tú apná chihra chhipátá hai, we ghabrá játe haiṇ; tú un ká dam pher letá hai, we mar játe aur apní máṭí meṇ phir mil játe haiṇ.
30 Tú apná dam bhejtá hai; we paidá hote haiṇ, aur tú rú i zamín ko sar i nau kar dikhlátá hai.
31 Ḳhudáwand ká jalál abad tak ho: Ḳhudáwand apne kámoṇ se ḳhushí manáwe.
32 Wuh zamín par nazar kartá hai, so kámp játí hai; wuh paháṛoṇ ko chhútá hai, un se dhuwáṇ uṭhtá hai.
33 Maiṇ jab tak merí zindagí hai, tab tak Ḳhudáwand ke gít gáuṇgá; maiṇ, jab tak maiṇ huṇ, apne Ḳhudá kí madhsaráí karuṇgá.
34 Merá soch use pasand áwe; maiṇ Ḳhudáwand se ḳhushwaqt houṇgá.
35 Gunahgár zamín par se faná ho jáwenge, aur sharír báqí na rahenge. Ai merí ján, Ḳhudáwand ko mubárak kah. Hallelú-yáh!

21 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

105 ZABUR.

1 KHUDÁWAND kí sitáish karo; us ká nám leke pukáro; ummatoṇ ke darmiyán us ke kámoṇ ko záhir karo.
2 Us ke gít gáo; us kí madhsaráí karo: us ke sab ạjáib kámoṇ ko socho.
3 Us ke muqaddas nám par faḳhr karo; Ḳhudáwand ke táliboṇ ke dil ḳhushwaqt howeṇ.

4 Khudáwand aur us kí quwwat ká khoj karo; sadá us ke chihre kí talásh meṇ raho.
5 Us ke ạjáib kámoṇ ko, jo us ne kiye, muạjizoṇ ko aur us ke muṇh kí ạdálatoṇ ko yád karo,
6 Ai nasl i Ibráhím, us ke bando; ai baní Yạqúb, us ke barguzído.
7 Wuhí Khudáwand hamárá Khudá hai; tamám rú i zamín par us kí ạdálateṇ haiṇ.
8 Us ne abad tak apne ạhd ko, us kalám ko, jo us ne hazár pushtoṇ ke liye farmáyá yád kiyá hai:
9 Jis ko us ne Ibráhím se kiyá, aur Isháq se us kí qasam kháí;
10 Aur use Yạqúb ke liye ek sharíạt Isráel ke liye ek abadí ạhd ṭhahráyá;
11 Yih kahte hue, ki tujhe maiṇ Kanạn kí zamín, tumhárí mírás ká hissa duṇgá.
12 Jis waqt ki we shumár meṇ thoṛe, bahut thoṛe the, aur zamín meṇ pardesí.
13 Aur we qaum ba qaum aur mamlukat ba mamlukat phirá kiye.
14 Us ne kisí ko un par zulm karne na diyá; aur un kí khátir bádsháhoṇ ko tambíh kí.
15 Ki, Mere mamsúhoṇ ko mat chhúo, aur mere nabíoṇ ko dukh mat deo.
16 Aur us ne us sarzamín par kál ko buláyá; us ne roṭí kí ṭek bilkull toṛí.
17 Us ne un ke áge ek shakhs ko bhejá: Yúsuf bechá gayá ki gulám ho;
18 Jis ke pánwoṇ ko unhoṇ ne paikaṛíáṇ pahináke dukh diyá; us kí ján lohe kí qaid huí.
19 Jis waqt tak ki us ká kalám pahuṇchá; Khudáwand ke sukhan ne use táyá.
20 Bádsháh ne bhejá, aur use riháí dí; ummatoṇ ke hákim ne, aur use ázád kiyá.
21 Us ne use apne ghar ká mukhtár aur apní sárí milkiyat par hákim ṭhahráyá;
22 Táki us ke sardároṇ ko, jab cháhe, báṇdh ḍále, aur us ke buzurgoṇ ko ạql sikhláwe.

23 Isráel bhí Misr meṇ áyá, aur Yaqúb Hám kí zamín meṇ musáfir huá.
24 Aur us ne apne log ko bahut hí baṛháyá, aur unheṇ un ke dushmanoṇ se ziyáda qawí kiyá.
25 Us ne un ke diloṇ ko pherá, ki we us ke log se ạdáwat karne lage, aur us ke bandoṇ se fitrat.
26 Us ne apne bande Músá ko bhejá, aur Hárún ko jise us ne chuná.
27 Inhoṇ ne un ke darmiyán, Hám kí zamín meṇ us ke nishánoṇ aur muạjizoṇ ko záhir kiyá.
28 Us ne táríkí bhejí, so andherá huá; aur unhoṇ ne us ke sukhan se sarkashí na kí.
29 Us ne un ke páníoṇ ko lahú kar ḍálá, aur un kí machhlíoṇ ko már ḍálá.
30 Un kí zamín ne bahut se meṇḍak ugle; un ke bádsháhoṇ kí koṭhríoṇ meṇ bhí.
31 Us ne hukm kiyá, aur makkhíáṇ aur machchhaṛ un kí sab haddoṇ meṇ áíṇ.
32 Us ne meṇh kí jagah un par ole barsáe; un kí sarzamín meṇ bhaṛaktí huí ág.
33 Aur un ke aṇgúr aur un ke anjíroṇ ke bág barbád kiye, aur un kí haddoṇ ke darakht toṛ ḍále.
34 Us ne hukm kiyá, aur ṭiḍḍí áí aur malakh, aur we be-shumár the;
35 Aur un kí zamín kí sárí sabzíáṇ khá gae, aur un ke mulk ke mewe nigal gaíṇ.
36 Aur us ne un kí sarzamín meṇ sáre pahlauṭhe máre; un kí tamám quwwat ke pahle phal.
37 Aur wuh unheṇ rúpe, aur sone ke sáth nikál láyá, aur un ke firqoṇ meṇ ek bhí nátawán na thá.
38 Un ke nikal jáne se Misr khush huá; kyuṇki un ká khauf un par paṛá thá.
39 Us ne badlí ko phailáyá, táki sáya kare; aur ág ko, táki rát ke waqt roshní dewe.
40 Unhoṇ ne máṇgá, us ne baṭereṇ pahuṇchá díṇ, aur un ko ásmání roṭí se ser kiyá.
41 Us ne chaṭán ko chírá, aur pání uchhle; we nahr kí mánind khushkí par bahe.

42 Kyuṇki us ne apne muqaddas kalám ko, aur apne bande Ibráhím ko yád rakhá.
43 Aur apne log ko ḳhushí ke sáth, apne barguzídoṇ ko kaṛak ke sáth nikál láyá;
44 Aur unheṇ qaumoṇ kí sarzamíneṇ díṇ: aur ummatoṇ ká hásil unhoṇ ne mírás meṇ páyá:
45 Táki we us ke hukmoṇ ko hifz kareṇ, aur us kí sharíạt ko yád rakheṇ. Hallelú-yáh!

21 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

106 ZABÚR.

1 HALLELÚ-YÁH Ḳhudáwand kí sitáish karo, kyuṇki wuh bhalá hai; ki us kí rahmat abadí hai.
2 Kaun Ḳhudáwand ke zabardast kámoṇ ká bayán kar saktá hai? kaun us kí púrí taṛíf suná saktá hai?
3 Mubárak we, jo ạdl ko yád rakhte haiṇ; wuh jo har waqt sadáqat par ạmal kartá.
4 Ai Ḳhudáwand, wuh mihr mere haqq meṇ yád farmá, jo tú apne bandoṇ par kartá hai: mujh par apní naját leke mutawajjih ho;
5 Táki maiṇ tere barguzídoṇ kí bhaláí dekhúṇ; terí qaumoṇ kí ḳhushí se ḳhush houṇ, terí mírás ke sáth shádiyána bajáuṇ.
6 Ham ne apne bápdádoṇ samet gunáh kiye: ham ne náfarmání kí; ham ne sharárat kí.
7 Hamáre bápdáde Misr ke bích terí ạjáib qudratoṇ ko na samjhe; unhoṇ ne terí rahmatoṇ kí kasrat ko yád na kiyá; balki daryá par, daryá i Qulzum par, bagáwat kí.
8 Lekin us ne apne nám ke wáste unheṇ bacháyá, táki apní qudrat záhir kare.
9 Aur us ne daryá i Qulzum ko ḍánṭá, so wuh súkh gayá: aur wuh unheṇ gahráíoṇ meṇ se pár le gayá, jaise bayábán meṇ se.
10 Aur us ne unheṇ us ke háth se, jo un ká kína rakhtá thá, naját dí, aur dushman ke háth se unheṇ ḳhalásí bakhshí.

11 Aur páníoṇ ne un ke bairíoṇ ko chhipá liyá; un meṇ se ek bhí na bachá.
12 Tab we us ke kalám par ímán láe; we us kí hamd ká gít gáe.
13 We jaldí karke us ke kámoṇ ko bhúl gae; us kí saláh ke intizár meṇ na rahe.
14 Unhoṇ ne jaṇgal meṇ hirs se ḳhwáhish kí, aur bayábán meṇ Ḳhudá ko ázmáyá.
15 Aur us ne un ká matlab púrá kiyá, par un kí jánoṇ meṇ dubláṗá bhejá.
16 Aur unhoṇ ne ḳhaimagáh meṇ Músá par, aur Ḳhudáwand ke muqaddas mard Hárún par, hasad kiyá.
17 Aur zamín phaṭí, aur Dátan ko nigal gaí; aur Abirám kí jamáạt ḍhámp lí.
18 Aur un kí jamáạt meṇ ág jal uṭhí; shuạle ne sharíroṇ ko bhasam kiyá.
19 Unhoṇ ne Húreb meṇ ek bachhṛá banáyá, aur ḍhálí huí múrat ko sijda kiyá.
20 Aur apne jalál ko ek bail kí tashbíh se, jo ghás khátá hai, badal ḍálá.
21 Unhoṇ ne apne naját denewále Khudá ko bhulá diyá, jis ne Misr meṇ baṛe baṛe kám kiye the;
22 Ajáib kám Hám kí zamín meṇ; haibatnák kám daryá i Qulzum par.
23 Aur us ne farmáyá, ki Maiṇ unheṇ halák karuṇgá; agar us ká barguzída Músá darár meṇ us ke áge na khaṛá hotá, táki us ke gazab ko phere, na howe ki wuh unheṇ halák kar ḍále.
24 Háṇ, unhoṇ ne us dilpizír zamín kí hiqárat kí; we us ke kalám par ímán na láe;
25 Aur apne ḳhaimoṇ meṇ kuṛkuṛáe; we Ḳhudáwand kí áwáz ke shanwá na hue.
26 Aur us ne apná háth un par uṭháyá, ki unheṇ bayábán meṇ girá de;
27 Aur un kí nasl ko qaumoṇ meṇ girá de, aur unheṇ mulkoṇ meṇ titar bitar kar de.
28 Phir we Baạl-Fagúr se mil gae, aur murdoṇ kí qurbáníáṇ kháne lage.

29 Aur unhoṇ ne us ko apne ạmaloṇ se gussa diláyá; aur wabá un meṇ ṭúṭ paṛí.
30 Us waqt Finihás uṭhá aur insáf kiyá; so wabá mauqúf ho gaí.
31 Aur yih us ke wáste sadáqat giní gaí, pusht dar pusht abad tak.
32 Unhoṇ ne phir us ko Maríbáh ke páníoṇ par gussa diláyá; aur un ke sabab Músá se buráí huí:
33 Kyuṇki unhoṇ ne us kí rúh ko diqq kiyá, aisá ki wuh apne hoṇṭhoṇ se námunásib bolá.
34 Unhoṇ ne un qaumoṇ ko halák na kiyá, jin ke haqq meṇ Khudáwand ne unheṇ farmá diyá thá;
35 Balki gair-qaumoṇ se mel kiyá, aur un ke kám síkhe.
36 Aur un ke butoṇ kí parastish kí; aur ye un ke liye phandá ho gae.
37 Aur unhoṇ ne apne beṭoṇ aur apní beṭíoṇ ko Shayátín ke liye qurbání kiyá;
38 Aur bequsúr lahú yane apne beṭoṇ aur apní beṭíoṇ ká lahú baháyá, jinheṇ Kanán ke butoṇ ke áge zabh kiyá, aur zamín lahú se nápák huí.
39 Aur we apne kámoṇ se palíd ho gae, aur apne fiạloṇ se zinákár ṭhahare.
40 Tab Khudáwand ká gussa apne log par bhaṛká, aur us ne apní mírás se nafrat kí;
41 Aur unheṇ gair-qaumoṇ ke qabze meṇ kar diyá; aur we, jo un ká kína rakhte the, un par málik hue.
42 Aur un ke dushmanoṇ ne un par zulm kiyá; aur we zerdast hoke un ke taht ho gae.
43 Us ne bárhá un ko chhuṛáyá; aur unhoṇ ne apní mashwarat se sarkashí kí; aur we apní badí ke sabab past hue.
44 So us ne un ke dukh par nazar kí; jab ki us ne un ká nála suná.
45 Aur us ne un ke liye apne ạhd ko yád farmáyá, aur apní rahmatoṇ kí firáwání ke mutábiq pachhtáyá.
46 Aur aisá kiyá, ki un sab ne, jo unheṇ asír karke le gae, un par tars kháyá.

47 Ai Khudáwand, hamáre Khudá, ham ko naját bakhsh, aur ham ko gair-qaumoṇ meṇ se nikálke jama kar, táki tere muqaddas nám kí sitáish kareṇ; aur terí saná meṇ shádiyána bajáweṇ.

48 Mubárak hai Khudáwand, Isráel ká Khudá, azal se abad tak; aur sáre log boleṇ, Ámín.—Hallelú-yáh.

22 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

107 ZABÚR.

1 KHUDÁWAND kí sitáish karo, ki wuh bhalá hai, ki us kí rahmat abad tak hai.

2 We, jo Khudáwand ke khalás kiye hue haiṇ, yuṇ kaheṇ; jinheṇ us ne dushman ke háth se khalás kiyá hai.

3 Aur mulkoṇ meṇ se jama kiyá, púrab aur pachchhim se, uttar aur samundar se.

4 We jangal meṇ us wíráne meṇ, jaháṇ ráh nahíṇ, bhaṭakte the; unheṇ koí shahr na miltá thá, jaháṇ baseṇ.

5 Bhúkhe aur pyáse, un kí ján gash khátí thí.

6 Aur unhoṇ ne apní bipat meṇ Khudáwand ko pukárá; us ne un kí musíbatoṇ se unheṇ chhuṛáyá.

7 Aur unheṇ sídhí ráh meṇ chaláyá, táki we basne láiq shahr meṇ pahuṇcheṇ.

8 We Khudáwand ke áge us kí rahmat kí, aur baní Ádam ke liye us ke ajáib kámoṇ kí sitáish kareṇ!

9 Kyuṇki us ne mushtáq ján ko ásúda kiyá, aur bhúkhe ká jí khúbí se bhar diyá hai.

10 We, jo táríkí meṇ aur maut ke sáye meṇ baiṭhe the, aur musíbat aur lohe se jakṛe hue;

11 Kyuṇki unhoṇ ne Khudá ke hukmoṇ se bagáwat kí, aur Haqq Taálá kí maslahat kí hiqárat kí;

12 Is liye us ne un ke diloṇ ko mashaqqat se ájiz kiyá; we gir paṛe, aur koí madadgár na thá.

13 Aur unhoṇ ne apní bipat meṇ Khudáwand ko pukárá; us ne unheṇ musíbatoṇ se chhuṛáyá.

14 Us ne unheṇ táríkí aur maut ke sáye tale se báhar nikálá, aur un ke bandhanoṇ ko toṛ ḍálá.

15 We Ḳhudáwand ke áge us kí rahmat kí, aur baní Ádam ke liye us ke ạjáib kámoṇ kí sitáish kareṇ!
16 Kyuṇki us ne pítal ke darwáze toṛe, aur lohe ke beṇḍe kát diye.
17 Ahmaq apní badchálí se aur apní badkárí ke sabab ranjída hue.
18 Un ke jí ko har ek tarah ke kháne se nafrat huí, aur we maut ke darwázoṇ pás á pahuṇche.
19 Aur unhoṇ ne apní bipat meṇ Ḳhudáwand ko pukárá; us ne unheṇ un kí musíbatoṇ se chhuṛáyá.
20 Us ne apná kalám bhejá, aur unheṇ chaṇgá kiyá, aur unheṇ un kí halákatoṇ se riháí baḳhshí.
21 We Ḳhudáwand ke áge us kí rahmat kí, aur baní Ádam ke liye us ke ạjáib kámoṇ kí sitáish kareṇ!
22 Aur hamd ke zabíhoṇ ko guzráneṇ, aur shádmání se us ke kámoṇ ko bayán kareṇ.
23 We, jo jaházoṇ meṇ samundar kí sair karte haiṇ; aur baṛe páníoṇ par kám rakhte haiṇ:
24 We hí Ḳhudáwand ke kámoṇ ko, aur gahráo meṇ us ke ạjáibát ko dekhte haiṇ.
25 Ki wuh hukm kartá hai, túfání hawá uṭhtí aur us kí maujoṇ ko buland kartí hai.
26 We ásmán par chaṛhte haiṇ; phir gahráo meṇ utarte haiṇ; un kí jáneṇ pareshání se pighal játí haiṇ.
27 We badmast kí tarah ḍagmagáte aur laṛkhaṛáte haiṇ; aur un ke hawáss bilkull uṛ gae haiṇ.
28 Aur we apní bipat meṇ Ḳhudáwand ko pukárte haiṇ; aur wuh un kí musíbatoṇ se unheṇ chhuṛátá hai.
29 Wuh túfán ko thamá detá hai; aur us kí maujeṇ qarár pakaṛtí haiṇ.
30 Tab we ḳhush hote haiṇ, ki unheṇ chain milá; aur wuh un ko, jis bandar meṇ jáyá cháhte haiṇ, pahuṇchátá hai.
31 We Ḳhudáwand ke áge us kí rahmat kí, aur baní Ádam ke liye us ke ạjáib kámoṇ kí sitáish kareṇ!
32 Aur logoṇ kí jamáạt meṇ us kí baṛáí kareṇ, aur buzurgoṇ kí majlis meṇ us kí sitáish bajá láweṇ.
33 Wuh nahroṇ ko sahrá, aur pání ke chashmoṇ ko sukhí zamín baná ḍáltá hai;

34 Mewadár zamín ko shor kar detá hai, un kí sharárat ke sabab, jo wahán baste hain.
35 Wuh bayábán ko jhíl, aur khushk zamín ko chashme banátá hai.
36 Aur wahán bhúkhon ko basátá hai; aur we rahne ke liye shahr taiyár karte hain;
37 Aur khetí karte, aur angúron ke bag lagáte, aur phal kí tahsíl karte hain.
38 Aur wuh unhen barakat detá hai; so we bahut ho játe hain, aur un kí mawáshí ko kam hone nahín detá.
39 We phir ghat játe hain, aur zalíl hote hain, zulm aur musíbat aur gam ke máre.
40 Wuh amíron par zillat dáltá hai; aur aisá kartá hai, ki we jangal jangal be-ráh bhatakte phirte hain.
41 Aur wuh muhtáj ko dukh se chhurá buland kartá hai, aur galle kí tarah gharáne kar detá hai.
42 Sádiq log dekhenge, aur khush honge, aur sárí badí ká munh band ho jáegá.
43 Kaun hai hakím ki in báton par nigáh rakhe? we hí Khudáwand kí mihr ko samjhenge.

22 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

108 ZABÚR.

1 AI Khudá, merá dil mustaqím hai; main apní shaukat ke sáth gáungá, aur madhsaráí karungá.
2 Jág, ai bín aur barbat; main sawere jágungá.
3 Ai Khudáwand, main ummaton ke darmiyán terí sitáish karungá; aur qaumon ke bích terí hamd gáungá.
4 Kyunki barí hai terí rahmat ásmánon ke úpar; aur terí sachcháí badlíon tak.
5 Ai Khudá ásmánon ke úpar buland ho, aur terá jalál sárí zamín ke úpar.
6 Táki tere azíz chhuráe jáwen, apne dahne háth se naját de, aur merí sun.
7 Khudá ne apne taqaddus men farmáyá hai: main khushí manáungá, main Sikm ko taqsím karungá, aur Sukkát kí wádí ko mápungá.

8 Jiliạd merá hai; aur Manassí merá, aur Ifráím mere sir ká zor hai; Yahúdáh merá qánún ṭhahránewálá;
9 Moáb mere dhone ká lagan, Adúm par maiṇ apní jútí chaláuṇgá, Filist par shádiyána bajáuṇgá.
10 Hasín shahr meṇ kaun mujhe le jáegá? Adúm tak merá rahbar kaun hogá?
11 Ai Ḳhudá, kyá tú nahíṇ, jis ne hameṇ radd kiyá? aur tú ai Ḳhudá, jo hamáre lashkaroṇ ke sáth nahíṇ chaltá?
12 Musíbat meṇ se hamárí madad karke riháí de, ki ádmí kí taraf se madad ạbas hai.
13 Ḳhudá hí ke sabab se ham baháduri kareṇge; aur wuhí hamáre dushmanoṇ ko latáṛ máregá.

109 ZABÚR.

1 AI Ḳhudá, mere mahmúd chup mat rah;

2 Kyuṇki sharír ká muṇh aur dagábáz ká muṇh mujh par khulá hai; we jhúṭhí zubán se mere sáth bát karte haiṇ.
3 Kína kí bátoṇ se unhoṇ ne mujh ko gher liyá hai, aur we be-sabab mujh se laṛte haiṇ.
4 Merí dostí ke ịwaz meṇ we mujhe satáte haiṇ; par maiṇ jo huṇ duạ́ kartá.
5 Bhaláí ke ịwaz we merí buráí karte haiṇ; aur merí mahabbat ke badle meṇ ạdáwat.
6 Tú ek sharír ko us par muqarrar kar, aur us ke dahne háth shaitán khaṛá rahe.
7 Jab us kí ạdálat kí jáwe, to wuh mujrim ṭhahare, aur us kí duạ́ gunáh giní jáwe.
8 Us ke din thoṛe howeṇ; us ká ụhda dúsrá páwe.
9 Us ke bachche yatím ho jáweṇ, aur us kí jorú bewa ho jáwe.
10 Us ke bachche máre máre phireṇ, aur bhíkh máṇgeṇ; aur apne wíránoṇ se ḳhurák ḍhuṇḍhte phireṇ.
11 Súdḳhor use phaṇsá us ká sab kuchh le le, aur pardesí us kí kamáí ko lúṭeṇ.
12 Koí us par tars na kháwe; aur us ke yatímoṇ par koí rahm karnewálá na ho.

13 Us kí nasl báqí na rahe, aur dúsrí pusht meṇ us ká nám miṭáyá jáwe.

14 Us ke bápdádoṇ kí badkáríáṇ Ḳhudáwand ke huzúr mazkúr raheṇ, aur us kí má ká gunáh miṭáyá na jáwe.

15 We nit Ḳhudáwand ke áge raheṇ, aur wuh zamín par se un ká tazkira nábúd kar de.

16 Kyuṇki us ne rahímí ko yád na kiyá ; balki garíb aur muhtáj aur dil shikasta ke píchhe paṛá, táki use qatl kare.

17 Jaisá us ne lạnat karne ko dost rakhá, so wuh us par á paṛe ; aur jaisá wuh barakat cháhne se bezár rahá, so barakat us se dúr rahe.

18 Jaisá us ne lạnat karne ko ḳhilạt kí mánind pahin liyá, waise lạnat pání kí mánind us kí antríoṇ meṇ, aur tel kí tarah us kí haḍḍíoṇ meṇ, ghuse.

19 Wuh us ke liye aisá howe, jaisá poshák, jo wuh pahintá hai, aur jaise paṭká, jo sadá us kí kamar ke gird lipṭá rahtá hai.

20 Ḳhudáwand kí taraf se mere muḳhálifoṇ ká, aur un ká, jo merí ján ko burá kahte haiṇ, yihí badlá howe.

21 Par tú mujh se, ai Ḳhudáwand Ḳhudá, apne nám ke wáste sulúk kar ; ki terí rahmat ḳhúb hai ; mujhe naját de.

22 Ki maiṇ garíb aur muhtáj huṇ, aur merá dil mujh meṇ chhidá huá hai.

23 Maiṇ ḍhaltí huí chháṇw kí mánind tamám ho chalá ; maiṇ ṭiḍḍí kí tarah jhiṛká gayá huṇ.

24 Mere ghuṭne fáqe se sust ho gae, aur mere gosht kí chiknáí játí rahí.

25 Maiṇ un ká nang bhí huá ; we mujhe tákte haiṇ ; we apná sir hiláte haiṇ.

26 Ai Ḳhudáwand, mere Ḳhudá, merí madad kar ; apní rahmat ke mutábiq mujhe naját de ;

27 Táki we ján jáeṇ, ki yih terá háth hai ; tú hí ne, ai Ḳhudáwand, yih kiyá hai.

28 We lạnat kareṇ, par tú barakat de ; we uṭhe aur sharminda ho jáweṇge ; par terá banda ḳhushí manáwegá.

29 Mere muḳhálif ruswáí kí poshák se mulabbas hoṇ, aur apní sharmindagí kí chádar se áp ko chhipá leweṇ.

30 Maiṇ apne muṇh se Khudáwand kí bahut hí sitáish karuṇgá; aur bahutoṇ ke darmiyán us kí hamd gáuṇgá.
31 Kyuṇki wuh muhtáj ke dahne háth par khaṛá hai, ki us ko us kí ján ke fatwá denewáloṇ se bacháwe.

23 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

110 ZABU'R.

1 KHUDA'WAND ne mere Khudáwand ko farmáyá, Tú mere dahne háth baiṭh, jab tak ki maiṇ tere dushmanoṇ ko tere páṇwoṇ tale kí chaukí karuṇ.
2 Khudáwand tere zor ká ạsá Saihún meṇ se bhejegá: tú apne dushmanoṇ ke darmiyán hukmrání kar.
3 Tere log terí quwwat ke din husn i taqaddus ke sáth apní khushí se áp hí hadiye hoṇge: subh ke rihm se tere liye terí jawání kí os hai.
4 Khudáwand ne qasam kháí hai, aur wuh na pachhtáwegá, Tú Malik i Sidq ke taur par abad tak káhin hai.
5 Khudáwand tere dahne háth par apne qahr ke din bádsháhoṇ ko de máregá.
6 Wuh qaumoṇ meṇ ạdálat karegá; láshoṇ se un ko bhar degá; wuh bahut mamlukatoṇ par siroṇ ko máregá.
7 Wuh ráh meṇ nále ká pání píegá: is liye wuh sir buland karegá.

111 ZABU'R.

1 HALLILU'-YA'H! Maiṇ tamám dil se Khudáwand kí sitáish karuṇgá, rástoṇ kí majlis meṇ, aur jamáạt meṇ.
2 Khudáwand ke kám baṛe haiṇ; daryáft kiye hue haiṇ un sab se jo unheṇ cháhte haiṇ.
3 Ạzmat aur hashmat us ká kám hai, aur us kí sadáqat abad tak qáim hai.
4 Us ne apne ạjáib kámoṇ ke liye yádgárí kar rakhí; Khudáwand karím o rahím hai.

5 Rátib apne ḍarnewálon ko us ne diyá ; wuh abad tak apne ạhd ko yád farmáwegá.
6 Us ne apne kámon ká zor apne logon ko dikhláyá, táki unhen qaumon kí mírás bakhshe.
7 Us ke háth ke kám haqq aur ạdálat hain ; us ke sáre ahkám muạtabir hain.
8 We hamesha abad tak páedár, sachchái aur rástí se kiye gae hain.
9 Us ne apne logon ke liye khalásí bhejí ; apne ạhd ko abad tak farmá rakhá hai ; us ká nám quddús aur muhíb hai.
10 Hikmat ká shurụ́ jo hai so Khudáwand ká khauf hai : un sab ká, jo un par ạmal karte hain, khúb zihn hai ; us kí sitáish abad tak qáim hai.

112 ZABU'R.

1 HALLILU'-YA'H ! Mubárak wuh ádmí, jo Khudáwand se ḍartá hai, so us ke farmánon se niháyat khushí manátá hai.
2 Us kí nasl zamín par zoráwar hogí ; rástbázon kí aulád mubárak hogí.
3 Us ke ghar men mál matáạ, aur us kí sadáqat abad tak qáim hai.
4 Rástbázon ke liye táríkí men núr chamaktá hai ; wuh mihrbán, aur dardmand, aur sádiq hai.
5 Bhalá hai wuh ádmí jo mihrbání kartá, aur qarz detá hai ; wuh apne kár o bár ko rástí se chalátá hai.
6 Yaqínan us ko abad tak jumbish na hogí ; sádiq kí yádgárí abadí hogí.
7 Wuh burí khabren sun ke ḍaregá nahín ; us ká dil mustaqím, us ká bharosá Khudáwand par hai.
8 Barqarár hai us ká dil ; wuh na ḍaregá, yahán ták ki apne dushmanon ko dekh na le.
9 Us ne bikhráyá, muhtájon ko diyá hai : us kí sadáqat abad tak báqí hai ; us ká síng jalál ke sáth sarfaráz hogá.
10 Sharír dekhegá, aur kurhegá, apne dánt písegá, aur gal jáwegá ; sharíron kí tamanná faná ho jáegí.

113 ZABU'R.

1 HALLILU'-YA'H. Hamd karo, ai Ḳhudáwand ke bando; Ḳhudáwand ke nám kí hamd karo.
2 Ḳhudáwand ká nám is dam se abad tak mubárak howe.
3 A'ftáb ke tulú se leke us ke magrib tak Ḳhudáwand ke nám kí hamd kí jáe.
4 Ḳhudáwand sárí qaumon par buland hai; us ká jalál ásmánon par hai.
5 Ḳhudáwand hamáre Ḳhudá kí mánind kaun hai; bulandí par rahtá hai.
6 Aur níche, ásmán aur zamín par nazar kartá hai?
7 Wuh miskín ko ḳhák se uṭhá letá hai; wuh muhtáj ko ghúre se uṭhá ke buland kartá hai.
8 Táki use umrá ke sáth, apne log ke umrá ke sáth, biṭhláwe.
9 Wuh ghar kí bánjh aurat ko bachchon kí ḳhushí karnewálí má karke basátá hai. Hallilú-yáh.

23 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

114 ZABU'R.

1 JAB Isráel Misr se niklá; Yaqúb ká gharáná ajnabí zubán bolnewále logon men se:
2 To Yahúdáh us kí maqdis huí, aur Isráel us kí mamlukat huí.
3 Samundar ne dekhá, aur palaṭ gayá; Yardan ne bhí aur ulṭí phirí;
4 Paháron ne mendhon kí mánind chhalángen márín; pahárion ne bher ke bachchon kí mánind.
5 Ai samundar, tujhe kyá huá, jo tú bhágtá hai? aur, tujhe ai Yardan, ki tú ulṭí phirtí hai?
6 Aur kyá huá, ai pháro, jo tum mendhon kí mánind aur ai ṭílo, jo tum bher ke bachchon kí mánind chhalángen márte ho?

7 Ai zamín, tú Khudáwand ke huzúr tharthará, Yaqúb ke Khudá ke huzúr;
8 Jo patthar ko pání ká hauz banátá hai; chaqmaq ke patthar ko pání ká chashma.

115 ZABÚR.

1 HAM ko, ai Khudáwand, nahíṇ, ham ko nahíṇ, balki apne nám ko buzurgí de, apní rahmat ke liye, aur apní sachchái ke liye.
2 Qaumeṇ kyuṇ kaheṇ, ki un ká Khudá ab kaháṇ hai?
3 Hamárá Khudá to ásmán par hai; us ne jo kuchh cháhá, so kiyá.
4 Un ke but rúpá aur soná haiṇ, ádmíoṇ kí dastkáríáṇ.
5 We muṇh rakhte haiṇ, par bolte nahíṇ; we áṇkheṇ rakhte haiṇ, par dekhte nahíṇ;
6 We kán rakhte haiṇ, par sunte nahíṇ; un kí nákeṇ bhí haiṇ, par súṇghte nahíṇ;
7 We háth rakhte haiṇ, par pakaṛte nahíṇ; we páṇwoṇ rakhte haiṇ, par chalte nahíṇ; we apne gale se bhí áwáz nahíṇ nikálte.
8 We, jo unheṇ banáte haiṇ, aur we sab, jo un ká bharosá rakhte haiṇ, unhíṇ kí mánind haiṇ.
9 Ai Isráel, tú Khudáwand par bharosá kar; wuhí un ká madadgár aur un kí sipar hai.
10 Ai Hárún ke gharáne, Khudáwand par bharosá karo; wuhí un ká madadgár aur un kí sipar hai.
11 Tum, jo Khudáwand se ḍarte ho, Khudáwand par bharosá karo; wuhí un ká madadgár aur un kí sipar hai.
12 Khudáwand ne hamárí khabar lí hai; wuh barakat degá; wuh Isráel ke gharáne ko barakat degá; wuh Hárún ke gharáne ko barakat degá.
13 Wuh un ko jo Khudáwand se ḍarte haiṇ, chhoṭoṇ baṛoṇ ko barakat degá.
14 Khudáwand tumhárí baṛhtí kare, tumhárí aur tumháre laṛkoṇ kí.
15 Tum Khudáwand kí taraf se, jis ne ásmán aur zamín ko paidá kiyá, mubárak ho.

16 Ásmán jo haiṇ, háṇ ásmán Ḳhudáwand ke liye haiṇ; aur zamín jo hai, so us ne baní Ádam ko ịnáyat kí.

17 Murde Ḳhudáwand kí sitáish nahíṇ karte, na we sab, jo ḳhámoshí ke ạlam meṇ utar játe haiṇ.

18 Lekin ham is waqt se leke abad tak Ḳhudáwand ko mubárak kaheṇge. Hallilú-yáh.

24 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

116 ZABÚR.

1 MAIṆ mahabbat rakhtá huṇ, kyuṇki Ḳhudáwand merí áwáz aur merí minnateṇ suntá hai.

2 Ki us ne merí taraf kán dhare, so maiṇ, jab tak ki jítá rahuṇgá, us ká nám liye jáuṇgá.

3 Maut ke dukhoṇ ne mujhe ko gherá, aur qabr ke dardoṇ ne mujhe pakṛá; maiṇ dukh aur gam meṇ giriftár huá.

4 Tab maiṇ ne Ḳhudáwand ká nám liyá, ki Ai Ḳhudáwand mihrbání karke merí ján bachá.

5 Ḳhudáwand mihrbán aur sádiq hai; aur hamárá Ḳhudá rahm karnewalá hai.

6 Ḳhudá sáda logoṇ ká nigahbán hai; maiṇ ạjiz ho gayá thá, usí ne mujhe bacháyá.

7 Ai merí ján, apní árámgáh meṇ phir, ki Ḳhudáwand ne tujh par ihsán kiyá hai.

8 Tú ne mujh ko marne se, merí áṇkhoṇ ko áṇsú baháne se, aur mere páṇw ko phisalne se bacháyá.

9 Maiṇ Ḳhudáwand ke áge zindagí kí zamín meṇ chaluṇgá.

10 Maiṇ ímán láyá, is liye maiṇ bolá; mujh par baṛí bipat thí:

11 Maiṇ ne apní ghabráhaṭ meṇ kahá, ki sáre ádmí jhúṭhe haiṇ.

12 Maiṇ Ḳhudáwand ko, us kí sárí niạmatoṇ ke ịwaz jo mujhe milíṇ, kyá duṇ?

13 Maiṇ naját ká piyála uṭháuṇgá, aur Ḳhudáwand ká nám pukáruṇgá.

14 Main abhí us ke sáre logon ke sámhne Khudáwand ke liye apní nazren adá karungá.

15 Khudáwand kí nigáh men us ke muqaddas logon ká marná giran qadr hai.

16 Ai Khudáwand, main arz kartá hun, kyunki terá banda hun; main terá banda, terí laundí ká betá; tú ne mere bandhan khole.

17 Main tere huzúr shukrguzárí ke zabíh charháungá, aur Khudáwand ká nám pukárungá.

18 Main abhí us ke sáre logon ke áge apní nazren Khudáwand ke liye adá karungá;

19 Khudáwand ke ghar kí bárgáhon men, tere darmiyán, ai Yarúsalam. Hallilú-yáh.

117 ZABUR.

1 AI sárí qaumo, Khudáwand kí hamd karo; ai sárí ummaton, us kí taríf karo.

2 Kyunki us kí mihr ham par qawí hai, aur Khudáwand kí sachcháí abad tak. Hallilú-yáh.

118 ZABUR.

1 KHUDÁWAND kí shukrguzárí karo, ki wuh bhalá hai; ki abad tak us kí rahmat hai.

2 Kásh ki Isráel kahe, ki Us kí rahmat abad tak hai.

3 Kásh ki Hárún ká gharáná kahe, ki Us kí rahmat abad tak hai.

4 Kásh ki we, jo Khudáwand se darte hain, kahen, ki Us kí rahmat abad tak hai.

5 Main ne tangí men Khudáwand ko pukárá: Khudáwand ne merí sunke kushádagí bakhshí.

6 Khudáwand merí taraf hai, main nahín darne ká; insán merá kyá kar saktá hai?

7 Khudáwand merí taraf mere madadgáron men hai; so main unhen, jo merá kína rakhte hain, dekh lungá.

8 Tawakkul karná Khudáwand par us se bihtar hai, ki insán ká bharosá rakhe.

9 Ḳhudáwand par tawakkul karná us se bihtar hai, ki amíroṇ ká bharosá rakhe.

10 Sárí qaumoṇ ne mujh ko gher liyá; Ḳhudáwand ke nám se maiṇ albatta un ko nábúd karuṇgá.

11 Unhoṇ ne mujhe gherá, háṇ, unhoṇ ne to mujhe gherá hai; Ḳhudáwand ke nám se maiṇ albatta unheṇ nábúd karuṇgá.

12 Unhoṇ ne mujhe shahd kí makkhíoṇ kí tarah gher liyá; we káṇṭoṇ kí ág kí mánind bujh gae; Ḳhudáwand ke nám se maiṇ albatta unheṇ nábúd karuṇgá.

13 Tú ne mujhe baṛe zor se ḍhakelá, táki mujhe girá de; lekin Ḳhudáwand ne merí madad kí.

14 Ḳhudáwand merá zor aur merá faḳhr hai; aur wuh merí naját huá.

15 Sádiqoṇ ke ḳhaimoṇ meṇ ḳhushí aur naját kí áwáz hai. Ḳhudáwand ká dahná háth bahádurí kartá hai.

16 Ḳhudáwand ká dahná háth buland huá; Ḳhudáwand ká dahná háth bahádurí kartá hai.

17 Maiṇ na maruṇgá, balki jíúṇgá; Ḳhudáwand ke kám bayán karuṇgá.

18 Ḳhudáwand ne mujhe ḳhúb tambíh kí; lekin mujhe maut ke hawále ne kiyá.

19 Sadáqat ke darwáze mere liye kholo; maiṇ un se andar jáuṇgá; maiṇ Ḳhudáwand kí sitáish karuṇgá.

20 Ḳhudáwand ká darwáza yih hai; us meṇ sádiq dáḳhil hote haiṇ.

21 Maiṇ terí hamd karuṇgá, ki tú ne merí sun lí; aur merí naját huá.

22 Wuh patthar, jis ko mimároṇ ne radd kiyá, kone ká sirá ho gayá hai.

23 Yih Ḳhudáwand se huá; so hamárí nazar meṇ ạjíb hai.

24 Yihí wuh din hai jise Ḳhudáwand ne paidá kiyá: ham us meṇ ḳhush o ḳhurram howeṇ.

25 Ai Ḳhudáwand, ham ạrz karte haiṇ, ab naját bakhshiye; ai Ḳhudáwand, ham ạrz karte haiṇ, ab kámyábí bakhshiye.

26 Mubárak wuh, jo átá hai, Ḳhudáwand ke nám se; ham Ḳhudáwand ke ghar meṇ se tum ko mubárakbádí dete haiṇ.
27 Ḳhudáwand wuhí Ḳhudá hai; aur us ne ham ko núr dikhláyá; qurbání ko mazbah ke síṇgoṇ tak rassíoṇ se báṇdho.
28 Merá Ḳhudá tú hai; aur maiṇ terí sitáish karuṇgá; merá Ḳhudá, maiṇ terí buzurgí karuṇgá.
29 Ḳhudáwand kí sitáish karo; ki wuh bhalá hai, ki us kí rahmat abad tak hai.

24 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

119 ZABÚR.

ALAF.

1 MUBÁRAK we, jo ráh meṇ sídhe, jo Ḳhudáwand kí shara par chalte haiṇ.
2 Mubárak we, jo us kí shahádatoṇ ko yád rakhte haiṇ, jo apne sáre dil se use ḍhuṇḍhte haiṇ.
3 We badí bhí nahíṇ karte; we us kí ráhoṇ par chalte haiṇ.
4 Tú ne apne qáide farmáye, ki ham koshish se unheṇ hifz kareṇ.
5 Kásh ki merí ráheṇ tere hukmoṇ ko hifz karne ke liye mustaqím hoṇ.
6 Tab hí maiṇ sharminda na houṇgá, jab ki tere sáre hukmoṇ par nigáh rakhuṇgá.
7 Main terí sadáqat kí ạdálatoṇ ko síkhke dil kí rástí se terí sitáish karuṇgá.
8 Maiṇ tere hukmoṇ ko hifz karuṇgá; tú mujhe áḳhir tak na chhoṛ.

BET.

9 Jawán ádmí apní ráh kis tarah se sáf kar rakhe? tere kalám ke mutábiq us kí ḳhabardárí karne se.
10 Maiṇ ne apne sáre dil se terí talásh kí hai: tú mujh ko apne hukmoṇ se bhaṭakne mat de.

11 Maiṇ ne tere kalám ko apne dil ke bích chhipá liyá, táki maiṇ terá gunáh na karuṇ.
12 Ai Ḳhudáwand, tú mubárak hai; apne ahkám mujhe sikhlá.
13 Maiṇ ne apne hoṇṭhoṇ se tere muṇh kí sárí ạdálatoṇ ko bayán kiyá.
14 Maiṇ terí shahádatoṇ kí ráh meṇ aisá ḳhush huá huṇ, jaise tamám daulat se.
15 Maiṇ tere qáịdoṇ meṇ gaur karuṇgá, aur terí ráhoṇ ko nigáh meṇ rakhuṇgá.
16 Maiṇ tere hukmoṇ meṇ ḳhushí manáuṇgá; terá kalám na bhúluṇgá.

JÍMAL.

17 Mihrbání karke apne bande se sulúk kar, ki maiṇ jí jáuṇ, aur terá kalám yád rakhuṇ.
18 Merí áṇkheṇ khol to maiṇ terí sharíạt kí ạjáibát ko dekhuṇgá.
19 Maiṇ zamín par ek musáfir huṇ: apne hukm mujh se na chhipá.
20 Merá jí har dam terí ạdálatoṇ ke ishtiyáq meṇ paṛá taṛaptá hai.
21 Tú ne magrúroṇ ko, jo lạnatí haiṇ, jo tere hukmoṇ se bhaṭak játe haiṇ, dáṇṭá hai.
22 Malámat aur hiqárat mujh par se dafạ kar; kyuṇki maiṇ ne terí shahádatoṇ ko hifz kar rakhá hai.
23 Amíroṇ ne bhí majlis karke mere ḳhiláf báteṇ kíṇ; terá banda tere hukmoṇ par dhyán lagáe hue hai.
24 Háṇ terí shahádateṇ merí ịshrateṇ aur merí saláh denewálíáṇ haiṇ.

DÁLAT.

25 Merí ján ḳhák se lagí játí hai; tú apne kalám ke mutábiq mujh ko jilá.
26 Maiṇ ne apní ráheṇ bayán kíṇ, aur tú ne merí sun hai; mujhe apne ahkám sikhlá.

27 Apne qáide kí ráh ko mujhe bujhá de, to main tere ajáib kámon yar dhyán karungá.
28 Merí ján máre gam ke pighal játí hai; apne kalám ke mutábiq mujh ko sambhál.
29 Jhúth kí ráh mujh se dúr kar; aur mihrbání karke apní shariat mujhe bakhsh.
30 Main ne sachchái kí ráh ikhtiyár kí; terí adálaten main ne apne rúbarú rakhín.
31 Main terí shahádaton se chimat rahá hun; ai Khudáwand mujhe sharminda na kar.
32 Main tere hukmon kí ráh men daurungá, ki tú merá dil kusháda kartá hai.

25 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

HE.

33 Ai Khudáwand, mujhe apne hukmon kí ráh batlá; aur main use ákhir tak yád rakhungá.
34 Mujh ko fahm ináyat kar, aur main terí shariat ko yád rakhungá; aur use apne sáre dil se hifz karungá.
35 Mujhe apne hukmon ke ráste men chalá, ki merí khushí us men hai.
36 Mere dil ko apní shahádaton kí taraf máil kar, aur na lálach kí taraf.
37 Merí ánkhon ko pher de, ki butlán par nazar na karen; apní ráh men mujhe jilá.
38 Apne bande ke liye apná kalám, jo tere darnewálon ke liye hai, púrá kar.
39 Merí malámat ko, jis se main dartá hun, mujh se dúr kar; ki terí adálaten achchhí hain.
40 Dekh, ki main tere qáidon ká mushtáq hun: apní sadáqat men mujhe jilá.

WÁO.

41 Ai Khudáwand, apní rahmaton ko, hán apní naját ko apne qaul ke mutábiq mujh tak áne de.

42 Aur maiṇ apne malámat karnewáloṇ ko jawáb duṇgá; kyuṇki mujhe tere kalám ká bharosá hai.
43 Aur haqq ká kalám mere muṇh se bilkull chhín na le; ki maiṇ terí ạdálatoṇ kí intizárí meṇ huṇ.
44 Aur maiṇ terí sharíạt ko har waqt abad ul ábád tak hifz kar rakhuṇgá.
45 Aur maiṇ kusháda jagah meṇ chaltá phirtá rahuṇgá; ki tere qáịdoṇ ko ḍhuṇḍhtá huṇ.
46 Aur maiṇ bádsháhoṇ ke áge terí shahádatoṇ ká zikr karuṇgá; aur sharminda na houṇgá.
47 Aur tere hukmoṇ se ḳhushí manáuṇgá; unheṇ maiṇ cháhtá huṇ.
48 Aur maiṇ tere hukmoṇ kí taraf, jin se mahabbat rakhtá huṇ, apne háth uṭháuṇgá; aur tere farmánoṇ par gaur karuṇgá.

ZAIN.

49 Apne bande kí ḳhátir apne kalám ko yád farmá, ki tú ne mujhe umnedwár kiyá hai.
50 Mere dukh meṇ merí yihí tasallí hai, ki tere qaul ne mujhe jiláyá hai.
51 Magrúroṇ ne mujh se bahut ṭhaṭholíáṇ kíṇ; maiṇ terí sharíạt se nahíṇ haṭá.
52 Ai Ḳhudáwand, maiṇ ne terí qadímí ạdálatoṇ ko yád kiyá, aur tasallí páí.
53 Sharíroṇ ke sabab, jo terí sharíạt ko chhoṛ dete haiṇ, jaljaláhaṭ ne mujhe á pakṛá.
54 Mere musáfir-ḳháne meṇ tere ahkám mere gít haiṇ.
55 Ai Ḳhudáwand, maiṇ ne terá nám rát ko yád kiyá hai, aur terí sharíạt kí muháfizat kí hai.
56 Yih mujh ko huá hai, ki maiṇ ne tere qáịdoṇ par ạmal kiyá hai.

ḲHET.

57 Tú merá baḳhra, ai Ḳhudáwand, maiṇ ne kahá hai, ki maiṇ terí bátoṇ ko hifz karuṇgá.

58 Maiṇ ne apne sáre dil se tere huzúr darkhwást kí; tú apne qaul ke mutábiq mujh par mihr kar.
59 Maiṇ ne apní ráhoṇ par gaur kiyá, aur apne qadam terí shahádatoṇ kí taraf phere.
60 Maiṇ ne phurtí kí, aur derí na kí, ki tere hukmoṇ ko hifz karuṇ.
61 Sharíroṇ ke jáloṇ ne mujhe gherá; terí sharíạt ko maiṇ bhúla nahíṇ.
62 Adhí rát ko maiṇ uṭhuṇgá ki terí sadáqat kí ạdálatoṇ par terí sitáish karúṇ.
63 Maiṇ un sab ká sáthí huṇ, jo tujh se ḍarte haiṇ, aur un ká jo tere qáidoṇ par ạmal karte haiṇ.
64 Ai Khudáwand, zamín terí rahmat se mạmúr hai: mujhe apne ahkám sikhlá.

TET.

65 Ai Khudáwand, tú ne apne kalám ke mutábiq apne bande se khush-sulúkí kí hai.
66 Achchhá zihn aur ịlm mujhe sikhlá de, ki maiṇ tere hukmoṇ par ímán láyá huṇ.
67 Us se peshtar ki mujhe dukh huá maiṇ bhaṭak játá thá; par ab maiṇ ne tere kalám ko hifz kiyá hai.
68 Tú nek hai, aur nekí kartá hai; mujhe apne hukm sikhlá.
69 Magrúroṇ ne mujh par jhúṭh báṇdhá hai; maiṇ tere qáidoṇ ko apne sáre dil se hifz kar rakhuṇgá.
70 Un ká dil charbí kí mánind chikná ho rahá hai; maiṇ terí sharíạt se magan huṇ.
71 Bhalá huá, ki maiṇ ne dukh páyá; táki tere hukmoṇ ko síkhuṇ.
72 Tere muṇh kí sharíạt mere liye hazároṇ ashrafíoṇ aur rupayoṇ se bihtar hai.

25 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

YOD.

73 Tere háthoṇ ne mujhe banáyá, aur mujhe taiyár kiyá: mujhe tạlím de, to maiṇ tere aḥkám síkhuṇgá.
74 We, jo tujh se ḍarte haiṇ, mujhe dekhke ḳhush honge; kyuṇki tere kalám se mujhe ummed hai.
75 Ai Ḳhudáwand, maiṇ ján gayá, ki terí ạdálateṇ rást haiṇ; aur yih ki tú ne wafáí se mujh ko dukh diyá.
76 Kásh ki terí mihr, jis tarah ki terá qaul tere bande se hai mujhe tasallí de.
77 Terí rahmateṇ mere shámil hál howeṇ, to maiṇ jíúṇgá; kyuṇki terí sharíạt merí ḳhushí hai.
78 Magrúr sharminda ho jáeṇ, ki unhoṇ ne jhúṭh se merí bát bigáṛí; maiṇ tere qáịdoṇ par dhyán rakhuṇgá.
79 We, jo tujh se ḍarte haiṇ, aur we, jo terí shahádatoṇ ko jánte haiṇ, merí taraf phireṇ.
80 Merá dil tere hukmoṇ par mustaqím ho; táki maiṇ sharminda na hoúṇ.

KAF.

81 Merí ján terí naját ke shuaq meṇ murchhit huí; tere kalám par merí ummed hai.
82 Merí áṇkheṇ tere qaul ke intizár meṇ yih kahte hue faná huiṇ, ki tú mujhe kab tasallí degá?
83 Ki maiṇ us mashk kí mánind huá, jo dhuweṇ meṇ dharí ho; tere hukmoṇ ko maiṇ bhúlá nahíṇ.
84 Tere bande ke din kitne haiṇ? tú kab mere satánewáloṇ kí ạdálat karegá?
85 Magrúroṇ ne, jo terí sharíạt ke pairau nahíṇ, mere liye gaṛhe khode haiṇ.
86 Tere sáre hukm barhaqq haiṇ; we náhaqq mujh ko satáte haiṇ; tú merí madad kar.
87 Nazdík thá, ki we mujhe zamín par se nest o nábúd kar ḍálte; lekin maiṇ ne tere qáịdoṇ ko tark nahíṇ kiyá.

88 Apní rahmat ke mutábiq mujhe jilá to main tere munh kí shahádat ko hifz karungá.

LÁMAD.

89 Ai Khudáwand, terá kalám ásmán par abad tak mustahkam hai.
90 Terí sachcháí pusht dar pusht hai; tú ne zamín ko qáim kiyá, aur wuh thaharí hai.
91 We terí ạdálatoṇ ke liye áj ke din ṭhahare hue hain; kyunki sab tere bande.
92 Agar terí sharíạt merí khushí na hotí, to main apní musíbat men halák ho játá.
93 Main tere qáidoṇ ko kabhí na bhúlungá; ki tú ne un ke wasíle se mujhe jiláyá hai.
94 Main terá hun, mujhe bachá le; ki main tere qáidoṇ ká tálib hun.
95 Sharír merí ghát men lage húe hain, ki mujhe halák kareṇ; main terí shahádatoṇ ko sochtá hun.
96 Tamám kámilyat kí hadd main ne dekhí hai: terá hukm bahut hí chauṛá hai.

MEM.

97 Kyá hí main terí sharíạt se mahabbat rakhtá hun! tamám din us hí men merá dhyán hai.
98 Tú apne hukmoṇ ke wasíle se mujh ko mere dushmanon se ziyáda dánishmand kartá hai; ki we hamesha mere sáth hain.
99 Merí dánish un sab se, jo mujhe tạlím dete hain, ziyáda hai; kyunki terí shahádatoṇ par merá dhyán hai.
100 Main búṛhoṇ se ziyáda samajhtá hun; kyunki tere qáidoṇ par merí nigáh hai.
101 Main ne har ek burí ráh se apne pánw báz rakhe, táki tere kalám ko hifz karun.
102 Main terí ạdálatoṇ se haṭá nahíṇ; kyunki tú hí ne mujhe tạlím dí hai.

103 Terí báten mere tálú ko kyá hí míṭhí lagtí hain; shahd se ziyáda mere munh ko.
104 Tere qáidon ke wasíle se main samajhdár ho játá hun; is liye har ek jhúṭhí ráh se adáwat rakhtá hun.

26 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

NUN.

105 Terá kalám mere pánwon ke liye chirág, aur merí ráh kí roshní hai.
106 Main ne qasam kháí hai, aur use púrá karungá, ki main terí sadáqat kí adálaton ko yád rakhungá.
107 Mujh par baṛí musíbat hai: ai Khudáwand, apne kalám ke mutábiq mujhe jilá.
108 Ai Khudáwand, main bintí kartá hun, mere munh ke hadyon ko manzúr farmá, aur apní adálaten mujhe sikhlá.
109 Merí ján hamesha merí hathelí par hai; par main terí sharíat ko bhúlá nahín.
110 Sharíron ne mere liye phandá lagáyá hai, par main tere qáidon se kanáre na huá.
111 Main ne terí shahádaton ko mírás samajh kar abad tak le liyá: kyunki wuhí mere dil kí khushí hai.
112 Main ne apná dil máil kiyá hai, ki tere hukmon par hamesha ákhir tak amal karun.

SÁMAK.

113 Jo do dile hain, un se main adáwat rakhtá, par terí sharíat se mahabbat rakhtá hun.
114 Tú mere chhipne ká makán, aur merí sipar hai; main tere kalám se ummed rakhtá hun.
115 Ai badkáro, mere pás se dúr ho jáo; ki main apne Khudá ke hukmon par nigáh rakhungá.
116 Apne qaul ke mutábiq mujhe sambhál, táki main jíún: aur apní ummed se sharminda na houn.

117 Mujh ko thámbh, to maiṇ salámat rahuṇgá; aur hamesha tere hukmon kí taraf nazar rakhuṇgá.
118 Tú ne un sab ko radd kiya hai, jo tere hukmoṇ se bhaṭak gae; ki un ká fareb ek jhúṭh hai.
119 Tú ne zamín ke sab sharíroṇ ko mail kí mánind dúr kiyá; is liye maiṇ terí shahádatoṇ se mahabbat rakhtá huṇ.
120 Merá jism tere ḳhauf se kámptá hai, aur maiṇ terí ạdálatoṇ se ḍartá huṇ.

ẠIN.

121 Maiṇ ne ạdl aur sadáqat kí hai; mujhe un ke hawále na kar, jo mujh par zulm karte haiṇ.
122 Ḳhair ke liye apne bande ká zámin ho, magrúr mujh par zulm na kareṇ.
123 Merí áṇkheṇ terí naját ke, aur terí sadáqat ke qaul ke intizár meṇ faná ho gaíṇ.
124 Apne bande se apní rahmat ke mutábiq sulúk kar, aur mujh ko apne ahkám sikhlá.
125 Maiṇ terá banda huṇ, mujh ko fahm de, to maiṇ terí shahádatoṇ ko jánuṇgá.
126 Ḳhudáwand ko kám karne ká waqt pahuṇchá hai; unhoṇ ne terí sharíạt ko toṛá hai.
127 Is liye maiṇ tere hukmoṇ ko sone se, balki chokhe sone se, ziyáda ạzíz rakhtá huṇ.
128 Is liye tere sáre qáịde mere nazdík bilkull durust haiṇ, maiṇ sab jhúṭhí ráhoṇ ko dushman rakhtá huṇ.

FE.

129 Terí shahádateṇ ạjíb haiṇ; is liye merí ján ne unheṇ nigáh meṇ rakhá hai.
130 Tere kálam ká khul jáná roshní baḳhshtá hai; sáda logoṇ ko wuh samajhdár kartá hai.
131 Maiṇ apná muṇh kholke paṛá háṇptá huṇ; kyuṇki maiṇ tere hukmoṇ ká mushtáq huṇ.
132 Mujh par tawajjuh farmá, aur mujh par mihr kar, jis tarah terá dastúr hai un ke sáth karná, jo tere nám se mahabbat rakhte haiṇ.

133 Apne qaul se mere qadmoṇ ko durust kar rakh; aur koí badí mujh par ikhtiyár na páwe.
134 A'dmí ke zulm se mujh ko khalásí de, to maiṇ tere qáidoṇ ko hifz karuṇgá.
135 Apne bande par apná chihra jalwagar farmá, aur mujhe apne ahkám sikhlá.
136 Pání kí nahreṇ merí áṇkhoṇ se bahtí haiṇ, is liye ki log terí sharíạt hifz nahíṇ karte haiṇ.

SA'DE.

137 Ai Khudáwand, tú sádiq hai, aur terí ạdálateṇ wájibí haiṇ.
138 Tú ne sadáqat aur niháyat wafáí se apní shahádateṇ farmáí haiṇ.
139 Merí gairat ne mujhe khá liyá hai, ki mere dushmanoṇ ne tere hukmoṇ ko farámosh kiyá hai.
140 Terá qaul khúb táyá huá hai; aur terá banda us se mahabbat rakhtá hai.
141 Maiṇ chhoṭá aur zalíl huṇ; tere qáidoṇ ko maiṇ nahíṇ bhúltá.
142 Terí sadáqat abad tak sadáqat hai, aur terí sharíạt haqq hai.
143 Musíbat aur áfat ne mujhe á liyá hai; tere ahkám merí khushí haiṇ.
144 Terí shahádatoṇ kí sadáqat abad tak hai: mujhe samajh de to maiṇ jíúṇgá.

26 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

QOF.

145 Maiṇ ne apne sáre dil se pukárá hai; ai Khudáwand, merí sun; maiṇ tere hukmoṇ par nigáh rakhuṇgá.
146 Maiṇ ne tujhe pukárá hai; mujhe bachá le; to maiṇ terí shahádatoṇ ko yád rakhuṇgá.
147 Maiṇ subh se peshtar chillátá hun; mujhe tere kalám se ummed hai.

148 Merí áṇkheṇ pahroṇ se peshtar ráh dekhtí haiṇ, táki maiṇ tere qaul par gaur karuṇ.
149 Apní rahmat ke mutábiq merí áwáz sun, ai Ḳhudáwand, apní ạdálatoṇ ke muwáfiq mujhe jilá.
150 We, jo burái par kamar báṇdhte, qaríb hue: we terí sharíạt se dúr haiṇ.
151 Ai Ḳhudáwand, tú qaríb hai, aur tere sáre ahkám haqq haiṇ.
152 Qadím se maiṇ ne terí shahádatoṇ se mạlúm kiyá, ki tú ne un ko abad tak muqarrar kiyá hai.

RESH.

153 Merí musíbat par nazar kar, aur mujhe rihái de; kí terí sharíạt ko maiṇ bhúlá nahíṇ.
154 Merá muqaddama laṛ aur mujhe ḳhalásí de; apne qaul ke mutábiq mujhe jilá.
155 Naját sharíroṇ se dúr hai; kyuṇki we tere hukmoṇ ko khojte nahíṇ.
156 Ai Ḳhudáwand, terí rahmateṇ bahut haiṇ; apní ạdálatoṇ ke mutábiq mujhe jilá.
157 Mere satánewále, aur mere jo dushman haiṇ, so bahut haiṇ; maiṇ terí shahádatoṇ se nahíṇ haṭá.
158 Maiṇ ne be-ímánoṇ ko jinhoṇ ne tere qaul ko yád nahíṇ rakhá hai, dekhá, aur dilgír huá.
159 Dekh, ki maiṇ tere qáịdoṇ ko cháhtá huṇ: ai Ḳhudáwand, apní rahmat ke mutábiq mujhe jilá.
160 Terá kalám sarásar haqq hai; aur terí sadáqat kí har ek ạdálat abad tak.

SHÍN.

161 Sardároṇ ne be-sabab merá píchhá liyá hai; aur merá dil tere kalám se ḍar ke máre kámptá hai.
162 Maiṇ tere qaul se, us kí mánind, jise baṛí lúṭ mil jáwe, ḳhushí kartá huṇ.
163 Maiṇ jhúṭh se ạdáwat aur nafrat rakhtá huṇ; terí sharíạt ko maiṇ dost rakhtá huṇ.

164 Terí sadáqat kí ạdálatoṉ par har roz sát martabe maiṉ terí sitáish kartá huṉ.

165 Un kí baṛí salámatí hai, jo terí sharíạt ko dost rakhte haiṉ; aur un ko kisí tarah kí ṭhokar nahíṉ hai.

166 Ai Ḳhudáwand, maiṉ terí naját ká ummedwár huṉ; aur tere hukmoṉ ko ạmal meṉ láyá.

167 Merí rúh ne terí shahádatoṉ ko hifz kiyá hai, aur maiṉ unheṉ ba shiddat ạzíz rakhtá huṉ.

168 Maiṉ ne tere qáidoṉ aur terí shahádatoṉ ko hifz kiyá hai; ki merí sárí ráheṉ tere áge haiṉ.

TAU.

169 Ai Ḳhudáwand, mere nále ko apne huzúr qaríb áne de; apne kalám ke mutábiq mujh ko samajh de.

170 Mere iltimás ko apne huzúr pahuṉchne de; apne qaul ke mutábiq mujhe rihái de.

171 Mere hoṉṭhoṉ se terí sitáish niklegí, jab tú mujhe apne ahkám sikhláe.

172 Merí zubán terí bátoṉ ko duhráegí; ki tere sáre ahkám sadáqat haiṉ.

173 Terá háth merá madadgár ho; ki maiṉ ne tere qáidoṉ ko iḳhtiyár kiyá hai.

174 Ai Ḳhudáwand, maiṉ terí naját ká mushtáq huṉ, aur terí sharíạt merí ḳhurramí hai.

175 Merí ján jítí rahe aur terí sitáish kare; aur terí ạdálateṉ merí madad kareṉ.

176 Maiṉ khoí huí bheṛ kí mánind bhaṭak gayá; apne bande ko ḍhuṉḍh; ki maiṉ tere hukmoṉ ko nahíṉ bhúlá.

27 ROZ.—FAJR KI' NAMA'Z.

120 ZABU'R.

1 APNI' musíbat meṉ maiṉ ne Ḳhudáwand ko pukárá, aur us ne merí suní.

2 Ai Ḳhudáwand, merí ján ko jhúṭhe hoṉṭhoṉ se, dagábáz zubán se rihái de.

3 Ai dagábáz zubán, tujhe kyá milegá, aur tujhe kyá hásil hogá?
4 Pahalwán ke tez tír, ratam ke jalte hue koelon samet.
5 Mujh par afsos, ki Masak men mujhe musáfir honá pará, ki Qádir ke khaimon pás mujhe rahná huá hai.
6 Ai merí ján tujh ko un ke sáth bahut rahná huá, jo sulh ká kína rakhte hain.
7 Main to sulh ká ádmí hun; lekin jab main boltá hun to we jang par taiyár hote hain.

121 ZABÚR.

1 MAIN apní ánkhen paháron kí taraf uthátá hun: kahán se merí madad áwegí.
2 Merí madad Khudáwand se hai, jis ne ásmán o zamín ko paidá kiyá.
3 Wuh tere pánw ko phisalne na de; wuh, jo terá háfiz hai, na únghe.
4 Dekh, wuh, jo Isráel ká háfiz hai, hargiz na únghegá, aur na soegá.
5 Khudáwand terá háfiz hai; Khudáwand tere dahne háth par terá sáyabán hai.
6 Áftáb se din ko, aur máhtáb se rát ko, tujhe kuchh zarar na pahunchegá.
7 Khudáwand har ek burái se tujhe mahfúz rakhegá; wuh terí ján ko mahfúz rakhegá.
8 Khudáwand tere jáne áne men, is waqt se leke abad tak, terá háfiz rahegá.

122 ZABÚR.

1 MAIN un se khush huá, jo mujhe kahte the, Ao, Khudáwand ke ghar chalen.
2 Ai Yarúsalam, hamáre pánw tere darwázon men thahare hain.
3 Ai Yarúsalam tú us shahr kí mánind baní huí hai, ki báham khúb paiwasta hai:

4 Jis meṇ firqe, Khudáwand ke firqe, jaisá Isráel ko hukm thá, chaṛh játe haiṇ, ki Khudáwand ke nám kí sitáish kareṇ.

5 Kyuṇki us meṇ ạdálat ke takht, Dáúd ke ḳhándán ke takht, rakhe hue haiṇ.

6 Yarúsalam kí salámatí ke liye duạ́ máṇgo; we, jo tujh ko dost rakhte haiṇ, salámat raheṇ.

7 Terí chárdíwárí meṇ salámatí, tere mahloṇ meṇ aman o chain howe.

8 Apne bháíoṇ aur apne dostoṇ kí ḳhátir maiṇ ab kahtá huṇ, Tujh meṇ salámatí howe.

9 Khudáwand hamáre Khudá ke ghar ke liye maiṇ terí ḳhairiyat ká tálib rahuṇgá.

123 ZABUR.

1 MAIN ne apní áṇkh terí taraf uṭhái, ai ásmán par baiṭhnewále.

2 Dekho, jis tarah ki gulámoṇ kí áṇkheṇ apne Khudáwand ke háth kí taraf, jis tarah lauṇḍí kí áṇkheṇ apní bíbí ke háthoṇ kí taraf lagí rahtí haiṇ, isí tarah hamárí áṇkh Khudáwand apne Khudá kí taraf lagí haiṇ, jab tak ki wuh ham par rahm na farmáwe.

3 Ai Khudáwand, ham par rahm farmá; ham par rahm farmá, ki ham hiqárat se ḳhúb ser ho gae.

4 Dandanánewáloṇ kí ṭhaṭṭhebází se, magrúroṇ kí hiqárat se hamárí ján ḳhúb ser huí.

124 ZABUR.

1 AGAR Khudáwand hamárí taraf na hotá, kásh ki Isráel kahe;

2 Agar Khudáwand hamárí taraf na hotá, jis waqt ki log hamáre muqábile meṇ uṭhe.

3 To usí waqt we ham ko jítá nigal játe, jab ki un ká gazab ham par bhaṛká;

4 Usí waqt ham pání meṇ garq ho játe; dhárá hamárí ján par guzar játí;

5 Usí waqt umandte pání hamárí ján hí par guzar karte.
6 Mubárak ho Khudáwand, jis ne ham ko un ke dánton ká shikár na hone diyá.
7 Hamárí ján chiriyá kí tarah saiyád ke jál se chhúṭí; jál ṭúṭá, aur ham chhúṭ gae.
8 Hamárí madad Khudáwand ke nám se hai, jis ne ásmán aur zamín ko paidá kiyá.

125 ZABU'R.

1 We, jin ká bharosá Khudáwand par hai, koh i Saihún kí mánind hain, jo ṭaltá nahín; sadá qáim hai.
2 Yarúsalam ke áspás pahár hain; aur Khudáwand apne logon ke áspás hai, is waqt se leke abad tak;
3 Ki sharíron ká sonṭá sádiqon ke hisse men ṭhaharne ká nahín; tá na howe, ki sádiq badkárí kí taraf apne háth barháwen.
4 Ai Khudáwand, bhalon se aur un se, jo sídhe-dil hain, bhaláí kar.
5 Par we, jo apní ṭerhí ráhon kí taraf bhaṭak játe hain, Khudáwand un ko badkáron ke sáth rawána karegá: Isráel par salámatí howe.

27 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

126 ZABU'R.

1 KHUDA'WAND ne jis waqt Saihúní asíron ko phiráyá, us waqt ham un kí mánind the, jo khwáb dekhte hain.
2 Tab hamáre munh hansí se bhar gae, aur hamárí zubán gáne se; tab gair-qaumon ke darmiyán yih charchá thá, ki Khudáwand ne ham se bare sulúk kiye hain.
3 Hán, Khudáwand ne ham se bare sulúk kiye hain; ham khush hain.

4 Ai Ḳhudáwand, hamáre asíroṇ ko pher lá, dakhin kí nahroṇ kí mánind.

5 We, jo áṇsúoṇ ke sáth bote haiṇ, ḳhushí ke sáth káṭeṇge.

6 Bone ke liye bíj uṭháe hue, wuh rotá huá chalá jatá; apne púle uṭháe hue ḳhushí ke sáth wuh phir átá hai.

127 ZABÚR.

1 JAB ki Ḳhudáwand hí ghar na banáwe, to un kí mihnat, jo use banáte haiṇ, befáida hai, agar Ḳhudáwand hí shahr ká nigahbán na ho to pásbán kí hoshyárí ạbas hai.

2 Tumheṇ kuchh fáida nahíṇ, jo sawere uṭhte ho, aur der kar árám karte ho, aur mihnatoṇ kí roṭí kháte ho; so wuh apne pyáre ko nínd meṇ detá hai.

3 Dekho, laṛke Ḳhudáwand kị taraf se mírás haiṇ, aur peṭ ká phal mazdúrí.

4 Jaise pahalwán ke háth meṇ tír, waise hí jawání ke laṛke haiṇ.

5 Mubárak wuh mard, jis ká tarkash un se mạmúr hai: we pashemán na howeṇge, jis waqt darwáze par dushmanoṇ se guftagú kareṇge.

128 ZABÚR.

1 MUBÁRAK hai har ek, ki Ḳhudáwand se ḍartá, aur us kí ráhoṇ par chaltá hai.

2 Ki tú apne háthoṇ kí kamáí kháwegá; tú sạdatmand, aur ḳhair tere sáth hai.

3 Terí joṛú us daraḳht i angúr kí mánind hogí, jo mewe se ladá huá tere ghar ke áspás hai; tere bachche tere dastarḳhwán ke gird zaitún ke paudhoṇ kí mánind hoṇge.

4 Dekho, wuh insán, jo Ḳhudáwand se ḍartá hai, aisá mubárak hogá.

5 Ḳhudáwand Saihún meṇ se tujhe barakat degá, ki tú apní ụmr bhar Yarúsalam kí iqbálmandí dekhe;

6 Aur apne bachchoṇ ke bachche dekhe. Isráel par salámatí howe.

129 ZABÚR.

1 MERÍ jawání se leke unhoṇ ne aksar mujhe dukh diyá, Isráel ab kahe;

2 Merí jawání se leke aksar unhoṇ ne mujhe dukh díyá; par we mujh par gálib na hue.

3 Halwáhoṇ ne merí píṭh par hal jotá; unhoṇ ne apní regháríáṇ lambí kíṇ.

4 Ḳhudáwand sádiq hai; us ne sharíroṇ kí rassíoṇ ko káṭ ḍálá hai.

5 We sab, jo Saihún se bugz rakhte haiṇ, sharminda hoṇge, aur ulṭe phiráe jáeṇge.

6 We chhatoṇ kí ghás kí mánind hoṇge, jo peshtar us se, ki koí use ukháṛe ḳhushk ho játí hai:

7 Jis se káṭnewálá apní muṭṭhí aur púle báṇdhnewálá apná dáman nahíṇ bhartá;

8 Aur ráhguzar nahíṇ kahte, ki Ḳhudáwand kí barakat tum par ho: ham Ḳhudáwand ká nám leke tumháre liye duạ́ karte haiṇ.

130 ZABÚR.

1 AI Ḳhudáwand, maiṇ gahráoṇ meṇ se tujhe pukártá huṇ.

2 Ai Ḳhudáwand, merí áwáz sun; merí minnat kí áwáz par tere kán mutawajjih howeṇ.

3 Ai Ḳhudáwand, agar tú gunáh ká hisáb le, to ai Ḳhudáwand, kaun khaṛá rah sake?

4 Par tere pás to magfirat hai, táki terá ḍar rakheṇ.

5 Maiṇ Ḳhudáwand ke intizár meṇ huṇ; merí ján intizár meṇ hai, aur mujhe us ke kalám ká bharosá hai.

6 Merí ján Ḳhudáwand ke intizár meṇ hai, pásbánoṇ se ziyáda jo subh kí ráh, háṇ, pásbánoṇ se ziyáda jo subh kí ráh takte haiṇ.

7 Ai Isráel, Ḳhudáwand par tawakkul kar; ki rahmat Ḳhudáwand ke pás hai; aur us ke pás kasrat se ḳhalásí hai.

8 Aur wuhí Isráel ko us kí sárí badkáríoṇ se makhlasí degá.

131 ZABU'R.

1 AI Khudáwand, mere dil men magráí nahín, aur main buland-nazar nahín hun; aur barí barí báton men, aur un mámalon men jo mere liye anuthe hain, merá shugl nahín.

2 Yaqínan main ne us larke kí mánind, jis ká dúdh us kí má ne chhuráyá ho, apne jí kí khátirjamaí kí, aur use chup kar rakhá hai: merá jí us larke ká sá hai jis ká dúdh chhuráyá gayá ho.

3 Ai Isráel Khudáwand par bharosá rakh, is dam se abad tak.

28 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

132 ZABU'R.

1 AI Khudáwand, Dáúd ke báb men us ke sáre andeshe ko yád kar:

2 Ki us ne Khudáwand kí qasam kháí, Yaqúb ke Qádir kí nazr mání.

3 Yaqínan main apne ghar ke andar na jáungá; yaqínan main apne palang ke bichhaune par na charhungá;

4 Yaqínan main apní ánkhon men nínd ko aur apní palakon men únghái ko áne na dungá;

5 Jab tak ki Khudáwand ke liye ek maqám, Yaqúb ke Qádir ke liye ek maskan na páun.

6 Dekho, ham ne us kí khabar Ifrátá men suní; ham ne us ko jangal ke maidánon men páyá.

7 Ham us ke maskanon men jáenge; ham us ke pánw kí chaukí ke sámhne sijda karenge.

8 Uth, ai Khudáwand, apní árámgáh men dákhil ho, tú aur terí quwwat ká sandúq.

9 Tere káhin sadáqat ká jáma pahinen; aur tere muqaddas log khushí se lalkáren.

10 Apne bande Dáúd kí khátir apne Masíh ká chihra námanzúr mat kar.

11 Khudáwand ne sachchái ke sáth Dáúd se qasam kháí, us se wuh na phiregá, ki main tere pet ke phal men se tere liye tere takht par bithláungá.

12 Agar tere larke mere ahd aur merí shahádat ko, jo main unhen sikháungá, hifz karenge, to un ke larke bhí tere takht par abad tak baithte chale jáenge.

13 Ki Khudáwand ne Saihún ko chun liyá; apne rahne ke liye use pasand kiyá hai:

14 Yihí mere árám kí jagah abad tak; yahín main rahungá; ki use main ne pasand kiyá hai.

15 Main us kí rozi men bahut sí barakat dungá; main us ke muhtájon ko rotí se ser karungá.

16 Aur us ke káhinon ko naját ká jáma pahináungá, aur us ke muqaddas log khushí se lalkárenge.

17 Wahán main Dáúd kí shákh shigufta karungá: main ne apne Masíh ke liye ek chirág taiyár kar rakhá hai.

18 Main us ke dushmanon ko sharmindagí ká jáma pahináungá, lekin us ke úpar us ká táj dahdaháegá.

133 ZABÚR.

1 DEKHO, kyá khúb aur kyá suháni bát hai, ki bháí mile jule rahen!

2 Yih us mahang-mole itr kí mánind hai, jo sir par dálá jáwe; aur bahke dárhí par, Hárún kí dárhí par hoke, us ke pairáhan ke garebán tak pahunche.

3 Harmún kí os kí mánind hai, wuh os jo Saihún ke pahárom par girtí hai: ki wahán Khudáwand ne barakat ká, hamesha kí zindagí ká hukm farmáyá.

134 ZABÚR.

1 DEKHO, ai Khudáwand ke sab bando, jo rát ko Khudáwand ke ghar men khare rahte ho, Khudáwand ko mubárak kaho.

2 Maqdis kí taraf apne háth utháo, aur Khudáwand ko mubárak kaho.

3 Khudáwand ásmán aur zamín ká kháliq, tujhe Saihún men se barakat bakhshe.

135 ZABÚR.

1 HALLILÚ-YÁH! Khudáwand ke nám kí hamd karo; ai Khudáwand ke bando, us kí hamd karo,

2 Tum, jo Khudáwand ke ghar meṇ, hamáre Khudá ke ghar kí bárgáhoṇ meṇ, khaṛe rahte ho.

3 Hallilú-yáh! Kyuṇki Khudáwand bhalá hai; us ke nám kí madhsaráí karo; yih suháná hai.

4 Ki Khudáwand ne Yaqúb ko apne liye, Isráel ko apne kháss khazáne hone ke liye chun liyá.

5 Ki mujh ko yaqín hai, ki Khudáwand buzurg hai; aur hamárá Rabb sáre mabúdoṇ se baṛá hai.

6 Jo kuchh ki Khudáwand ne cháhá, us ne ásmán, aur zamín, aur daryáoṇ, aur sáre gahráoṇ meṇ kiyá.

7 Bukhárát zamín kí atráf se wuhí uṭhátá hai; meṇh ke liye bijlí banátá hai; hawá ko apne makhzanoṇ se nikál látá hai.

8 Us ne Misr ke pahlauṭhe máre, kyá insán ke, kyá haiwán ke.

9 Us ne nisháníáṇ o ajáibát ai Misr, tujh meṇ, Firaún aur us ke sáre khádimoṇ par bhejí.

10 Us ne bahut qaumoṇ ko márá, aur zabardast bádsháhoṇ ko qatl kiyá.

11 Amúríoṇ ke bádsháh Saihún ko, aur Basan ke bádsháh Új ko aur Kanán kí tamám saltanaton ko:

12 Aur un kí zamín mírás meṇ, apne log Isráel ko mírás meṇ dí.

13 Ai Khudáwand, terá nám abad tak hai; ai Khudáwand, terá zikr pusht dar pusht báqí rahegá.

14 Ki Khudáwand apne logoṇ ká insáf karegá, aur apne bandoṇ ke liye pachhtáegá.

15 Gair-qaumoṇ ke but soná aur rúpá, ádmíoṇ kí dastkáríáṇ haiṇ.

16 We zubán rakhte haiṇ, par bolte nahíṇ; áṇkheṇ rakhte haiṇ, par dekhte nahíṇ;

17 We kán rakhte haiṇ, par sunte nahíṇ; we to muṇh se sáṇs bhí nahíṇ lete.

18 We, jo un ke banánewále haiṇ, sab jinheṇ un ká bharosá hai, unhíṇ kí mánind haiṇ.
19 Ai Isráel ke gharáne, Ḳhudáwand ko mubárak kaho; ai Hárún ke gharáne, Ḳhudáwand ko mubárak kaho.
20 Ai Láwí ke gharáne, Ḳhudáwand ko mubárak kaho; ai tum jo Ḳhudáwand se ḍarte ho, Ḳhudáwand ko mubárak kaho.
21 Saihún meṇ se Ḳhudáwand mubárak, jo Yarúsalam meṇ rahtá hai. Hallilú-yáh!

28 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

136 ZABÚR.

1 KHUDÁWAND ká shukr karo; ki wuh bhalá hai; ki us kí rahmat abad tak hai.
2 Us ká, jo iláhoṇ ká Ḳhudá hai, shukr karo; ki us kí rahmat abad tak hai.
3 Us ká, jo ḳhudáwandoṇ ká Ḳhudáwand hai, shukr karo; ki us kí rahmat abad tak hai.
4 Us ká, jo akelá baṛe ạjáib kám kartá hai; ki us kí rahmat abad tak hai.
5 Us ká, jis ne hikmat se ásmán banáe; ki us kí rahmat abad tak hai.
6 Us ká, jis ne zamín ko páníoṇ par phailáyá; ki us kí rahmat abad tak hai.
7 Us ká, jis ne baṛe baṛe naiyir banáe; ki us kí rahmat abad tak hai:
8 Áftáb, ki jis ká ạmal din ko hai; ki us kí rahmat abad tak hai:
9 Máhtáb aur sitáre, jin ká ạmal rát ko hai; ki us kí rahmat abad tak hai.
10 Us ká, jis ne Misr ko, us ke pahlauṭhoṇ samet márá; ki us kí rahmat abad tak hai.
11 Aur Isráelíoṇ ko un ke darmiyán se nikál láyá; ki us kí rahmat abad tak hai:
12 Qawí háth se, aur baṛháe hue bázú se; ki us kí rahmat abad tak hai.

13 Us ká, jis ne daryá i Qulzum do hissa kiyá; ki us kí rahmat abad tak hai:
14 Aur Isráelíoṇ ko us ke darmiyán se pár le gayá; ki us kí rahmat abad tak hai.
15 Aur Firaún ko, us ke lashkar samet, daryá i Qulzum meṇ jhár ḍála; ki us kí rahmat abad tak hai.
16 Us ká, jo bayábán meṇ apne log ká rahnumá huá; ki us kí rahmat abad tak hai.
17 Us ká, jis ne baṛe baṛe bádsháhoṇ ko qatl kiyá; ki us kí rahmat abad tak hai:
18 Aur qawí salátín ko ján se márá; ki us kí rahmat abad tak hai:
19 Amúríoṇ ke bádsháh Saihún ko; ki us kí rahmat abad tak hai:
20 Aur Basan ke bádsháh Új ko; ki us kí rahmat abad tak hai:
21 Aur un kí sarzamín ko mírás kar diyá; ki us kí rahmat abad tak hai:
22 Apne bande Isráel kí mírás; ki us kí rahmat abad tak hai.
23 Us ká, jis ne ham ko hamárí pastí kí hálat meṇ, yád farmáyá; ki us kí rahmat abad tak hai.
24 Aur ham ko hamáre dushmanoṇ se chhuṛá liyá; ki us kí rahmat abad tak hai.
25 Us ká, jo har jándár ko rozí detá hai; ki us kí rahmat abad tak hai.
26 Ásmán ke Khudá kí shukrguzárí karo; ki us kí rahmat abad tak hai.

137 ZABÚR.

1 BÁBUL kí nahroṇ par, waháṇ ham baiṭhe, aur Saihún ko yád karke roe.
2 Ham ne apní barbateṇ bed ke darakhtoṇ meṇ, jo us ke bích meṇ the, ṭáṇg díṇ.
3 Ki waháṇ hamáre qaid karnewáloṇ ne cháhá ki ham gít gáweṇ, aur hamáre lúṭnewáloṇ ne ki ham khushí manáweṇ, yih kahke ki Saihún ke gítoṇ meṇ se hamáre liye ek gít gáo.

4 Ajnabí zamín meṇ ham kyuṇkar Khudáwand ká gít gáweṇ?
5 Ai Yarúsalam, agar maiṇ tujh ko bhúl jáuṇ, to merá dahná háth apní hikmat bhúle.
6 Agar maiṇ tujh ko yád na rakhuṇ; agar maiṇ Yarúsalam ko apní awwal khushí se ziyádatar azíz na jánuṇ; to merí zubán tálú se lag jáe.
7 Ai Khudáwand, Yarúsalam ke din ko, baní Adúm kí bábat yád rakh, ki unhoṇ ne kahá, ḍhá deo; bekh o bun se us ko ḍhá deo.
8 Ai Bábul kí beṭí, barbád kí huí! kyá hí mubárak wuh jo tujh se us sulúk ká, jo tú ne ham se kiyá, intiqám lewe.
9 Mubárak wuh, jo tere laṛkoṇ ko pakaṛke pattharoṇ par paṭak dewe.

138 ZABÚR.

1 MAIN apne sáre dil se terí sitáish karuṇgá; mabúdoṇ ke áge maiṇ terí madhsaráí karuṇgá.
2 Maiṇ terí muqaddas haikal kí taraf sijda karuṇgá, aur tere nám kí sitáish karuṇgá, terí rahmat ke sabab, aur terí sachcháí ke sabab; ki tú ne apne qaul ko apne sáre nám ke úpar baṛháyá hai.
3 Jis din main ne pukárá, tú ne merí suní; tú ne merí rúh ko himmat deke qawí kiyá.
4 Ai Khudáwand, zamín ke sab bádsháh tere muṇh ke kalám sun ke terí sitáish kareṇge.
5 Aur Khudáwand kí ráhoṇ meṇ gáeṇge, ki Khudáwand ká jalál baṛá hai.
6 Ki Khudáwand buland hai aur pastoṇ par tawajjuh kartá hai; par magrúroṇ ko dúr se jántá hai.
7 Harchand maiṇ dukh ke álam meṇ chaltá phirtá huṇ, par tú mujhe jiláwegá; tú mere dushmanoṇ ke qahr par apná háth baṛháegá aur apne dahne háth se mujhe bacháegá.
8 Khudáwand mere liye sab kuchh karegá; ai Khudáwand terí rahmat abad tak hai; apne háthoṇ ke kámoṇ ko tark mat kar.

29 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

139 ZABÚR.

1 AI Khudáwand, tú ne mujhe jánchá hai; aur tú jántá hai.

2 Tú merá baiṭhná aur merá uṭhná jántá hai; tú mere khiyál ko dúr se daryáft kartá hai.

3 Tú merí rawish aur mere bistar ko chhán letá hai, aur merí sárí ráhoṇ se wáqfiyat rakhtá hai.

4 Ki dekh, merí zubán par koí aisí bát nahíṇ, ki jise tú, ai Khudáwand, bilkull nahíṇ jántá hai.

5 Tú áge píchhe merá ghernewálá hai, aur tú ne apná háth mujh par rakhá hai.

6 Aisá ilm mere liye niháyat ajíb hai; yih buland hai, maiṇ use nahíṇ pahuṇch saktá.

7 Terí Rúh se maiṇ kidhar jáuṇ, aur terí huzúrí se maiṇ kaháṇ bháguṇ?

8 Agar asmán ke úpar charh jáuṇ, to tú waháṇ hai; agar pátál meṇ apná bistar bichháuṇ, to dekh, tú waháṇ bhí hai.

9 Agar subh ke paṇkh leke maiṇ samundar kí intihá meṇ já baiṭhuṇ:

10 To waháṇ bhí terá háth mujhe le chalegá, aur terá dahná háth mujhe sambhálegá.

11 Agar maiṇ kahuṇ, ki andherí beshakk mujhe ḍhámpegí; to rát mere gird roshní ho jáegí.

12 Yaqínan táríkí tere sámhne tárík nahíṇ kar saktí, par rát din kí mánind roshan hai; táríkí aur roshní donoṇ eksáṇ haiṇ.

13 Ki tú ne mere gurdoṇ ko baná rakhá hai; merí má ke peṭ meṇ tú ne hifázat se mujhe ḍhámp liyá.

14 Maiṇ terí sitáish kartá rahuṇgá, is liye ki maiṇ muhíb o ajíb tarah baná huṇ; tere kám ajíb haiṇ; is ká mere jí ko bará yaqín hai.

15 Jab ki maiṇ parde meṇ banáyá játá, zamín ke asfal meṇ buná játá thá, to merí súrat tujh se chhipí na thí.

16 Terí áṇkhon ne mere betartíb mạdde ko dekhá ; aur tere daftar meṇ sab aiyám jo honewále the, likhe hue the, jab hanoz un meṇ se koí maujúd na thá.
17 Aur mujh ko kyá hí beshqímat haiṇ tere ḳhiyál, ai Bárí Taạlá ! un kí jamạ kyá hí bahut hai.
18 Maiṇ unheṇ kyá ginuṇ ? we to shumár meṇ ret se ziyáda haiṇ ; maiṇ jág játá aur phir bhí tere sáth huṇ.
19 Ai Ḳhudáwand, tú yaqínan sharíroṇ ko qatl karegá ; pas, ai khúnío, mere pás se dúr ho jáo.
20 We to sharárat ke liye terá zikr karte haiṇ ; tere dushman terá nám bejá lete haiṇ.
21 Kyá tere kína rakhnewáloṇ se, ai Ḳhudáwand maiṇ kína na rakhuṇ ? aur jo terí muḳhálifat meṇ uṭhte haiṇ, un se maiṇ nafrat na karuṇ ?
22 Maiṇ shiddat se un ká kína rakhtá huṇ ; we mere nazdík dushman haiṇ.
23 Ai Ḳhudá, mujhe jáṇch, aur mere dil ko ján ; mujhe ázmá, aur mere andeshoṇ ko ján.
24 Aur dekh ki mujh meṇ kisí tarah kí ḳharábí kí ráh hai ; aur mujh ko abadí ráh meṇ chalá.

140 ZABÚR.

1 AI Ḳhudáwand, bure ádmí se mujh ko chhuṛá ; zálim insán se mujhe bachá rakh.
2 Jo dil meṇ buráí ká mansúba báṇdhte haiṇ ; we har roz laṛáíoṇ par jamạ hote haiṇ.
3 Sámpoṇ kí mánind unhoṇ ne apní zubán tez kí hai ; un ke honṭhoṇ meṇ afaị ká zahr hai.
4 Ai Ḳhudáwand, sharír ke háth se mujhe mahfúz rakh ; zálim insán se mujhe bachá ; jinhoṇ ne mansúba báṇdhá hai, ki merí ráhoṇ meṇ mujh ko páemál kareṇ.
5 Magrúroṇ ne chhipke mere liye phandá aur rassíáṇ taiyár kí haiṇ ; unhoṇ ne ráhguzar meṇ jál bichháyá hai ; unhoṇ ne mere liye dám lagáe haiṇ.
6 Maiṇ ne Ḳhudáwand se kahá, Tú merá Ḳhudá hai ; Ai Ḳhudáwand, merí munáját kí áwáz sun.

7 Ai Yahowáh Khudáwand, merí naját ke zor, jaṇg ke din túne mere sir par sáya kiyá.
8 Ai Khudáwand, sharír kí khwáhishoṇ ko manzúr mat kar; us ká iráda púrá hone na de; nahíṇ to we sir uṭháeṇge.
9 Jinhoṇ ne mujhe chároṇ taraf se gheṛ liyá hai, un ke hoṇṭhoṇ kí buráí unhíṇ ke sir ḍhámpegí.
10 Un par angáre ḍále jáeṇge; wuh unheṇ ág meṇ jhoṇkegá; aur gahráoṇ meṇ, ki we phir na uṭh sakeṇge.
11 Bad zubán insán zamín par qáim na rahegá; zálim insán buráí ká shikár hoke halák ho jáegá.
12 Mujh ko yaqín hai, ki Khudáwand garíboṇ ká muqaddama laṛegá, muhtájoṇ ká haqq pahuṇcháegá.
13 Filhaqíqat sádiq log tere nám kí hamd kareṇge; we, jo rást haiṇ, tere huzúr meṇ baseṇge.

141 ZABÚR.

1 AI Khudáwand, maiṇ tujhe pukártá huṇ; merí taraf jald á; jab maiṇ tujhe pukáruṇ merí áwáz par kán dhar.
2 Merí duá tere huzúr bakhúr kí tarah sadá manzúr rahe; mere háthoṇ ká uṭháná shám kí qurbání kí mánind.
3 Ai Khudáwand, mere muṇh par nigahbán biṭhlá; mere hoṇṭhoṇ ke darwáze kí darbání kar.
4 Mere dil ko kisí burí bát kí taraf máil hone na de, ki wuh badkároṇ meṇ shámil hoke badkárí kare; aur mujhe un ke mazadár khánoṇ meṇ se kuchh kháne na de.
5 Sádiq mihrbání se mujh ko máre, aur mujhe tambíh de; merá sir sir ke tel ká inkár na kare; ki phir bhí un kí musíbatoṇ ke waqt maiṇ duá máṇguṇgá.
6 Un ke hákim chaṭán kí atráf meṇ giráe gae; aur unhoṇ ne merí báteṇ suníṇ, ki we míṭhí thíṇ.
7 Jis tarah ki koí zamín ko chástá aur chír detá hai, usí tarah hamárí haḍḍíáṇ qabr ke muṇh par bikhar gaíṇ.
8 Lekin, ai Yahowáh Khudáwand, merí áṇkheṇ terí taraf haiṇ; merá tawakkul tujh par hai; merí ján ko halák hone na de.

9 Mujh ko us phande se bachá, jo unhoṇ ne mere liye bichháyá, aur badkároṇ ke jáloṇ se.
10 Jab tak ki maiṇ pár ho jáuṇ sharír apne hí dámoṇ meṇ ek sáth phaṇs jáweṇ.

29 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

142 ZABU'R.

1 MAIṆ Khudáwand ke áge apní áwáz se chillátá huṇ: apní áwáz se Khudáwand ke áge minnat kartá huṇ.
2 Maiṇ apní faryád us ke huzúr khol khol ke kartá huṇ; apná dukh us ke huzúr bayán kartá huṇ.
3 Jis waqt merá jí udás hai tú mere raste se wáqif hai. Jis ráh meṇ ki mujh ko chalná hai unhoṇ ne chhipke mere liye phandá lagáyá hai.
4 Dahne háth nigáh kar, aur dekh, ki koí nahíṇ, jo mujhe pahchántá ho; mujhe kahíṇ panáh na rahí; kisí ko merí ján kí fikr nahíṇ.
5 Ai Khudáwand, maiṇ tere áge chilláyá; maiṇ ne kahá, Tú hí merí panáh, merá bakhra zindagí kí sarzamín meṇ.
6 Mere nále par tawajjuh farmá; kyuṇki maiṇ bahut past ho gayá huṇ; mere satánewáloṇ se mujhe chhuṛá le; ki we mujh se zoráwar haiṇ.
7 Merí rúh ko qaid se nikál, táki tere nám kí sitáish howe: sádiq mere áspás jama ho jáeṇge jab tú mujh par mihrbání farmáwegá.

143 ZABU'R.

1 AI Khudáwand, merí duá sun, merí minnatoṇ par kán rakh; apní wafáí se, apní sadáqat se merá jawáb de.
2 Aur apne bande ko adálat meṇ na lá, kyuṇki koí insán jándár tere huzúr rástbáz ṭhahar nahíṇ saktá.

3 Ki dushman merí ján ke píchhe paṛá hai; us ne merí zindagí ko ḳhák par páemál kiyá; us ne mujh ko un kí mánind, jo muddat se mar gae haiṇ, táríkí meṇ basáyá hai.

4 Aur merá jí mujh meṇ udás ho gayá; merá dil mere bích meṇ ujaṛ gayá hai.

5 Maiṇ agle dinoṇ ko yád kartá huṇ; tere sáre kámoṇ ko sochtá huṇ; maiṇ terí dastkárí par gaur kartá huṇ.

6 Maiṇ apne háth terí taraf phailátá huṇ; merí rúh ḳhushk zamín kí mánind terí pyásí hai.

7 Ai Ḳhudáwand, jald merí sun; merí rúh be-ḳhud ho gaí hai: mujh se muṇh na moṛ, nahíṇ to maiṇ un kí mánind ho jáuṇgá, jo gaṛhe meṇ girte haiṇ.

8 Subh ko apní mihr kí áwáz mujhe suná; kí tujh par merá bharosá hai; wuh ráh jis par mujh ko chalná hai, mujh ko batá, kyuṇki maiṇ apní rúh ko terí taraf uṭhátá huṇ.

9 Ai Ḳhudáwand, mujh ko mere dushmanoṇ se chhuṛá le; maiṇ tere pás panáh letá huṇ.

10 Mujhe apní marzí par chalná sikhlá; kyuṇki tú hí merá Ḳhudá hai; terí achchhí rúh chauras sarzamín meṇ mujhe le chale.

11 Ai Ḳhudáwand, tú apne nám ke wáste mujhe jiláegá; tú apní sadáqat meṇ merí ján musíbat se chhuṛáegá.

12 Aur apní rahmat se tú mere dushmanoṇ ko faná karegá; aur un sab ko, jo mere jí ko dukh dete haiṇ, nábúd karegá; kyuṇki maiṇ terá banda huṇ.

30 ROZ.—FAJR KÍ NAMÁZ.

144 ZABUR.

1 MUBÁRAK hai, Ḳhudáwand merí chaṭán; wuh mere háthoṇ ko jaṇg karná, merí uṇglíoṇ ko laṛná sikhlátá hai:

2 Merá mihrbání karnewálá, aur merá gaṛh, merá úṇchá burj, aur merá riháí-denewálá, merí sipar, aur us par merá bharosá hai; wuh mere tale mere log ko maglúb kartá hai.
3 Ai Ḳhudáwand, insán kyá hai, ki tú use pahcháne? ibn i A'dam kaun hai, ki tú us ká ḳhiyál kare.
4 Insán to butlán kí mánind hai: us ke din ek guzarte hue sáye kí mánind.
5 Ai Ḳhudáwand, apne ásmánoṇ ko jhuká, aur utar á paháṛoṇ ko chhú, to un se dhuwáṇ uṭhegá.
6 Bijlí girá aur unheṇ titar bitar kar; apne tír chalá aur unheṇ ghabrá de.
7 U'par se apná háth phailá, mujhe ḳhalásí de; aur bahut páníoṇ se, ajnabí aulád ke háth se mujhe chhuṛá le.
8 Jin ke muṇh se wáhí báteṇ nikaltí haiṇ, aur un ká dahná háth jhúṭh ká dahná háth hai.
9 Ai Ḳhudá, maiṇ tere liye ek nayá gít gáuṇgá; das tár kí bín bajáke terí madhsaráí karuṇgá.
10 Jo sháhoṇ ko naját baḳhshtá, jo apne bande Dáúd ko burí teg se bachátá hai.
11 Mujh ko ajnabí aulád ke háth se ḳhalásí de aur chhuṛá le, jin ke muṇh se wáhí kalám nikaltá hai, aur un ká dahná hath jhúṭh ká dahná háth hai.
12 Táki hamáre beṭe paudhoṇ kí mánind apní jawání meṇ zor se baṛheṇ; hamárí beṭíáṇ záwiya kí sí ḳhush tarásh súrateṇ, mahall ke naqshe par howeṇ;
13 Táki hamáre maḳhzan malámál howeṇ, jin meṇ se har qism kí chíz muyassar ho: hamárí bheṛeṇ hazároṇ lákhoṇ hamáre galloṇ meṇ janeṇ.
14 Hamáre bail lade hue hoṇ; kuchh nuqsán aur ḳhurúj, aur hamáre bázároṇ meṇ kisí tarah kí nálish na ho.
15 Mubárak wuh log jis ká yih raṇg ho; mubárak wuh log jis ká Ḳhudá Ḳhudáwand hai.

145 ZABU'R.

1 AI Ḳhudá, mere bádsháh, maiṇ terí baṛáí karuṇgá; aur abad ul ábád tere nám ko mubárak kahuṇgá.

2 Maiṇ har roz tujhe mubárak kahuṇgá; aur abad ul ábád tere nám kí sitáish karuṇgá.

3 Ḳhudáwand buzurg hai, aur wuh niháyat sitáish ke láiq hai; aur us kí buzurgí daryáft se báhar hai.

4 Har ek pusht dúsrí pusht se tere kámoṇ kí taríf karegí, aur tere zabardast kámoṇ ká bayán karegí.

5 Maiṇ terí janáb kí jalíl izzat par, aur tere ajáib kámoṇ par dhiyán karuṇgá.

6 Aur log tere haulnák kámoṇ kí qudrat ká charchá kareṇge; aur maiṇ terí buzurgí ká bayán karuṇgá.

7 We terí baṛí ḳhúbí ká bahut sá zikr kareṇge, aur terí sadáqat ke gít gáeṇge.

8 Ḳhudáwand karím o rahím hai; gussa karne meṇ dhímá, aur niháyat mihrbán.

9 Ḳhudáwand sab ke liye bhalá hai, aur us kí rahmateṇ us ke sáre kámoṇ par haiṇ.

10 Ai Ḳhudáwand, tere sáre kámoṇ se terí madhsaráí hotí hai; aur tere muqaddas log tujhe mubárak kahte haiṇ.

11 We terí saltanat ke jalál ko bayán karte, aur terí qudrat ká charchá karte haiṇ.

12 Táki us ke zabardast kámoṇ ko, aur us kí saltanat kí jalíl shaukat ko baní Ádam par záhir kareṇ.

13 Terí saltanat abadí saltanat hai, aur terí hukúmat pusht dar pusht.

14 Ḳhudáwand un sab ko, jo girte haiṇ, thámtá hai, aur un sab ko, jo nihuṛ gae haiṇ, uṭhá khaṛá kartá hai.

15 Sab kí áṇkheṇ tujh par lagí haiṇ; aur tú unheṇ waqt par rozí detá hai.

16 Tú apní muṭṭhí kholtá hai, aur har ek jándár ká peṭ bhartá hai.

17 Ḳhudáwand apní sárí ráhoṇ meṇ sádiq hai, aur apne sab kámoṇ meṇ mihrbán.

18 Ḳhudáwand un sab ke, jo us ko pukárte haiṇ, nazdík hai; un sab ke, jo sachcháí se us ko pukárte haiṇ.

19 Wuh un kí murád, jo us se ḍarte haiṇ, púrí karegá; aur un kí faryád sunegá, aur unheṇ bacháegá.

20 Ḳhudáwand sab ká jo us se mahabbat rakhte haiṇ, háfiz hai; aur sáre sharíroṇ ko halák karegá.

21 Merá muṇh Khudáwand kí sitáish bayán karegá; aur har ek bashar abad ul ábád us ke muqaddas nám ko mubárak kahá kare.

146 ZABÚR.

1 HALÍLÚ-YÁH! Ai merí ján, Ḳhudáwand kí hamd kar.
2 Maiṇ jab tak jítá rahuṇgá, Ḳhudáwand kí hamd karuṇgá; maiṇ jab tak maujúd huṇ apne Ḳhudá kí madhsaráí karuṇgá.
3 Amíroṇ par, baní Ádam par bharosá mat rakho; ki un meṇ naját kí táqat nahíṇ.
4 Us ká dam nikal játá, wuh apní máṭí meṇ phir játá hai; usí din us ke mansúbe faná ho jate haiṇ.
5 Mubárak hai wuh, jis ká madadgár Yaqúb ká Ḳhudá hai, jis ká bharosá Ḳhudáwand apne Ḳhudá par hai;
6 Jis ne ásmán, aur zamín, samundar aur jo kuchh un meṇ hai banáyá; wuh sachcháí kí pásdárí nit kartá hai.
7 Wuh mazlúmoṇ ká insáf kartá hai; wuh bhúkhoṇ ko roṭí detá; Ḳhudáwand asíroṇ ko chhuṛátá hai.
8 Ḳhudáwand andhoṇ kí áṇkheṇ khol detá hai; Ḳhudáwand unheṇ, jo nihuṛ gae haiṇ, sídhá khaṛá kartá hai; Ḳhudáwand sádiqoṇ ko azíz rakhtá hai.
9 Ḳhudáwand pardesíoṇ kí nigahbání kartá hai; wuh yatímoṇ aur bewoṇ ko sambháltá hai; lekin sharíroṇ kí rah ko ṭeṛhí meṛhí kartá hai.
10 Ḳhudáwand abad tak bádsháhat karegá, terá Ḳhudá ai Saihún, pusht dar pusht. Halílú-yáh.

30 ROZ.—SHÁM KÍ NAMÁZ.

147 ZABÚR.

1 KHUDÁWAND kí hamd karo: ki hamáre Ḳhudá kí madhsaráí karná bhalá kám hai; kyuṇki yih suhátá hai: hamd karná sajtá.

2 Khudáwand Yarúsalam ko tamír kartá hai; wuh Isráelí bichhre húon ko jama kartá hai.
3 Wuh shikasta-dilon ká iláj kartá hai; aur un ke zakhmon ko bándhtá hai.
4 Wuh sitáron ká shumár batlátá hai; wuh un sab ko nám le le pukártá hai.
5 Hamárá Khudáwand buzurg hai, aur bará qádir; us ká fahm bayán se báhar hai.
6 Khudáwand garíbon ko sambháltá; wuh sharíron ko zamín par patak detá hai.
7 Khudáwand kí hamd duhráo; barbat bajáke hamáre Khudá kí madhsaráí karo:
8 Jo ásmán par badlíon ká parda dáltá hai; jo zamín ke liye menh taiyár kartá; jo paháron par ghás ugátá hai;
9 Jo haiwánon ko, kauwon ke bachchon ko, ki chilláte hain, rozí pahunchátá hai.
10 Us kí khushí ghore ke zor se nahín; na us kí khurramí mard kí pindlíon se.
11 Khudáwand ko un se khushí hai, jo us se darte hain, jo us kí rahmat ke ummedwár hain.
12 Ai Yarúsalam, Khudáwand kí taríf kar; ai Saihún, apne Khudá kí sitáish kar.
13 Kyunki us ne tere darwázon ke bendon ko mazbútí bakhshí, aur tujh men tere bachchon ko barakat dí.
14 Wuh terí sarhaddon men amn bakhshtá; wuh tujhe suthre se suthre gehún se ásúda kartá hai.
15 Wuh apná hukm zamín par bhejtá hai; us ká kalám niháyat tez rau hai.
16 Wuh barf ún kí mánind detá hai; pálá rákh kí mánind bakhertá hai.
17 Wuh apne yakh ko luqmon kí mánind phenktá hai; us kí thand kí bardásht kaun kar saktá hai?
18 Wuh apná payám bhejtá hai, aur unhen galá detá hai; wuh apní hawá chalátá hai, pání bah játá hai.
19 Wuh apná kalám Yaqúb par, apne ahkám aur apní adálaten Isráel par záhir kartá hai.
20 Us ne kisí qaum se aisá kuchh nahín kiyá, aur we adálaten nahín jánte hain. Halílú-yáh.

148 ZABÚR.

1 HALÍLÚ-YÁH! Ásmánoṇ par se Khudáwand kí hamd karo; bulandíoṇ par us kí hamd karo.

2 Ai us ke sab firishto, us kí hamd karo: ai us ke sab lashkaro, us kí hamd karo.

3 Ai súraj, aur chánd, us kí hamd karo; ai chamaknewále sitáro, tum sab us kí hamd karo.

4 Ai ásmánoṇ ke ásmáno, aur ai pánío, jo ásmán ke úpar ho, us kí hamd karo.

5 We Khudáwand ke nám kí hamd kareṇ, ki us ne hukm diyá, aur we maujúd ho, gaye.

6 Aur un ko abad tak páedárí bakhshí; us ne hadd lagá dí jis ke we pár nahíṇ játe.

7 Ai tinníno, aur ai sab gahrápo, zamín par se us kí hamd karo.

8 Ág aur ole, barf aur bukhár, aur zor kí áṇdhí, jo us ke hukm ko bajá láte haiṇ;

9 Pahár aur sáre ṭílo mewadár darakht aur sáre sanaubar.

10 Darinde aur sáre charinde; kíṛe makoṛe, aur parinde;

11 Zamín ke bádsháho, aur sárí qaumo, umrá aur zamín ke sáre munsifo;

12 Jawáno o kuṇwárío bhí, aur buḍḍho, laṛkoṇ samet;

13 We Khudáwand ke nám kí hamd kareṇ; ki us ká nám akelá álíshán hai; usí ká jalál zamín aur ásmán ke úpar hai.

14 Aur wuhí apne log ká síng buland kartá hai; apne sáre muqaddas log kí, baní Isráel kí, us ummat kí jo us ke nazdík hai, shauqat. Halílú-yáh!

149 ZABÚR.

1 HALÍLÚ-YÁH! Khudáwand ká ek nayá gít gáo; us kí madh muqaddasoṇ kí jamáat meṇ.

2 Isráel apne banánewále meṇ shádmán howe; baní Saihún apne Bádsháh meṇ khushí manáweṇ.

3 We us ke nám kí hamd karte húe nácheṇ; tablá aur barbat bajáte us kí madhsaráí kareṇ.